

โครงการศึกษาการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ปี 2563 :

การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพสิน ภูจินาพันธ์

วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น
สถาบันพระปกเกล้า

รายงานวิจัย โครงการศึกษาการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ปี 2563:
การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพลิน ภูจินาพันธุ์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data.

รหัสสิ่งพิมพ์

พิมพ์ครั้งที่ 1

ลิขสิทธิ์ของสถาบันพระปกเกล้า

จัดพิมพ์โดย

สถาบันพระปกเกล้า

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษาฯ อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 5

เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 02-1419563-77 โทรสาร 02-1438175

เว็บไซต์ www.kpi.ac.th

คณะวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพลิน ภูจินาพันธุ์

สังกัด

อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บทสรุปผู้บริหาร

การเลือกตั้งท้องถิ่นในระดับองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ที่เกิดขึ้นในวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะการเลือกตั้งท้องถิ่นครั้งนี้เป็นผลต่อเนื่องมาจากการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 ในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ นั้น ทั้งการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นายก อบจ.) ที่นับเป็นการเลือกตั้งผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรง โดยมีผู้สมัครลงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นายก อบจ.) จำนวนทั้งสิ้น 6 คน และการเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) จำนวน 42 คน จากเขตเลือกตั้งของพื้นที่ 25 อำเภอ ทั้งทั้งจังหวัดเชียงใหม่ พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่หากมองมิติการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมจะพบการขยายตัวของประชากร ทั้งประชากรที่เป็นคนในพื้นที่ ประชากรที่ย้ายถิ่นฐาน และประชากรแฝงที่เข้ามาอาศัยในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มมากขึ้น ทำให้จังหวัดเชียงใหม่มีการเติบโตของภาคธุรกิจ ภาคการศึกษา และเกิดความหลากหลายของกลุ่มผลประโยชน์ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ที่สำคัญจังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่ปรากฏให้เห็นการเคลื่อนไหวทางการเมืองอย่างต่อเนื่องที่ การเชื่อมโยงจังหวัดในฐานะพื้นที่การเมืองที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง ผู้นำการเมือง ทำให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางของการทำความเข้าใจการเมืองภาคเหนือตอนบน ดังนั้น การเลือกตั้ง อบจ.เชียงใหม่ในวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 ถือเป็น การเลือกตั้งท้องถิ่นที่ในช่วงของการเลือกตั้งยาวนานกว่า 8 ปีนับจากการจัดการเลือกตั้ง อบจ. ครั้งสุดท้ายในวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2555 จึงปฏิเสธไม่ได้ว่าการเลือกตั้ง อบจ. ครั้งนี้ ไม่เพียงมีความสำคัญต่อการศึกษาวิจัยแต่สำคัญต่อพรรคการเมืองและกลุ่มการเมืองเพื่อเตรียมการวางแผน แนวทาง การเตรียมการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในระดับอื่น ๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมาไม่ว่าจะเป็น การเลือกตั้งระดับเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563” จึงมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูล สถิติเกี่ยวกับการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งบรรยากาศทางการเมืองของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. เพื่อศึกษารูปแบบ วิธีการในการหาเสียงเลือกตั้ง และพฤติกรรมทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็น พฤติกรรมทางการเมือง และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อศึกษาปัญหาและประเด็นสำคัญที่ส่งผลต่อการจัดการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ในการศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยที่อาศัยแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) และแนวทางการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) พร้อมทั้งการค้นคว้าและวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการลงพื้นที่เก็บข้อมูล (Field Research) ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview Method) และการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus-group Interview Method) โดยผู้ให้ข้อมูลที่ใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบไปด้วย ผู้สมัครรับเลือกตั้งนายก อบจ. ผู้สมัคร ส.อบจ. ทั้งในเขตพื้นที่เขตอำเภอเมืองและพื้นที่อำเภอรอบนอก

ผู้สนับสนุนพรรคการเมือง ผู้สนับสนุนกลุ่มการเมืองอิสระ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ข้าราชการท้องถิ่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการการเลือกตั้ง นักวิชาการทางรัฐศาสตร์ ผู้นำท้องถิ่นที่เป็นเครือข่ายกลุ่มผู้นำการเมืองของพรรคการเมืองในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ ในส่วนของการใช้แนวทางการวิจัยเชิงสำรวจมีการใช้เครื่องมือแบบสอบถามจากประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 2 กลุ่มคือ กลุ่มนักศึกษา (คนรุ่นใหม่) และกลุ่มประชาชนทั่วไปซึ่งอาศัยวิธีการเชิงปริมาณด้วยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ประกอบด้วย ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน 15 อำเภอ ของจังหวัดเชียงใหม่และมีสิทธิ์เลือกตั้ง จำนวน 236 ตัวอย่าง และเยาวชนอายุ 18-24 ปี คือ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 400 ตัวอย่าง ซึ่งในการศึกษาวิจัยนี้มีการกำหนดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2563 – มกราคม พ.ศ. 2564

การเลือกตั้ง อบจ.เชียงใหม่ สะท้อนบทบาทของตำแหน่งนายก อบจ. ในฐานะผู้นำการแข่งขันในการเลือกตั้งของทั้งจังหวัด ทำให้ผู้สมัคร ส.อบจ. เป็นผู้สนับสนุนส่งเสริมบทบาทผู้สมัคร นายก อบจ. และนำเสนอความเป็นผู้นำของผู้สมัครนายก อบจ. ของกลุ่มตนเองในพื้นที่แม้จะเป็นบัตรเลือกตั้ง 2 ใบก็ตาม ซึ่งในการเลือกตั้งครั้งนี้ผู้สมัครนายก อบจ. มีทั้งสิ้น 6 คน ได้แก่ นายพิชัย เลิศพงศ์อดิศร (หมายเลข 1) จาก “พรรคเพื่อไทย” นายบุญเลิศ บูรณุปกรณ์ (หมายเลข 2) จาก “กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม” นายวินิจ จินใจ (หมายเลข 3) จาก “กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า” นายบดินทร์ กินาวงศ์ (หมายเลข 4) จาก “กลุ่มประชารัฐเชียงใหม่” และผู้สมัครอิสระอีก 2 คน คือ นายวสันต์ วิชวงษ์ (หมายเลข 5) และนายเฉลิมศักดิ์ สุรนันท์ (หมายเลข 6)

ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า วิวัฒนาการของการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ชี้ให้เห็นการครองพื้นที่การเมืองของกลุ่มการเมืองที่เชื่อมโยงกับตระกูลการเมือง และบุคคลที่มีบทบาททางสังคมและเศรษฐกิจในพื้นที่ จนกระทั่งภายหลังรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้ส่งเสริมการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและมีการสร้างความเข้มแข็งของระบบการเลือกตั้งผ่านพรรคการเมืองที่ทำให้พรรคการเมืองเข้ามามีบทบาทต่อการสนับสนุน ส่งเสริมนักการเมืองท้องถิ่นและกลุ่มการเมืองท้องถิ่นเพื่อรักษาฐานคะแนนเสียงและถือเป็นการเชื่อมโยงระหว่างการเมืองท้องถิ่นกับการเมืองระดับชาติมากยิ่งขึ้น และในการเลือกตั้ง อบจ. วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 พรรคการเมืองมีบทบาทชัดเจนในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง อบจ. ในนามพรรคการเมืองที่ตั้งที่จังหวัดเชียงใหม่มีการส่งผู้สมัครในนามพรรคเพื่อไทย และมีผู้สมัครอิสระนำเสนอกลุ่มของตนเองเชื่อมโยงกับพรรคการเมืองระดับชาติ นับเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2562 ดังปรากฏให้เห็นในการเลือกตั้ง อบจ.เชียงใหม่ครั้งนี้ คือ “กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม” “กลุ่มประชารัฐเชียงใหม่” และ “กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า” โดยมีการนำเสนอกลุ่มของตนเองเชื่อมโยงกับพรรคการเมืองทั้งในเชิงสัญลักษณ์และการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง แม้พรรคการเมืองจะไม่ได้ประกาศสนับสนุนหรือส่งผู้สมัครในนามพรรคก็ตาม ปรากฏการณ์นี้สะท้อนพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ที่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านพรรคการเมืองและนโยบายพรรคการเมืองในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ความแตกต่างที่สำคัญของการเลือกตั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นในครั้งนี้ คือ นโยบายของผู้สมัครในนามพรรคการเมืองและกลุ่มอิสระมีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของพื้นที่ เช่น ปัญหา PM 2.5 ปัญหาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และการเน้นการส่งเสริมเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ มีการสร้างเครือข่ายการสนับสนุนทางการเมืองกับกลุ่มภาคธุรกิจเอกชนและภาคประชาสังคมในจังหวัดมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเน้นการปราศรัยหาเสียงและการเดินสายเข้าชุมชนผ่านการเข้าร่วมงานสำคัญทางศาสนาหรือวัฒนธรรมชุมชน การใช้รถแห่ การติดป้ายหาเสียง การแจกโบรชัวร์แนะนำตัวในพื้นที่ตลาด ยังคงเป็นวิธีรณรงค์หาเสียงที่ยึดโยงกับความเป็นท้องถิ่นของพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่ มากกว่าการใช้สื่อออนไลน์ หรือโซเชียลมีเดียมาเป็นเครื่องมือในการหาเสียงดังเช่นการเลือกตั้งทั่วไปใน ปี พ.ศ. 2562

บริบทของการแข่งขันในการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ คือ การแข่งขันทางการเมืองของพรรคการเมืองกับกลุ่มการเมืองในนามอิสระ คือ ระหว่างพรรคเพื่อไทยและกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างเคยมีความใกล้ชิดเกี่ยวข้องกับพรรคไทยรักไทย พรรคพลังประชาชน จนถึงพรรคเพื่อไทย ดังนั้น ในการเลือกตั้ง อบจ. จึงเห็นปรากฏการณ์ทางการเมืองที่น่าสนใจที่เรียกกันว่า “แข่งกันแดง” การปรากฏตัวของแกนนำพรรคเพื่อไทยและแกนนำเสื้อแดงในการปราศรัยหาเสียงของทั้งพรรคเพื่อไทยและกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมส่งผลต่อความลังเลและสับสนของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และตอกย้ำความขัดแย้งของกลุ่มผู้สนับสนุนทางการเมือง เครือข่ายหัวคะแนน และการแย่งชิงทรัพยากรทางการเมืองในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ในอีกด้านหนึ่งการต่อสู้แข่งขันในสนามเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ ตอกย้ำความสำคัญของตระกูลการเมืองกับการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น คือ ตระกูลชินวัตร (พรรคเพื่อไทย) กับตระกูลบุญปรกรณ์ ซึ่งมีบทบาททางการเมืองและเศรษฐกิจในจังหวัดเชียงใหม่มายาวนาน ดังนั้น การเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ จึงมีความสำคัญต่อพรรคเพื่อไทยที่ไม่ใช่เพียงแค่การชนะเลือกตั้งแต่เป็นการพิสูจน์สถานะและพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ของตระกูลชินวัตร เห็นได้จากการที่อดีตนายกรัฐมนตรี ทั้ง ทักษิณ ชินวัตร และยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ส่งข้อความและคลิปสนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้สมัคร นายก อบจ. เชียงใหม่ของพรรคเพื่อไทย ทำให้บรรยากาศการเมืองท้องถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่เป็นการชิงพื้นที่ที่ไม่ใช่แค่กลุ่มการเมืองในท้องถิ่นแต่เชื่อมโยงถึงการเมืองระดับชาติ

ผลการศึกษาข้อมูลยังพบว่า เครือข่ายหัวคะแนนมีความสำคัญและยังจำเป็นต่อการความได้เปรียบเสียเปรียบในการชนะการเลือกตั้ง ซึ่งผู้สมัคร อบจ. จากพรรคเพื่อไทยสามารถอาศัยฐานคะแนนเสียงและเครือข่ายหัวคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) จังหวัดเชียงใหม่ที่ชนะการเลือกตั้งทั้ง 9 เขตเลือกตั้ง แม้จะมีการเลือกตั้งใหม่ของเขต 8 ในภายหลังกเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ถือเป็นความได้เปรียบของพรรคเพื่อไทยจากผลวง การเลือกตั้งที่ผ่านมาเพียง 1 ปี แม้จะมีพื้นที่ที่สร้างความคลุมเครือต่อการสนับสนุนพรรคเพื่อไทย เช่น เขตพื้นที่อำเภอเมืองที่ ส.ส.พรรคเพื่อไทย คือ หลานสาวบุญเลิศ บุญปรกรณ์ จากกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม แม้ระบบหัวคะแนนและการซื้อเสียงยังคงปรากฏให้เห็นในการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ แต่ทิศทางแนวโน้มของปัจจัยเรื่องเงินซื้อเสียงที่ส่งผลการลงคะแนนเสียงนั้นเปลี่ยนไปจากอดีต ซึ่งเห็นได้จากการให้ความหมายของเงินซื้อเสียงที่เปลี่ยนไปเป็นความหมายของ “เงินค่าตอบแทน” ที่เริ่มปรากฏให้เห็นในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 เช่นกัน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ที่เคยรับเงินซื้อเสียงไม่ได้มองเชื่อมโยงกับความผิดทางกฎหมายจากการรับเงิน เพราะเชื่อว่าการรับแต่ไม่เลือกคือวิธีการหนึ่งของการแก้ปัญหาที่ทำให้ผู้ให้เงินจะได้รับบทเรียนของการใช้เงินในการซื้อเสียงแต่อาจไม่ชนะเลือกตั้ง ซึ่งลักษณะของพฤติกรรมทางการเมืองที่เกิดขึ้นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกี่ยวข้องกับบริบททางการเมืองที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ทำให้การศึกษาวิจัยเพื่อความเข้าใจพฤติกรรมการเมืองการเลือกตั้งเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง อบจ. จังหวัดเชียงใหม่พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อพรรคการเมืองและแนวนโยบายของพรรคที่เน้นการแก้ไขปัญหาท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ และพบว่า ความแตกต่างที่สำคัญกับกรณีของการเลือกตั้งในระดับชาติประการหนึ่งคือ ปัจจัยสำคัญที่ใช้พิจารณาในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง คือ ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง นายก อบจ. และ ส.อบจ. คือ เป็นคนที่มีประสบการณ์การทำงานการเมืองมาก่อนและควรเป็นคนในพื้นที่หรือมีภูมิลำเนาในเขตของตนเอง เพราะจะมีความเข้าใจปัญหาของท้องถิ่นและเชื่อว่ามีคุณสมบัติใกล้เคียงกับประชาชนมาก่อนนั้นสามารถเอื้อต่อการเป็นตัวแทนทำงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในขณะที่กลุ่มนักศึกษา มองว่าระดับการศึกษาของผู้สมัครมีความสำคัญ เพราะการแก้ไขปัญหาในระดับท้องถิ่นที่มีความแตกต่างหลากหลายไปตามสภาพพื้นที่ต้องการคนที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการพัฒนา เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยการปกครองที่สำคัญต่อการสร้างคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจของประชาชน

ข้อเสนอแนะของการศึกษาวิจัยยังเชื่อว่า การให้ความรู้เรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่นมีความสำคัญและจำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่องและเข้าถึงประชาชนเพื่อให้ประชาชนเห็นความสำคัญกับการวางรากฐานประชาธิปไตยระดับท้องถิ่น และการแสดงบทบาททางการเมืองในฐานะผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ถูกต้องตามกฎหมายให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ต้องให้ความรู้ความเข้าใจรูปแบบ ระบบการเลือกตั้งเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนการทำงานเชิงเครือข่ายร่วมกับภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเลือกตั้งให้สุจริต ดังนั้น การเลือกตั้งจึงเป็นเรื่องที่ต้องสร้างเครือข่ายความร่วมมือของทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่ (กต.เชียงใหม่) และสถาบันการศึกษา ในช่วงเวลาของการเลือกตั้งนับตั้งแต่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) จึงควรมีการกำหนดมาตรการที่ได้มาตรฐานในการจัดการเลือกตั้งและให้ความรู้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเลือกตั้งตามหน่วยเลือกตั้ง โดยเฉพาะการเพิ่มงบประมาณให้มีการเตรียมการเรื่องการจัดอบรมให้ความรู้เจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้ง พร้อมทั้งอุปกรณ์ในการจัดพื้นที่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งอย่างเหมาะสมเอื้อต่อการรองรับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และสภาพบริบทพื้นที่

ข้อเสนอที่สำคัญอีกประการคือ ควรพิจารณาแก้ไขกฎเกณฑ์ให้มีการเลือกตั้งล่วงหน้าหรือการเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้ง ดังเช่นการเลือกตั้งระดับชาติ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนที่มีการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน นอกจากนี้ ผลพวงจากความขัดแย้งทางการเมืองนำไปสู่ข้อเสนอจากประชาชนที่เห็นว่าการเลือกตั้งสะท้อนภาพของการต่อสู้ระหว่างกลุ่มและชนชั้น แต่หากเปิดพื้นที่ให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถมีบทบาทในการเลือกตัวแทนของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นจะลดความขัดแย้งและสร้างสำนึกต่อบทบาททางการเมืองของประชาชนมากขึ้น จึงเสนอให้พรรคการเมืองและกลุ่มการเมืองใช้แนวทางการเลือกตัวแทนในการลงสมัครรับเลือกตั้งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตัวแทนได้ เช่นเดียวกับระบบ Primary Vote ซึ่งจะทำให้ได้ตัวแทนการเมืองที่มาจากความต้องการของประชาชนเพื่อสร้างความรู้สึกร่วมในการเป็นเจ้าของและมีความรู้สึกหวงแหนคุณค่าของความเป็นชุมชนท้องถิ่นร่วมกัน ซึ่งจะมีผลต่อการแก้ไขปัญหาในระดับท้องถิ่นและยังช่วยแก้ปัญหาคาทุจริตในการเลือกตั้งได้อย่างยั่งยืน

Executive Summary

The local election for the Provincial Administrative Organization (PAO) Chief Executives and Councilors on December 20, 2020, was considerably significant for the studies of political changes and behaviors of the people at the local level, especially when we think of this election as a sequel of the general election on March 24, 2019. During the Chiang Mai PAO election, there were 6 candidates for the PAO Chief Executive position—a direct election for the local administrative organization (LAO) leader—and 42 candidates for the PAO Councilor positions representing 42 voting districts in Chiang Mai's 25 administrative districts. For the provincial area of Chiang Mai, when considering the aspect of socioeconomic growth, we will see the growth of population, including the locals, the immigrants, and the unregistered population who have increasingly moved into Chiang Mai. Consequently, there has been the expansion of the economic and education sectors, as well as the diversity of political, economic, and social interest groups. Importantly, Chiang Mai is the province where political movements have continuously persisted. As a political space involving such movements, political parties, and leaders, Chiang Mai could serve as a representative unit for those wishing to understand the politics of the upper north of Thailand. The Chiang Mai PAO election on December 20, 2020 was a local election after the long 8 years without an election since the last PAO voting on June 23, 2012. Therefore, it is obvious that this 2020 Chiang Mai PAO election is significant not only for research studies but also for the political parties and groups in order for them to be prepared and develop guidelines for the other levels of the LAO election, either the municipality level or the Subdistrict Administrative Organization (SAO) level.

Therefore, the research study entitled *“The Election for the Chiang Mai Provincial Administrative Organization Chief Executive and Councilors B.E. 2563 (2020)”* has the objectives as follows:

1. To study and understand the data and statistics on the Chiang Mai PAO election, as well as the political atmosphere of the election for the Chiang Mai PAO Chief Executive and Councilors
2. To examine the forms and methods of electoral campaign and the political behaviors of the candidates for the Chiang Mai PAO Chief Executive and Councilor positions
3. To study the political opinions and behaviors of the qualified voters in Chiang Mai, as well as the factors affecting their voting decisions
4. To examine the crucial problems and issues affecting the administration of the election for the Chiang Mai PAO Chief Executive and Councilors.

During this study, the researcher relies on the qualitative approach and the methods of survey research, documentary research, as well as field research using the in-depth and focus group interview methods. The research informants include the candidates for the PAO Chief Executive and Councilor positions (both in the areas of Mueang District and the other districts), the political parties' supporters, the independent political groups' supporters, relevant government agencies (e.g., the Election Commission officials and the local officials involved with the election administration), the Political Science academicians, the local leaders who are the support network of the political leaders in Chiang Mai, and the qualified voters in Chiang Mai. Regarding the survey research method, the researcher uses the questionnaires to ask the Chiang Mai people who are two different groups of qualified voters: the university students (the new generation) and the general public. The study also utilizes the quantitative method of simple random sampling. The samples comprise the qualified voters living in 15 districts of Chiang Mai (236 samples) and the young adults aged 18-24 who are Chiang Mai University students (400 samples). This research collected the data during November 2020 – January 2021.

The Chiang Mai PAO election reflects the role of the PAO Chief Executive contestants as the leader of the provincewide electoral competition in which the PAO Councilor candidates support and promote the role of the PAO Chief Executive candidate and endorse the leadership of the PAO Chief Executive candidate from their own group—despite the two-ballot system. In this election, there were 6 candidates for the PAO Chief Executive position: Mr. Pichai Lertpongadisorn (Number 1) from the Pheu Thai Party; Mr. Boonlert Buranupakorn (Number 2) from the Chiang Mai Khunnatham Group; Mr. Vinit Jinjai (Number 3) from the Chiang Mai Kao Mai Group; Mr. Bodin Kinawong (Number 4) from the Pracharat Chiang Mai Group; and the 2 independent candidates—Mr. Wasan Watchawong (Number 5) and Mr. Chaloesak Suranan (Number 6).

The study finds that the evolution of the Chiang Mai PAO election began with the political space dominance of the political groups linked to political families and the persons with social and economic influence in the province. After the enactment of the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2540 (1997), Thailand promoted the decentralization to the LAOs and the strengthening of the electoral system via political parties, thus resulting in the increasing role of political parties in supporting and promoting the local politicians and local political groups in order to maintain the electoral base and link local politics to national politics more intensely. During the PAO election on December 20, 2020, political parties had an obvious role in nominating electoral candidates as political party representative. In Chiang Mai, there were candidates from the Pheu Thai Party and independent candidates presenting their groups as having ties with the national level political parties. This was a sequel of the general election in 2019, as the names of

the political groups in the Chiang Mai PAO election implies: “Chiang Mai Khunnatham Group”, “Pracharat Chiang Mai Group”, and “Chiang Mai Kao Mai Group”. They presented their groups as having links to the political parties, both symbolically and explicitly during the electoral campaign, even though such parties did not officially announce their support or nominate the candidates as political party representative. This phenomenon reflects the voting behaviors of the people in Chiang Mai which emphasized the increasing role of political parties and their policies in shaping their voting decisions.

However, one of the remarkable differences between the 2019 general election and this 2020 local election is the fact that the platforms of the candidates from political parties and independent groups concerned local issues, for example, the PM 2.5 haze, public utilities, and tourism promotion for economic growth in Chiang Mai. There were more attempts of local politicians to build political support networks with private businesses and civil society organizations in Chiang Mai. Moreover, During the electoral campaign, they focused on making campaign speeches and community outreach via joining community religious or cultural events. The use of campaign trucks, campaign banners, and campaign brochure dissemination in fresh markets were still the electoral campaign methods which are more relevant to the local identity in Chiang Mai than using online or social media as electoral campaign tool like during the 2019 general election.

The context of the competition during the Chiang Mai PAO election was that of the political competition between a political party and an independent political group, that is, between the Pheu Thai Party and the Chiang Mai Khunnatham Group—both of which have had a close relationship with the dissolved Thai Rak Thai Party, the defunct People’s Power Party, and their third incarnation Pheu Thai Party. Therefore, during this PAO election, there appeared an interesting political phenomenon of “trying to prove who’s more Red”. The presence of the core leaders of the Pheu Thai Party and the Red Shirts during the campaign speeches of both the Pheu Thai and the Chiang Mai Khunnatham candidates caused hesitation and confusion among the qualified voters and underscored the conflicts among the political supporters and networks of election canvassers, as well as their struggles for political resources in Chiang Mai. Meanwhile, the struggles and competition in the Chiang Mai PAO electoral arena highlighted the importance of political families in local election: the Shinawatra family (Pheu Thai) and the Buranupakorn family which has long played a crucial role in Chiang Mai, both politically and economically. The Chiang Mai PAO election was thus significant for the Pheu Thai Party not just to win the ballot but to prove the status of the Pheu Thai Party in Chiang Mai, which could be seen from the fact that the former prime ministers—both Thaksin Shinawatra and Yingluck Shinawatra—sent supportive messages and video clips to help the electoral campaign of the Chiang Mai PAO Chief Executive

candidate from the Pheu Thai Party. This made the local political atmosphere in Chiang Mai not just about the battles among political groups in the locality but also the involvement of national politics.

This study also finds that the network of election canvassers is essential and determines the competitive edge for electoral victory. The Pheu Thai candidates for the Chiang Mai PAO seats could rely on their electoral base and the canvasser networks of the Party's Members of the House of Representatives who had won the 2019 general election in all the 9 voting districts, despite the re-election for District 8 afterward. The Chiang Mai PAO election provided the Pheu Thai Party with the advantage that was a by-product of the election just one year earlier, despite some areas with ambiguous support for Pheu Thai, for instance, the Mueang District area that the Pheu Thai House Member was a niece of Mr. Boonlert Buranupakorn from the Chiang Mai Khunnatham Group. In spite of the presence of canvassing and vote buying during the Chiang Mai PAO election, the effects of the money factor on voting decisions have changed from the past. This can be seen from the altered meaning of money from cash for votes to "gratuity" which began to exist during the 2019 general election as well. The interview data posits that those who used to receive the money do not associate the act of taking the cash with a legal offense since they believe that accepting the money without voting for the giver is one of the solutions to give the latter a lesson of electoral defeat despite vote buying. Such political behavior that occurred among the qualified voters could be linked to the rapidly changing political context during the past several years. Therefore, the research studies for understanding the political and voting behaviors are so necessary that they must be continuously conducted.

The survey data on public opinion and the factors affecting the ballot casting during the Chiang Mai PAO election suggest that the majority of the people gave precedence to political parties and their platforms which focused on solving local issues in Chiang Mai. The findings also show a crucial difference between this election and the national election. As the voters considered whom to vote for, they looked for these main qualifications of the candidates for the Chiang Mai PAO Chief Executive and Councilor positions: prior work experiences in politics and that the candidates must be locals or have domicile in the voting district. With such qualifications, they would understand the local problems, and their prior acquaintance with the local people would be conducive to being the representatives working in the LAO. Meanwhile, the university student group believes that the education level of the candidates matters because, in order to solve the local issues which are diverse according to different local context, the people need the persons with knowledge and expertise on local development because the LAO is a governmental unit which is instrumental to enhancing people's quality of life and economic well-being.

Following the research findings, the researcher still believes that educating the people on local election is important and must be done persistently and inclusively so that the people realize the significance of laying the foundation for democracy at the local level, as well as playing a political role as legally qualified voter. This is particularly crucial for the young generation who needs to know and understand the forms of electoral system so that they can become the mainspring in promoting and supporting the network working among the public sector and the organizations involved in holding election to ensure electoral fairness. In this sense, the holding of election requires building the networks of collaboration among all the sectors, including the government agencies, the Office of Chiang Mai Election Commission, and educational institutions. Consequently, for the election to be held since the outbreak of the COVID-19 pandemic, there should be standardized measures for organizing an election and training the personnel involved with election administration at each polling station, especially the budget increase for the training courses catered for the polling station staff, as well as the tools and equipment for managing the voting place properly in response to the COVID-19 pandemic situation and the local conditions/context.

Another key recommendation from this study is that the government should consider amending the regulations to allow advance voting or outside-the-district election for the local election like the national election in order to facilitate the voting rights exercise of the people who have to migrate. Moreover, the consequences of the political conflicts brought about another proposal from the people who think that local election reflects the struggles among political groups and classes. Yet, if the qualified voters are enabled to play a role in choosing the candidates of a political party or group during the local election, it will reduce hostility and foster people's awareness of their political role. They thus proposed that political parties and groups use a candidate selection method which would give people an opportunity to nominate their own party or group representative, like the primary voting system which would result in political representatives coming from the people's preference, so as to build a shared sense of ownership and cherishing the value of local communal identity. This would enhance local problem solving and help address electoral fraud in a sustainable manner.

คำนำ

รายงานวิจัย เรื่อง การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563 ถือเป็นงานวิจัยที่ได้ทำการเก็บข้อมูลมาอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่มีการเลือกตั้งทั่วไปวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 ที่ผู้วิจัยได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากสถาบันพระปกเกล้า จนมาถึงการทำวิจัยเรื่องการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ในครั้งนี้ ทำให้เห็นความเชื่อมโยงของบริบททางการเมือง เครือข่ายความสัมพันธ์ทางการเมืองและผลประโยชน์ที่ชัดเจนมากขึ้น การมีโอกาสในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลที่มีความหลากหลายทั้งภายในจังหวัดเชียงใหม่ จนถึงความหลากหลายของประชากรในจังหวัดเชียงใหม่ ทำให้เห็นว่าจังหวัดเชียงใหม่มีการเติบโตเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้น การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ถือเป็นประเด็นที่มีความสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อเชิงกายภาพผ่านทางนโยบายที่เกิดขึ้นแก่ชาวเชียงใหม่และผู้ที่อยู่อาศัยในจังหวัดเชียงใหม่

ประเด็นทางการเมืองการเลือกตั้งของท้องถิ่น ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อเห็นถึงความนิยมในพรรคการเมืองและความนิยมทางการเมืองในระดับชาติเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงพฤติกรรมทางการเมืองและความต้องการของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้วย การเลือกตั้งนายก อบจ. และสมาชิกสภา อบจ. ถือเป็นทางการเมืองเพื่อห้ำหั่นความนิยมของประชาชนที่มีต่อพรรคการเมือง กลุ่มการเมือง เครือข่ายตระกูลการเมือง ปฏิเสธไม่ได้ว่าพรรคการเมืองระดับชาติต่างให้ความสำคัญกับการเลือกตั้งในการเมืองระดับท้องถิ่น เนื่องจากมีผลต่อการขยายขอบข่ายโอกาสในการชนะการเลือกตั้ง การมีพื้นที่ในการปกครองผ่านนโยบายของจังหวัด และสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น

รายงานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จได้จากการได้รับความช่วยเหลือจากการสนับสนุนของสถาบันพระปกเกล้า ผู้สมัครรับเลือกตั้ง พรรคการเมือง เครือข่ายภาคประชาชน สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ที่ให้ความร่วมมือ ให้ความสำคัญต่อการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการด้วยการให้ข้อมูลสำคัญต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การเลือกตั้งท้องถิ่นและการเมืองการปกครองท้องถิ่นจะสามารถสร้างการพัฒนาทางด้านประชาธิปไตย การสนับสนุนในการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเชิงนโยบายและการกระจายอำนาจทางด้านการเงินของท้องถิ่นทางตรง เพราะเราทุกคนควรมีสิทธิในการมีพื้นที่ในการตัดสินใจในประเด็นสำคัญเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของทุกคน

ไพลิน ภูจินาพันธ์
เมษายน 2564

บทคัดย่อ

รายงานวิจัย เรื่อง การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563 เป็นการวิจัยที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสัมภาษณ์กลุ่ม และการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม และข้อมูลจากแบบสอบถามเชิงสำรวจ (Survey Research) จากประชาชนที่อาศัยอยู่ใน 15 อำเภอของจังหวัดเชียงใหม่และมีสิทธิ์เลือกตั้งจำนวน 236 ตัวอย่าง และ นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (เยาวชน) จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการวิจัยคือ 1.) เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูล สถิติเกี่ยวกับการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่รวมทั้งบรรยากาศทางการเมืองของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด 2.) เพื่อศึกษารูปแบบ วิธีการในการหาเสียงเลือกตั้งและพฤติกรรมทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ 3.) เพื่อศึกษาความคิดเห็นและพฤติกรรมทางการเมืองและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่ 4.) เพื่อศึกษาปัญหาและประเด็นสำคัญที่ส่งผลต่อการจัดการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

จากการศึกษาวิจัยพบว่า การเลือกตั้ง อบจ.เชียงใหม่ ทั้งนายก อบจ.และ ส.อบจ. เป็นการเลือกตั้งที่แข่งขันระหว่าง 2 ฝ่าย คือ พรรคเพื่อไทยและกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม เป็นการเลือกตั้งครั้งแรกที่เห็นบทบาทและอิทธิพลของพรรคการเมืองในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นอย่างชัดเจน แม้ไม่ได้มีกฎหมายกำหนดให้ผู้สมัครสังกัดพรรคการเมือง ในการเลือกตั้ง อบจ.เชียงใหม่ผู้สมัครส่วนใหญ่ คือ ผู้มีประสบการณ์หรือเคยเป็นอดีตนักการเมือง ผู้นำทางการเมืองมาแล้ว ผู้สมัครกลุ่มอิสระไม่ได้ลงสมัครในนามพรรคการเมือง แต่มีการหาเสียงเลือกตั้งที่เชื่อมโยงกับพรรคการเมืองระดับชาติ รูปแบบและวิธีการหาเสียงที่ใช้ในการเลือกตั้งเป็นวิธีการที่เน้นการเชื่อมโยงกับพื้นที่ คือ มีการนำเสนอนโยบายที่เน้นพัฒนาและแก้ไขปัญหาเฉพาะของจังหวัดเชียงใหม่ เน้นการขึ้นป้ายหาเสียง การปราศรัยและการพบปะประชาชนในพื้นที่และชุมชน มากกว่าการใช้สื่อออนไลน์ การซื้อเสียงยังคงปรากฏผ่านระบบห้วคะแนน แต่ลักษณะพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสะท้อนให้เห็นว่า การให้ความหมายของเงินซื้อเสียงเปลี่ยนไปสู่ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนที่ทำให้เงินไม่ใช่หลักประกันว่าผู้รับเงินจะลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ผลของการทำวิจัยเชิงสำรวจพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความสนใจและความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น และเชื่อว่าปัจจัยเรื่องพรรคการเมืองและการเป็นอดีตผู้นำในพื้นที่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ในขณะที่ ผลการสำรวจของนักศึกษาพบว่ายังมีจำนวนมากที่ขาดความรู้และความเข้าใจในเรื่องของการเลือกตั้ง อบจ. ปัจจัยที่นักศึกษาให้ความสำคัญคือเรื่องนโยบายและพรรคการเมือง และมีแนวโน้มที่นักศึกษาจะไม่ไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่ภูมิลำเนาของตนแต่จะยื่นคำร้องขอรักษาสิทธิ เนื่องจาก เงื่อนไขการเดินทางที่มีการกำหนดวันเลือกตั้งเพียงวันเดียว ไม่ได้มีการเลือกตั้งล่วงหน้าหรือนอกเขตเหมือนการเลือกตั้งทั่วไป ซึ่งเชื่อมโยงไปถึงปัญหาในการจัดการเลือกตั้งที่มีข้อเสนอแนะให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นควรมีการจัดการเลือกตั้งล่วงหน้าหรือเลือกตั้งนอกเขตจังหวัด นอกเหนือจากนี้ประเด็นปัญหาอุปสรรคที่พบ คือ เจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งและประชาชนยังไม่เข้าใจทั้งในเรื่องข้อกฎหมาย ประกาศและคำสั่งอย่างชัดเจน และการจัดการเลือกตั้งของหน่วยเลือกตั้งในหลายพื้นที่ ยังมีมาตรฐานในการจัดพื้นที่และอุปกรณ์ต่าง ๆ แตกต่างกัน ขาดความร่วมมือจากประชาชนในการร่วมตรวจสอบการทุจริตการเลือกตั้ง โดยเฉพาะการซื้อเสียงเลือกตั้ง

ข้อเสนอแนะจากการดำเนินการวิจัยโดยสรุป คือ การสร้างภาคีเครือข่ายในการช่วยหนุนเสริมการรณรงค์ให้ความรู้ สอดส่องดูแลการจัดการเลือกตั้งและการใช้สิทธิการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ถูกต้องตามกฎหมายและตรงตามเจตนารมณ์ของประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง รวมทั้งการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์และเทคโนโลยีในการสื่อสารในการรณรงค์เรื่องข้อมูลความรู้ ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

Abstract

A research report on “*The Election for the Chiang Mai Provincial Administrative Organization Chief Executive and Councilors B.E. 2563 (2020)*” includes qualitative data from in-depth interviews, group interviews, and participatory observation, as well as data from questionnaire surveys (Survey Research) of 236 eligible voters from 15 districts in Chiang Mai province, and 400 samples of Chiang Mai University students (youths). The objectives of this research were to: 1) examine, and understand data and statistics relating to Chiang Mai Provincial Administrative Organization elections, including the political climate surrounding the election of the chief executive and council members. 3) study on voters' attitudes and political behaviors, and also the factors influencing their voting decisions in Chiang Mai Province. 4) study problems and crucial issues affecting the election of the chief executive and the council members of Chiang Mai Provincial Administrative Organization.

The results showed that the election of the chief executive and the council members of the PAO in Chiang Mai was an election that competed between two parties, the Pheu Thai Party and the Chiang Mai Kunnatum group. It was the first election to demonstrate the role and influence of political parties in local election, despite the fact that no candidate is required to be affiliated with a political party. In the election of the PAO in Chiang Mai province, the majority of the candidates were veterans or used to be former politicians and political leaders. Even though independent candidates did not run as members of political parties, their election campaigns were associated with national political parties. The election campaigning strategy employed a method of establishing a connection with the area. There were policies that emphasized developing and solving specific problems in Chiang Mai Province through the use of campaign posters, political campaign speeches, and meetings with local people and communities rather than through the use of online media. While vote-buying is still visible through vote canvassers, voting behavior reflects how the definition of money-buying votes has shifted to wages or compensation that make money, and there is no guarantee that the payees will vote for the transfers. According to the survey results, the majority of people understand and are interested in local election. They believe that factors such as political party affiliation and being a former leader in the area influence election voting. While the survey of Chiang Mai University students revealed that many students lack knowledge and understanding about the PAO election in Chiang Mai province. Students place an emphasis on policy and political party. Students have a tendency to abstain from exercising their right to vote in accordance with their domicile and submit requests to preserve their rights due to travel restrictions that limit voting to one day. There were no pre-election or out-of-field elections, as there have been in general elections. This link to an electoral management issue that has suggested local elections should be held in advance or outside of

provincial boundaries. Apart from this, the polling station personnel and the general public still do not understand clearly regarding laws, announcements, and orders. There were disparate standards for arranging space and equipment of polling stations in many areas, and there was a lack of cooperation from the public in investigating electoral fraud, particularly vote-buying.

The study suggests establishing network partners to bolster campaigns aimed at educating the public, supervising election management, and exercising voting rights in according to laws and truly in the spirit of participatory democracy. Additionally, developing public relations media and communication technology in campaigning information and knowledge, as well as the election campaigns of candidates in response to the COVID-19 epidemic situation

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก
Executive Summary	จ
คำนำ	ญ
บทคัดย่อภาษาไทย	ฎ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฐ
สารบัญ	ฒ
สารบัญตาราง	ด
สารบัญแผนภาพและแผนภูมิ	ถ
บทที่ 1 ประวัติ โครงสร้างและข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่	1
1.1 บทนำ	1
1.2 การประกาศการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด	3
1.3 วัตถุประสงค์การศึกษาวิจัย	6
1.4 ขอบเขตการศึกษาวิจัย	7
บทที่ 2 ข้อมูล สถิติเกี่ยวกับการเลือกตั้ง อบจ. จังหวัดเชียงใหม่	12
2.1 ที่มาของการเลือกตั้ง อบจ. และข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ อบจ.เชียงใหม่	12
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่	15
2.2.1 การแบ่งเขตและหน่วยการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563	17
2.2.2 ข้อมูลและสถิติทั่วไปเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563	18
2.2.3 ข้อมูลและประวัติผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563	20
2.2.4 ข้อมูลผลคะแนนและผู้ชนะการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563	38
2.2.5 ข้อมูลที่น่าสนใจอื่นๆ	45

	หน้า	
บทที่ 3		
บทบาทของพรรคการเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองระดับชาติและระดับท้องถิ่น	51	
3.1	บรรยากาศทางการเมืองในพื้นที่	52
3.2	การต่อสู้ทางการเมืองของพรรคการเมือง ตระกูลการเมือง และกลุ่มการเมือง	58
3.3	กลุ่มการเมืองใหม่ในการเลือกตั้งท้องถิ่น	65
บทที่ 4		
การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งและการจัดการการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่	72	
4.1	นโยบายในการหาเสียงเลือกตั้งท้องถิ่นในการหาเสียง	74
4.2	รูปแบบและวิธีการในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง	79
4.3	ระบบหวัคคะแนนและการซื้อเสียง	96
4.4	การจัดการเลือกตั้ง	98
บทที่ 5		
การนำเสนอข้อมูลแบบสำรวจปัจจัยและพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563	106	
5.1	ข้อมูลแบบสำรวจแบบสำรวจปัจจัยในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563 ของกลุ่มของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 400 คน	108
5.2	ข้อมูลแบบสำรวจแบบสำรวจปัจจัยในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563 ของกลุ่มประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 236 คน	134
บทที่ 6		
บทสรุป	151	
6.1	บทสรุป	151
6.2	ข้อเสนอแนะ	154
บรรณานุกรม	156	

สารบัญตาราง

		หน้า
ตาราง 1.1	ข้อมูลการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563	2
ตาราง 2.1	คะแนนที่ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับเรียงตามลำดับผู้ได้คะแนนสูงสุด	18
ตาราง 2.2	ตารางแสดงผลคะแนนและสถิติการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่	19
ตาราง 2.3	ตารางแสดงคะแนนที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้รับคะแนน (เรียงตามลำดับผู้ได้คะแนนสูงสุด)	19
ตาราง 2.4	แสดงข้อมูลประวัติผู้สมัคร ส.อบจ.พรรคเพื่อไทย จังหวัดเชียงใหม่ เบอร์ 1	29
ตาราง 2.5	แสดงข้อมูลประวัติผู้สมัคร ส.อบจ.กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม จังหวัดเชียงใหม่ เบอร์ 2	37
ตาราง 2.6	จำนวนและสัดส่วนผู้มีสิทธิ ผู้มาใช้สิทธิ บัตรดี บัตรเสีย บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน และสถิติคะแนนของ ส.อบจ. ตามเขตเลือกตั้ง	39
ตาราง 2.7	แสดงผลคะแนนและอาชีพผู้ชนะการเลือกตั้ง ส.อบจ. จังหวัดเชียงใหม่	43
ตาราง 2.8	แสดงจำนวน ร้อยละอาชีพของผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง ส.อบจ. จังหวัดเชียงใหม่	45
ตาราง 2.9	ตารางแสดงสัดส่วนเพศที่ได้รับการเลือกตั้ง ส.อบจ. เชียงใหม่	45
ตาราง 2.10	ตารางเปรียบเทียบผู้ชนะการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้ง ส.อบจ. เชียงใหม่	47
ตาราง 2.11	ตารางสรุปผลจำนวนผู้ชนะการเลือกตั้ง ส.อบจ. จังหวัดเชียงใหม่	50
ตาราง 5.1	จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักศึกษา จำแนกตามเพศ	108
ตาราง 5.2	จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักศึกษา จำแนกตามภูมิภาค	109
ตาราง 5.3	จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักศึกษา จำแนกตามคณะ	110
ตาราง 5.4	จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี	112
ตาราง 5.5	จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักศึกษา กับการตัดสินใจไปเลือกตั้งท้องถิ่นในวันที่ 20 ธันวาคม 2563	113
ตาราง 5.6	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเลือกตั้ง	113
ตาราง 5.7	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ การตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	117
ตาราง 5.8	ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	119

	หน้า	
ตาราง 5.9	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักศึกษาประเภทของสื่อที่มีต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียง	128
ตาราง 5.10	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนักศึกษาต่อปัญหาที่ต้องการให้แก้ไขมากที่สุด	129
ตาราง 5.11	จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามบุคคลทั่วไป จำแนกตามเพศ	134
ตาราง 5.12	จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามบุคคลทั่วไป จำแนกตามอาชีพ	135
ตาราง 5.13	จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามบุคคลทั่วไป จำแนกตามภูมิลำเนา	135
ตาราง 5.14	จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามบุคคลทั่วไป จำแนกตามการศึกษาสูงสุด	136
ตาราง 5.15	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบบุคคลทั่วไปสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	136
ตาราง 5.16	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามบุคคลทั่วไปเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	140
ตาราง 5.17	ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	142
ตาราง 5.18	จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียง	147
ตาราง 5.19	ช่องทางการสื่อสารที่ได้รับข่าวสารการเลือกตั้งมากที่สุด	148

สารบัญแผนภาพและแผนภูมิ

	หน้า	
แผนภูมิ 2.1	แสดงจำนวน ร้อยละ เพศที่ชนะการเลือกตั้ง ส.อบจ. จังหวัดเชียงใหม่	50
แผนภาพ 2.1	แผนภาพจำนวนผู้สมัครนายก อบจ. 9 จังหวัดภาคเหนือ	57
แผนภาพ 3.1	แสดงจำนวน ส.อบจ. ที่ได้รับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้ง	75
แผนภูมิ 5.1	จำนวนพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะ	116
แผนภูมิ 5.2	จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกชั้นปี	117
แผนภูมิ 5.3	จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	120
แผนภูมิ 5.4	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณลักษณะ และคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้งที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	124
แผนภูมิ 5.5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียงเลือกตั้งที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	129
แผนภูมิ 5.6	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามประเภทของสื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	133
แผนภูมิ 5.7	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามปัญหาที่ต้องการให้แก้ไขมากที่สุด	134
แผนภูมิ 5.8	จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	143
แผนภูมิ 5.9	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของนายก อบจ. และ ส.อบจ.	144
แผนภูมิ 5.10	แสดงปัจจัยในการที่ผู้สมัคร ส.อบจ. สังกัดพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองเดียวกัน กับนายก อบจ.	145
แผนภูมิ 5.11	แสดงความคิดเห็นต่อการที่ผู้สมัคร ส.อบจ. และนายก อบจ. เป็นผู้สมัครอิสระ หรือเป็นกลุ่มการเมือง	146
แผนภูมิ 5.12	แสดงความคิดเห็นต่อการที่ผู้สมัคร ส.อบจ. และนายก อบจ. ต้องสังกัดพรรค	146
แผนภูมิ 5.13	แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยเรื่องนโยบายของผู้สมัครในการหาเสียงเลือกตั้ง อบจ.	147
แผนภูมิ 5.14	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียง	148
แผนภูมิ 5.15	แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามช่องทางการสื่อสารที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	149

บทที่ 1

ประวัติ โครงสร้างและข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

1.1 บทนำ

ที่มาและความสำคัญ |

จังหวัดเชียงใหม่ถือเป็นศูนย์กลางของภาคเหนือตอนบน ทั้งศักยภาพการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและการบริการระดับสากล ศูนย์กลางการค้า การลงทุนและการคมนาคมขนส่ง ศูนย์กลางการศึกษานานาชาติระดับสากล จนถูกเรียกว่า “เมืองนำอยู่ Eco-Town Eco-Village” (กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด, ม.ป.ป.) การเติบโตอย่างรวดเร็วของเมืองเชียงใหม่นับว่าเป็นความท้าทายต่อหน่วยการปกครองในระดับท้องถิ่นที่ต้องสร้างกลไกในเชิงนโยบายและแนวทางในการพัฒนา รวมทั้งการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกท้องถิ่นที่มีผลต่อพื้นที่ ประเด็นที่ท้าทายการบริหารจัดการของท้องถิ่นในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นเรื่องเมืองที่มีการขยายการเติบโตทั้งทางธุรกิจและการคมนาคม จนเกิดการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน สภาพทางเศรษฐกิจของคนในท้องถิ่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น PM 2.5 ปริมาณขยะที่สูงขึ้น ตลอดจนการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่ไม่ได้กระจุกเพียงกรุงเทพมหานครที่มาพร้อมกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้บริหารท้องถิ่น ทั้งแนวนโยบายการพัฒนาและการบริหารจัดการงบประมาณจึงทวีความสำคัญของการเลือกตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

ในการศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยการเลือกตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) นับเป็นการเลือกตั้งระดับพื้นที่จังหวัด ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน โดยมีที่มา คือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นายก อบจ.) ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ส่วนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) ใช้เขตอำเภอเป็นเขตเลือกตั้ง ในกรณีที่อำเภอใดมีสมาชิกเกิน 1 คน ให้แบ่งเขตอำเภอเป็นเขตเลือกตั้ง เท่ากับจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะพึงมีในอำเภอนั้น และมีสมาชิกเขตเลือกตั้งละ 1 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2563)

สำหรับการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 ที่ผ่านมามีจังหวัดเชียงใหม่มีผู้สมัครลงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นายก.อบจ.) จำนวนทั้งสิ้น 6 คน และพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีทั้งหมด 25 อำเภอ โดยมีการเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) จำนวน 42 คน รายละเอียดดังนี้

อำเภอที่มี การแบ่งเขตเลือกตั้ง	จำนวนเขต	จำนวนประชากร (คน)	อำเภอที่ไม่มี การแบ่งเขตเลือกตั้ง	จำนวนประชากร (คน)
1. อำเภอเมืองเชียงใหม่	5	233,632	1. อำเภอจอมทอง	66,792
2. อำเภอดอยสะเก็ด	2	74,172	2. อำเภอไชยปราการ	46,013
3. อำเภอหางดง	2	90,128	3. อำเภอดอยเต่า	27,406
4. อำเภอสันกำแพง	2	87,640	4. อำเภอดอยหล่อ	26,052
5. อำเภอสันป่าตอง	2	75,097	5. อำเภอพร้าว	49,120
6. อำเภอแม่เมาะ	2	78,565	6. อำเภอแม่แจ่ม	59,728
7. อำเภอฝาง	3	120,759	7. อำเภอแม่วาง	31,834
8. อำเภอเชียงดาว	2	96,494	8. อำเภอแม่อน	21,266
9. อำเภอสารภี	2	85,565	9. อำเภอสะเมิง	23,690
10. อำเภอแม่แตง	2	80,303	10. อำเภอเวียงแหง	45,149
11. อำเภอแมริม	2	94,337	11. อำเภออมก๋อย	62,833
12. อำเภอสันทราย	3	135,964	12. อำเภอฮอด	43,849
			13. อำเภอกัลยาณิวัฒนา	12,265

ตาราง 1.1 ข้อมูลการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.2563
ที่มา สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่ (2563)

การเลือกตั้งในระดับ อบจ. นับเป็นการเลือกตั้งท้องถิ่นครั้งแรกนับตั้งแต่มีการรัฐประหารในปี พ.ศ. 2557 และเกิดขึ้นพร้อมกันทั้ง 76 จังหวัด จึงมีความสำคัญในฐานะที่เป็น การเลือกตั้งที่ตรวจสอบอำนาจเครือข่ายการเมือง และผลของการเลือกตั้งทั่วไปที่เกิดขึ้นในวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 และเป็นหนทางในการทำความเข้าใจต่อ การเลือกตั้งท้องถิ่นในระดับเทศบาลที่จะเกิดขึ้นตามมา ดังนั้น การเลือกตั้ง นายก อบจ. และ ส.อบจ.จึงมีความสำคัญ ไม่ต่างกับการเลือกตั้งทั่วไปวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 โดยเฉพาะเป็นการเลือกตั้งของกลุ่มคนรุ่นใหม่ แม้อาจจะไม่ เรียกเป็นกลุ่ม First-time Voters เหมือนในการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2562 แต่ถือว่าเป็นการเลือกตั้งท้องถิ่นครั้งแรกของผู้มี สิทธิเลือกตั้งกลุ่มนี้ คือ ประชาชนอายุระหว่าง 18-26 ปี จะได้ใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่น ในส่วนของจังหวัดเชียงใหม่ นับ จากมีการจัดการเลือกตั้ง อบจ. ครั้งสุดท้ายในวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2555 จนถึงวันเลือกตั้ง อบจ. ในวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 นับเป็นเวลากว่า 8 ปี จึงปฏิเสธไม่ได้ว่าการเลือกตั้ง อบจ. ที่เกิดขึ้นในวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2562 เป็นผลลัพธ์ที่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในระดับพื้นที่จังหวัด ทำให้เห็นทั้งบทบาทของพรรคการเมือง และกลุ่มการเมืองในภูมิภาคต่าง ๆ ค่อนข้างมาก การเกิดขึ้นของพรรคการเมืองใหม่ กลุ่มการเมืองใหม่ ระบบเลือกตั้ง ใหม่ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 ที่ผ่านมาส่งผลโดยตรงต่อการแบ่งชั้นและ กลุ่มการเมืองในระดับท้องถิ่น

ปรากฏการณ์ที่น่าสนใจอีกประการคือ การเห็นรูปแบบการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งที่เน้นการใช้แนวนโยบาย การพัฒนาเมืองและการสร้างความทันสมัยของเครื่องมือด้านไอที การเสนอแนวทางการพัฒนาการคมนาคม ให้เหมาะสมกับการเติบโตของเมือง การหาเสียงเน้นเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร โดยเน้นประเด็นการพัฒนาการ ท่องเที่ยวและเศรษฐกิจเพื่อให้ท้องถิ่นหลุดออกจากความคิดเรื่องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแบบเดิม ซึ่งกรณี

ของจังหวัดเชียงใหม่ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างรวดเร็วทำให้แนวนโยบายในเขตพื้นที่เมืองมีลักษณะเชื่อมโยงกับเรื่อง
ของปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง การท่องเที่ยว และเศรษฐกิจ ตลอดจนการจัดพื้นที่สาธารณะของเมืองมากขึ้นอย่างชัดเจน

1.2 การประกาศการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

โครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 252 กำหนดให้สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งและผู้บริหารท้องถิ่น
ให้มาจากการเลือกตั้งหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น ซึ่งในปี พ.ศ. 2562 ที่ผ่านมา ได้มีการประกาศใช้
พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 ตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติ
รัฐธรรมนูญในมาตรานี้ โดยกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง
รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น นอกจากนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้ง
(กกต.) ได้ออกระเบียบและประกาศอีกหลายฉบับเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น

การเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดในวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 เกิดหลังประกาศใช้พระราชบัญญัติ
การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 มาตรา 142 ที่มีสาระสำคัญให้คณะรักษาความสงบ
แห่งชาติ (คสช.) แจ้งให้ กกต. ทราบว่า เห็นสมควรให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นใด กกต. จึงจะมีอำนาจประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้ง ซึ่งปัจจุบัน เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี
(ครม.) ซึ่งครม. ได้มีมติเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2563

สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ประเภท
อื่นจะพิจารณาในโอกาสต่อไป (ม. 142 ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร.0503/31136
ลว 6 ตุลาคม พ.ศ. 2563) ต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติในวันอังคารที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2563 เห็นสมควรให้มีการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งเป็นการเลือกตั้งครั้งแรก
ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 ตามบทเฉพาะกาล มาตรา 142
คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศกำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2563 โดยจะมีการสมัครรับเลือกตั้ง ในระหว่างวันจันทร์ที่ 2 ถึงวันศุกร์ที่
6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 และวันเลือกตั้งวันอาทิตย์ที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563

ทั้งนี้ การเลือกตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
โดยตรง ซึ่งการเลือกตั้งผู้บริหาร อปท. โดยตรงมาจากเจตนารมณ์ในการสร้างความเข้มแข็งของท้องถิ่นที่เกิดจากการมี
ส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนอย่างแท้จริงซึ่ง ตามแนวทางของแนวคิดประชาธิปไตยที่เชื่อว่า การพัฒนา
ประชาธิปไตยที่เข้มแข็งต้องเริ่มต้นจากการส่งเสริมประชาธิปไตยในระดับรากหญ้า (Democratization from the
Grassroots) คือ การส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง
และความเป็นอิสระ (จันทร์นุช มหากาญจนะ, 2561)

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2539, น. 72-375) ได้สรุปประเด็นสำคัญที่เป็นปัญหาของการกระจายอำนาจและ
การบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคแรกเริ่มที่มีผลต่อการพัฒนาประชาธิปไตย คือ

1. ปัญหาด้านประวัติศาสตร์หรือภูมิหลังในการกระจายอำนาจของไทย จากกรณีที่การกระจายอำนาจเป็น
การมอบให้ไม่ใช่การเรียกร้องโดยตรงจากประชาชน ทำให้ความสนใจในการกระจายอำนาจและ

ความเข้าใจของประชาชนในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีน้อย ความคุ้นเคยกับการรวมศูนย์โครงสร้างการบริหารผ่านหน่วยงานราชการ องค์กรของรัฐทำให้ความตื่นตัวในการสร้างความร่วมมือและการให้ความสำคัญกับการเลือกตั้งยังพบปัญหาอีกมาก

2. ปัญหาความมีอิสระในการปกครองของตนเอง ที่เกิดคำถามว่า ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีแค่ไหน โดยเฉพาะการยังคงให้ส่วนกลางคอยกำกับดูแล เนื่องจากความเชื่อเรื่องความไม่พร้อมของทั้งบุคลากรและการบริหารจัดการ
3. ปัญหาด้านการคลัง คือ เรื่องของรายได้ที่บางท้องถิ่นมีรายได้น้อยและยังต้องพึ่งพางบประมาณจากส่วนกลาง ทำให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นหลายพื้นที่เจอปัญหาอุปสรรคในการวางแผนการพัฒนาขับเคลื่อนนโยบายในพื้นที่ได้ล่าช้า
4. ปัญหาด้านโครงสร้าง คือ การที่โครงสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการปกครองส่วนท้องถิ่น
5. ปัญหาประสิทธิภาพในการบริหารในท้องถิ่นมักเชื่อมโยงระหว่างความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับความสามารถปัญหาของพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งมีความแตกต่างกัน รวมถึงรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. ปัญหาด้านนโยบาย ในการกำหนดนโยบายท้องถิ่นจำเป็นต้องมีแนวทางที่สอดคล้องไปกับนโยบายของรัฐ ควบคู่ไปกับความต้องการของประชาชน ดังนั้นการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดนโยบายการพัฒนาพื้นที่ตนเอง ซึ่งมีความแตกต่างเชิงบริบทค่อนข้างมาก แต่ข้อจำกัดของกฎ ระเบียบ และระบบการบริหารจัดการงบประมาณที่ไม่ได้มีอิสระเต็มที่ทำให้นโยบายส่วนใหญ่เชื่อมโยงกับนโยบายการเมืองระดับชาติและกับส่วนกลางมากกว่าความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

การเลือกตั้งท้องถิ่นโดยตรง

มรุต วันทนากร (2548) ชี้ให้เห็นข้อถกเถียงประการหนึ่งที่เป็นปัญหาของการปกครองส่วนท้องถิ่น คือ เรื่องรูปแบบและวิธีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรงมาใช้ในประเทศไทยเกิดขึ้นมาอย่างช้านานจากเหตุผลสำคัญ 3 ประการคือ

1. ที่ผ่านมานในอดีต การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยไม่มีเสถียรภาพ อ่อนแอ และไม่สามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากระบบการเลือกตั้งนายกทางอ้อม คือ สมาชิกสภาฯ เป็นผู้เลือกนายก อบจ. ทำให้สภาท้องถิ่นสามารถกำหนดทิศทางในการบริหารของฝ่ายบริหารได้มากเกินไป รวมตลอดจนถึงสามารถกำหนดความอยู่รอดของฝ่ายบริหารท้องถิ่นได้เช่นกัน จึงมีความเชื่อว่าหากนำระบบการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรงมาใช้แทนแล้ว จะทำให้ฝ่ายบริหารมีเสถียรภาพมากขึ้น เนื่องจากมีการแยกฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติออกจากกันอย่างชัดเจน และผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ซึ่งจะเป็นฐานรองรับอำนาจที่สำคัญของนายก อบจ. และยังนำมาสู่ความเข้มแข็งของกลุ่มหรือเครือข่ายทางการเมืองในการลงสมัคร ส.อบจ. ได้ด้วย
2. การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรงจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งระดับ อบจ. เทศบาล และ อบต. สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น เพราะมีฝ่ายบริหารมา

- จากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง การทำหน้าที่บริหารที่ได้รับการตรวจสอบถ่วงดุลจากประชาชนผ่านการเลือกตั้ง ทำให้ประชาชนมีอำนาจทางการเมืองในการสร้างผลประโยชน์ในพื้นที่ได้มากยิ่งขึ้น
3. การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรงจะทำให้ประชาชนมีทางเลือกทางการเมืองมากขึ้นทั้งในด้านนโยบายและตัวผู้สมัคร โดยเฉพาะในด้านนโยบายมาจากผู้สมัครที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่นที่ความหลากหลายมากขึ้น จะทำให้ประชาชนมีอำนาจทางการเมืองในการผลักดันผู้สมัครและกลุ่มการเมืองของตนพยายามพัฒนาแนวนโยบายและคุณสมบัติของผู้สมัครให้ประชาชนพึงพอใจมากขึ้น

ดังนั้น การเลือกตั้งโดยตรงจึงเป็นแนวทางสำคัญของหลักประกันการกระจายอำนาจระดับท้องถิ่นทั้งในการบริหารจัดการงบประมาณในการพัฒนาในปีงบประมาณ 2564 รัฐบาลได้จัดสรรงบอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 90,978.4 ล้านบาท ในส่วนของ อบจ. 76 จังหวัดได้รับงบประมาณตามแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วงเงินรวม 28,797.8 ล้านบาท อบจ.สิงห์บุรี เป็น อบจ. ที่ได้รับการจัดสรรงบน้อยสุดที่ 118.8 ล้านบาท หรือคิดเป็นงบ 473 ล้านบาท ตลอด 4 ปี ของวาระในการดำรงตำแหน่ง (หทัยกาญจน์ ตรีสุวรรณ, 2563) ในขณะที่ อบจ.นครราชสีมา ได้รับการจัดสรรงบสูงสุดถึง 2,303.4 ล้านบาท เท่ากับว่าจะมีงบกว่า 9,200 ล้านบาทในช่วง 1 เทอมของอำนาจ

ความสำคัญของพื้นที่การเมืองในจังหวัดเชียงใหม่ที่ยึดโยงกับการเมืองระดับชาติและงบประมาณใน อบจ. ที่บริหารงบประมาณปีละกว่า 2,000 ล้านบาท จังหวัดเชียงใหม่ในฐานะที่เป็นเมืองหลักในการคมนาคมและเศรษฐกิจของภาคเหนือตอนบนจึงก่อรูปความสัมพันธ์ของธุรกิจกับการเมืองในพื้นที่ และเป็นที่มาของเครือข่ายความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ทั้งในการพึ่งพิงและพึ่งพาของกลุ่มการเมืองและกลุ่มทุน การต่อสู้ทางการเมืองในการเลือกตั้งของการเมืองท้องถิ่นจึงมีความเข้มข้น รุนแรงและเป็นการเมืองในเรื่องของงบประมาณและฐานคะแนนเสียง เพราะเชื่อมโยงกับสิทธิในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงในการให้เลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง ดังนั้นการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ให้ความสำคัญของการกระจายอำนาจเป็นพื้นฐานและให้อิสระ

ในการบริหารจัดการและการตัดสินใจจึงเป็นหัวใจสำคัญที่เชื่อว่าจะทำให้ท้องถิ่นมีความเป็นท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของหลักการประชาธิปไตย และยังช่วยแก้ปัญหาระดับโครงสร้างส่วนล่าง เนื่องจากตรงกับความต้องการของประชาชนและดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว อุปสรรคสำคัญที่ดูจะเป็นเงื่อนไขข้อจำกัดท้องถิ่นยังคงเป็นเรื่องของโครงสร้างแนวดิ่งและการรวมศูนย์อำนาจที่ยังอยู่ในระดับส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การพึ่งพิงรัฐทั้งในเรื่องระเบียบต่าง ๆ และงบประมาณยังคงทำให้หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างก้าวกระโดดรวดเร็ว

การเลือกตั้งพร้อมกันทั้งนายก อบจ. และ ส.อบจ. คือรูปแบบของการมีบัตรเลือกตั้ง 2 ใบ คือ บัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นตามเขตเลือกตั้งและบัตรเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นหรือ นายก อบจ. สำหรับ อบจ. มีเขตอำนาจและหน้าที่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยมีการแยกการเลือกตั้งออกเป็นระดับ ซึ่งให้มีการเลือกตั้ง อบจ. ก่อน เพราะหากให้เลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ระดับเทศบาล และระดับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) พร้อมกับการเลือกตั้ง อบจ. จะเกิดความสับสน ทั้งการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และการไปใช้สิทธิลงคะแนนของผู้มีสิทธิ (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2563)

การเลือกตั้ง อบจ. ที่ว่างเว้นมากกว่า 6 ปี นับจากรัฐประหารปี 2557 ทำให้มีผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นหน้าใหม่ (อายุ 18-26 ปี) เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ไม่ต่างจากการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อปี พ.ศ. 2562 ที่เกิดขึ้นในรอบ 8 ปี นับจากการเลือกตั้งครั้งสุดท้ายปี พ.ศ.2554 ที่ยอดผู้มีสิทธิเลือกตั้งครั้งแรกทะลุ 7.3 ล้านเสียง

ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่ (คณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2563) ระบุว่าประชาชนที่จะออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง อบจ. ทั้ง 76 จังหวัด ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี ในวันเลือกตั้งและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งไม่น้อยกว่า 1 ปี และมีประเด็นสำคัญสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ควรรู้ ดังนี้

- คูหาเลือกตั้งเปิดตั้งแต่ 08.00-17.00 น. ของวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 มีหน่วยเลือกตั้ง ทั้งหมด 3,131 หน่วย
- เมื่อเดินเข้าหน่วยเลือกตั้งคูหา ให้แสดงหลักฐานบัตรประชาชน หรือบัตรอื่นที่ราชการออกให้แล้วมีเลขบัตรประชาชน โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะได้รับบัตรเลือกตั้ง 2 ใบ ใบแรก กากบาทเลือกนายก อบจ. และอีกใบ กากบาทเลือกสมาชิก อบจ.
- ไม่เปิดให้มีการใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้า หรือการเลือกตั้งนอกเขตจังหวัด
- หากไม่สามารถไปเลือกตั้งได้ ต้องแจ้งเหตุจำเป็นต่อนายทะเบียนอำเภอ/นายทะเบียนท้องถิ่น ภายใน 7 วัน (ก่อนหรือหลังวันเลือกตั้งก็ได้) ไม่เช่นนั้นจะถูกตัดสิทธิทางการเมือง 2 ปี ห้ามสมัครเล่นการเมืองทุกระดับและห้ามรับราชการ

การเปลี่ยนแปลงของบริบท กฎหมายและการเมืองไทยส่งผลต่อการจัดการเลือกตั้งในทุกระดับนับตั้งแต่การเลือกตั้งทั่วไปวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ.2562 จนถึงการจัดเลือกตั้งท้องถิ่น ในระดับ อบจ.ครั้งนี้ การเลือกตั้งเป็นปรากฏการณ์ของการทำความเข้าใจการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะการเมืองท้องถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ที่ไม่ใช่แค่ทำความเข้าใจพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง แต่ยังรวมถึงทิศทาง แนวโน้ม การพัฒนาพรรคการเมือง กลุ่มการเมือง และนักการเมืองในพื้นที่ ที่เชื่อมโยงกับกระบวนการในการกำหนดนโยบายสาธารณะระดับจังหวัด ซึ่งในการศึกษาวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อทำความเข้าใจการต่อสู้แข่งขันในการเลือกตั้งที่นำมาสู่การทำความเข้าใจบริบทการเมืองในจังหวัดเชียงใหม่ เครือข่ายทางการเมืองและพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในช่วงของการเลือกตั้ง

1.3 วัตถุประสงค์การศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูล สถิติเกี่ยวกับการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งบรรยากาศทางการเมืองของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. เพื่อศึกษารูปแบบ วิธีการในการหาเสียงเลือกตั้งและพฤติกรรมทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและพฤติกรรมทางการเมืองและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อศึกษาปัญหาและประเด็นสำคัญที่ส่งผลต่อการจัดการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

1.4 ขอบเขตการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัย มีกำหนดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2563 – มกราคม พ.ศ. 2564

ขอบเขตประชากร ในการศึกษาวิจัยนี้เป็นการเลือกโดยใช้ทั้งหลักการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ตามแนวทางของการวิจัยเชิงคุณภาพ และการเลือกผู้ให้ข้อมูลตัวอย่างอย่างง่ายตามแนวทางการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ถูกละเลือกมาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Purposive Sampling) ได้แก่

1. ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ประกอบด้วย ผู้ลงสมัคร นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตัวแทนพรรคการเมือง จำนวน 12 คน
2. เจ้าหน้าที่รัฐ พนักงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง เช่น เจ้าหน้าที่สำนักคณะกรรมการการเลือกตั้ง ปลัดอำเภอ จำนวน 5 คน
3. นักวิชาการทางรัฐศาสตร์ จำนวน 3 คน
4. เครือข่ายการเมืองในพื้นที่การเมืองและกลุ่มการเมืองที่มีความเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น เช่น ผู้นำท้องถิ่นในพื้นที่ทั้งในเขตอำเภอเมืองและอำเภอรอบนอก รวมทั้งผู้สนับสนุนทางการเมืองในรูปแบบหัวคะแนนและผู้ที่มีความนิยมรักดีต่อผู้สมัครหรือพรรคการเมือง ผู้ช่วยหาเสียงในเขตจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 15 คน
5. ประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เป็นกลุ่มนักศึกษา (คนรุ่นใหม่) และประชาชนทั่วไปโดยแบ่งเป็นกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อาศัยในเขตอำเภอเมืองและเขตอำเภอรอบนอกอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยอาศัยวิธีการเชิงปริมาณด้วยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ประกอบด้วย
 - 5.1 ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน 15 อำเภอของจังหวัดเชียงใหม่และมีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 236 ตัวอย่าง
 - 5.2 เยาวชนอายุ 18-24 ปี คือ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 400 ตัวอย่าง

ขอบเขตเนื้อหา การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาที่เน้นศึกษาสถานการณ์และปรากฏการณ์ของการเลือกตั้งนายกและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งท้องถิ่นและการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง และการเมืองในการเลือกตั้ง โดยเฉพาะการศึกษาในรูปแบบ วิธีการในการต่อสู้ทางการเมืองของพรรคการเมืองและกลุ่มการเมืองที่ยึดโยงกับบริบทพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเนื้อหาของการศึกษาเป็นไปตามแนวทางของวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ การศึกษาเอกสารที่เน้นการเปรียบเทียบข้อมูล สถิติเกี่ยวกับการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในอดีตและปัจจุบัน ข้อมูลผู้สมัครรับเลือกตั้ง ข้อมูลผู้ชนะการเลือกตั้ง ข้อมูลที่น่าสนใจอื่น ๆ ในพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเน้นในส่วนที่เป็นสถานการณ์การเมืองในปัจจุบันที่เชื่อมโยงกับการเลือกตั้งในวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562

นอกจากนี้ขอบเขตนี้อาจรวมถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองระดับชาติและการเมืองระดับท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการต่อสู้แข่งขันและบรรยากาศทางการเมืองของนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นอกจากนี้ขอบเขตนี้อาจรวมถึงเนื้อหาของการศึกษาวิจัยนี้ยังมุ่งวิเคราะห์รูปแบบวิธีการ

ในการหาเสียงเลือกตั้ง รวมทั้งพฤติกรรมทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลเชิงสถิติ ค่าร้อยละที่เก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นและพฤติกรรมทางการเมืองและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่เพื่อช่วยในการสังเคราะห์ปัญหาและประเด็นสำคัญในการจัดการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตระยะเวลา มีการแบ่งช่วงเวลาของการศึกษาวิจัยออกเป็นภาพรวมได้ 3 ช่วง คือ

ช่วงแรก คือ ช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ช่วงสอง คือ วันเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ช่วงสาม คือ ช่วงหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่จนถึงการประกาศรับรองผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ในวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564

วิธีการศึกษาวิจัย (Research Methods)

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่โดยใช้ขอบเขตเวลามาช่วยในการกำหนดแนวทางของวิธีการวิจัยที่อาศัยทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร การทบทวนวรรณกรรม และการลงพื้นที่สัมภาษณ์กลุ่มและสัมภาษณ์เชิงลึก รวมทั้งการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมในวันเลือกตั้งตามหน่วยเลือกตั้ง อาศัยแนวทางการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน คือ มีการรวบรวมข้อมูลด้วยแนวทางในการทำวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดดังนี้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. *การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร (Documentary Data)* ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการรวบรวมข้อมูล เอกสาร และการสืบค้นเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานของอบจ.เชียงใหม่และข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการเลือกตั้งของ อบจ.เชียงใหม่ โดยได้แบ่งเอกสารเป็น 2 กลุ่ม คือ เอกสารขั้นต้น เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 พ.ร.บ.การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2562 ตลอดจนเอกสารทางราชการ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด และการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาจังหวัด พ.ศ. 2563 เอกสารชั้นรอง เช่น บทความ หนังสือ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ สื่อออนไลน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ รวมทั้งข้อมูลของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เป็นเอกสารเผยแพร่ข้อมูลเชิงพื้นที่ในจังหวัดเชียงใหม่ เช่น ข้อมูลประชากร ข้อมูลผู้สมัครรับเลือกตั้งในจังหวัดที่กำหนดทั้งในการเลือกตั้งปัจจุบัน

การวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร

ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร (Documentary Data) ผู้วิจัยได้ทำการสกัดข้อมูลเนื้อหาจากเอกสาร โดยใช้การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ที่สำคัญการนำเสนอข้อมูลในการวิจัยเป็นการนำเสนอในรูปแบบของการพรรณนาและอธิบายบริบทสภาพแวดล้อมทางการเมือง การนำเสนอข้อเท็จจริงของพื้นที่จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งที่เปิดเผยและไม่เปิดเผยเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปของงานวิจัย

2. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการวิจัยภาคสนาม (Field Research) ประกอบด้วย

การสังเกตจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเป็นการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมในพื้นที่ในช่วงก่อนการเลือกตั้งโดยเน้นข้อมูลบริบทและมิติความเป็นชุมชนการเมืองในพื้นที่เชียงใหม่และรอบนอกเมืองโดยเฉพาะบางอำเภอที่มีนัยสำคัญต่อการหาเสียงและการต่อสู้ทางการเมืองในพื้นที่ที่เข้มข้น โดยอิงข้อมูลบางส่วนมาจากการเลือกตั้งทั่วไปวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 โดยการสังเกตจะเป็นการบันทึก และวิเคราะห์บรรยากาศทั่วไป บริบททางการเมือง การแสดงออกและบทบาทของทั้งผู้สมัครรับเลือกตั้ง ผู้สนับสนุนการเลือกตั้ง และประชาชน โดยมีการเข้าร่วมตั้งแต่วันรับสมัครเลือกตั้ง การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของพรรคการเมือง กลุ่มการเมืองและผู้สมัครพรรคต่าง ๆ นอกจากนี้

การสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus-group Interview) จากกลุ่มผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และผู้ช่วยหาเสียงของผู้สมัครนายก อบจ. นอกจากนี้จะเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูล (Key Informants) ที่เกี่ยวข้อง อาทิ ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด กรรมการการเลือกตั้งประจำหน่วยเลือกตั้งและหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรต่าง ๆ ที่รณรงค์เกี่ยวกับการเลือกตั้ง เป็นต้น โดยมีทั้งคำถามกึ่งโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง คือ การกำหนดชุดคำถามที่นำมาสู่ข้อมูลในการนำไปวิเคราะห์เพื่อแยกแยะความแตกต่างและความเหมือนในประเด็นเดียวกัน การสัมภาษณ์ที่เน้นประเด็นสำคัญเพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและเน้นการเก็บประเด็นจากคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์ โดยเฉพาะประเด็นคำถามทางการเมืองที่อาจมีผลต่อความรู้สึกและกระทบบริบทในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะต้องอาศัยประสบการณ์และความรู้ในการปรับเปลี่ยนคำถาม และการให้ประเด็นของการแสดงความคิดเห็นมากกว่าการตัดสินใจเพื่อการวิพากษ์วิจารณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมในพื้นที่และการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus-group Interview) ผู้วิจัยได้ทำการสกัดข้อมูลจากการสังเกต สัมภาษณ์ และจัดกลุ่มข้อมูลด้วยการตรวจสอบข้อมูลสามเส้า (Data Triangulation) คือ การตรวจสอบเวลา พื้นที่ และบุคคลว่ามีความเหมือนหรือมีความต่างกันหรือไม่เพราะเหตุใด โดยนำมาวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีที่นำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ โดยใช้แนวทางในการวิเคราะห์ตีความจากประเด็นและการปรากฏของภาพ เสียงและเนื้อหาของข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ (Interpretative Analysis) และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ที่สำคัญการนำเสนอข้อมูลในการวิจัยเป็นการนำเสนอในรูปแบบของการพรรณนาและอธิบายบริบท สภาพแวดล้อมทางการเมือง การนำเสนอข้อเท็จจริงของพื้นที่จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งที่เปิดเผยและไม่เปิดเผยเพื่อนำไปสู่ การวิเคราะห์รูปแบบวิธีการในการหาเสียงเลือกตั้งและ

พฤติกรรมทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในช่วงก่อนการเลือกตั้งผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างของการเก็บรวบรวมข้อมูลสำรวจความคิดเห็น ความรู้ทางการเมืองและการเลือกตั้ง ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยกลุ่มเยาวชนอายุ 18-24 ปี ได้แก่ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยมีการกระจายสุ่มตัวอย่างไปทุกคณะในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และอีกกลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 15 อำเภอ จากทั้งหมด 25 อำเภอในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 236 ตัวอย่าง ซึ่งแบบสอบถามเป็นการสำรวจความคิดเห็นและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสำรวจ

ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ร้อยละ ความถี่พร้อมการนำเสนอข้อมูลในการวิจัยเป็นการนำเสนอในรูปแบบของการพรรณนา เพื่อศึกษาความคิดเห็นและพฤติกรรมทางการเมืองและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่ผลการศึกษาวิจัย

ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการสกัดข้อมูลจากการสังเกต สัมภาษณ์ และจัดกลุ่มข้อมูลด้วยการตรวจสอบข้อมูลสามเส้า (Data Triangulation) คือ การตรวจสอบเวลา พื้นที่ บุคคลที่มีความเหมือนหรือมีความต่างกันหรือไม่เพราะเหตุใด โดยนำมาวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎีที่นำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ โดยใช้แนวทางในการวิเคราะห์ตีความจากประเด็นและการปรากฏของภาพ เสียงและเนื้อหาของข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ (Interpretative Analysis) และการวิเคราะห์เชิงอธิบาย (Descriptive Analysis) ที่สำคัญการนำเสนอข้อมูลในการวิจัยเป็นการนำเสนอในรูปแบบของการพรรณนาและอธิบายบริบท สภาพแวดล้อมทางการเมือง การนำเสนอข้อเท็จจริงของพื้นที่จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งที่เปิดเผยและไม่เปิดเผยเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนำไปสู่ข้อสรุปของงานวิจัย

ข้อจำกัดของการวิจัย

ข้อจำกัดที่เป็นปรากฏการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างการเลือกตั้ง คือ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ถึงแม้ในช่วงเวลาของการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเป็นช่วงท้ายของการแพร่ระบาดระลอก 2 แต่ความน่ากังวลในการลงพื้นที่ รวมถึงการรวมตัวของคนตามเวทีการปราศรัยหรือพื้นที่ชุมชน ยังคงเป็นสิ่งที่ท้าทายทั้งนักวิจัยและผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในประเด็นดังนี้

1. การเข้าถึงข้อมูลของนักวิจัยต้องอาศัยการติดต่อ ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ (connection) ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะความไว้วางใจในการให้ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลเป็นสิ่งที่นักวิจัยต้องคำนึงถึงมาก เพราะความหวาดระแวงทางการเมือง เนื่องจากคู่ต่อสู้สำคัญในสนามการเลือกตั้งครั้งนี้ คือ กลุ่มการเมืองที่เป็นตระกูลการเมือง มีบทบาททางการเมืองและธุรกิจมาอย่างยาวนานต่อสู้ช่วงชิงกับพรรคการเมืองใหญ่ผู้ครองพื้นที่เชียงใหม่ คือ พรรคเพื่อไทย

2. ความสนใจและรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้ง อบจ. ในเขตเมืองมีน้อย โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่เคยเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งครั้งแรกในการเลือกตั้ง 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 กลับไม่ตื่นตัวมากนักในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นครั้งนี้
3. ผู้ให้ข้อมูลในแต่ละกลุ่มไม่ประสงค์ให้มีการเปิดเผยชื่อ สถานที่ และข้อมูลเชิงลึกบางประการ เพื่อความเป็นส่วนตัวและสิทธิ นอกจากนี้ ความหวาดระแวงทางการเมืองในพื้นที่ทำให้อาจมีผลต่อการทำงานการเมือง อาชีพ และการศึกษาวิจัยในพื้นที่ในอนาคต ในส่วนของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.อบจ. ไม่ต้องการให้เปิดเผยข้อมูลมากนัก และบางส่วนหลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลเพราะคิดว่าต้องได้รับการอนุญาตจากทางพรรคหรือจาก “นาย” เมื่อนักวิจัยต้องยึดจริยธรรมในการเคารพสิทธิและความปลอดภัยของผู้ให้ข้อมูล จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและมีโอกาสสัมภาษณ์ทั้งผู้สมัครรับเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง หัวคะแนน นักการเมืองท้องถิ่น ข้าราชการ และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งในเขตเมืองและเขตรอบนอกเมือง พบว่าข้อมูลและข้อเท็จจริงในการเลือกตั้งจำนวนมากมีความสุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง ทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ เช่น การใช้อิทธิพลในพื้นที่ หรือการซื้อเสียงผ่านระบบหัวคะแนน มีผลให้นักวิจัยไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลบางส่วนและรายชื่อบุคคลผู้ให้ข้อมูลได้ และข้อมูลบางส่วนจะนำมาสู่ความขัดแย้งได้

บทที่ 2

ข้อมูล สถิติเกี่ยวกับการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอข้อมูลพื้นฐาน ที่มาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับสถิติตัวเลขซึ่งเป็นข้อมูลจากการรวบรวมโดยผู้วิจัยและข้อมูลที่ได้มีการเผยแพร่อย่างเป็นทางการจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่ จากข้อมูลเหล่านี้สามารถทำให้เข้าใจนโยบายการเมืองท้องถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ในการเลือกตั้งทุกระดับได้ โดยแบ่งประเด็นนำเสนอข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ 2.1 ที่มาของการเลือกตั้ง อบจ. และข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ อบจ. เชียงใหม่ และ 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

2.1 ที่มาของการเลือกตั้ง อบจ. และข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ อบจ. เชียงใหม่

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เป็นองค์กรส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งซึ่งมีขนาดใหญ่ในหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นและมีวิวัฒนาการที่ยาวนาน โดยเกิดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2479 ตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2479 ฐานะของสภาจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้มีลักษณะองค์กรที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาหรือแนะนำแก่กรมการจังหวัด โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่แยกออกจากราชการส่วนท้องถิ่น ต่อมาในปี พ.ศ. 2481 ได้มีการตราพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พ.ศ. 2481 โดยมีความประสงค์ที่จะแยกกฎหมายเกี่ยวกับสภาจังหวัดไว้โดยเฉพาะ แต่สภาจังหวัดยังมีอำนาจหน้าที่เป็นสภาที่ปรึกษาของกรมการจังหวัดเดิม จนกระทั่ง พ.ศ. 2495 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินโดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าส่วนราชการมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการในจังหวัดของกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ทำให้อำนาจของกรมการจังหวัดเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด และสภาจังหวัดมีสถานะเป็นสภาที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัด (ประทีป พิษทองหลวง, 2560)

ต่อมาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล แยกจากการบริหารราชการจังหวัดในฐานะที่เป็นราชการส่วนภูมิภาค (องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่, ม.ป.ป.ช.) โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ดำเนินการส่วนภายในจังหวัดซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล สุขาภิบาล และหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบอื่น ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขพื้นที่ทับซ้อนในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ทั้งการดำเนินการจัดเก็บภาษีค่าธรรมเนียม และรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น

อโณทัย วัฒนาพร (2563, น. 2-4) ได้ทำการศึกษาวิวัฒนาการของการแข่งขันทางการเมืองในระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะการแข่งขันในการเลือกตั้ง อบจ. ซึ่งได้แบ่งวิวัฒนาการของ อบจ. ออกเป็น 4 ยุค ได้แก่

ยุคเตรียมความพร้อม พ.ศ. 2476-2498 เป็นยุคของการกำเนิดแนวคิดและแนวทางในการบริหารจัดการระดับภูมิภาค เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของพระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2476 ซึ่งในตอนต้น การจัดรูปองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้มีการจัดให้มีสภาจังหวัดขึ้นเป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2476 ตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ซึ่งนับเป็น

จุดกำเนิดและรากฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ฐานะของสภาจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้มีลักษณะเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่กรมการจังหวัดเสมือนเป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดและให้ความเห็นชอบในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดโดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน โดยยังมีได้มีฐานะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นและเป็นนิติบุคคลที่แยกต่างหากจากราชการบริหารส่วนภูมิภาค (ชวงศ์ ฉายะบุตร, 2539, น. 103-104)

ยุคการกำเนิดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498-2540 ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรีได้มีความพยายามการทำให้โครงสร้างส่วนภูมิภาคเข้มแข็งด้วยการกระจายอำนาจมายังโครงสร้างในระดับจังหวัด คือ การปรับปรุงบทบาทของสภาจังหวัด ด้วยการตราพระราชบัญญัติระเบียบราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.2498 ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นนิติบุคคล ให้ฝ่ายนิติบัญญัติหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) มาจากการเลือกตั้งของประชาชน (อโณทัย วัฒนาพร, 2563, น. 3) นอกจากนี้ยังการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2518 โดยกำหนดให้กรุงเทพฯ มีฐานะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเพื่อให้มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานมากขึ้น (ไททัศน์ มาลา, 2554 หน้า 32) กระแสความตื่นตัวในการปฏิรูปทางการเมืองและการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ภายหลังเหตุการณ์ทางการเมืองพฤษภาทมิฬ เป็นเหตุของการเรียกร้องการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมผ่านกลไกของการปกครองส่วนท้องถิ่น ความเปลี่ยนแปลงสำคัญของช่วงเวลานี้ คือ การตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 การกำหนดเขตตำบลที่ไม่ได้อยู่ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล เพื่อจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีการตราพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 (พ.ร.บ. อบจ. 2540) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) มีเขตพื้นที่ครอบคลุมเขตของจังหวัดแม้ว่าจะทับซ้อนกับพื้นที่ของท้องถิ่นอื่นก็ตาม (สถาบันพระปกเกล้า, 2545) บทบาทหน้าที่ของ อบจ. จึงเป็นผู้ประสานเชื่อมการพัฒนาของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ที่มีลำดับพื้นที่เล็กมา ใน พ.ร.บ.อบจ. 2540 กำหนดให้โครงสร้างการบริหารออกเป็น 2 ส่วน คือ สภา อบจ.ทำหน้าที่นิติบัญญัติ นายก อบจ. ทำหน้าที่บริหาร โดยสภา อบจ.ทำหน้าที่เลือกนายก อบจ. (สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2540)

ปฏิเสธไม่ได้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับ พ.ศ. 2540 เป็นกลไกทางกฎหมายที่สำคัญที่เร่งเร้าการเติบโตของการกระจายอำนาจและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยได้กำหนดไว้ใน หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ **มาตรา 78 (3)** คือ การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540) นอกเหนือจากนี้ในมาตราเดียวกันยังกำหนดให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนนั้นหมายความว่า เป็นการเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเองตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และระบบสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ มีการบริหารจัดการทรัพยากรต่างๆ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองจนสามารถพัฒนาจังหวัดให้มีความพร้อมเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่

การเติบโตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในช่วงปลายของยุคนี้ปรากฏชัดเจนใน หมวด 9 รวม 9 มาตรา ในรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 ตั้งแต่มาตรา 282 ถึงมาตรา 290 สรุปได้ว่า รัฐจะต้องให้ความสำคัญแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลาย

ย่อมมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยรัฐบาลเป็นผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายในกรอบของกฎหมาย

ยุคแห่งการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2540-2545 ได้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะและการจัดสรรภาษีอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกำหนดให้มีคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ก.ก.ถ.) ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ไททัศน์ มาลา, 2560, น. 351)

ในวันที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดใหม่จากเดิมที่กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด เปลี่ยนให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในจังหวัด รวมทั้งกำหนดอำนาจหน้าที่และความสัมพันธ์ระหว่างสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีความเหมาะสม สามารถบริหารตามนโยบายที่แถลงต่อประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถบริหารงานเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนได้ดียิ่งขึ้น สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ใช้กฎหมายฉบับนี้เป็นแห่งแรกคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งครบวาระเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546 และได้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2546 (สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ, 2556)

ยุคท้องถิ่นเปลี่ยนผ่านกับการเมืองผันผวน พ.ศ. 2546 – ปัจจุบัน

แม้ว่าจะมีการกระจายอำนาจอย่างเข้มข้นภายใต้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 แต่การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองทั้งการรัฐประหารในปี พ.ศ. 2549 และการเกิดขึ้นของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปี พ.ศ. 2550 แนวทางการกระจายอำนาจก็ยังคงปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนพัฒนาท้องถิ่นจากรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มาตรา 284 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น โดยสมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในของท้องถิ่นให้อยู่ในรูปของสภา-ฝ่ายบริหาร (Council-Executive) (วุฒิสภา ตันไชย, 2557, น. 47)

ท่ามกลางความขัดแย้งทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล การต่อสู้ของกลุ่มการเมือง พรรคการเมือง เกิดการเมืองการเคลื่อนไหวบนท้องถนน จนนำไปจนถึงการทำรัฐประหารอีกครั้ง เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) นำโดย พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ทำการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวปี พ.ศ. 2557 ในเวลาต่อมาได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 85/2557 เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราวลงวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2557 ให้งดการจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่ครบวาระหรือพ้นจากตำแหน่งตามกฎหมาย ว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจนกว่าจะมีการประกาศเปลี่ยนแปลง อาจกล่าวได้ว่า จากจุดเริ่มต้นมาสู่ยุคของการเติบโตของการกระจายอำนาจและบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จนกระทั่งการเมือง คือ บริบทที่ส่งผลต่อการชะงักงันของกระบวนการเรียนรู้การเมือง การมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น

แม้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงมีบทบาทในการบริหารจัดการท้องถิ่น แต่พลังทางการเมืองจากการมีส่วนร่วมผ่านการเลือกตั้งของประชาชนที่เป็นฐานของการสนับสนุนความชอบธรรมของท้องถิ่นไม่เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลากว่า 6 ปี

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

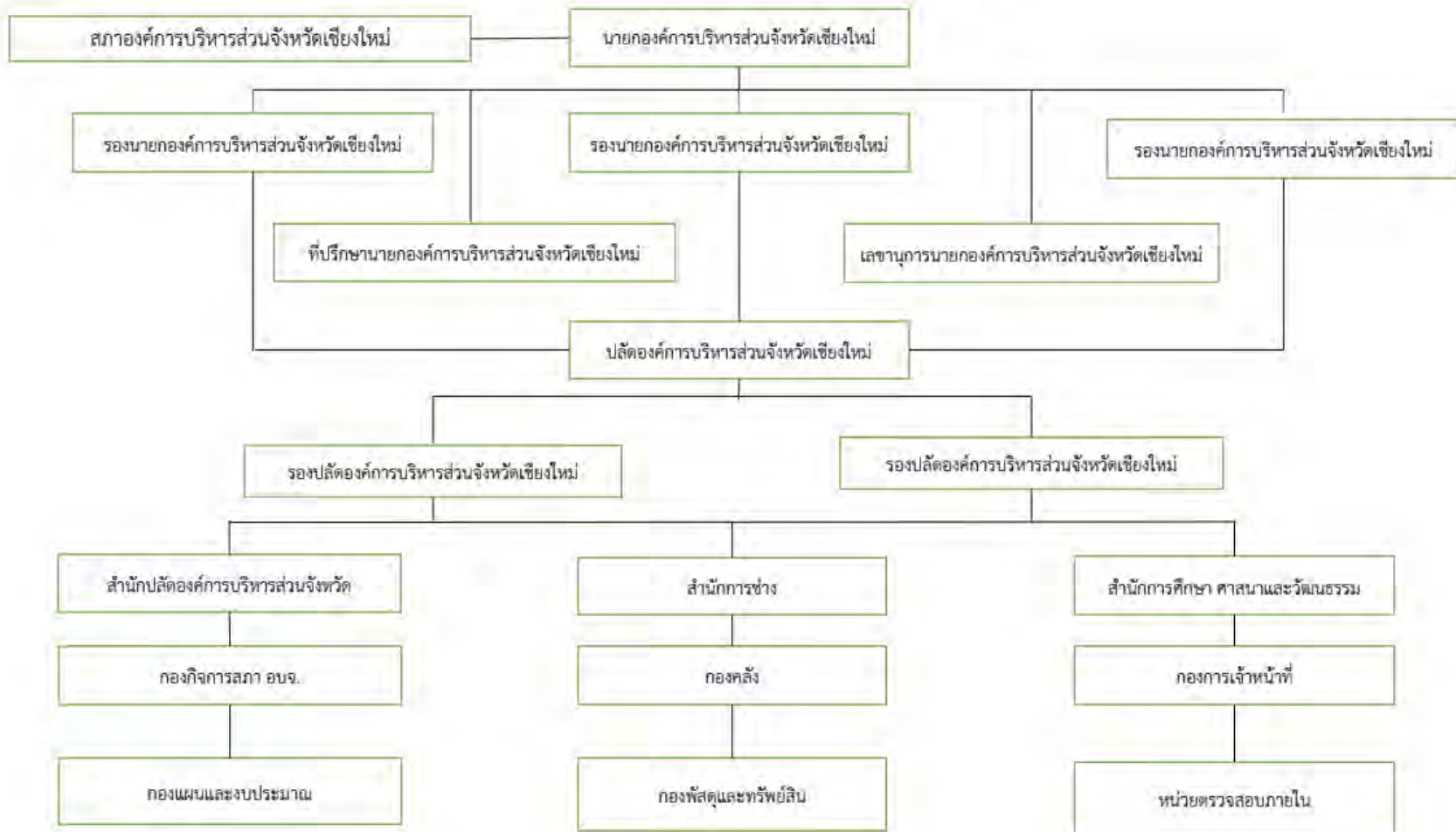
ตาม พ.ร.บ.องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 45 องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงใหม่ดังต่อไปนี้ (พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540) (ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่, 2560)

1. ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
2. จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
3. สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
4. ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
5. แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
6. อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เฉพาะภายในเขตสภาตำบล
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. จัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
9. จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคอาจมอบอำนาจให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

อบจ. ถือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญ เห็นได้จากในปีงบประมาณ 2564 รัฐบาลได้จัดสรรงบอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 90,978.4 ล้านบาท ในส่วนของ อบจ. 76 จังหวัด ได้รับงบประมาณตามแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วงเงินรวม 28,797.8 ล้านบาท อบจ.สิงห์บุรี เป็น อบจ. ที่ได้รับการจัดสรรงบน้อยสุดที่ 118.8 ล้านบาท หรือคิดเป็นงบ 473 ล้านบาท ตลอด 4 ปี ของวาระในการดำรงตำแหน่ง (หทัยกาญจน์ ตรีสุวรรณ, 2563) ขณะที่ อบจ.นครราชสีมา ได้รับการจัดสรรงบสูงสุดถึง 2,303.4 ล้านบาท นั้นเท่ากับว่าจะมีงบกว่า 9,200 ล้านบาทในช่วง 1 เทอมของอำนาจ จังหวัดเชียงใหม่ในฐานะที่เป็นเมืองหลักในการคมนาคมและเศรษฐกิจของภาคเหนือตอนบน งบประมาณใน อบจ.เชียงใหม่ ที่บริหารงบประมาณปีละกว่า 2,000 ล้านบาท ส่งผลให้พื้นที่เลือกตั้ง อบจ. จังหวัดเชียงใหม่ มีความสำคัญทั้งในแง่การบริหารจัดการพัฒนาจังหวัดและความสำคัญในพื้นที่การเมือง เครือข่ายความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ทั้งในการพึ่งพิงและพึ่งพาของกลุ่มการเมืองและกลุ่มทุน การต่อสู้ทางการเมืองในการเลือกตั้งของเมืองท้องถิ่นจึงมีความเข้มข้น รุนแรงและเป็นการเมืองในเรื่องของงบประมาณและฐานคะแนนเสียง

แผนผังโครงสร้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

โครงสร้างองค์กร (องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่)

ที่มา เว็บไซต์องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ (ม.ป.ป.ก.)

2.2.1 การแบ่งเขตและหน่วยการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563

การศึกษาวិชาการเลือกตั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) นับเป็นการเลือกตั้งระดับพื้นที่จังหวัด ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน โดยมีที่มา คือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นายก อบจ.) ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ส่วนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) ใช้เขตอำเภอเป็นเขตเลือกตั้ง ในกรณีที่อำเภอใดมีสมาชิกเกิน 1 คน ให้แบ่งเขตอำเภอเป็นเขตเลือกตั้ง เท่ากับจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะพึงมีในอำเภอนั้น และมีสมาชิกเขตเลือกตั้งละ 1 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง 2563)

พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีทั้งหมด 25 อำเภอ โดยมีการเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) จำนวน 42 คน กระบวนการและขั้นตอนการแบ่งเขตเลือกตั้งเกิดขึ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่ ออกประกาศลงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 ประกาศรูปแบบการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ แบ่งใหม่หมดทั้งจังหวัด อำเภอที่มี ส.อบจ.ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป รวม 12 อำเภอ เสนอ 3 รูปแบบให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ส่วนอำเภอที่มีคนเดียวใช้อำเภอเป็นเขต หย่อนบัตรอำเภอไหนแสดงความคิดเห็นได้เฉพาะอำเภอนั้น ที่ให้ประชาชนได้ส่งความเห็นได้ที่ กกด. จนถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 โดยรูปแบบที่ได้มีการนำมาใช้ในการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 คือ รูปแบบที่ 1 โดยมีรายละเอียดดังนี้

อำเภอที่มี การแบ่งเขตเลือกตั้ง	จำนวนเขต	จำนวนประชากร (คน)	อำเภอที่ไม่มี การแบ่งเขตเลือกตั้ง	จำนวนประชากร (คน)
1. อำเภอเมืองเชียงใหม่	5	233,632	1. อำเภอจอมทอง	66,792
2. อำเภอดอยสะเก็ด	2	74,172	2. อำเภอไชยปราการ	46,013
3. อำเภอหางดง	2	90,128	3. อำเภอดอยเต่า	27,406
4. อำเภอสันกำแพง	2	87,640	4. อำเภอดอยหล่อ	26,052
5. อำเภอสันป่าตอง	2	75,097	5. อำเภอพร้าว	49,120
6. อำเภอแม่เมาะ	2	78,565	6. อำเภอแม่แจ่ม	59,728
7. อำเภอฝาง	3	120,759	7. อำเภอแม่ våง	31,834
8. อำเภอเชียงดาว	2	96,494	8. อำเภอแม่อน	21,266
9. อำเภอสารภี	2	85,565	9. อำเภอสะเมิง	23,690
10. อำเภอแม่แตง	2	80,303	10. อำเภอเวียงแหง	45,149
11. อำเภอแม่ริม	2	94,337	11. อำเภออมก๋อย	62,833
12. อำเภอสันทราย	3	135,964	12. อำเภอฮอด	43,849
			13. อำเภอกัลยาณิวัฒนา	12,265

ตาราง 1.1 ข้อมูลการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.2563
 ที่มา สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่

2.2.2 ข้อมูลและสถิติทั่วไปเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563

การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา 142 แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 โดยสรุป คือ (องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่, 2564)

1. จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	1,300,866	คน
2. จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาแสดงตนขอรับบัตรเลือกตั้ง	936,036	คน
3. จำนวนบัตรเลือกตั้งที่ได้รับมาทั้งหมด	1,367,000	บัตร
4. จำนวนบัตรเลือกตั้งที่ใช้ลงคะแนนเลือกตั้ง	936,036	บัตร
4.1 จำนวนบัตรดี	824,080	บัตร
4.2 จำนวนบัตรเสีย	41,818	บัตร
4.3 จำนวนบัตรเลือกตั้งที่ทำเครื่องหมายไม่เลือกผู้สมัครผู้ใด	70,138	บัตร
5. จำนวนบัตรเลือกตั้งที่เหลือ	430,964	บัตร
6. จำนวนผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	6	คน
7. จำนวนผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด	141	คน

สำหรับการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 จังหวัดเชียงใหม่มีผู้สมัครลงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นายก.อบจ) จำนวนทั้งสิ้น 6 คน

คะแนนที่ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับเรียงตามลำดับผู้ได้คะแนนสูงสุด

ลำดับที่	ชื่อผู้สมัคร	หมายเลขประจำตัวผู้สมัคร	คะแนนรวม
1	นายพิชัย เลิศพงษ์อดิสร	1	421,679 (สี่แสนสองหมื่นหนึ่งพันหกร้อยเจ็ดสิบเก้า)
2	นายบุญเลิศ บูรณุปกรณ์	2	353,189 (สามแสนห้าหมื่นสามพันหนึ่งร้อยแปดสิบเก้า)
3	นายบดินทร์ กิनावงศ์	4	20,420 (สองหมื่นสี่ร้อยยี่สิบ)
4	นายวินิจ จินใจ	3	19,460 (หนึ่งหมื่นเก้าพันสี่ร้อยหกสิบ)
5	นายเฉลิมศักดิ์ สุรนันท์	6	4,798 (สี่พันเจ็ดร้อยเก้าสิบแปด)
6	นายสันต์ วัชวงษ์	5	4,534 (สี่พันห้าร้อยสามสิบสี่)

ตาราง 2.1 คะแนนที่ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับเรียงตามลำดับผู้ได้คะแนนสูงสุดที่มา ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ตาราง 2.2 ตารางแสดงผลคะแนนและสถิติการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

สถิติการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่								
ผู้มีสิทธิ	ผู้มาแสดงตนใช้สิทธิเลือกตั้ง	ร้อยละ	บัตรดี	ร้อยละ	บัตรเสีย	ร้อยละ	บัตรไม่เลือก	ร้อยละ
1,300,866	936,036	71.95	824,080	88.04	41,818	4.47	70,138	7.49

ตาราง 2.3 ตารางแสดงคะแนนที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้รับคะแนน (เรียงตามลำดับผู้ได้คะแนนสูงสุด)

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	กลุ่มการเมือง/พรรค	หมายเลข	คะแนน	ร้อยละ
1	นายพิชัย เลิศพงศ์อดิศร	พรรคเพื่อไทย	1	421,679	51%
2	นายบุญเลิศ บุรณุปกรณ์	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	2	353,189	43%
3	นายบดินทร์ กิनावงค์	กลุ่มประชารัฐเชียงใหม่	4	20,420	2%
4	นายวินิจ จินใจ	กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า	3	19,460	2%
5	นายเฉลิมศักดิ์ สุรนันท์	อิสระ	6	4,798	1%
6	นายวสันต์ วัชวงษ์	อิสระ	5	4,534	1%
รวม				824,080	100%

2.2.3 ข้อมูลและประวัติผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563

ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

หมายเลข	ผู้สมัครนายก อบจ.	สังกัด	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
1	พิชัย เลิศพงศ์อดิศร	พรรคเพื่อไทย	<ul style="list-style-type: none"> - นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง - เนติบัณฑิตไทย - หลักสูตรการเมือง การปกครอง (ปปร. 13) - หลักสูตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.56) 	<ul style="list-style-type: none"> - อดีตสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ (เลือกตั้ง) 2 มีนาคม 2551- 1 มีนาคม 2557 - อดีตประธานคณะกรรมการแรงงานและสวัสดิการสังคม วุฒิสภา - อดีตเลขาธิการคณะกรรมการกิจการวุฒิสภา (วิปวุฒ) - อดีตประธานสโมสรฟุตบอลเชียงใหม่ ยูไนเต็ด - อดีตประธานสโมสรฟุตบอลเชียงใหม่ เอฟซี
2	บุญเลิศ บุรณุปกรณ์	กลุ่มเชียงใหม่ คุณธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ - ปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองและการปกครอง) คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 	ด้านการเมือง <ul style="list-style-type: none"> - พ.ศ. 2551- 2563 นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ (อบจ.) - พ.ศ. 2547- 2550 นายกเทศมนตรีเชียงใหม่ (สมัยที่2) - พ.ศ. 2543 - 2547 นายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ ด้านสังคม <ul style="list-style-type: none"> - พ.ศ. 2558 - 2559 นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
3	นายบัณฑิต กินาวงศ์	กลุ่มประชากรรัฐ เชียงใหม่	<ul style="list-style-type: none"> - ปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - เจ้าของธุรกิจ บริษัทรองอินทร์จำกัด - สมาชิกสภาจังหวัดเชียงราย (2533) - อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย - ลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 8 จังหวัดเชียงใหม่ในนามพรรคพลังประชาชน - เป็นคณะอนุกรรมการน้ำจังหวัดเชียงใหม่และเป็นเครือข่ายน้ำแม่ใจ
4	นายวินิจ จินใจ	กลุ่มเชียงใหม่ ก้าวหน้า	-	- ไม่ปรากฏข้อมูล
5	นายวสันต์ วัชวงษ์	ลงในนามอิสระ	-	<ul style="list-style-type: none"> - อดีตผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคความหวังใหม่ - อดีตนายกสมาคมศิษย์เก่าบ้านเปียง - สันป่าตองวิทยาคม (เชียงใหม่นิวส์, 2563)
6	นายเฉลิมศักดิ์ สุรนันท์	ลงในนามอิสระ	-	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเชียงใหม่ - อดีตเลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ (นายบุญเลิศ บุรณุปกรณ์ นายก)

ผู้สมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลประวัติของผู้สมัคร ส.อบจ. ที่นำเสนอในส่วนี้ มีการนำเสนอข้อมูลจากเพียงพรรคเพื่อไทยและกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม เนื่องจาก เป็นกลุ่มที่ให้ข้อมูลรายละเอียดของผู้สมัครตนเองแก่ผู้วิจัย รวมทั้งเป็น 2 คู่แข่งขันที่ชนะที่นั้งการเลือกตั้ง ส.อบจ. ที่มาจาก 2 กลุ่ม และมีที่นั้งที่ได้รับการเลือกตั้งในสภา อบจ. เท่ากันคือ 21:21 ที่นั้ง

ประวัติผู้สมัคร ส.อบจ. พรรคเพื่อไทย จังหวัดเชียงใหม่ เบอร์ 1

ชื่อ - นามสกุล	เขตพื้นที่	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
1.สมบูรณ์ บุญเรือง (แอ็ด)	อ.เมือง เขต 1: ต.สันผีเสื้อ ต.หนองป่าครั่ง ต.ท่าศาลา ต.ฟ้าฮ่าม ต.หนองหอย	- ปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี	- อดีตผู้จัดการ โรงแรมฟูลมูนริสอร์ท - อดีตผู้จัดการ บริษัทเอพีเอ็นคลีนนิ่ง - อดีตผู้จัดการ ร้านเพื่อนซี้กรีด - อดีตผู้จัดการ บริษัท ทีคาร์เร็นรถเช่าเชียงใหม่ - กรรมการ บริษัท เอพีเอ็นซีเคียวริตี้การ์ดเซอร์วิส
2.ธิดารัตน์ ศิริวิทย์การ (ทนายจำ)	อ.เมือง เขต 2: ต.หายยา ต.พระสิงห์ ต.ศรีภูมิ ต.ช้างคลาน	- มัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ - ปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	- ประสบการณ์ การทำงานที่เกี่ยวกับข้อพิพาทระหว่างชุมชนกับรัฐคดีชุมชนรูกกล้าที่ป่าสงวนในจังหวัดลำพูน - คดีข้อพิพาทระหว่างชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่กับเทศบาลเชียงใหม่ เป็นต้น - อดีตที่มวิจัยกฎหมายที่มีผลกระทบต่อประชาชนเพื่อผลักดันแก้ไขร่างกฎหมายที่มีผลกระทบต่อประชาชน - ปัจจุบันประกอบธุรกิจส่วนตัว ทนายความ
3.จිරันภรณ์ เตโชหาร (อ้อม)	อ.เมือง เขต 3: ต.วัดเกต ต.ป่าแดด ต.หนองหอย	- ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ การบัญชี มหาวิทยาลัยพายัพอีสเทอร์น - ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต การจัดการ (MBA) มหาวิทยาลัยรามคำแหง	- อดีตเจ้าหน้าที่การตลาดและพัฒนาลูกค้า บริษัทสยามแมคโคร (จำกัด) มหาชน - อดีตผู้ช่วยผู้จัดการสาขา ฝ่ายผลิตภัณฑ์ธนาคารและการลงทุน ธนาคารเกียรตินาคิน (จำกัด) มหาชน - ปัจจุบันธุรกิจส่วนตัว (คลินิกสวนดอกการแพทย์ 1-2)
4.โกวิทย์ พิริยะอนันต์ (เก่ง)	อ.เมือง เขต 4: ต.ช้างม่วย ต.ป่าตัน ต.ช้างเผือก ต.ฟ้าฮ่าม	- มัธยมศึกษา โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัยเชียงใหม่ (MC40) - ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โพลิเทคนิคลานนาเชียงใหม่ (ช่างยนต์41) - ปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตร์ การเมืองการปกครอง (รปค.45) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	- ประธานกรรมการ บริษัท กาสะลอง เชียงใหม่ จำกัด - หุ่นส่วนผู้จัดการ หสม. สองพี่น้อง - ผู้บริหาร หจก. สปีดอิม - หุ่นส่วนผู้จัดการ หจก. แก้วพันล้านเชียงใหม่ - ผู้บริหารตลาดเจ็ดยอดพลาซ่า - ผู้บริหาร กาดสห.แก้ว (ตลาดเมืองใหม่)

ชื่อ - นามสกุล	เขตพื้นที่	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
5.พิรุณ พลฤทธิ (แดง)	อ.เมือง เขต 5: ต.สุเทพ ต.แม่เหียะ	- ปริญญาตรี คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	- อดีตพนักงานโครงการไฟฟ้าเชื่อมแจ้งตสมบูรณ์ชล - อดีตกำนันตำบลแม่เหียะ - กำนันรางวัลยอดเยี่ยม (แทนทองคำ) กรรมการ ปกครอง กระทรวงมหาดไทย - เครื่องราชอิสริยาภรณ์ - เหรียญทองช้างเผือก (ร.ท.ช.)
6.จ.ส.ต.วิวัฒน์ ณ เชียงใหม่ (วิวัฒน์)	อ.เมือง เขต 1: ต.เวียง ต.แม่คะ	- มัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษานอกโรงเรียน อำเภอฝาง - ปริญญาตรี บริหารการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	- อดีตตำรวจตระเวนชายแดน เขต 5 ค่าย ดาราศีมี - อดีตผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 9 ต.เวียง อ.ฝาง - ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอฝาง - ประธานผู้สูงอายุเทศบาลตำบลเวียง
7.อารีย์ สุริยะ (ครูแป)	อ.ฝาง เขต 2: ต.ม่อนปิ่น ต.โปร่งน้ำร้อน ต.สันทราย ต.แม่ฮ่อง	- ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัย รามคำแหง	- อดีตประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลม่อนปิ่น - อดีตประธานกลุ่มออมทรัพย์ อำเภอฝาง - ประธานเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านตำบลม่อนปิ่น - กรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอฝาง - กรรมการการศึกษาโรงเรียนม่อนปิ่น - กรรมการวัดสุวรรณาราม
8.สายันต์ ปัญโญ (ครูสายันต์)	อ.ฝาง เขต 3: ต.แม่ข้า ต.แม่สุน ต.แม่ฮ่อง	- มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนฝางชนูปถัมภ์ พ.ศ. 2515 - ป.ก.ศ.วิทยาลัยครูเชียงใหม่ พ.ศ.2517 - พ.ม.ครูสภา พ.ศ. 2519 - ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	- อดีตอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนห้วยปูลิง อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2542 - อดีตอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนบ้านหนองยาว อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ พ.ศ. 2542 - อดีตผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองยาว อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ พ.ศ. 2544 - อดีตผู้อำนวยการ โรงเรียนหลายฝาง อ.ฝาง เชียงใหม่ พ.ศ. 2552 - อดีตผู้อำนวยการ บ้านแม่ฮ่องขึ้นเหล็ก อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ พ.ศ. 2558 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ - ชั้นที่ 1 ประถมาภรณ์มงกุฎไทย (ป.ม./สาย1)
9.สังคม แสนบุตดี (อัน)	อ.สันทราย เขต 1: ต.ป่าไผ่ ต.เมืองเส้น ต.หนองแห่	- ปริญญาตรี เกษตรศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช - ปริญญาโท วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (แม่โจ้ 77)	- ประธานชมรมอาสาพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ - อดีตประธานเครือข่ายพลเมืองประชาธิปไตย 5 ภูมิภาคประเทศไทย ของสำนักงานเลขาธิการสภา ผู้แทนราษฎร รัฐสภา - คณะทำงานผู้นำอาสาพัฒนาบ้านเกิดระดับจังหวัด เชียงใหม่ - อดีตที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนจังหวัด เชียงใหม่-ด้านสังคม สำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี

ชื่อ - นามสกุล	เขตพื้นที่	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
10.ศรีณัญญา ใจคำ (แดง)	อ.สันทราย เขต 2: ต.หนองหาร ต.หนองจ่อม ต.สันทรายหลวง	- ปริญญาตรี เทคโนโลยีการเกษตรบัณฑิต (พืชศาสตร์) สาขา ไม้ผล มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ลูกแม่โจ้รุ่น 54	- อดีตรองนายกเทศมนตรีเมืองแม่โจ้ เทศบาลเมืองแม่โจ้ 3 สมัย อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ - อดีตประธานกองทุนหมู่บ้านสหกรณ์นิคม อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ - ประธานชมไม้ผล รุ่น 54 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ - ที่ปรึกษาชมรมแม่โจ้ รุ่น 54 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จ.เชียงใหม่
11.มยุรา ตุ่นแก้ว (ปี่)	อ.สันทราย เขต 3: ต.สันนางเม็ง ต.สันทรายน้อย ต.สันทรายหลวง	- ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร - ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณา การ สถาบันเรียนรู้เพื่อปวงชน	- ประธานกลุ่มพัฒนาสตรีตำบลสันป่าเป่า - ประธานกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรตำบลสันป่าเป่า - ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแม่บ้านเกษตรกรตำบลสันป่าเป่า - คณะทำงานผู้นำอาสาพัฒนาบ้านเกิด ระดับจังหวัด เชียงใหม่ - คณะกรรมการคุณภาพชีวิต อ.สันทราย (พขอ.) อสม. ,อพม. , ผู้นำอช. , ทสม. ,ชรบ. - คณะกรรมการการกลั่นกรองกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อ.สันทราย ฯลฯ - ที่ปรึกษา ชมรมอาสาพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่
12.เสฏฐวิวัฒน์ เสทระยะ (เอิร์ท)	อ.ดอยสะเก็ด เขต 1: ต.ลวงเหนือ ต.เชิงดอย ต.ป่าเมียง ต.แม่โป่ง ต.ป่าป้อง ต.ตลาดขวัญ	- มัธยมศึกษา โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จ.เชียงใหม่ - ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	- ผู้จัดการ หจก.โชคอำนวยพร ขนส่ง - อดีตรองกรรมการบริหาร บก.ลานนา อะกรี อินเทอร์เน็ต
13.ฉลอง เครื่องันตา (สว่าง)	อ.ดอยสะเก็ด เขต 2: ต.สันปูเลย ต.ป่าลาน ต.แม่คือ ต.สง่าบ้าน ต.สำราญราษฎร์ ต.ตลาดใหญ่ ต.แม่ฮ้อยเงิน	- ป.4 โรงเรียน แม่คือวิทยา - ม.ศ.3 โรงเรียนตรีมิตรวิทยา	- อดีตรองนายกเทศมนตรี ต.แม่คือ 2 สมัย - อดีตสมาชิกสภาเทศบาล ต.แม่คือ - อดีตประธานสภาเทศบาล ต.แม่คือ - อสม. ต.แม่คือ - ประธานกองทุนหมู่บ้าน - คณะกรรมการหมู่บ้าน
14.วิทาลัยณ์ สามใจ (เรณู)	อ.หางดง เขต 1: ต.หนองควาย ต.บ้านแหวน ต.สันผักหวาน ต.บั้งปง	- ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง - ปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	- อดีต ส.อบจ. เขต1 หางดง 2 สมัย ปี พ.ศ. 2551-2555 และ ปี พ.ศ. 2555-2563 - อดีตรองประธานสภาอบจ.เชียงใหม่ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ - ตริตาภรณ์ช้างเผือก

ชื่อ - นามสกุล	เขตพื้นที่	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
15.กมลศิษฐ์ โรจนวิรัช (แดง)	อ.หางดง เขต 2: ต.หาง ต.น้ำแพร่ ต.หนองแก้ว ต.ขุนคง ต.สบแม่ข่า ต.ทหารแก้ว ต.หนองดอง	- มัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์บริการศึกษาออกโรงเรียน อ.หางดง จ.เชียงใหม่	- อดีตประธาน กำนันผู้ใหญ่บ้าน อ.หางดง จ.เชียงใหม่ - อดีตนายกสมาคม กำนันผู้ใหญ่บ้าน จ.เชียงใหม่ - อดีตอุปนายกอาวุโสกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแห่งประเทศไทย 2 สมัย - กำนันรางวัลยอดเยี่ยม (แหวนทองคำ) กรมปกครอง กระทรวงมหาดไทย - ได้รับใบประกาศผู้ที่มีผลงานด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดดีเด่น ในปี 2561 - อดีตประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอหางดง - รองสภาวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ - ที่ปรึกษาสมาคมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแห่งประเทศไทย เครื่องราชอิสริยาภรณ์ - เครื่องราชอิสริยาภรณ์เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย ชั้นที่ 5 (บ.ม.) - เครื่องราชอิสริยาภรณ์เบญจมาภรณ์ช้างเผือก (บ.จ.)
16.อนรรฆวี จำรัสวุฒิกุล (เก๋)	อ.สันกำแพง เขต 1: ต.สันกลาง ต.สันกำแพง ต.ต้นเปา	- มัธยมศึกษา โรงเรียนโกวิทอรัณยเชียงใหม่ - ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ - ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	- ปี 2541-2544 เจ้าหน้าที่ศูนย์ประสานงานข้อมูล สมาชิกพรรคไทยรักไทย ภาคเหนือ - ปี 2548-2549 เจ้าหน้าที่ประสานงานพื้นที่และฝ่าย บัญชีการเงิน-สมทบบัญชี สส.พายัพ ชินวัตร - ปี 2550-2554 เจ้าหน้าที่ประสานงานพื้นที่และ ฝ่ายบัญชีการเมือง-สมทบบัญชี สส.ชินนิชา วงศ์สวัสดิ์ - ปี 2555 ผู้ดำเนินงาน สส.เกษม นิลมรัตน์ - ปี 2556-2557 ทีมงานประสานพื้นที่ สส.เยาวภา วงศ์สวัสดิ์ - ปี 2557 ทีมงานประสานงานพื้นที่นายคณันท์ วงศ์สวัสดิ์ - ปี 2555- 26 ต.ค. 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.สันกำแพง เขต 1
17.ณัฐกฤตา พ่วงตรง (ปุ่น)	อ.สันกำแพง เขต 2: ต.แม่ปู้คา ต.ห้วยทราย ต.ออนใต้ ต.แช่ช้าง ต.ร้องวัวแดง ต.บวัก้าง	- ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ รุ่น 62 - ปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รุ่น 5	- เลขานุการส่วนตัว ๓๓๓๓ สมชาย วงศ์สวัสดิ์ อดีต นายกรัฐมนตรี คนที่ 26 ตั้งแต่พรรคไทยรักไทย พรรคพลังประชาชน พรรคเพื่อไทย - อดีตสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ ปี พ.ศ.2555 -2563 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ - เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย (บ.ม.)
18.สุริยนต์ ปิ่นทะนะ (เต๋)	อ.สันป่าดอง เขต 1: ต.ยูว่า ต.บ้านแม่ ต.บ่อน้ำหลวง ต.ทุ่งด้อม	- ปริญญาตรี บริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ ปี 2540	- สมาชิกสภาองค์การบริหารจังหวัดเชียงใหม่ เขต 1 พ.ศ. 2551-2555 - สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เขต 1 พ.ศ. 2555-2563 - ศิษย์เก่าดีเด่น ประจำปี 2552

ชื่อ - นามสกุล	เขตพื้นที่	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
	ต.สันกลาง	- ปริญญาโท การปกครองท้องถิ่น รัฐประศาสนมหาบัณฑิต รุ่นที่ 7 มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปี2556 - หลักสูตรอบรม สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงใหม่ รุ่นที่ 9 (10 เมษายน 2552)	- สมาคมศิษย์เก่าบ้านเปียง สันป่าตองวิทยาคม 19 ธันวาคม 2552 - อุบาสกดีเด่น คณะพระสงฆ์จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2558 เครื่องราชอิสริยาภรณ์ - จัตุราภรณ์ มงกุฎไทย (จ.ม.) ปี 2554 - จัตุราภรณ์ ช้างเผือก (จ.ช.) ปี 2558
19.นพดล ทรายมูล (นพ)	อ.สันป่าตอง เขต 2: ต.มะขามหลวง ต.ขุนหวาน ต.ท่าวังพร้าว ต.แม่ก้ำ	- ปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	- อดีต นายก อบต.มะขุนหวาน - ประธานชมรม อสม. ตำบลมะขุนหวาน - กรรมการชมรม อสม. อำเภอป่าตอง
20.ศักดิ์ดาว ห่านตระกูล (โก ดาว)	อ.เชียงดาว เขต 1: ต.เมืองดอง ต.เชียงดาว ต.แม่่นะ ต.ปิงโค้ง ต.เมืองงาย ต.ทุ่งข้าวพวง	- มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย	- ประธานสมาคมชลประทานราษฎร์เชียงดาว
21.สัญญา ไวยเนตร (น้อง)	อ.เชียงดาว เขต 2: ต.เมืองงาน ต.ทุ่งพวงข้าว ต.เมืองนะ	- ปริญญาโท นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี	- อาชีพอิสระ (รับเหมาก่อสร้าง)
22.ร.ต.ต.วรพงษ์ วรรณธา (ปิ้ง)	อ.แม่เมาะ เขต 1: ต.มะลิกา ต.แม่่นาวาง ต.ท่าตอน	- มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย - มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบูรณศักดิ์วิทยา	- รับราชการตำรวจปี พ.ศ. 2522-2556 - อดีตผู้ใหญ่บ้าน ม.1 ต.ท่าตอน อ.แม่เมาะ จ.เชียงใหม่ พ.ศ. 2557-2559 - อดีตกำนัน ต.ท่าตอน อ.แม่เมาะ จ.เชียงใหม่ พ.ศ. 2559-2562 - รางวัลกำนันดีเด่นอำเภอแม่เมาะ พ.ศ. 2561
23.วิชัย ใจพิแสง (ซา)	อ.แม่เมาะ เขต 2: ต.แม่เมาะ ต.แม่สาว ต.สันตันหม้อ ต.บ้านหลวง	- วิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ รุ่น 13 - ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	- อดีตนายก อบต.แม่สาว อ.แม่เมาะ จ.เชียงใหม่
24.ศุภกานต์ สุประการ (กาก้า)	อ.สารภี เขต 1: ต.ท่าวังตาล ต.หนองผึ้ง ต.ยางเนิ้ง ต.ไชยสถาน	- ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยขอนแก่น - ปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต	- อดีตผู้ช่วยดำเนิน ส.ส.เยาวภา วงศ์สวัสดิ์ - อดีตผู้ช่วยดำเนินงาน ส.ส.พ่ายพ ชินวัตร - อดีตผู้ช่วยดำเนินงาน ส.ส. ชินนิชา วงศ์สวัสดิ์ - อดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เขต 1 อ.สารภี 2 สมัย

ชื่อ - นามสกุล	เขตพื้นที่	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
		(การเมืองและการปกครอง) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	- อดีตรองประธานประสานสภาองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ - อดีตนายกสภาฯ สาขาพรรคเพื่อไทยภาคเหนือ (เชียงใหม่) - ปัจจุบัน ที่ปรึกษา บริษัท เอเอดับเบิลยู ทราเวล แอนด์ เอ็ดดูเคชั่น จำกัด
25.ชูเดช เกตุชูรัตน์ (โอ่ง)	อ.สารภี เขต 2: ต.สันทราย ต.ข้าวmung ต.ป่าบาง ต.ท่ากว้าง ต.ดอนแก้ว ต.หนองแฝก ต.สารภี ต.ชมพู	- มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย - ประกาศวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ - ประกาศวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ภาคพายัพ - ปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ - ปริญญาโท วิศวกรรมพลังงานทดแทน มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้	- อดีตนายช่างเทคนิค สำนักงานโยธาธิการ จังหวัดเชียงใหม่ - อดีตนายช่างเทคนิค สำนักงานโยธาธิการ และผังเมือง จังหวัดลำพูน - อดีตนายช่างเทคนิคชำนาญงาน สำนักงานพลังงานจังหวัดพะเยา - อดีตนายกสมาคมนักเรียนเก่าปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย - อดีตรองนายกเทศมนตรีตำบลยางเงิง เครื่องราชอิสริยาภรณ์ - ตริตาภรณ์ช้างเผือก (ต.ช.) ชั้นที่ 3
26.ชาติชาย พานิช (ชาติ)	อ.แม่แตง เขต 1: ต.ป่าแป๋ ต.สบเปิง ต.สันป่าแยง ต.บ้านช้าง ต.ชี้เหล็ก ต.สันมหาพน	- โรงเรียนแม่แตงวิทยาคม - โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย - โรงเรียนนักเรียนนายสิบทหารบก - ปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เชียงใหม่	- ปี พ.ศ. 2527 กองทัพบทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 7 (ค่ายกาวิละ) - ปี พ.ศ. 2528 กองทหารพรานที่ 36 - ปี พ.ศ. 2543 – 2556 กองพันพัฒนา 3 - ข้าราชการบำนาญ (ทหาร) เครื่องราชอิสริยาภรณ์ - เหรียญพิทักษ์เสรีชน - เหรียญชายแดน - เหรียญจักรมาลา
27.ทิง วรวงษ์ (อ่อง)	อ.แม่แตง เขต 2: ต.ก๊าดช้าง ต.เมืองกาย ต.แม่แตง ต.อินทขิล ต.บ้านเป้า ต.ช่อแล ต.แม่หอพระ	- มัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษานอกโรงเรียน อ.แม่แตง	- อดีตรองประธานสภาเทศบาลตำบลอินทขิล อ.แม่แตง - อดีตนายกเทศมนตรี ตำบลอินทขิล อ.แม่แตง - ปัจจุบัน ทำธุรกิจส่วนตัว
28.ปฎิญา ยาสุมทร์ (กรณ)	อ.แม่ริม เขต 1: ต.เหมืองแก้ว ต.ริมใต้ ต.ริมเหนือ ต.สันโป่ง	- ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่	- อดีตรองนายก อบต.ริมเหนือ อ.แม่ริม - อดีตนายก อบต.ก้านัน ต.ริมเหนือ อ.แม่ริม - ประธานชมรมศิษย์เก่าโรงเรียนแม่ริมวิทยาคม - คณะกรรมการตำรวจอำเภอแม่ริม (กต.ตร)

ชื่อ - นามสกุล	เขตพื้นที่	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
	ต.ซีเหล็ก ต.สะลวง		
29.มนตรี ลี้มคำ (ตรี)	อ.แม่ริม เขต 2: ต.ดอนแก้ว ต.แม่สา ต.โป่งแยง ต.แม่แรม ต.ห้วยทราย	- มัธยมศึกษา โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย - ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ - ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง	- อดีตรองผู้อำนวยการโรงเรียนแม่ริมวิทยาคม - อดีตรองผู้อำนวยการโรงเรียนสันทรายวิทยาคม - อดีตรองผู้อำนวยการโรงเรียนแม่แตง - อดีตรองผู้อำนวยการโรงเรียนแม่ริมและโรงเรียนสันทรายวิทยาคม เป็นเวลา 2 ปี - เกียรติบัตรคนดีศรีเชียงใหม่ - เกียรติบัตรบรรดารางวัลคนดีศรีแผ่นดิน - เกียรติบัตร รองผู้อำนวยการดีเด่นแห่งประเทศไทย โดย นส. ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี เครื่องราชอิสริยาภรณ์ - เครื่องราชอิสริยาภรณ์ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก (ท.ช.) - เหรียญจักรพรรดิมาลา
30.ปกรณ์ กันทะจันทร์ (ดีเจหนานบุญ)	อ.จอมทอง เขต 1: ทุกตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอเมือง	- ปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	- อดีตรองนายกเทศมนตรีตำบลบ้านแปะ - อดีตนายกสมาคมครูผู้ปกครอง ร.ร.มัธยมจอมทอง - ประธาน อสม. หมู่ 8 อำเภอจอมทอง - หมอдин ต.บ้านแปะ - ประธานกองทุนหมู่บ้านแจ่มฝั่งขวา - นักจัดรายการวิทยุชุมชนคลื่น 103.5MHz
31.ไชยวัฒน์ ใหญ่พงศ์ (คำ)	อ.ไชยปราการ เขต 1: ทุกตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอเมือง	- ปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์การเมือง การปกครอง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	- อดีตทีมงานวิจัยการเมืองการปกครองท้องถิ่น (research in local politics) - คณะกรรมการชมรมคนรักฝางแม่ข่ายไชยปราการ - คณะกรรมการสถานีวิทยุชุมชน FM 93.00 MHz อ.ฝาง - เลขสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ด้านศาสนา - ลูกศิษย์เอก ครูบางคำเหมย มงคลโก วัดศรีดงเย็น อำเภอไชยปราการ
32.ร.ต.อ. สมชาญ อมรบุตร (ชาญ)	อ.ดอยเต่า เขต 1: ทุกตำบลในเขตอำเภอ เมือง	- หลักสูตรนักเรียนพลตำรวจโรงเรียน ตำรวจภูธร 5 ลำปาง รุ่น 23 - ปริญญาตรี นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท - เชียงใหม่ - ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนอร์ท - เชียงใหม่ - ปริญญาโท นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี	- พ.ศ. 2517 สถานีตำรวจภูธรอำเภอฝาง - พ.ศ. 2525 สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง เชียงใหม่ (งานจราจร/สายตรวจ/สืบสวน เขี้ยวดำ) - พ.ศ. 2550-2558 รองสารวัตรป้องกันปราบปราม/ รองสารวัตร สืบสวน - ที่ปรึกษา คณะกรรมการตรวจสอบและติดตาม การปฏิบัติงานตำรวจ (ที่ปรึกษาภ.ต.ต.) ตำรวจภูธร จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อ - นามสกุล	เขตพื้นที่	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
33.ธาดา พรหมเสนาใจ (บอม)	อ.ดอยหล่อ เขต 1: ทุกตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอ	- ปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง	- อดีตผู้จัดการฝ่ายการตลาดหนังสือพิมพ์ภาคเหนือ รายวัน - อดีตประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ อ.ดอยหล่อ
34.พรพิมล สิริเจริญพร (ครูแมว)	อ.พร้าว เขต 1: ทุกตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอ	- ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ - ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	- ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอพร้าว - คณะกรรมการพัฒนาสตรีจังหวัดเชียงใหม่ - หัวหน้าคณะทำงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เทศบาลเวียงพร้าว - ประธานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง หมู่บ้านแจ่ง คูเรือ อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่
35.บวร สุริยะชัยพันธ์	อ.แม่แจ่ม เขต 1: ทุกตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอ	- ปริญญาตรี สาธารณสุขศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ - ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (บริหารท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยเนชั่น ลำปาง	- อดีตเจ้าพนักงานสาธารณสุข (ชำนาญงาน) อ.แม่แจ่ม - อดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่แจ่ม อ.แม่แจ่ม
36.สิงห์คำ ภูวินศักดิ์สกุล (ไหล)	อ.แม่วาง เขต 1: ทุกตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอ	- มัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษานอกโรงเรียน	- อดีตกำนัน ตำบลแม้วิน อ.แม่วาง (พ.ศ. 2522-2549) - กำนันรางวัลยอดเยี่ยม (แทนทองคำ) กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย - ได้รับเหรียญทองชนะเลิศมวยสากลสมัครเล่นรุ่นไลท์ มิดเดิลเวทกีฬาแห่งชาติ นครสวรรค์เกมส์ ปี 2514
37.ผจญ สุขดีป	อ.แม่ฮอน เขต 1: ทุกตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอ	- มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดดัดภัย อ.เมือง จ.เชียงใหม่	- อดีตประธานสหกรณ์สันกำแพงจำกัด โครงการตาม พระราชดำริ - อดีตกรรมการบริหารธุรกิจน้ำพุร้อนสันกำแพง - อดีตกรรมการรักษาการผู้จัดการน้ำพุร้อนสันกำแพง พ.ศ. 2553-2555 - อดีตประธานเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านตำบลบ้าน สหกรณ์ อ.แม่ฮอน
38.เวโรจน์ โกฏิถรรพ์ (เฮียหรั่ง)	อ.สะเมิง เขต 1: ทุกตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอ	- ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น	- อดีตเจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาด บริษัท โอสดสภา จำกัด - อดีตเจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาด บริษัทเจริญโภคภัณฑ์ จำกัด - อดีตเจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาด บริษัท เอส ซี เอ ไฮยีน (ประเทศไทย) จำกัด - อดีตเจ้าของกิจการ หจก. สิงโตทองนิยพานิช - อดีตเจ้าของกิจการ หจก. สิงโตทองโฮมมาร์ท - คณะกรรมการ กต.ตร.สภ.สะเมิง

ชื่อ - นามสกุล	เขตพื้นที่	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
39.นรินทร์ จิ่งตามน (นายอ่ำ)	อ.เวียงแหง เขต 1: ทุกตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอ	- ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านห้วยหก อ.เวียงแหง - มัธยมศึกษา โรงเรียนเขตพุนศึกษา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ - เปรียญธรรมประโยค 1-2 - ปริญญาตรี นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ	- กรรมการสมาคมศิษย์เก่าคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ พ.ศ. 2554 - ปัจจุบัน - กรรมการชมรมทนายความจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2558 - ปัจจุบัน - ปัจจุบันประกอบอาชีพ ทนายความจังหวัดเชียงใหม่ - ทนายความ สังกัดสภาทนายความ ในพระบรม ราชูปถัมภ์
40.ณัฐวุฒิ มารุ่งเรือง (เปรม)	อ.อมก๋อย เขต 1: ทุกตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอ	- ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) มหาวิทยาลัยพุมธานี	- อดีตผู้ใหญ่บ้านหลวง ต.แม่ต๋อน อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ พ.ศ. 2552-2563 - ปัจจุบัน ทำธุรกิจส่วนตัว
41.ประเสริฐ ทาหล้า (เสรีฐ) (เบอร์ 2)	อ.ฮอด เขต 1: ทุกตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอ	- ประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบ่อหลวง ต.บ่อหลวง อ.ฮอด จ.เชียงใหม่ - มัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์บริการศึกษานอกโรงเรียน อ.ฮอด จ.เชียงใหม่ - มัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์บริการศึกษานอกโรงเรียน อ. ฮอด จ.เชียงใหม่	- อดีตผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 1 บ้านบ่อหลวง - อดีตเลขานุการประธานบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อ หลวง - อดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อหลวง - อดีตประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อหลวง - อดีตรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อหลวง - อดีตกำนัน ตำบลบ่อหลวง - อดีตประธานกรรมการดำเนินการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติด
42.มณฑล บรรณพร (สม)	อ.กัลยาณิวัฒนา เขต 1: ทุกตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอ	- ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านขุนแม่รวม อ.กัลยาณิวัฒนา - มัธยมศึกษา โรงเรียนสหมิตรวิทยา อ.กัลยาณิวัฒนา - ปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง	- ทำงานภาคเอกชน - ทำไร่นาตามวิถีชนเผ่าการเกษตรทั่วไป

ตาราง 2.4 แสดงข้อมูลประวัติผู้สมัคร ส.อบจ.พรรคเพื่อไทย จังหวัดเชียงใหม่ เบอร์ 1

ประวัติผู้สมัคร ส.อบจ. กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม จังหวัดเชียงใหม่ เบอร์ 2

ชื่อ-นามสกุล	เขตพื้นที่และอำเภอ	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
1. บุญนงค์ สุริยะชัยพันธ์	อ.กัลยาณิวัฒนา		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2551 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด อ.กัลยาณิวัฒนา - อดีตรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่जार อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ - อดีตสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแม่มะลอ อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่
2. วิชาญ จันทร์พุทธ (เอ็กซ์อำเภอ)	อ.ไชยปราการ		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2552 – 2563 ผู้ประสานงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เพื่อพัฒนาพื้นที่ อ.ไชยปราการ ด้านสังคม - พ.ศ. 2547 – 2563 พลศึกษาอำเภอเวียงแหง ผาง ไชยปราการ ดอยเต่า ดอยหล่อ - ที่ปรึกษาชมรมโกศไทยเชื้อสายจีนยูนนาน จ.เชียงใหม่
3. จีราภรณ์ อยู่สาตร์ (รองจี)	อ.เมืองเชียงใหม่ เขต 1		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2550 – 2563 รองนายกเทศมนตรีเทศบาล ต.ฟ้าฮ่าม อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ ด้านสังคม - พ.ศ. 2554 – ปัจจุบัน ประธาน อสม.ระดับต.ฟ้าฮ่าม - ได้รับรางวัลชนะเลิศ อสม. ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ระดับอำเภอเมืองเชียงใหม่ ปี 2558
4. อารีย์ ชัยขัน (หมอเอื้อ)	อ.แม่แตง เขต 1		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2557 – 2563 รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ - พ.ศ. 2551 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.แม่แตง เขต 1 ด้านสังคม - พ.ศ. 2563 – 2564 นายกลโมสรไลออนส์เชียงใหม่ สามฝั่งแกแม่แตงสังกัดสโมสรไลออนส์สากลภาค 310A1 ประเทศไทย - พ.ศ. 2563 – 2564 ประธานฝ่ายสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ - พ.ศ. 2543 – 2544 คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรอำเภอแม่แตง - รางวัลปฏิบัติงานดีเด่นจากกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2527 - รางวัลแม่ดีเด่นจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2555

ชื่อ-นามสกุล	เขตพื้นที่และอำเภอ	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
5. มนัส คำจันทร์	อ.แม่ริม เขต 1	- ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง	ด้านการเมือง - พ.ศ. 2543 – 2555 สมาชิกสภาเทศบาลตำบลแม่ริม อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่ ด้านสังคม - พ.ศ. 2557-ปัจจุบัน คณะกรรมการตรวจสอบและ ติดตามการบริหารงานตำรวจ สถานีตำรวจภูธรแม่ริม (กต.ตร.สภ.แม่ริม)
6. ประสิทธิ์ แสงจันทร์ (กำนันสิน)	อ.สะเมิง		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2551 – 2561 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน จังหวัดเชียงใหม่ อ.สะเมิง ด้านการเมือง - คณะกรรมการแก้ปัญหาหมอกควันและไฟป่า อ.สะเมิง - ผู้แทนประชาชนอุทยานแห่งชาติขุนขาน - กำนัน ต.บ่อแก้ว จ.เชียงใหม่ - อดีตประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้าน อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่ - อดีตประธาน อปพร. อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่ - อดีตประธานสภาวัฒนธรรม อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่ - อาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม
7. สุรชัย อินเพย (แอร์)	อ.เวียงแหง	- ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (เอกบริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ - ปริญญาโท ศาสตรมหาบัณฑิต (เอกรัฐศาสตร์การปกครอง) มหาวิทยาลัยรามคำแหง	ด้านการเมือง - พ.ศ. 2555 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน จังหวัดเชียงใหม่ อ.เวียงแหง
8. จำเริญ ย่างไพบุลย์ (นายแอร์)	อ.พร้าว	- ปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองและการปกครอง) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ด้านการเมือง - พ.ศ. 2551 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน จังหวัดเชียงใหม่ อ.พร้าว ด้านสังคม - ที่ปรึกษาสหกรณ์การเกษตรพร้าวจำกัด - กรรมการสถานศึกษาโรงเรียนพร้าววิทยาคม
9. พจนารถ ศรียารัตน (หนูย)	อ.เมืองเชียงใหม่ เขต 2		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2555 – 2561 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน จังหวัดเชียงใหม่ (ส.อบจ.) - พ.ศ. 2562 – 2563 เลขานุการนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ชื่อ-นามสกุล	เขตพื้นที่และอำเภอ	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
10.อินคำ พองสมุทร (กำนันดัวง)	อ.แม่แตง เขต 2		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2554 – 2563 สมาชิกสภาเทศบาลเมืองเมือง แคนพัฒนา อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ ด้านสังคม - พ.ศ. 2541 – 2550 กำนันตำบลช่อแล (2สมัย) - พ.ศ. 2541 – 2545 ประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้าน อำเภอแม่แตง - พ.ศ. 2541 – 2563 ประธานคณะกรรมการ สถานศึกษาโรงเรียนชุมชนวัดช่อแล - กำนันยอดเยี่ยมแทนทองคำปี พ.ศ. 2544 - นักบริหารดีเด่นจากมูลนิธิเพื่อสังคมไทยสาขาผู้ทำ ประโยชน์ต่อสังคมไทย พ.ศ.2562
11.สมชิต กันธะยา (แดง)	อ.แม่ริม เขต 2		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2546 – 2552 นายกองค้กรบริหารส่วนตำบล โป่งแยง อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่ - พ.ศ. 2555 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน จังหวัดเชียงใหม่ อ.แม่ริม เขต 2 ด้านสังคม - พ.ศ. 2557 – 2558 ประธาน กต.ตร.สภ.แม่ริม
12.นิพนธ์ ใจวงศ์	อ.แม่เมาะ เขต 1		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2551 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน จังหวัดเชียงใหม่ อ.แม่เมาะ เขต 1 - อดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อ.แม่เมาะ จ.เชียงใหม่ ด้านสังคม - ประธานกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนเพียงหลวง 1 ต.ท่าตอน อ.แม่เมาะ จ.เชียงใหม่
13.ทงศักดิ์ วีระ (เอ็ม)	อ.ดอยเต่า	- ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การเมือง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ด้านการเมือง - พ.ศ. 2555 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน จังหวัดเชียงใหม่ อ.ดอยเต่า ด้านสังคม - ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนดอย เต่าวิทยาคม - ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานดีเด่น พ.ศ. 2561
14.พงษ์เดช เขาวนประยูร	อ.เมืองเชียงใหม่ เขต 3		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2551 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน จังหวัดเชียงใหม่ (ส.อบจ.)
15.วัฒนา สุวรรณ (มิ่ง)	อ.แม่เมาะ เขต 2		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2543 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน จังหวัดเชียงใหม่ อ.แม่เมาะ เขต 2

ชื่อ-นามสกุล	เขตพื้นที่และอำเภอ	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
			ด้านสังคม - อดีตประธานคณะกรรมการ กต.ตร.สภ.ฝาง จ.เชียงใหม่ - อดีตคณะกรรมการ กต.ตร.สภ.แม่เมาะ จ.เชียงใหม่
16.คำมูล กันทา (ก้านโรจน์)	อ.สันป่าตอง เขต 1		ด้านสังคม - พ.ศ. 2551 – 2563 ก้านดำบลสันกลาง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ - พ.ศ. 2560 – 2563 ประธานชมรมก้านผู้ใหญ่บ้าน อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ - ได้รับรางวัลคนดีศรีแผ่นดินปี 2557 - ได้รับรางวัล กำนันยอดเยี่ยม (แทนทองคำปี 2558)
17.ชัยชนะ ตนะกุล (เฮียป้อม)	อ.สารภี เขต 1	- ปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน	ด้านสังคม - ศิษย์เก่าโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย รุ่น 19 - อดีตประธานชมรมฟุตบอลสมาคมผู้ปกครองโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย
18.ประภาภรณ์ เวียงนาค (น้องนีน้า)	อ.หางดง เขต 1	- ปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง	ด้านสังคม - คณะกรรมการกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลบ้านปางอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
19.พิศณุ ไชยนิเวศน์ (ลุงหนู)	อ.สันป่าตอง เขต 2		ด้านสังคม - พ.ศ. 2563 ประธานกรรมการสหกรณ์การเกษตร อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ - พ.ศ. 2557 – 2563 ประธานเครือข่ายผู้ปลูกและผลิตข้าวสวนลำไยภาคเหนือ - พ.ศ. 2555 – 2560 กรรมการสหกรณ์ชุมชนภาคเหนือ
20.สุภาพร แสนสุข (ตุ๋)	อ.เมืองเชียงใหม่ เขต 4		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2557 – 2563 ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ ด้านสังคม - ประธานกลุ่มพัฒนาสตรีแขวงศรีวิชัยเทศบาลนครเชียงใหม่ - พ.ศ. 2556 แม่ดีเด่นเทศบาลนครเชียงใหม่ - พ.ศ. 2562 สตรีผู้บำเพ็ญประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน
21.ยุทธนา สุวรรณ (อืด)	อ.สารภี เขต 2	- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สาขาวิชาพัฒนาชุมชน - มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สาขาบริหารธุรกิจ (MBA)	ด้านการเมือง - พ.ศ. 2547 – 2551 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เขต 2 ด้านสังคม - พ.ศ. 2540 คณะกรรมการ ก.อบต. จังหวัดเชียงใหม่ - พ.ศ. 2554-2555 คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานสถานีตำรวจภูธรสารภี

ชื่อ-นามสกุล	เขตพื้นที่และอำเภอ	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
22.ฉาณานันท์ สุริยา (หน้อย)	อ.หางดง เขต 2	<ul style="list-style-type: none"> - ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) - ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 	ด้านการเมือง <ul style="list-style-type: none"> - พ.ศ. 2551 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด อ. หางดง เขต 2 ด้านสังคม <ul style="list-style-type: none"> - ประธานสหกรณ์ผู้ปลูกลำไยและผลผลิตทางการเกษตรเพื่อแปรรูปและการส่งออกจำกัด - ที่ปรึกษาสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจสินค้าหัตถกรรมบ้านถวาย (OTOP) - สมาชิกหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่
23.ลอยพอ สุริยบุปผา	อ.อมก๋อย		ด้านการเมือง <ul style="list-style-type: none"> - พ.ศ. 2555 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.อมก๋อย
24.สงบ กันทะแก้ว (ก้านนงสง)		<ul style="list-style-type: none"> - ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยปทุมธานี 	ด้านการเมือง <ul style="list-style-type: none"> - พ.ศ. 2555 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.ฮอด - อดีตประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ - อดีตกำนันผู้ใหญ่บ้านอำเภอฮอด 21 ปี - อดีตประธานชมรมผู้ใหญ่บ้านอำเภอฮอด 2 สมัย - รองประธานชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้านจังหวัดเชียงใหม่ 2 สมัย ด้านสังคม <ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการบริหารรอบโรงไฟฟ้าเขื่อนภูมิพลจังหวัดตาก - ประธานคณะกรรมการโรงเรียนฮอดพิทยาคม
25.พิพัฒน์พงศ์ เดชา (แดง)	อ.เชียงดาว เขต 1	<ul style="list-style-type: none"> - ปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 	ด้านการเมือง <ul style="list-style-type: none"> - พ.ศ. 2555 – 2563 สมาชิกสภา อบจ.เชียงใหม่ อ.เชียงดาว เขต 1 - พ.ศ. 2551 – 2555 รองนายกเทศมนตรีตำบลปิงโค้ง - พ.ศ. 2547 – 2551 นายก อบต.ปิงโค้ง ด้านสังคม <ul style="list-style-type: none"> - ที่ปรึกษากองทุนหมู่บ้านและชุมชนแม่บ้าน ตำบลปิงโค้ง - คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนเชียงดาวพิทยาคม โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ - ประธานศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย - ได้รับประกาศเกียรติคุณผู้มีศีลธรรมมั่นคงในพระรัตนตรัยบำเพ็ญประโยชน์คุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนาจากพระสงฆ์ จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อ-นามสกุล	เขตพื้นที่และอำเภอ	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
26.ธวัชชัย กุลนรา (เลขาฯตุ๋)	อ.เมืองเชียงใหม่ เขต 5	- ปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ด้านการเมือง - พ.ศ. 2555 - 2563 เลขานุการนายกเทศมนตรีเมืองแม่เหียะ ด้านสังคม - พ.ศ. 2563 คณะกรรมการป้องกันเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID -19) - ได้รับเกียรติบัตร โครงการเมืองไทยเมืองคนดี กระทรวงวัฒนธรรม
27.วัลลภ แก้วมา (หนานแดง)	อ.แม่ว้าง		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2542 - 2546 สมาชิกสภาเทศบาลตำบลแม่ว้าง - พ.ศ. 2550 - 2554 สมาชิกเทศบาลตำบลแม่ว้าง - ด้านสังคม - พ.ศ. 2562 - 2563 เป็นผู้ประสานงานงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพัฒนา อ.แม่ว้าง จ.เชียงใหม่ - ได้รับรางวัล อ.ส.ม. ดีเด่นระดับมหภาค ปี 2553
28.วรรณ สุภาเพย	อ.แม่อน		ด้านสังคม - อดีต ประธานกลุ่มสตรีแม่บ้านระดับตำบล อำเภอ - อดีต ประธานกลุ่มสตรีแม่บ้านเกษตรกรอำเภอ - อดีต เจริญภูมิแม่บ้านเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่
29.ยงยุทธ กำตัย (ก้านนยุทธ)	อ.สันกำแพง เขต 1		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2539 - 2542 ประธานสภา องค์การบริหารส่วนตำบลสันกำแพง - ได้รับรางวัลก้านนยอดเยี่ยม (แหวนทองคำ) ประจำปี 2556 ด้านสังคม - ก้านนตำบลสันกำแพง - ประธานชมรมก้านนผู้ใหญ่บ้านอำเภอสันกำแพง
30.เหรียญ ก้อนพัน	อ.เชียงดาว เขต 2		ด้านการเมือง - อดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.เชียงดาว เขต 2
31.นงลักษณ์ เตียตระกูล (ปอ)	อ.ฝาง เขต 1	ปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสอง คณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ ราชวิทยาลัย	ด้านการเมือง - พ.ศ. 2555 - 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.ฝาง เขต 1 ด้านสังคม - พ.ศ. 2562-ปัจจุบัน ร่วมพี่น้อง อ.ฝาง อ.แม่เมาะ อ.ไชยปราการ เรียกร้องประชาธิปไตย
32.ชำนาญ พงษ์ขาว (รองนาย)	อ.สันกำแพง เขต 2		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2551 - 2555 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลร่องวัวแดง อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่

ชื่อ-นามสกุล	เขตพื้นที่และอำเภอ	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
			- พ.ศ. 2555-2563 รองนายก องค์การบริหารส่วนตำบลร่องวัวแดง อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่
33.ยงยุทธ ยาวิชัย (นุ)	อ.จอมทอง		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2554 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.จอมทอง - พ.ศ. 2544 – 2552 นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอยแก้ว อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่ - รางวัลผู้นำท้องถิ่นดีเด่นปี 2544 ด้านสังคม - พ.ศ. 2544 – 2552 ประธานชมรมท้องถิ่น อ.จอมทอง จ.เชียงใหม่
34.อดุลย์ บุญใส (พ่อหลวงแดง)	อ.ฝาง เขต 2	ปริญญาตรี รัฐประศาสนศาสตร์ สาขาการปกครองท้องถิ่น	ด้านการเมือง - พ.ศ. 2551 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.ฝาง เขต 2 ด้านสังคม - พ.ศ. 2542 – 2551 ผู้ใหญ่บ้านบ้านท่ากว้าง
35.ประเสริฐ ทรงคำ (ปิ้ง)	อ.ดอยหล่อ	ปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (สาขาการเมืองการปกครอง)	ด้านการเมือง - พ.ศ. 2554 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.ดอยหล่อ - พ.ศ. 2553 (6 เดือน) จากการซ่อมการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.ดอยหล่อ - พ.ศ. 2551 – 2553 เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
36.จันทน์ วงศ์เครา	อ.ฝาง เขต 3		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2555 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.ฝาง เขต 3 - พ.ศ. 2545 – 2547 รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่สุน อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ ด้านสังคม - พ.ศ. 2555 – ปัจจุบัน ประธานชมรมผู้สูงอายุ ต.แม่สุน อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ - พ.ศ. 2559-ปัจจุบัน รองประธานชมรมผู้สูงอายุ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่
37.นันท์ เครือณพรัตน์	อ.ดอยสะเก็ด เขต 1		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2552 – 2563 นายกเทศมนตรีตำบลป่า อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ - พ.ศ. 2548 – 2552 นายกองค์การบริหารส่วนตำบลป่าเมี่ยง อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่

ชื่อ-นามสกุล	เขตพื้นที่และอำเภอ	การศึกษา	ประวัติการทำงาน
			ด้านสังคม - พ.ศ. 2548-2560 ประธานชมรม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อ.ดอยสะเก็ด - พ.ศ. 2548 – 2563 กรรมการในคณะกรรมการเทศบาล - พ.ศ.. 2558 – 2563 ก่อตั้งพุทธมณฑลเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย - พ.ศ. 2559 – 2563 พัฒน่าน้ำพุร้อนดอยสะเก็ด
38.จินตนา แทนงาม (รองจีน)	อ.ดอยสะเก็ด เขต 2		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2551 – 2561 รองนายกเทศมนตรีตำบลสันปูเลย อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ ด้านสังคม - พ.ศ. 2560 – ปัจจุบัน ประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอดอยสะเก็ด - พ.ศ. 2560 - ปัจจุบัน ประธานคณะกรรมการหมู่บ้านเกษตรกรรม อำเภอดอยสะเก็ด - พ.ศ. 2561 แม่ดีเด่นจังหวัดประเทแม่ผู้บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม - พ.ศ. 2561 สตรีไทยดีเด่นจากสภาสมาคมสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์
39.สุพจน์ กองเงิน	อ.สันทราย เขต 1		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2551 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.สันทราย เขต 1 - อดภาวะโลกร้อน โลกลีเขียว ร่วมกับ GTZ (เยอรมัน)
40.สุพล ณ วิชัย	อ.สันทราย เขต 2		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2551 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.สันทราย เขต 2 ด้านสังคม - คณะกรรมการสถานศึกษาการศึกษาอนุระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอสันทราย - ประธานนักศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ร้อย 13/56
41.การุณ คุณยศยิ่ง	อ.สันทราย เขต 3		ด้านการเมือง - พ.ศ. 2557 – 2563 รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ - พ.ศ. 2551 – 2563 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อ.สันทราย เขต 3

ตาราง 2.5 แสดงข้อมูลประวัติผู้สมัคร ส.อบจ.กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม จังหวัดเชียงใหม่ เบอร์ 2

2.2.4 ข้อมูลผลคะแนนและผู้ชนะการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563

สถิติการเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ (วันเลือกตั้ง 20 ธันวาคม 2563)																			
อำเภอ/เขต	ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	ผู้มาแสดงตนใช้สิทธิเลือกตั้ง	ร้อยละ	บัตรเสีย	ร้อยละ	บัตรไม่เลือกผู้สมัครใด	ร้อยละ	คะแนน											
								หมายเลข 1	ร้อยละ	หมายเลข 2	ร้อยละ	หมายเลข 3	ร้อยละ	หมายเลข 4	ร้อยละ	หมายเลข 5	ร้อยละ	หมายเลข 6	ร้อยละ
เมือง 1	37,210	24,086	64.73	1,032	4.28	3,036	12.60	12,973	53.86	6,317	26.23	728	3.02						
เมือง 2	34,798	20,787	59.74	1,063	5.11	2,394	11.52	10,736	51.65	6,158	29.62	436	2.10						
เมือง 3	36,152	22,403	61.97	1,037	4.63	2,974	13.29	11,237	50.16	6,393	28.54	762	3.40						
เมือง 4	33,669	20,352	60.45	1,159	5.69	2,633	12.94	9,942	48.85	6,618	32.52								
เมือง 5	38,446	23,965	62.33	1,001	4.18	3,736	15.59	11,013	45.95	7,249	30.25	966	4.03						
ฝาง 1	24,286	16,351	67.33	1,124	6.87	1,110	6.79	4,200	25.69	7,851	48.02	717	4.39	1,349	8.25				
ฝาง 2	20,692	15,165	73.29	715	4.71	607	4.00	4,970	32.77	8,342	55.01	275	1.81	256	1.69				
ฝาง 3	24,134	17,202	71.28	855	4.97	1,030	5.99	6,289	36.56	7,223	41.99	775	4.51	1,030	5.99				
สันทราย 1	35,800	27,394	76.52	1,280	4.67	2,299	8.39	10,268	37.48	13,108	47.85	439	1.60						
สันทราย 2	34,938	23,500	67.26	758	3.23	2,770	11.79	10,772	45.84	8,255	35.13	570	2.43	375	1.60				
สันทราย 3	36,364	24,147	66.40	954	3.95	2,671	11.06	10,134	41.97	9,911	41.04	477	1.98						
เชียงดาว 1	32,408	22,614	69.78	1,529	6.76	1,547	6.84	5,532	24.46	13,593	60.11	413	1.83						
เชียงดาว 2	20,591	12,854	62.43	978	7.61	477	3.71	4,452	34.64	4,043	31.45	334	2.60	1,486	11.56	1,084	8.43		
ดอยสะเก็ด 1	30,146	22,588	74.93	1,006	4.45	1,846	8.17	8,225	36.41	6,764	29.95	1,348	5.97	3,399	15.05				
ดอยสะเก็ด 2	30,071	21,714	72.21	1,131	5.21	2,570	11.84	11,784	54.27	5,355	24.66	874	4.03						
แม่แตง 1	28,494	20,264	71.12	1,670	8.24	1,705	8.41	9,905	48.88	5,780	28.52	1,204	5.94						
แม่แตง 2	29,413	21,641	73.58	1,437	6.64	1,411	6.52	7,037	32.52	11,276	52.10	480	2.22						
แม่ริม 1	33,701	24,308	72.13	1,060	4.36	2,754	11.33	9,155	37.66	5,883	24.20	2,016	8.29	757	3.11	2,683	11.04		
แม่ริม 2	34,142	23,569	69.03	1,143	4.85	2,646	11.23	7,737	32.83	10,653	45.20	922	3.91	468	1.99				
แม่เอย 1	24,757	16,266	65.70	1,547	9.51	493	3.03	6,795	41.77	7,072	43.48	359	2.21						
แม่เอย 2	24,237	17,357	71.61	1,154	6.65	739	4.26	6,739	38.83	8,218	47.35	164	0.94	343	1.98				
สันกำแพง 1	35,106	23,964	68.26	1,150	4.80	2,673	11.15	11,157	46.56	8,984	37.49								
สันกำแพง 2	36,205	28,882	79.77	861	2.98	1,946	6.74	13,894	48.11	11,003	38.10	347	1.20	467	1.62	364	1.26		

สถิติการเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ (วันเลือกตั้ง 20 ธันวาคม 2563)

อำเภอ/เขต	ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	ผู้มาแสดงตนใช้สิทธิเลือกตั้ง	ร้อยละ	บัตรเสีย	ร้อยละ	บัตรไม่เลือกผู้สมัครใด	ร้อยละ	คะแนน											
								หมายเลข 1	ร้อยละ	หมายเลข 2	ร้อยละ	หมายเลข 3	ร้อยละ	หมายเลข 4	ร้อยละ	หมายเลข 5	ร้อยละ	หมายเลข 6	ร้อยละ
สันป่าตอง 1	30,753	24,129	78.46	838	3.47	1,654	6.85	9,497	39.36	8,156	33.80	553	2.29	1,593	6.60	736	3.05	1,102	4.58
สันป่าตอง 2	31,674	25,231	79.66	1,278	5.07	2,027	8.03	14,724	58.36	5,386	21.35	1,069	4.24	747	2.96				
สารภี 1	34,053	24,256	71.23	1,159	4.78	3,022	12.46	11,570	47.70	7,434	30.65	1,071	4.42						
สารภี 2	35,288	28,034	79.44	1,282	4.57	2,582	9.21	11,538	41.16	11,491	40.99	1,141	4.07						
หางดง 1	35,033	24,573	70.14	1,403	5.71	3,035	12.35	12,011	48.88	8,124	33.06								
หางดง 2	36,612	28,600	78.12	1,664	5.82	2,920	10.21	14,558	50.90	9,458	33.07								
กัลยาณิวัฒนา	9,102	7,289	80.08	527	7.23	147	2.02	1,928	26.45	4,687	64.30								
จอมทอง	52,646	42,100	79.97	2,625	8.61	2,463	5.85	13,990	33.23	22,022	52.31								
ไชยปราการ	29,874	19,995	66.93	1,078	5.39	957	4.79	7,365	36.83	8,198	41.00	1,334	6.67	1,063	5.32				
ดอยเต่า	21,956	16,932	77.12	1,409	8.32	521	3.08	2,743	16.20	12,259	72.40								
ดอยหล่อ	21,118	17,024	80.61	755	4.43	795	4.67	7,313	42.96	8,161	47.94								
พร้าว	39,637	29,138	73.51	1,880	6.45	1,366	4.69	9,403	32.27	15,286	52.46	1,203	4.13						
แม่แจ่ม	44,159	35,013	79.29	2,626	7.50	1,017	2.90	10,374	29.63	16,002	45.70	1,768	5.05	3,226	9.21				
แม่वाद	25,091	20,370	81.18	1,254	6.16	1,386	6.80	5,901	28.97	6,948	34.11	2,832	13.90	2,049	10.06				
แม่ฮอน	17,416	13,865	79.61	662	4.77	792	5.71	3,723	26.85	5,309	38.29	274	1.98	2,258	16.29	847	6.11		
สะเมิง	17,967	13,828	76.96	998	7.22	761	5.50	4,165	30.12	7,904	57.16								
เวียงแหง	12,505	8,099	64.77	497	6.14	206	2.54	1,880	23.21	5,207	64.29	309	3.82						
อมก๋อย	41,339	30,468	73.70	3,718	12.20	694	2.28	14,297	46.92	10,898	35.77	857	2.81						
ฮอด	33,618	26,269	78.14	2,810	10.70	1,286	4.90	12,202	46.45	7,518	28.62	2,188	8.33	265	1.01				
รวม	1,285,601	926,586	72.07	55,107	5.95	73,698	7.95	374,128	39.38	366,497	40.62	29,205	3.58	21,131	6.13	5,714	5.98	1,102	4.58

ตาราง 2.6 จำนวนและสัดส่วนผู้มีสิทธิ ผู้มาใช้สิทธิ บัตรดี บัตรเสีย บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน และสถิติคะแนนของ ส.อบจ. ตามเขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ (2563ข)

จากข้อมูลสถิติการเลือกตั้งตารางที่ 2.6 แสดงจำนวนและสัดส่วนผู้มีสิทธิ ผู้มาใช้สิทธิ บัตรดี บัตรเสีย จากการศึกษาสถิติจำนวน ร้อยละของผู้มีสิทธิเลือกตั้งร้อยละของบัตรเสียและร้อยละของบัตรไม่เลือกผู้สมัครใด ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถกล่าวถึงประเด็นในการพิจารณาได้ทั้งสิ้น

- ประเด็นที่ 1 จำนวนร้อยละ ผู้มาแสดงตนใช้สิทธิเลือกตั้ง
- ประเด็นที่ 2 จำนวนร้อยละ บัตรเสีย
- ประเด็นที่ 3 จำนวนร้อยละ ไม่ประสงค์เลือกผู้สมัครใด
- ประเด็นที่ 4 จำนวนร้อยละ คะแนนเสียงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ตามหมายเลข

ประเด็นที่ 1 จำนวนร้อยละ ผู้มาแสดงตนใช้สิทธิเลือกตั้ง

จากการศึกษาข้อมูลเขตการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 จำนวนทั้งสิ้น 42 เขต มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด 1,285,601 คน และมีผู้มาแสดงตนใช้สิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 926,586 คน คิดเป็นร้อยละ 72.07 หากเทียบสถิติการมาใช้สิทธิเลือกตั้งย้อนหลังไป 3 ครั้ง คือ (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำจังหวัดเชียงใหม่)

- 14 มีนาคม พ.ศ.2547 ร้อยละของการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง คือ 74.06
- 11 พฤษภาคม พ.ศ.2551 ร้อยละของการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง คือ 66.29
- 23 มิถุนายน พ.ศ.2555 ร้อยละของการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง คือ 67.80

ในการเลือกตั้ง อบจ.ปี พ.ศ. 2563 จึงเห็นสัดส่วนผู้มาใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากขึ้น แต่ข้อสังเกต คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนและการตื่นตัวทางการเมืองในระดับท้องถิ่นในเขตที่มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวนมาก ที่สุดส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอรอบนอกตัวเมืองเชียงใหม่ ได้แก่ เขตอำเภอแม่วาง คิดเป็นร้อยละ 81.18 ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจ อาจจะมีผลสืบเนื่องมาจากเป็นพื้นที่ที่มีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและมีประเด็นทางการเมืองที่ทำให้ประชาชนในเขตพื้นที่นี้มีความตื่นตัวและความสนใจต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นที่มีความเกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองในระดับประเทศ รองลงมาคือ เขตอำเภอกัลยาณิวัฒนา มีผู้มาใช้สิทธิคิดเป็นร้อยละ 80.08 ซึ่งเป็นอำเภอที่ถูกจัดตั้งขึ้นใหม่ในปี พ.ศ. 2552 และประชากรส่วนใหญ่ คือ กลุ่มชาติพันธุ์ปกากะญอ ยังมีสภาพบริบททางสังคมแบบชุมชนดั้งเดิม พึ่งพิงการเกษตร และต้องการการพัฒนาสูง บทบาทของนักการเมืองในระดับท้องถิ่นจึงมีความสำคัญต่อคนในพื้นที่มาก และพื้นที่ที่มีผู้มาใช้สิทธิมากเป็นอันดับ 3 คือ อำเภอสันกำแพงเขต 2 มีผู้มาใช้สิทธิ 79.77 ซึ่งการเมืองในอำเภอสันกำแพงมีความเข้มข้นจากการต่อสู้ของทั้งพรรคเพื่อไทยและเชียงใหม่คุณธรรมที่ต่างชูประเด็นการเป็นคนในพื้นที่ของทั้ง 2 ฝ่าย การกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันจึงมีผลทำให้คนมาใช้สิทธิมากขึ้นด้วย จะเห็นว่าบริบททั้งทางสังคมและการเมืองของแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันและมีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงและทิศทางการเมืองของพรรคการเมืองและนักการเมืองในการเมืองท้องถิ่นอย่างยิ่ง

ในทางตรงกันข้าม หากพิจารณาผู้มาแสดงตนใช้สิทธิเลือกตั้งที่น้อยที่สุด ปรากฏว่า 3 เขต ที่มาใช้สิทธิเลือกตั้งน้อยส่วนใหญ่เป็นเขตเลือกตั้งในอำเภอเมืองทั้งสิ้น ได้แก่ อำเภอเมือง เขต 2 คิดเป็นร้อยละ 59.74 รองลงมา คือ อำเภอเมือง เขต 4 คิดเป็นร้อยละ 60.45 และอำเภอเมือง เขต 3 คิดเป็นร้อยละ 61.97 ตามลำดับ ซึ่งสาเหตุของการไม่ไปใช้สิทธิอาจเกิดได้ในหลายปัจจัย เช่น การไม่ได้อยู่ในพื้นที่เขตเลือกตั้งตนเอง เนื่องจาก การเลือกตั้งท้องถิ่น ไม่มีการเปิดให้ลงคะแนนล่วงหน้าหรือลงคะแนนนอกเขตได้ สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจและ

สังคมที่มีผลต่อความเปราะบางทางการเมืองและไม่เห็นความสำคัญของการเมือง และหากนำข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งมีคนที่อาศัยอยู่ในเชียงใหม่เกือบครึ่งของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง พบประเด็นที่น่าสนใจ คือ การตัดสินใจไม่ไปคิดเป็นร้อยละ 8.70 และ ไม่ไปแต่คิดจะทำหนังสือแจ้งเหตุไม่ไปใช้สิทธิแก่คณะกรรมการการเลือกตั้งสูงถึงร้อยละ 22.40

ประเด็นที่ 2 จำนวนร้อยละ บัตรเสีย

จากการศึกษาข้อมูลเขตการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 จำนวนทั้งสิ้น 42 เขตผู้มาแสดงตนใช้สิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 926,586 คน มีกาบัตรเสียทั้งสิ้น 55,107 บัตร คิดเป็นร้อยละ 4.95 จากข้อมูลพบว่า 3 อำเภอที่มีการกาบัตรเสียมากที่สุด ได้แก่ อำเภออมก๋อย จำนวนของบัตรเสีย 3,718 บัตร คิดเป็นร้อยละ 12.20 รองลงมา คือ อำเภอฮอดจำนวนของบัตรเสีย 2,810 บัตร คิดเป็นร้อยละ 10.70 และอำเภอแม่เมาะเขต 1 จำนวนของบัตรเสีย 1,547 บัตร คิดเป็นร้อยละ 9.51 ซึ่งสาเหตุของการกาบัตรเสียอาจเกิดจากประชาชนอาจจะยังขาดความรู้ความเข้าใจหรือไม่สนใจในการทำเครื่องหมายลงในบัตรเลือกตั้งหากพิจารณาจำนวนบัตรเสีย เช่น ในเขตอำเภออมก๋อยนั้นมีผลต่อคะแนนเสียงของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นอย่างมากกล่าวคือ ผลคะแนนของคู่แข่งในการเลือกตั้งที่มีความใกล้เคียงกัน อาจเปลี่ยนแปลงหากจำนวนบัตรเสียและบัตรไม่ลงคะแนนเสียงให้ใคร (Vote No) ไปตกอยู่ที่คะแนนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

ประเด็นที่ 3 จำนวนร้อยละ ไม่ประสงค์เลือกผู้สมัครใด

จากการศึกษาข้อมูลเขตการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ.2563 จำนวนทั้งสิ้น 42 เขตผู้มาแสดงตนใช้สิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 926,586 คน มีผู้ไม่ประสงค์เลือกผู้สมัครใดหรือ Vote No ทั้งสิ้น 73,698 บัตร คิดเป็นร้อยละ 7.95 ผู้มาใช้สิทธิไม่ประสงค์เลือกผู้สมัครใดหรือ Vote No พบว่า 3 อันดับแรกอยู่ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ทั้ง 3 เขต ได้แก่ เขตอำเภอเมือง เขต 5 จำนวน 3,736 บัตร คิดเป็นร้อยละ 15.59 เขตอำเภอเมือง เขต 3 จำนวน 2,974 บัตร คิดเป็นร้อยละ 13.28 และเขตอำเภอเมือง เขต 1 จำนวน 3,036 บัตร คิดเป็นร้อยละ 12.60 ในทางตรงกันข้าม เขตที่มีสิทธิเลือกตั้งคนกาเลือกไม่ประสงค์เลือกผู้สมัครใด หรือ Vote No น้อยที่สุด ได้แก่ เขตอำเภอกัลยาณิวัฒนา เขตอำเภออมก๋อย และเขตอำเภอเวียงแหง ซึ่งการไม่ประสงค์เลือกผู้สมัครใดนั้นเป็นการแสดงออกของเจตนารมณ์ของผู้ลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งนั้นๆ เป็นสิทธิเสรีภาพทางการเมืองที่จะกระทำได้ ตัวเลขของการ Vote No ถือเป็นตัวเลขที่มีนัยสำคัญ เพราะสะท้อนความต้องการของประชาชนและความนิยมเชื่อมั่นในพรรคการเมืองและกลุ่มการเมืองได้ โดยอาจเกิดจากปัจจัยด้านคุณสมบัติผู้ลงสมัคร นโยบายไม่ตรงตามความต้องการหรืออีกปัจจัยหนึ่ง คือ ยังไม่มีผู้สมัครคนไหนที่สามารถเป็นตัวแทนทางการเมืองของผู้มีสิทธิลงคะแนนคนนั้นได้ ซึ่งผลของการไม่ลงคะแนนเสียงให้ใครส่งผลต่อการพัฒนาพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองที่ต้องคัดเลือกผู้สมัครที่เชื่อว่าจะมาจากความต้องการของคนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

ประเด็นที่ 4 จำนวนร้อยละ คะแนนเสียงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ตามหมายเลข

คงปฏิเสธไม่ได้ว่าปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ.2563 เกิดจากการแข่งขันของ 2 หมายเลข ได้แก่ หมายเลข 1 พรรคเพื่อไทย และหมายเลข 2 กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม ซึ่งเกิดจาก 2 ตระกูลนักการเมืองที่มีความสำคัญและมีบทบาทในระดับการเมืองท้องถิ่นและระดับประเทศมาอย่างยาวนาน ดังนั้น จากผลการเลือกตั้งในภาพรวมคะแนนที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้รับคะแนน

ผลปรากฏว่า นายพิชัย เลิศพงศ์อดิศร ผู้ลงสมัครในนามพรรคเพื่อไทย หมายเลข 1 ได้รับคะแนนเสียงทั้งสิ้น 421,679 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 51 รองลงมานายบุญเลิศ บุรณุปกรณ์ สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม หมายเลข 2 ได้รับคะแนนเสียงทั้งสิ้น 353,189 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 43 ตามมาด้วย นายบดินทร์ กิณาวงค์ สังกัดกลุ่มประชารัฐเชียงใหม่ หมายเลข 4 ได้รับคะแนนเสียงทั้งสิ้น 20,420 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับหากพิจารณาเป็นประเด็นที่ได้จากการศึกษาผลการเลือกตั้ง ดังนี้

คะแนนเสียงภาพรวมสะท้อนให้เห็นว่า เชียงใหม่ยังคงเป็นฐานคะแนนเสียงที่สำคัญของพรรคเพื่อไทยและคนส่วนใหญ่ยังตัดสินใจเลือกนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่โดยมีกลไกพรรคการเมืองเป็นผู้สนับสนุนและหากพิจารณาคะแนนเสียงในเขตเลือกตั้งเปรียบเทียบกับของทั้ง 2 หมายเลข ในบางอำเภอมีความน่าสนใจที่แสดงให้เห็นถึงฐานคะแนนเสียงของแต่ละคนหรือการเปลี่ยนแปลงฐานคะแนนเสียงที่เกิดขึ้นในบางเขต ดังนี้ เขตที่หมายเลข 1 ได้คะแนนเสียงสูงสุด 3 เขตแรก ได้แก่ อำเภอสันป่าตองเขต 2 โดยได้คะแนนเสียงทั้งสิ้น 14,724 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 58.36 ซึ่งเขตอำเภอสันป่าตองถือได้ว่าเป็นฐานคะแนนเสียงที่สำคัญของพรรคเพื่อไทยอยู่แล้วและผู้ลงสมัครเองคือนายพิชัย เลิศพงศ์อดิศร ยังมีความเชื่อมโยงเป็นที่รู้จักในเขตเลือกตั้งเขตนี้โดยมีการปราศรัยหาเสียงในเขตนี้ถึง 2 ครั้ง อำเภอเมือง เขต 1 ได้คะแนนเสียงทั้งสิ้น 12,973 คิดเป็นร้อยละ 53.86 สุดท้ายคือ อำเภอดอยสะเก็ด เขต 2 ได้คะแนนเสียงทั้งสิ้น 11,784 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 54.27 ซึ่งทั้ง 2 เขตที่ได้คะแนนสูงสุดนั้นก็เป็นที่หมายเลข 2 ได้คะแนนเสียงน้อยที่สุดเช่นกัน

ในทางตรงกันข้าม เขตที่หมายเลข 2 ได้คะแนนเสียงสูงสุด 3 เขตแรก ได้แก่ อำเภอดอยเต่า ได้คะแนนเสียงทั้งสิ้น 12,259 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 72.40 ซึ่งเขตอำเภอดอยเต่าถือได้ว่าเป็นฐานคะแนนเสียงที่สำคัญของนายบุญเลิศ บุรณุปกรณ์ ส.อบจ. คนเดิมของกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม ลงแข่งขัน และส.อบจ. เป็นผู้ช่วยนายบุญเลิศมายาวนาน ซึ่งฐานเสียงนี้มีความเข้มแข็งเห็นได้จากหมายเลข 1 พรรคเพื่อไทย ได้คะแนนเสียงน้อยที่สุดเช่นกัน รองลงมา เขตกัลยาณิวัฒนา 2 ได้คะแนนเสียงทั้งสิ้น 4,687 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.30 และลำดับที่ 3 เขตเวียงแหง ได้คะแนนเสียงทั้งสิ้น 5,207 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.29 ตามลำดับ

ตาราง 2.7 แสดงผลคะแนนและอาชีพผู้ชนะการเลือกตั้ง ส.อบจ. จังหวัดเชียงใหม่

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่									
ลำดับ	อำเภอ เขต	ชื่อ สกุล	เพศ	หมายเลข	พรรค/สังกัด	อาชีพ	คะแนน	ผู้มาใช้สิทธิ	ผู้มีสิทธิ
1	อ.เมือง เขต 1	สมบูรณ์ บุญเรือง	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	นักธุรกิจ	12,973	24,086	37,210
2	อ.เมือง เขต 2	ธิดารัตน์ ศิริวิทยาการ	หญิง	1	พรรคเพื่อไทย	ทนายความ	10,736	24,086	34,798
3	อ.เมือง เขต 3	จรินภรณ์ เตโชหาร	หญิง	1	พรรคเพื่อไทย	นักธุรกิจ	11,237	20,787	36,152
4	อ.เมือง เขต 4	โกวิทย์ พิริยะอำนาจ	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	นักธุรกิจ	9,942	22,403	33,669
5	อ.เมือง เขต 5	พิรุณ พลฤทธิ์	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	ผู้นำชุมชน/พนักงานรัฐ	11,013	20,352	38,669
6	อ.ฝาง เขต 1	นงลักษณ์ เตียตะกุล	หญิง	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น	7,851	16,351	24,286
7	อ.ฝาง เขต 2	อดุลย์ บุญใส	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น	8,342	15,165	20,692
8	อ.ฝาง เขต 3	จ้านง วงศ์เครธา	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น	7,223	17,202	24,134
9	อ.สันทราย เขต 1	สุพจน์ กองเงิน	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น	13,108	27,394	35,800
10	อ.สันทราย เขต 2	ศรีณัฐ ใจคำ	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	นักการเมืองท้องถิ่น	10,772	23,500	34,938
11	อ.สันทราย เขต 3	มยุรา ดุ่นแก้ว	หญิง	1	พรรคเพื่อไทย	ผู้นำชุมชน	10,134	24,147	36,364
12	อ.ดอยสะเก็ด เขต 1	เสฏฐวิจน์ เสทระยะ	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	บริษัทเอกชน	8,225	22,588	30,146
13	อ.ดอยสะเก็ด เขต 2	ฉลอง เครื่องนันทา	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	ผู้นำชุมชน	11,784	21,714	30,071
14	อ.หางดง เขต 1	วิทยาลัยเกษม สามใจ	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	นักการเมืองท้องถิ่น	12,011	24,573	35,033
15	อ.หางดง เขต 2	กมลศิษฐ์ โรจน์ธรรวิวิท	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	ผู้นำชุมชน	14,558	28,600	36,612
16	อ.สันกำแพง เขต 1	อนรรฆวี จัรัสวุฒิกุล	หญิง	1	พรรคเพื่อไทย	นักการเมืองท้องถิ่น	11,073	23,964	35,106
17	อ.สันกำแพง เขต 2	ณัฐกฤตา พ่วงตรง	หญิง	1	พรรคเพื่อไทย	นักการเมืองท้องถิ่น	13,894	28,882	36,205
18	อ.สันป่าตอง เขต 1	สุรียนต์ ปินทะนะ	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	นักการเมืองท้องถิ่น	9,571	24,129	30,753
19	อ.สันป่าตอง เขต 2	นพดล ทราญมูล	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	นักการเมืองท้องถิ่น	14,724	25,231	31,674
20	อ.แม่สาย เขต 1	นิพนธ์ ใจวงศ์	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น	7,072	16,266	24,757
21	อ.แม่สาย เขต 2	วัฒนา สุวรรณ	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น	8,218	17,357	24,237

22	อ.เชียงดาว เขต 1	พิพัฒน์พงศ์ เดชา	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น	13,593	22,614	32,408
23	อ.เชียงดาว เขต 2	สัญญา ไวยเนตร	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	นักธุรกิจ (รับเหมาก่อสร้าง)	4,452	12,854	20,591
24	อ.สารภี เขต 1	ศุภกานต์ สุประการ	หญิง	1	พรรคเพื่อไทย	นักการเมืองท้องถิ่น/บริษัทเอกชน	11,570	24,256	34,053
25	อ.สารภี เขต 2	ชุตเดช เกตุชูรัตน์	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	นักการเมืองท้องถิ่น	11,538	24,256	35,288
26	อ.แม่แตง เขต 1	ชาติชาย พานิช	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	อดีตข้าราชการรัฐ (ทหาร)	9,905	20,264	28,494
27	อ.แม่แตง เขต 2	อินคำ ฟองสมุทร	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น (กำนัน)	11,276	21,641	29,413
28	อ.แมริม เขต 1	ปริญญา นาสุมุทร์	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	นักการเมืองท้องถิ่น	9,155	24,308	33,701
29	อ.แมริม เขต 2	สมจิต กันธะยา	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น/ผู้นำชุมชน	10,653	23,569	34,142
30	อ.จอมทอง	ยงยุทธ์ ยาริชัย	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น	22,022	42,100	52,646
31	อ.ไชยปราการ	วิหาญ จันทรพัธ	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	พนักงานรัฐ	8,198	19,995	29,874
32	อ.ดอยเต่า	ทนงศักดิ์ วีระ	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น	12,259	16,932	21,956
33	อ.ดอยหล่อ	ประเสริฐ ทรงคำ	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น	8,161	17,024	21,118
34	อ.พร้าว	จำเริญ ย่างไพบูลย์	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	ทนาย/นักการเมืองท้องถิ่น	15,286	29,138	39,637
35	อ.แม่แจ่ม	วิเชียร โมตาลี	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	ผู้นำท้องถิ่น	16,002	35,013	44,159
36	อ.แม่วาง	วัลลภ แก้วมา	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น (หนาน)	6,948	20,370	25,091
37	อ.แม่ออน	วรรณภา สุภาเพย	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	ค้าขาย/อดีตประธานกลุ่มสตรี	5,309	13,865	17,416
38	อ.สะเมิง	ประสิทธิ์ แสงจันทร์	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น	7,904	13,828	17,967
39	อ.เวียงแหง	สุรัชย์ อินเพย	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น	5,207	8,099	12,505
40	อ.ฮมก้อย	ณัฐวุฒิ มารุ่งเรือง	ชาย	1	พรรคเพื่อไทย	นักธุรกิจ/ผู้นำชุมชน	14,297	30,468	41,339
41	อ.ฮอด	สงบ กันทะแก้ว	ชาย	1	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น (กำนัน)	12,202	26,269	33,618
42	อ.กัลยาณิวัฒนา	บุญนางค์ สุริยะชัยพันธ์	ชาย	2	กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	นักการเมืองท้องถิ่น	4,687	7,289	9,102

ที่มา องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ (2563ข)

2.2.5 ข้อมูลที่น่าสนใจอื่นๆ

สถานภาพทางการเมืองและสังคม เพศของผู้สมัคร และพฤติกรรมกรรมการเลือกซ้ำที่ปรากฏในการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่สะท้อนนัยสำคัญต่อการวิเคราะห์ผลการเลือกตั้งดังนี้

สถานภาพทางการเมืองและสังคม

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักการเมืองท้องถิ่น	27	64.28
ผู้นำชุมชน	7	16.66
นักธุรกิจ	5	11.90
อดีตข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	2	4.77
อื่นๆ	1	2.39
รวม	42	100

ตารางที่ 2.8 แสดงจำนวน ร้อยละอาชีพของผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง ส.อบจ. จังหวัดเชียงใหม่

จากตารางที่ 2.8 แสดงให้เห็นว่า จำนวน ส.อบจ. จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งหมด 42 คน ส่วนใหญ่เป็นนักการเมืองท้องถิ่น จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 64.28 รองลงมาเป็นผู้นำชุมชน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 และนักธุรกิจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 ตามลำดับ และมีข้อมูลหรือประเด็นที่น่าสนใจคือ นักการเมืองท้องถิ่นส่วนใหญ่สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมที่ได้รับการเลือกตั้ง จำนวน 17 คน เป็นผู้นำชุมชนซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนยังให้ความสำคัญในการตัดสินใจเลือก ส.อบจ. จังหวัดเชียงใหม่จากปัจจัยและประสบการณ์ของการเป็นอดีตนักการเมืองท้องถิ่นและเป็นผู้นำชุมชนที่คุ้นเคยหรือรู้จักมีบทบาทหน้าที่ในพื้นที่มานาน

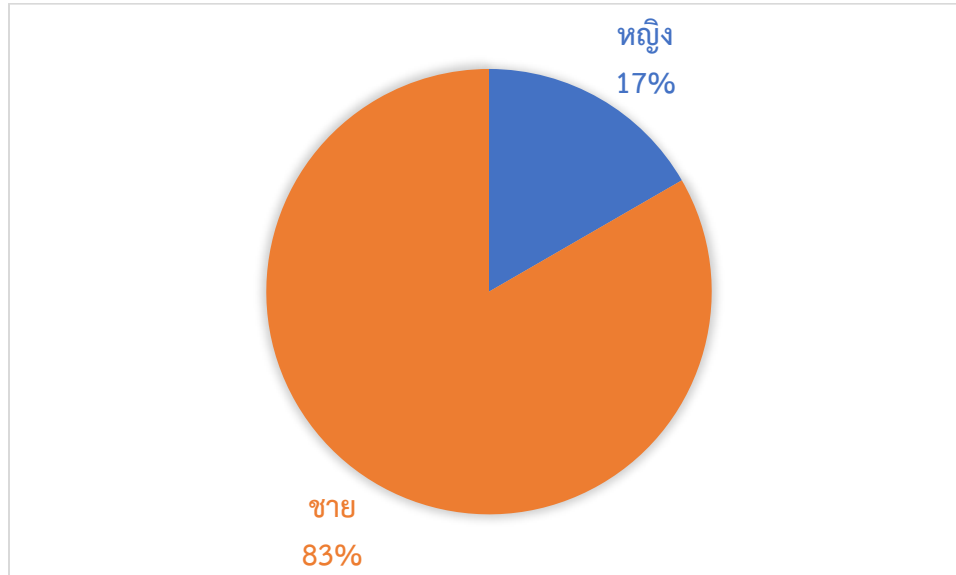
สถานภาพทางเพศของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

นอกจากนี้ จากข้อมูลตารางสรุปผลคะแนนผู้ชนะการเลือกตั้ง ส.อบจ. จังหวัดเชียงใหม่ทำให้เห็นประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้ประเด็นด้านเพศกับการได้รับการเลือกตั้งเข้าไปมีบทบาททางการเมืองท้องถิ่น คือ มีจำนวน 7 คน (จากจำนวน 42 คน) ในการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดของจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563 มีผู้สมัครทั้งสิ้น 146 คน โดยมีผู้สมัคร ส.อบจ.จำนวนรวม 140 คน จากทั้ง 25 อำเภอ แต่เมื่อแบ่งตามเพศ สามารถแบ่งเพศชายออกเป็นจำนวน 118 คน คิดเป็น 84.3 % และเพศหญิงจำนวน 22 คน คิดเป็น 15.7% ในส่วนผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ชายทั้งหมด 6 คน

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	35	83
หญิง	7	17
รวม	42	100

ตาราง 2.9 ตารางแสดงสัดส่วนเพศที่ได้รับการเลือกตั้ง ส.อบจ. เชียงใหม่

จากตารางที่ 2.9 แสดงให้เห็นว่า จำนวน ส.อบจ. จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งหมด 42 คน ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 83 ในขณะที่ มีเพศหญิงที่ชนะการเลือกตั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17 ซึ่งอยู่ใน อำเภอเมืองเขต 2 และ 3 อำเภอฝางเขต 1 อำเภอสันทรายเขต 3 อำเภอสันกำแพงเขต 1 และ 2 และ อำเภอสารภี เขต1

แผนภูมิที่ 2.1 แสดงจำนวนร้อยละ เพศที่ชนะการเลือกตั้ง ส.อบจ. จังหวัดเชียงใหม่

ในสังคมการเมืองที่มีความหลากหลาย บทบาทผู้หญิงได้รับการถกเถียงในพื้นที่การเมืองและพื้นที่สาธารณะมาอย่างต่อเนื่อง ในเรื่องของ "เพศ" ถ้าดูจากสถิติการของการเลือกตั้งในสนามใหญ่เทียบเคียงกับตัวเลขสถิติทางเพศ ในสนามการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น พบว่ามีผู้สมัครที่เป็นผู้ชายกว่า 285 คน คิดเป็น 86.10% ในขณะที่ผู้หญิงเพียง 46 คน คิดเป็น 13.90 % เท่านั้น (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2563)

โอกาสในการเข้าสู่พื้นที่ทางการเมืองของผู้หญิงมักมีคุณสมบัติที่ถูกสร้างขึ้นมาจากปัจจัยแวดล้อมมากกว่า การยอมรับบทบาททางเพศของผู้หญิงที่สร้างสถานะทางสังคมขึ้นมาเอง ในการเมืองระดับชาติ พรรคการเมืองคือจุดเริ่มต้นของการเปิดพื้นที่ทางการเมืองของผู้หญิง แต่เมื่อการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นไม่ได้ถูกมัดพันธนาการไว้กับพรรคการเมืองทำให้ผู้หญิงที่มีโอกาสในการเสนอตัวทำงานการเมืองระดับท้องถิ่นจำเป็นต้องมีความเชื่อมโยงไปที่เครือข่ายอุปถัมภ์มากขึ้น นักการเมืองท้องถิ่นผู้หญิงแต่ละคนมักภูมิหลังและประวัติที่มาในการเข้ามาสู่การเมืองท้องถิ่นที่ต่างกัน เช่น การเริ่มจากการเป็นผู้นำในชุมชนมาก่อน การรู้จักกับนักการเมืองท้องถิ่น หรือการมีญาติพี่น้องสามีเป็นนักการเมืองท้องถิ่นอยู่ก่อนแล้วเป็นพื้นฐาน ข้อจำกัดเงื่อนไขทางเพศยิ่งทำให้ผู้หญิงหันไปเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองหรือมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่การเสนอตัวในการเป็นตัวแทนเพื่อลงเลือกตั้ง ในข้อมูลส่วนสุดท้ายของบทที่ 2 คือ การนำเสนอข้อมูลการเลือกเข้าจากการเลือกตั้ง อบจ.เชียงใหม่ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ซึ่งต่อกัยข้อค้นพบของการเลือก ส.อบจ. โดยพิจารณาจากคุณลักษณะส่วนบุคคลเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจ ทำให้การเลือกตั้งท้องถิ่นยังคงสะท้อนลักษณะพฤติกรรมกรรมการเลือกเข้า

ตาราง 2.10 ตารางเปรียบเทียบผู้ชนะการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้ง ส.อบจ.เชียงใหม่

อำเภอ	เขตการเลือกตั้ง	ส.อบจ. 2547	ส.อบจ. 2551	ส.อบจ. 2555	ส.อบจ. 2563
อ.เมือง	เขต 1 อ.เมือง	นายนิวัตร ฉัตรวรารัตน์	พ.ต.ท.ณรงค์ บุญยะปะภา	พ.ต.ท.ณรงค์ บุญยะปะภา	นายสมบุรณ์ บุญเรือง
	เขต 2 อ.เมือง	นางสาววันเพ็ญ กันทา	นายพงษ์เดช เขาว์ประยูร	นายพงษ์เดช เขาว์ประยูร	นางสาวธิดารัตน์ ศิริวิทยาการ
	เขต 3 อ.เมือง	นางสาวสกาเตือน เวชสัมพันธ์	นายพรานภร วงศ์ลือเกียรติ	นายพจนารถ ศรียารัตน์	นางจรินภรณ์ เตโชหาร
	เขต 4 อ.เมือง	นายเทิดศักดิ์ แซ่เตียว	นางกรรณิกา เตโชหาร	นางกรรณิกา เตโชหาร	นายโกวิทย์ พิริยะอนันต์
	เขต 5 อ.เมือง	นายชนิตาชาติอาษา	นายชนะ ผ่องเจริญกุล	นายภวฤทธิ์ กาญจนเกตุ	นายพิรุณ พลฤทธิ์
	เขต 6 อ.เมือง	นายเศวต เวียนทอง	นางสาวสกาเตือน เวชสัมพันธ์	นางสาวสกาเตือน เวชสัมพันธ์	จัดเขต ลต.ใหม่
อ.ฝาง	เขต 1 อ.ฝาง	นายธนติ สุภาศรี	นางสาวสายชล โหมดประดิษฐ์	นางนางลักษณ์ ใหญ่พงศ์	นางสาวนงลักษณ์ เตยตะกุล
	เขต 2 อ.ฝาง	นายเรืองเดช ณ ลำพูน	นายอดุลย์ บุญใส	นายอดุลย์ บุญใส	นายอดุลย์ บุญใส
	เขต 3 อ.ฝาง	นายศรีบุญ พูวงศ์	นางนันทยา วงศ์จันทร์	นายจำนงค์ วงศ์เครา	นายจำนงค์ วงศ์เครา
อ.สันทราย	เขต 1 อ.สันทราย	นายณรวุฒิ ดาวราม	นายสุพจน์ กองเงิน	นายสุพจน์ กองเงิน	นายสุพจน์ กองเงิน
	เขต 2 อ.สันทราย	นายจรัส ณรงค์จันชัย	นายสุพล ณ วิชัย	นายสุพล ณ วิชัย	นายศรีณัฐ ใจคำ
	เขต 3 อ.สันทราย		นายการุณ คุณยศยิ่ง	นายการุณ คุณยศยิ่ง	นางมยุรา ตุ่นแก้ว
อ.ดอยสะเก็ด	เขต 1 อ.ดอยสะเก็ด	นายสุรศักดิ์ ไอสถิตย์พร	นายสุรศักดิ์ ไอสถิตย์พร	นายสุรศักดิ์ ไอสถิตย์พร	นายเสกฐันวิจน์ เสทชะยะ
	เขต 2 อ.ดอยสะเก็ด				นายฉลอง เครื่องนันทา
อ.หางดง	เขต 1 อ.หางดง	นายกำจร สายวงศ์อินทร์	นางวิทยาลัยลักษณ์ สามใจ	นางวิทยาลัยลักษณ์ สามใจ	นายวิทยาลัยลักษณ์ สามใจ
	เขต 2 อ.หางดง	นายจรัสเสถียร กิริยาภรณ์	นางสาวฉาญาณันท์ สุริยา	นางสาวฉาญาณันท์ สุริยา	นายกมลศิษฐ์ ไรจน์ธรรวิทย์
อ.สันกำแพง	เขต 1 อ.สันกำแพง	นายศรีฑูรย์ ไชยขาววงศ์	นายสมนึก สิริศักดิ์ดาภูมิ	นางสาวอรุณวี จำรัสภูมิกุล	นางสาวอรุณวี จำรัสภูมิกุล
	เขต 2 อ.สันกำแพง	นายเจริญ ติปัญญา	นางนมนัส ไวรกรกิจ	นางธัญญรัศม์ วิริยทวิสุข	นางสาวณัฐกฤตา พ่วงตรง
อ.สันป่าตอง	เขต 1 อ.สันป่าตอง	นายอรุณพ ดวงตีบ	นายสุรียนต์ ปันทะนะ	นายสุรียนต์ ปันทะนะ	นายสุรียนต์ ปันทะนะ
	เขต 2 อ.สันป่าตอง	นายธณัช สันคนาภรณ์	นายนิเวศน์ เสาร์แก้ว	นายนิเวศน์ เสาร์แก้ว	นายนพดล ทรายมูล
อ.แม่เมาะ	เขต 1 อ.แม่เมาะ	นางพองจันทร์ วุฒินันชัย	นายนิพนธ์ ใจวงศ์	นายนิพนธ์ ใจวงศ์	นายนิพนธ์ ใจวงศ์
	เขต 2 อ.แม่เมาะ	นายวัฒนา สุวรรณ	นายวัฒนา สุวรรณ	นายวัฒนา สุวรรณ	นายวัฒนา สุวรรณ

อำเภอ	เขตการเลือกตั้ง	ส.อบจ. 2547	ส.อบจ. 2551	ส.อบจ. 2555	ส.อบจ. 2563
อ.เชียงดาว	เขต 1 อ.เชียงดาว	นายถวิล การะหงษ์	นายผูกพัน พันธุ์ขันคำ	นายพิพัฒน์พงศ์ เดชา	นายพิพัฒน์พงศ์ เดชา
	เขต 2 อ.เชียงดาว	นายบุญเรือง การหมื่น	นายเหรียญ ก้อนพัน	นายเหรียญ ก้อนพัน	นายสัญญา ไวยเนตร
อ.สารภี	เขต 1 อ.สารภี	นายลดาวัลย์ โปธิโกสม	นางศุภการต์ สุประการ	นางศุภการต์ สุประการ	นางศุภการต์ สุประการ
	เขต 2 อ.สารภี	นายยุทธนา สุวรรณ	นายบุญธรรม บุญหมื่น	นายบุญธรรม บุญหมื่น	นายชูเดช เกตุชูรัตน์
อ.แม่แตง	เขต 1 อ.แม่แตง	นายอุดม วรวัลย์	นายอารีย์ ชัยขัน	นายอารีย์ ชัยขัน	นายชาติชาย พานิช
	เขต 2 อ.แม่แตง	นายบุญนงค์ สุริยะชัยพันธ์	นายณรงค์ จักรแก้ว	นายณรงค์ จักรแก้ว	นายอินคำ ฟองสมุทร
อ.แม่วิม	เขต 1 อ.แม่วิม	นายสิงห์วรรณ ปั้นแก้ว	นายจිරเดช จีแดง	นายจिरเดช จีแดง	นายปฏิญญา นาสุมุทร์
	เขต 2 อ.แม่วิม	พ.ต.วิรัช เกิดผล	นายสมศักดิ์ บัวสอด	นายสมคิด กันระยา	นายสมคิด กันระยา
อ.จอมทอง	เขต 1 อ.จอมทอง	นายสวัสดิ์ เทพวงค์	นายสวัสดิ์ เทพวงค์	นายยงยุทธ ยาวิชัย	นายยงยุทธ ยาวิชัย
	เขต 2 อ.จอมทอง	นายสมบูรณ์ แก้วก่องมา			
อ.ไชยปราการ	เขต 1 อ.ไชยปราการ	นายคำบุญ ผัดเวียง	นายบุญมา กิติใจ	นายชยดล พรหมจักร	นายวิชาญ จันทร์พุด
อ.ดอยเต่า	เขต 1 อ.ดอยเต่า	นายอนันต์ แยมไพบูลย์	นายอนันต์ แยมไพบูลย์	นายทะนงศักดิ์ วีระ	นายทะนงศักดิ์ วีระ
อ.ดอยหล่อ	เขต 1 อ.ดอยหล่อ	นายวัชระ พนมเสนใจ	นายอินสอน วงค์ตา	นายประเสริฐ ทรงคำ	นายประเสริฐ ทรงคำ
อ.พร้าว	เขต 1 อ.พร้าว	นายอรุณ ธนะหมี	นายจำเริญ ย่างไพบูลย์	นายจำเริญ ย่างไพบูลย์	นายจำเริญ ย่างไพบูลย์
อ.แม่แจ่ม	เขต 1 อ.แม่แจ่ม	นายชัยเดช มุทุมล	นายพยุศักดิ์ ก้อนแก้ว	นายประทีป รีโท	นายวิเชียร โมตาลี
	เขต 2 อ.แม่แจ่ม	นายบุญนงค์ สุริยะชัยพันธ์	นายบุญนงค์ สุริยะชัยพันธ์		
อ.แม่วาง	เขต 1 อ.แม่วาง	นายชายชาติรี ลิ้มจรรยา	นายสิงห์คำ ภูวินศักดิ์สกุล	นางศรีนวล จันทะแพ	นายวัลลภ แก้วมา
อ.แม่ออน	เขต 1 อ.แม่ออน	นายประเสริฐ วรรณมณี	นายประเสริฐ วรรณมณี	นายประเสริฐ ศรีสวัสดิ์	นายวรรณมา สุภาเพย
อ.สะเมิง	เขต 1 อ.สะเมิง	นายประสิทธิ์ แสงจันทร์	นายประสิทธิ์ แสงจันทร์	นายประสิทธิ์ แสงจันทร์	นายประสิทธิ์ แสงจันทร์
อ.เวียงแหง	เขต 1 อ.เวียงแหง	นายกาญจน์เดช ใจปัญญา	นายสมเกียรติ เชียงชุม	นายสุรชัย อินเพย	นายสุรชัย อินเพย
อ.อมก๋อย	เขต 1 อ.อมก๋อย	นายลอยพอ สุริยบุผา	นายธวัชชัย แสงสว่าง	นายลอยพอ สุริยบุผา	นายณัฐวุฒิ มารุ่งเรือง
อ.ฮอด	เขต 1 อ.ฮอด	นายสมหมาย คำมาสาร	นายสงบ กันทะแก้ว	นายสงบ กันทะแก้ว	นายสงบ กันทะแก้ว
อ.กัลยาณิวัฒนา	เขต 1 อ.กัลยาณิวัฒนา			นายบุญนงค์ สุริยะพันธ์	นายบุญนงค์ สุริยะพันธ์

จากตาราง 2.10 เปรียบเทียบผู้ชนะการเลือกตั้งในเขตเลือกตั้ง ส.อบจ.เชียงใหม่ สามารถสรุปข้อมูลได้ดังนี้

1. ผู้ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็น ส.อบจ.เชียงใหม่ เป็นระยะเวลา 4 สมัย มีเพียง 1 คน

คือ นายประสิทธิ์ แสงจันทร์ ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.สะเมิง สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม

2. ผู้ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็น ส.อบจ.เชียงใหม่ เป็นระยะเวลา 3 สมัย จำนวน 8 คน ได้แก่

1. นายอดุลย์ บุญใส	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 2 อ.ฝาง สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม
2. นายสุพจน์ กองเงิน	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.สันทราย สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม
3. นายวิฑฒลักษณ สามีใจ	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.หางดง สังกัดพรรคเพื่อไทย
4. นายสุรียนต์ ปันทะนะ	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.สันป่าตอง สังกัดพรรคเพื่อไทย
5. นายนิพนธ์ ใจวงศ์	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.แม่เมาะ สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม
6. นายวัฒนา สุวรรณ	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 2 อ.แม่เมาะ สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม
7. นางศุภการต์ สุประการ	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.สารภี สังกัดพรรคเพื่อไทย
8. นายจำเริญ ย่างไพบูลย์	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.พร้าว สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม

3. ผู้ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็น ส.อบจ.เชียงใหม่ เป็นระยะเวลา 2 สมัยจำนวน 10 คน ได้แก่

1. นางสาวนงลักษณ์ เตียตะกุล	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.ฝาง สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม
2. นายจำนงค์ วงศ์เครธา	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 3 อ.ฝาง สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม
3. นางสาวอนรรฆวี จำรัสภูมิกุล	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.สันกำแพง สังกัดพรรคเพื่อไทย
4. นายพิพัฒน์พงศ์ เดชา	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.เชียงดาว สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม
5. นายสมคิด กันระยา	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 2 อ.แม่ริม สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม
6. นายทะนงศักดิ์ วีระ	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.ดอยเต่า สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม
7. นายประเสริฐ ทรงคำ	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.ดอยหล่อ สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม
8. นายสุรชัย อินเพย	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.เวียงแหง สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม
9. นายสงบ กันทะแก้ว	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.ฮอด สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม
10. นายบุญนงค์ สุริยะพันธ์	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.กัลยาณิวัฒนา สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม

4.. ผู้ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็น ส.อบจ.เชียงใหม่ สมัยแรก จำนวน 14 คน ได้แก่

1. นายสมบุรณ์ บุญเรือง	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.เมือง สังกัดพรรคเพื่อไทย
2. นางสาวธิดารัตน์ ศิริวิทยาการ	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 2 อ.เมือง สังกัดพรรคเพื่อไทย
3. นายโกวิท พิริยะอานันต์	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 4 อ.เมือง สังกัดพรรคเพื่อไทย
4. นายศรัณญ์ ใจคำ	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 2 อ.สันทราย สังกัดพรรคเพื่อไทย
5. นางมยุรา ตุ่นแก้ว	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 3 อ.สันทราย สังกัดพรรคเพื่อไทย
6. นายเสฏฐวิจน์ เสททะยะ	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.ดอยสะเก็ด สังกัดพรรคเพื่อไทย
7. นายฉลอง เครื่องนันทา	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 2 อ.ดอยสะเก็ด สังกัดพรรคเพื่อไทย
8. นายกมลศิษฐ์ โรจน์ธรรวิฑ	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 2 อ.หางดง สังกัดพรรคเพื่อไทย

9. นายนพดล ทรายมูล	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 2 อ.สันป่าตอง สังกัดพรรคเพื่อไทย
10. นายสัญญา ไวยเนตร	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 2 อ.เชียงดาว สังกัดพรรคเพื่อไทย
11. นายชูเดช เกตุชูรัตน์	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 2 อ.สารภี สังกัดพรรคเพื่อไทย
12. นายชาติชาย พานิช	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.แม่แตง สังกัดพรรคเพื่อไทย
13. นายอินคำ ฟองสมุทร	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 2 อ.แม่แตง สังกัดกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม
14. นายปฏิญญา ยาสมุทร	ชนะในเขตการเลือกตั้ง เขต 1 อ.แมริม สังกัดพรรคเพื่อไทย

สรุปข้อมูลทั่วไปของการเลือกตั้ง อบจ.เชียงใหม่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563	
พรรคเพื่อไทย	21 คน (ส.อบจ.)
กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม	21 คน (ส.อบจ.)
เพศชาย	36 คน (รวม นายก อบจ.)
เพศหญิง	7 คน

ตาราง 2.11 ตารางสรุปผลจำนวนผู้ชนะการเลือกตั้ง ส.อบจ. จังหวัดเชียงใหม่

จากข้อมูลในบทที่ 2 จะเห็นว่าทั้งข้อมูลพื้นฐานและประวัติที่มาของผู้สมัครนายก อบจ. และ ส.อบจ. มีความเชื่อมโยงกับบริบทและลักษณะของพื้นที่ การมีเขตอำเภอในเมืองและนอกเมืองหรือพื้นที่ทางการเมืองของนักรการเมืองสายตระกูลต่าง ๆ มีผลต่อการวางยุทธศาสตร์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ข้อมูลที่น่าเสนอในบทนี้แม้จะเป็นตัวเลขแต่ก็ชี้ให้เห็นว่า บทบาทของผู้นำชุมชนและความเกี่ยวข้องเชิงอุปถัมภ์กับพรรคการเมืองหรือนักรการเมืองระดับชาติ ตระกูลการเมือง คือ เงื่อนไขสำคัญในการชนะการเลือกตั้ง และการเข้าถึงพื้นที่การเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

บทที่ 3

บทบาทของพรรคการเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองระดับชาติและระดับท้องถิ่น

ในบทที่ 3 นี้จะเป็นการนำเสนอข้อมูล รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพบริบททางการเมือง ในระดับชาติที่ส่งผลต่อบริบทการเมืองในระดับท้องถิ่น การนำเสนอบรรยากาศการแข่งขันทางการเมืองในพื้นที่ ของผู้สมัครรับเลือกตั้งนายก อบจ.เชียงใหม่ ซึ่งเชื่อมโยงกับ การต่อสู้ทางการเมืองของพรรคการเมือง ตระกูล การเมือง และนำเสนอกลุ่มการเมืองในจังหวัดทั้งกลุ่มที่มีอยู่เดิมและกลุ่มการเมืองใหม่ที่ปรากฏให้เห็นในการ เลือกตั้ง อบจ. แต่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับการเลือกตั้งทั่วไปในปี พ.ศ.2562 ที่ผ่านมา

ปรากฏการณ์การกระจายอำนาจอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมในรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 ทำให้เกิดการตรา พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 ที่ได้วางหลักเกณฑ์การเลือกตั้ง ผู้บริหารท้องถิ่นด้วยวิธีการเลือกตั้งโดยตรงให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภท และในเวลาต่อมาก็ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในปี พ.ศ.2546 จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล(ฉบับที่5) พ.ศ.2546 โดยพระราชบัญญัติทั้ง 3 ฉบับนี้ได้ส่งผลให้เกิดการเลือกตั้งผู้บริหาร ท้องถิ่น โดยตรงทั่วทั้งประเทศเป็นครั้งแรก แต่เมื่อเกิดการรัฐประหาร นำโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้าคณะ รักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.) ในวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 อาศัยอำนาจตามมาตรา 44 ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2557 ออกประกาศหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 85/2557 ลงวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2557 เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการ ชั่วคราว นับแต่นั้นมาประเทศไทยจึงตกอยู่ในห้วงสุญญากาศทางการเมืองการเลือกตั้งจนกระทั่งมาเกิดการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2562 และการเลือกตั้งท้องถิ่นครั้งแรกหลังการรัฐประหาร คือ การเลือกตั้ง อบจ. ในวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 และในการเลือกตั้งล่าสุด คือ การเลือกตั้งในระดับเทศบาลทั่ว ประเทศ ในวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2564

ปรากฏการณ์ทางการเมืองหลายครั้งในช่วงนับตั้งแต่การสิ้นสุดของรัฐธรรมนูญ ฉบับ พ.ศ. 2540 จนมาสู่ การรัฐประหารถึง 2 ครั้ง คือ ในปี พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2557 มีผลอย่างยิ่งต่อวิวัฒนาการและพัฒนาการของ การเมืองและการปกครองส่วนท้องถิ่น ความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองสร้างอำนาจทางการเมืองในระดับชาติที่ ครอบคลุมอำนาจการเมืองในระดับหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น กฎหมายหรือแนวนโยบายที่ออกมาจาก การเมืองช่วงกว่า 20 ปี ต่างเป็นสิ่งที่กำหนดความเป็นไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าการมีอิสระ ในการกำหนดทิศทางทางการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ข้อเท็จจริงหนึ่งที่สะท้อนปัญหาทางการเมืองในระดับชาติคือ การเกิดขึ้นของการเมืองภาคประชาชนทั้งการเมืองบนท้องถิ่น การแสดงสัญลักษณ์ทั้งในทางสังคมและสื่อออนไลน์ เป็นสิ่งที่สะท้อนความอัดอั้นของการแสดงออกทางการเมืองอย่างเป็นทางการผ่านกลไกการเลือกตั้ง การเลือกตั้งจึง กลายเป็นหนทางของการสร้างฐานทางการเมืองใหม่ และการแสวงหาการสนับสนุนทางการเมืองจากประชาชน

ดังนั้น เมื่อมีการประกาศพระราชกฤษฎีกาการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ.2562 จนมาถึงการเลือกตั้ง อบจ. และเทศบาล โอกาสและความท้าทายของพรรคการเมืองและนักการเมืองทั้งในระดับชาติและท้องถิ่นในการกลับมาสร้างฐานอำนาจทางการเมืองและการเปลี่ยนแปลงในเชิงนโยบายในระบบรัฐสภา การแข่งขันทางการเมืองในการเลือกตั้งจึงเป็นสิ่งที่ปรากฏอย่างชัดเจน รุนนแรงในการเลือกตั้งทุกระดับ โดยเฉพาะการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ที่ผ่านมา ที่การต่อสู้แข่งขันทางการเมืองเป็นเสมือนสงครามตัวแทนของพรรคการเมืองมากกว่าเป็นการต่อสู้ในเชิงนโยบาย

3.1 บรรยากาศทางการเมืองในพื้นที่

การเลือกตั้ง อบจ. ครั้งนี้ มีความน่าสนใจเมื่อพรรคการเมืองระดับชาติลงสนามมาสู้กับกลุ่มการเมืองในท้องถิ่น การประกาศตัวอย่างชัดเจนของพรรคการเมืองในท้องถิ่น ถือเป็นยุทธวิธีในการสร้างแรงกระตุ้นต่อรัฐบาลที่ได้มีการต่อสู้กันมานับตั้งแต่การเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 การต่อสู้ในการเลือกตั้งทั่วไปนั้น ความรุนแรงจากการปะทะกันระหว่างขั้วอุดมการณ์ การเกิดขึ้นของพรรคการเมืองใหม่ การยุบพรรคการเมือง ตลอดจนกระแสการศึกลับคลานของทหารในสนามการเมือง ทำให้การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น คือ การวางยุทธศาสตร์พื้นที่ของพรรคการเมืองเพื่อการชนะการเลือกตั้งและการยึดโยงเครือข่ายการเมืองเพื่อสนับสนุนพรรคการเมืองในระยะยาว หากมองภาพรวมของบทบาทพรรคการเมืองในภาคเหนือตอนบนตามแผนภาพที่ปรากฏใน The Momentum(2563)

แผนภาพ 2.1 แผนภาพจำนวนผู้สมัครนายก อบจ. 9 จังหวัดภาคเหนือที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองระดับชาติ ที่มา The Momentum (2563)

จากข้อมูลของ Rocket Media Lab (2563) ประเด็นน่าสนใจ คือ การเปิดตัวผู้สมัคร อบจ. ในนามพรรคการเมือง และผู้สมัครนายก อบจ. และ ส.อบจ. แม้ไม่ได้ประกาศตัวลงในนามพรรคการเมืองแต่มีเครือข่ายความสัมพันธ์กับพรรคการเมือง แกนนำพรรคการเมือง และส.ส. ในพื้นที่นั้น ๆ ในมิตินี้คงปฏิเสธไม่ได้ว่าระบบอุปถัมภ์ทั้งการพึงพิงและพึ่งพาทางการเมืองเป็นน้ำหล่อเลี้ยงที่สำคัญของนักการเมือง กลุ่มการเมือง และพรรคการเมืองไทยมาอย่างยาวนาน ในการเลือกตั้งในทุกระดับของจังหวัดเชียงใหม่มักปรากฏให้เห็นเครือข่ายอุปถัมภ์ภาคธุรกิจเอกชน ภาครัฐ และการเมืองจะมีความสัมพันธ์ในรูปแบบของการเกื้อกูลพึ่งพาผลประโยชน์ทั้งทางตรงทางอ้อม นอกจากนี้การมองเรื่องการเมืองกับระบบอุปถัมภ์ในท้องถิ่น มีความเชื่อมโยงกับความเป็นท้องถิ่นนิยม การทำให้พรรคการเมืองมีความเข้มแข็งระดับชาติต้องมีฐานรากของการสร้างเครือข่ายอุปถัมภ์ในท้องถิ่นที่มีผูกพันกับความรู้สึกของประชาชนที่ทำให้พรรคการเมืองคือ พรรคของคนท้องถิ่น โดยมีการเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์พื้นที่ เช่น พรรคประชาธิปไตยกับภาคใต้ หรือพรรคเพื่อไทยเชื่อมโยงกับพรรคภาคเหนือที่มีการโยงกับบทบาทหัวหน้าพรรค ภูมิลำเนาของผู้นำพรรคและแกนนำพรรค ตลอดจนการหาตัวแทนพรรคการเมืองที่สามารถสะท้อนความเป็นท้องถิ่นนิยมในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นได้ ลิขิต ธีรเวคิน (2550) มองว่ากระบวนการสร้างความเชื่อทางการเมืองมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองของคนในสังคม ความเป็นพวกพ้องเดียวกันผ่านระบบวัฒนธรรม ภูมิลำเนาบ้านเกิดเติบโตที่เดียวกัน กระบวนการเหล่านี้เป็นกระบวนการกล่อมเกล่าที่สร้างความรู้สึกร่วมของคนทีลงคะแนนเสียงได้

ในการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ 2563 นี้ ญัฐกร วิทิตานนท์ นำเสนองานพจนานุกรมระดับประเทศที่ชี้ให้เห็นว่าพรรคการเมืองมีบทบาทในการเมืองท้องถิ่นอย่างชัดเจน ซึ่งแม้จะมีเพียง 3 พรรคการเมืองเท่านั้นที่ประกาศรับรองผู้สมัครนายก อบจ. ในนามพรรค แต่ก็ให้นัยยะของการต่อสู้ทางการเมืองที่สืบเนื่องมาตั้งแต่การเลือกตั้ง ส.ส. ในปี พ.ศ.2562 เพราะไม่ใช่แค่การแข่งขันในนามพรรคการเมืองแต่เป็นการปะทะของขั้วการเมืองระหว่างพรรคร่วมฝ่ายค้ำกับฝ่ายรัฐบาล ในส่วนฝ่ายค้ำ ได้แก่ คณะก้าวหน้า 42 คน (จากเดิมแถลงข่าวเปิดตัว 32 ผู้สมัครไปแล้ว และต่อมาก่อนเลือกตั้งเพิ่มเป็น 41 คน) พรรคเพื่อไทย 25 คน (ลดลงจากที่เคยแถลงว่าจะส่ง 29 จังหวัด พรรคประชาธิปไตยประกาศส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งนายก อบจ. จำนวน 2 คน (จังหวัดสงขลากับสตูล) พรรคการเมืองอื่นนอกเหนือจากนี้ไม่มีนโยบายส่งผู้ลงสมัคร อบจ. ในนามพรรคแต่อย่างใด (ญัฐกร วิทิตานนท์, 2563ก) ประเด็นจึงนำไปสู่ข้อสังเกตของพรรคพลังประชารัฐในฐานะพรรคแกนนำหลักในการจัดตั้งรัฐบาลและมีผลการเลือกตั้งที่ทำให้ได้คะแนนสูงสุดในการเลือกตั้ง ส.ส. 2562 ที่ผ่านมา การเลือกตั้ง อบจ. ในครั้งนี้ไม่ใช่ความได้เปรียบของพรรคพลังประชารัฐหรือที่ว่าจะชนะ? “พลังประชารัฐอาจมองเห็นเป็นความสุ่มเสี่ยงทางกฎหมาย ที่จะนำไปสู่การแจกใบเหลืองใบแดงของ กกต. แต่ก็เป็นที่ทราบกันดีว่ามีผู้สมัครที่ยึดโยงกับพรรคพลังประชารัฐอยู่ในหลายจังหวัด” (ญัฐกร วิทิตานนท์, 2563ก)

การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นแม้กฎหมายไม่ได้บังคับต้องสังกัดพรรคตั้งนั้นการลงสมัครแข่งขันในนามพรรคการเมืองจึงถือว่าเป็นการประเมินความได้เปรียบและการเจรจาต่อรองของผู้สมัครรับเลือกตั้งกับพรรคการเมืองในการใช้ฐานเสียงของพรรคการเมืองซึ่งบางพื้นที่เห็นได้จากผลคะแนนการเลือกตั้งทั่วไปใน พ.ศ. 2562 ที่ผ่านมา และพรรคการเมืองเองก็เล็งเห็นโอกาสในการรักษาฐานคะแนนเสียงในระดับท้องถิ่นเพื่อเตรียมตัวการเลือกตั้งในระดับเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในส่วนของผู้สมัครรับเลือกตั้งหากตัดสินใจลงแข่งขันในนามพรรคต้องยอมรับแนวทาง แนวนโยบาย และการดำเนินแนวทางการหาเสียงที่พรรคการเมืองจะมีบทบาทในพื้นที่ร่วมด้วย แต่ในอีกด้านผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ไม่ได้สังกัดพรรค แต่เป็นผู้สมัครในนามอิสระ

ก็ไม่อาจรับประกันได้ว่า ไม่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพรรคการเมืองหรือตัวบุคคลสำคัญในพรรคการเมืองหรือเครือข่ายการเมืองอื่นๆ บริบทของการเลือกตั้ง ทั้งระดับชาติและท้องถิ่นถูกยึดโยงไว้กับวัฒนธรรมอุปถัมภ์ เครือข่ายการเมือง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลกับพรรคการเมือง ตัวบุคคลกับบุคคล ก็สามารถส่งเสริมความช่วยเหลือเกื้อกูลทางการเมืองหรือแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางการเมืองได้อย่างเข้มแข็งเช่นกัน

ในการเลือกตั้ง อบจ. ของจังหวัดเชียงใหม่ ในวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 มีผู้สมัครนายก อบจ. รวมทั้งสิ้น 6 คน ได้แก่

หมายเลข 1 นายพิชัย เลิศพงศ์อดิศร อายุ 56 ปี ผู้สมัครในนามของ “พรรคเพื่อไทย” นายพิชัย หรืออดีต สว. ก๊อง ได้รับเลือกเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้งของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยคะแนน 1.7 แสน สมัยปี พ.ศ. 2551 - 2557 พื้นเพเดิมประกอบอาชีพทนายความ มีธุรกิจส่วนตัวและยังเป็นอดีตประธานสโมสรฟุตบอล เจแอล เชียงใหม่ ยูไนเต็ด ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสายชินวัตร รวมทั้งเป็นประธานสโมสรเชียงใหม่เอฟซี มีความใกล้ชิดกับคนในครอบครัวชินวัตร และยังเป็นคนสนิทของนางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์ หรือ “แจ้แดง” น้องสาวของนายทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี

ภาพจาก Facebook page พิชัย เลิศพงศ์อดิศร พรรคเพื่อไทย เชียงใหม่ (2563)

หมายเลข 2 นายบุญเลิศ บูรณุปกรณ์ อายุ 64 ปี ผู้สมัครอิสระในนามของ “กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม” เดิมในการเลือกตั้ง ปี พ.ศ. 2555 ชื่อกลุ่มคือ “เพื่อไทยคุณธรรม” ตระกูลบูรณุปกรณ์ถือเป็นตระกูลการเมืองที่มีบทบาทสำคัญในจังหวัดเชียงใหม่และเป็นนายก อบจ. มาถึง 2 สมัย ตระกูลบูรณุปกรณ์ถือเป็นตระกูลการเมืองในระดับท้องถิ่นที่มีบทบาทในการเมืองระดับชาติด้วย ทั้งอดีต ส.ส.ปกรณ์ บูรณุปกรณ์ น้องชายนายบุญเลิศ บูรณุปกรณ์ ซึ่งเสียชีวิตไปแล้ว และนางสาวทัศนีย์ บูรณุปกรณ์ มีฐานะเป็นหลานสาวนายบุญเลิศ ที่ดำรงตำแหน่ง ส.ส.จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดพรรคเพื่อไทย

หมายเลข 3 นายบดินทร์ กินาวงค์ อายุ 73 ปี ผู้สมัครในนามอิสระชื่อ “กลุ่มประชารัฐเชียงใหม่” อดีตผู้สมัคร ส.ส.พรรคพลังประชารัฐ เขต 7 เชียงใหม่ เคยเป็นอาจารย์สอนพิเศษด้านรัฐศาสตร์ มากกว่า 10 ปี ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งในการรณรงค์หาเสียง นายบดินทร์นำเสนอตนเองในฐานะสมาชิกพรรคและมีภาพที่เกี่ยวข้องกับนายธรรมณัฐ พรหมเผ่า บุคคลสำคัญของพรรคพลังประชารัฐที่ดูแลฐานการเลือกตั้งภาคเหนือให้แก่พรรคในการปราศรัยหรือในการนำเสนอภาพลักษณ์ของตนเองจึงเชื่อมโยงกับแนวนโยบายของรัฐบาลปัจจุบัน

ภาพจาก Facebook page กลุ่มประชารัฐเชียงใหม่ (2563) และเชียงใหม่นิวส์ (2563)

หมายเลข 4 นายวินิจ จินใจ อายุ 62 ปี ผู้สมัครในนามอิสระ ชื่อกลุ่ม “เชียงใหม่ก้าวหน้า” ที่นำเสนอตนเองเชื่อมโยงกับอดีตพรรคอนาคตใหม่และพรรคก้าวไกล นายวินิจระบุว่าตนเองเป็นสมาชิกพรรคก้าวไกล และการดำเนินการในการหาเสียงฐานะผู้สมัคร อบจ. ได้มีการแจ้งให้พรรคทราบ แต่รูปแบบการนำเสนอกลุ่มของตน คือ การใช้สี โลโก้การหาเสียงมีความคล้ายคลึงกับพรรคอนาคตใหม่ ตลอดจนมีประเด็นของข้อโต้แย้งจากพรรคก้าวไกลที่ออกมาประกาศไม่ส่งผู้สมัคร อย่างไรก็ตามประชาชนส่วนมากมีความเข้าใจว่ากลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้าคือ ตัวแทนของพรรคอนาคตใหม่

ภาพจาก Facebook page กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า (2563)

หมายเลข 5 นายวสันต์ วัชวงษ์ อายุ 58 ปี อดีตผู้สมัคร ส.ส.เชียงใหม่พรรคความหวังใหม่ และ
อดีตนายกสมาคมศิษย์เก่าบ้านเปียง – สันป่าตองวิทยาคม ผู้สมัครอิสระ

ภาพจาก เชียงใหม่นิวส์ (2563)

หมายเลข 6 นายเฉลิมศักดิ์ สุรนันท์ อายุ 63 ปี ลงสมัครในนามผู้สมัครอิสระ เดิมเคยเป็นอดีตเลขานุการ
นายก อบจ. นายบุญเลิศ บุรณุปกรณ์ และเป็นอดีตผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงาน
จังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้ เป็นที่ทราบว่า นายเฉลิมศักดิ์เป็นเพื่อนร่วมรุ่นมัธยม กับนายบุญเลิศ บุรณุปกรณ์

ภาพจากเว็บไซต์เพจองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ (2563ก)

3.2 การต่อสู้ทางการเมืองของพรรคการเมือง ตระกูลการเมือง และกลุ่มการเมือง

ในการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ครั้งนี้ จะเห็นว่าฉากทัศน์ของพื้นที่การเมืองท้องถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ เปลี่ยนไป หากมองภาพรวมของผู้สมัครนายก อบจ. ถือเป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญๆ 2 ประการ คือ *ประการแรก* การประกาศชัดเจนของพรรคการเมือง คือ พรรคเพื่อไทยในการสนับสนุนผู้สมัครนายก อบจ. และการมีผู้สมัคร จำนวนถึง 6 คน แม้ผู้สมัครบางคน ถูกมองว่าเป็นเพียงองค์ประกอบการแข่งขัน หรือแม้แต่กระแสข่าวของการลงเลือกตั้งเพื่อเป็นแผนสำรองหรือกลยุทธ์ทางการเมือง หากเกิดอุบัติเหตุทางการเมืองของผู้สมัครที่เป็นตัวตั้ง ขณะการเลือกตั้งจากการเลือกตั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีระยะห่างกันปีเศษ มีผลทำให้ฐานการเมืองของ พรรคการเมืองยังคงมีความตื่นตัวอยู่ แต่ผู้วิจยมองว่าในทางพื้นที่ความได้เปรียบของการชนะเลือกตั้งเป็นพรรคร่วม รัฐบาล อาจจะไม่สามารถนำมาใช้วัดโอกาสในการชนะการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นได้ เนื่องจากการเมืองท้องถิ่นมี พลวัตสูง คือ การเปลี่ยนแปลงทั้งตัวผู้สมัครและความท้าทายของผู้สมัครใหม่ ๆ บริบทเมืองและสิ่งแวดล้อมที่มีผล ต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนและความเป็นเมืองเกิดขึ้นเร็วกว่ารอบของช่วงเวลา การเลือกตั้ง

อลงกรณ์ อรรคแสง ให้มุมมองกับสื่อว่า "การสวมเสื้อคลุมของการเมืองระดับชาติลงสู่สนามท้องถิ่น ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างพรรคกับพื้นที่ที่ชัดเจนขึ้น จากในอดีต พรรคการเมืองกับผู้สมัคร อบจ. มักมีความ เชื่อมโยงกันแบบไม่เปิดเผย แต่นี้ลุกขึ้นมาเปิดตัวเลย และส่งผลให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างนโยบายพรรคส่วนกลาง กับพื้นที่" (ปีซีไทย, 2563) ดังนั้น สิ่งที่ปรากฏในการเลือกตั้งท้องถิ่น คือ การเห็นกลุ่มชนชั้นนำในท้องถิ่น ตระกูล การเมืองที่เกี่ยวข้องกับการเมืองระดับชาติทำให้พื้นที่ของโอกาสของคนที่สนใจจะลงสมัครรับเลือกตั้งที่ไม่อยู่ใน เครือข่ายการเมืองเป็นไปได้ยาก ในงานวิจัยของ จันทรานุช มหากาญจนะ (2561) ซึ่งศึกษาข้อมูล สถิติจำนวนผู้ ลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น 3 ปีย้อนหลัง จำแนกตามประเภทของหน่วยการปกครอง ส่วนท้องถิ่น ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2557 ในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมีอาณาเขตครอบคลุม ทัวทั้งจังหวัดพบว่าแนวโน้มที่จะมีการแข่งขันกันระหว่างผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด มากกว่าที่จะไม่มีการแข่งขัน กล่าวคือ มีองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2555-2557 ร้อยละ 54.2 ที่มีการแข่งขันระหว่างผู้สมัครสองหรือสามคน มีเพียง 16.9% เท่านั้นที่มีผู้ลงสมัคร รับเลือกตั้งเพียงคนเดียว

ประการที่สอง การต่อสู้ของคู่ต่อสู้ตัวแทนตระกูลการเมือง ในการเลือกตั้งครั้งนี้จากกล่าวได้ว่า คู่ต่อสู้ ในสนามเลือกตั้งที่โดดเด่นชัดเจน คือ การแข่งขันระหว่างนายพิชัย เลิศพงษ์อดิสร จาก “พรรคเพื่อไทย” และ นายบุญเลิศ บูรณุปกรณ์ จากกลุ่ม “เชียงใหม่คุณธรรม” การหาเสียงเลือกตั้ง นายก อบจ. ครั้งนี้นับเป็นอีกครั้งที่มี ความรุนแรงทั้งในด้านการสื่อสารทางการเมืองที่โยงกับอุดมการณ์และเหตุการณ์ในอดีตช่วงเวลาของ คสช. การต่อสู้ โดยใช้สงครามข้อมูล และเงินยังคงมีอิทธิพลสูงในการเลือกตั้งผ่านระบบการซื้อเสียงและเครือข่ายหัวคะแนน

ในช่วงเวลาของการหาเสียงเลือกตั้งยุทธศาสตร์สำคัญในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัคร คือ การปราศรัยหาเสียง การจัดเวทีปราศรัยตามแต่ละอำเภอ เป็นเครื่องมือสำคัญของการช่วงชิงความได้เปรียบใน คณะเสียง ถึงแม้ภาพที่ปรากฏในสนามเลือกตั้งเชียงใหม่จะเป็นการต่อสู้ระหว่างพรรคการเมือง (พรรคเพื่อไทย) กับกลุ่มตระกูลการเมือง (บูรณุปกรณ์) แต่อีกด้านหนึ่งเป็นการต่อสู้ระหว่างตระกูลการเมืองเชียงใหม่ที่เก่าแก่ 2 ตระกูลคือ ตระกูลชินวัตรกับตระกูลบูรณุปกรณ์ เพราะการเลือกตั้งครั้งนี้ตระกูลชินวัตรได้มาช่วยสนับสนุนการหา

เสียงเลือกตั้งให้นายพิชัยอย่างเต็มที่ ทั้งสมชาย วงศ์สวัสดิ์ อดีตนายกรัฐมนตรี สามีของนางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์ พร้อมแกนนำพรรคเพื่อไทย รวมทั้งนางเยาวเรศ ชินวัตร นางชยิกา (ชินวัตร) วงศ์ภาจันทร์ ลูกสาวนางเยาวเรศ และที่สำคัญปรากฏการณ์ข้อความจากแดนไกล ในรูปแบบของจดหมายและคลิปเสียงสนับสนุนนายพิชัย จากทั้ง นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และนายทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีผ่านเฟซบุ๊ก Thaksin Shinawatra วันที่ 3 ธันวาคม 2563 มีคนกดถูกใจนับแสน และมีการแชร์ต่ออีกหมื่นกว่าครั้ง โดยใจความสำคัญตอนหนึ่งว่า “...ผมจะได้ใช้สมอง ซึ่งยังใช้การได้ดีอยู่ร่วมกับน้องสาวแนะนำการแก้ปัญหาของชาวเชียงใหม่ผ่านก้องไป ผมขอฝากทวยเนื้อ ถ้ายัง บ่าลิ้มเฮาตึงสองคนเตื่อ (ทักษิณ ชินวัตร และยิ่งลักษณ์ ชินวัตร) ขอได้โปรดเลือก พิชัย เลิศพงศ์อดิศร (ก้อง) เบอร์ 1 ฮือก่าเนื้อ กี้ตเติงหาเจียงใหม่บ้านเฮาขนาดครับ” ตอกย้ำการการเลือกตั้งครั้งนี้ที่เชียงใหม่ บ้านเกิดของตระกูลชินวัตรนั้นพรรคเพื่อไทยแพ้ไม่ได้

ภาพถ่ายโดยผู้วิจัย ในการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ของพรรคเพื่อไทย ณ โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ วันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ.2563

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นพื้นที่ทางการเมืองที่เชื่อว่าเป็นพื้นที่สำคัญในเรื่องของการเมืองเครือข่าย (Political Networking) มีตระกูลการเมืองจำนวนมากที่เติบโตทั้งทางธุรกิจและการเมืองอย่างต่อเนื่อง การเป็นชนชั้นนำในเชียงใหม่จึงเป็นชนชั้นที่เติบโตมาจากภาคธุรกิจการค้า ที่มีผลทำให้เกิดการเชื่อมโยงกับเครือข่ายภาคราชการและเอกชน มีโอกาสครอบครองทรัพยากรทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม จนก่อนมามีบทบาททางการเมืองในพื้นที่กรณีของตระกูลชินวัตรและตระกูลบุญปกรณ์ก็เช่นกัน แม้นในอดีตทั้ง 2 ตระกูลเป็นเครือข่ายทางการเมืองที่สำคัญที่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน ในช่วงการเติบโตของพรรคไทยรักไทยหลัง พ.ศ. 2540 ตระกูลบุญปกรณ์อยู่ในสถานะที่เป็นเครือข่ายทางการเมืองและชุมกำลังทรัพยากรที่สำคัญของพรรคเพื่อไทยในการเมืองภาคเหนือ รอยร้าวและความขัดแย้งระหว่างตระกูลชินวัตรกับตระกูลบุญปกรณ์ไม่ได้เพิ่งเกิดขึ้นในการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ พ.ศ. 2563 ครั้งนี้ แต่หากมองสถานการณ์การเมืองของจังหวัดเชียงใหม่นับตั้งแต่ภายหลังการรัฐประหาร

พ.ศ.2557 เมื่อนายบุญเลิศ ถูก คสช.กล่าวหาถึงการกระทำผิดกฎหมาย ในการมีส่วนในการรณรงค์คว่ำร่าง รัฐธรรมนูญ ในช่วงก่อนทำประชามติเมื่อปี พ.ศ. 2559 เป็นเหตุทำให้คนของตระกูลบุญอุปกรณ์ ได้แก่ นายบุญเลิศ ถูกควบคุมตัวที่มณฑลทหารบกที่ 11 ก่อนถูกคุมขัง ณ เรือนจำกลางเชียงใหม่ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งหลานสาวทั้งสองคน ซึ่งรวมถึงนางสาวทัศนีย์ บุญอุปกรณ์ ส.ส.เชียงใหม่ ถูกดำเนินคดีและจับขังระหว่างการรอพิจารณาคดีในทัณฑสถานหญิง จังหวัดเชียงใหม่ และมีบุคคลใกล้ชิดที่ถูกจับกุมดำเนินคดีอีกจำนวนหลายคน แม้จะได้รับการประกันตัวและการปล่อยตัวในเวลาต่อมา แต่นายบุญเลิศก็ถูกสั่งให้ยุติการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะนายก อบจ.

ความยากลำบากของตระกูลบุญอุปกรณ์ คือ แรงกดดันจากฝ่ายทหารที่ไม่ต้องการให้ตระกูลบุญอุปกรณ์ สนับสนุนฐานการเมืองของเพื่อไทยอีกต่อไป จนมีการวิพากษ์วิจารณ์ไปถึงข้อตกลงสำคัญที่นำมาสู่การปลดปล่อยตระกูลบุญอุปกรณ์มาสู่สนามการเมืองอีกครั้ง การเลือกตั้งทั่วไป 24 มีนาคม พ.ศ.2562 นายบุญเลิศ บุญอุปกรณ์ เปิดให้เครือข่ายทางการเมืองและ ส.อบจ.ที่อยู่ภายใต้กลุ่มตนเองสามารถช่วยเหลือพรรคการเมืองใด ๆ ก็ได้ที่ไม่จำเป็นต้องเป็นพรรคเพื่อไทย จากงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาความเคลื่อนไหวทางการเมืองและพฤติกรรม การเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร 2562 จังหวัดเชียงใหม่” โดย ไพลิน ภูจินาพันธุ์ (2563, น. 79-80) ได้สัมภาษณ์ บุคคลสำคัญในครอบครัวบุญอุปกรณ์พบว่า ภายหลังจากเหตุการณ์ของคดีความ การวางตัวเป็นกลางและไม่ สนับสนุนใครหรือขัดขวางใครในการเลือกตั้งคือ สิ่งที่เป็นจุดยืนในการเลือกตั้ง พ.ศ. 2562 ซึ่งผู้สมัครของพรรคพลังประชารัฐ เขตเลือกตั้งที่ 1 ในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 ให้สัมภาษณ์ว่าตนเองเป็นเพื่อนนายบุญเลิศ แม้ตนเองจะลงพรรคพลังประชารัฐ แต่นายบุญเลิศยืนยันว่าจะเป็นกลางในการเลือกตั้งครั้งนี้ และไม่สนับสนุนใคร หรือพรรคไหน ซึ่งต่อมาในการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ ผู้สมัครคนนี้คือ ผู้สมัคร ส.อบจ.ในนามกลุ่มเชียงใหม่ คุณธรรม เขตอำเภอเมืองของนายบุญเลิศนั่นเอง การที่นายบุญเลิศผู้มีฐานการเมืองท้องถิ่น หัวคะแนน เครือข่าย นักการเมืองท้องถิ่นในมือไม่สนับสนุนพรรคเพื่อไทยในการเลือกตั้งทั่วไป ถือเป็นขบวนการสำคัญของการ ตัดความสัมพันธ์ระหว่างนายบุญเลิศกับแกนนำพรรคเพื่อไทย ส.ส. พรรคเพื่อไทยที่เดิมอยู่ภายใต้การดูแลของ นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์ และนำมาสู่ความขัดแย้งต่อเนื่องในการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่

นายบุญเลิศ ลงสนามการเลือกตั้ง อบจ.เชียงใหม่ในนามกลุ่มอิสระ “กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม” ในช่วงแรกของการหาเสียงเลือกตั้ง นายบุญเลิศต้องสร้างความเข้าใจและเหตุผลต่อประชาชนอย่างมากถึงความชัดเจนว่าทำไมนายบุญเลิศจึงไม่ใช่ผู้สมัครของพรรคเพื่อไทย เพราะเชียงใหม่ คือ ฐานเสียงพรรคเพื่อไทยทั้ง 9 เขต หากมองจากผลคะแนนการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ.2562 และเชียงใหม่ยังถือเป็นฐานคนเสื้อแดงที่เข้มแข็ง

นางสาวทัศนีย์ บุญอุปกรณ์ ส.ส.เชียงใหม่ หลานสาวนายบุญเลิศได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ส่วนตัวเคยคุยกับ นายบุญเลิศ ถึงการตัดสินใจลงสมัครในนามกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม เพราะไม่มีทางเลือก แต่ไม่เคยลืมเพื่อไทย ซึ่งนายบุญเลิศ เคยเปรยว่า หากนายทักษิณ ส่งสัญญาณไม่ให้ลงสมัครดังกล่าว เพราะมีตัวแทนแล้ว คงถอนตัว ไม่ลงสมัครแข่งกับเพื่อไทย. เพราะถือเป็นลูกน้องนายทักษิณเช่นกัน ดังนั้นจึงไม่ขอก้าวล่วง กรณีจดหมายดังกล่าว มองว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคล แต่อยากให้การเลือกตั้งดังกล่าว เป็นเรื่องท้องถิ่นมากกว่าการเมืองระดับชาติ เพื่อให้ประชาชนตัดสินใจกันเอง” (มติชนสุดสัปดาห์, 2563) การประกาศตัวของนายบุญเลิศพยายามต่อยอดการเป็นกลุ่มอิสระ ไม่มีการครอบงำจากพรรคการเมือง แม้จะมีกระแสความสัมพันธ์ระหว่างนายบุญเลิศกับนายธรรมนัส พรหมเผ่า บุคคลที่มีบทบาทสำคัญของพรรคพลังประชารัฐในพื้นที่ภาคเหนือ กอปรกับพื้นที่การเมืองของจังหวัด

เชียงใหม่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาเกิดการเคลื่อนไหวทางการเมืองในการวิพากษ์รัฐบาลและพลเอกประยุทธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อลดกระแสข่าวข้อขัดถกระหว่างตระกูลบุญปกรณ์กับกลุ่มทหารจากคดีความต่าง ๆ ทำให้นายบุญเลิศต้องตอกย้ำนำเสนอภาพลักษณ์ของตนเองที่ต้องการการเมืองท้องถิ่นปลอดจากการครอบงำของพรรคการเมืองระดับชาติและไม่เกี่ยวข้องกับพรรคพลังประชาชน อย่างไรก็ตาม หลังจากเหตุการณ์รัฐประหาร พ.ศ. 2557 พื้นที่การเมืองในเชียงใหม่เป็นพื้นที่ของกลุ่มคนเสื้อแดงและพรรคเพื่อไทยอย่างชัดเจน มีกระแสการต่อต้านรัฐบาลพลเอกประยุทธ์และพรรคพลังประชาชนอย่างต่อเนื่อง สามารถเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมจากผลการเลือกตั้งทั่วไปในปี พ.ศ.2562 ที่คะแนนของพรรคเพื่อไทยและพรรคอนาคตใหม่มีอย่างท่วมท้นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และการเคลื่อนไหวทางการเมืองของประชาชนและเยาวชนคนรุ่นใหม่ในช่วงรอบปีที่ผ่านมา ผนวกกับผลคะแนนการเลือกตั้งของพรรคอนาคตใหม่ก็สะท้อนความต้องการปะทะชั่วคราวตรงกันข้ามกับพรรคพลังประชาชนอย่างชัดเจน

แม้บุญเลิศที่มีบทบาทเป็นทั้ง นายก อบจ. 2 สมัย เป็นนักธุรกิจหมื่นล้าน ย่อมเชื่อมั่นในเครือข่ายผู้นำการเมืองท้องถิ่นและทำงานมาอย่างต่อเนื่อง มีการจัดสรรงบประมาณพัฒนาพื้นที่ไปอย่างทั่วถึง และผู้สมัคร ส.อบจ. ส่วนใหญ่ คือ อดีต ส.อบจ. ในพื้นที่ที่มีการเตรียมพื้นที่เพื่อการเลือกตั้งมาอย่างยาวนาน รวมทั้งคนในตระกูลมีตำแหน่งทางการเมืองระดับชาติ คือ นางสาวทัศนีย์ บุญปกรณ์ ส.ส.เชียงใหม่ และหลานชายเป็นนายกเทศมนตรี นครเชียงใหม่ นายทัศนีย์ บุญปกรณ์ แต่กระแสนิยมพรรคเพื่อไทย ผนวกกับการแสดงออกสนับสนุนนายพิชัยของตระกูลชินวัตรที่นำไปสู่การหาเสียง การต่อสู้ทางการเมืองที่เข้มข้นและการช่วงชิงคะแนนเสียงที่รุนแรงมากขึ้น จนบุญเลิศในช่วงโค้งสุดท้ายของการหาเสียงเลือกตั้งต้องประกาศจุดยืนนายบุญเลิศที่เชื่อมโยงตนเองกับกลุ่มคนเสื้อแดง การนำเสนอข้อมูลการถูกทหารจับกุม การแสดงจุดยืนเชิงอุดมการณ์กับประชาธิปไตย และมีการนำแกนนำคนเสื้อแดงหลายคน เช่น นายจตุพร พรหมพันธุ์ ประธาน นปช. อดีต ส.ส.เพื่อไทย มาขึ้นเวทีปราศรัยช่วยหาเสียงให้นายบุญเลิศ บุญปกรณ์ ผู้สมัครนายก อบจ. เชียงใหม่ ซึ่งให้เห็นการปรับยุทธศาสตร์การหาเสียงและความสั่นคลอนไม่แน่นอนของฐานคะแนนในพื้นที่ที่จะชนะการเลือกตั้ง อบจ. ในครั้งนี้

ภาพถ่ายโดยนักวิจัย ในการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง อบจ. ของกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม ณ อำเภอสันกำแพง วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2563

ภาพจาก Facebook page กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม (2563)

ภาพถ่ายโดยนักวิจัย ในการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง อบจ. ของกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม ณ อำเภอสันกำแพง วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2563

จากบทสัมภาษณ์นายจตุพร พรหมพันธุ์ ถึงเรื่องราวความขัดแย้งกับตระกูลชินวัตร และสาเหตุที่ตนมาช่วยนายบุญเลิศหาเสียง “บุญเลิศ” ได้ยินข่าวว่า “พรรคเพื่อไทยจะเปลี่ยนตัวเขาตั้งแต่เขาติดคุกอยู่ วันนั้นพรรคพลังประชารัฐยังไม่มีเลย เพราะช่วงที่เขาติดคุก 26 ก.ค.-26 ส.ค.ปี 59 รัฐธรรมนูญปี 60 ยังไม่ได้ทำประชามติ ด้วยซ้ำ เขาจึงไปรณรงค์ต่อต้าน” นายจตุพร กล่าว....” (ไทยรัฐออนไลน์, 2563) โดยมองว่าพรรคเพื่อไทย ไม่ยุติธรรมกับตระกูล "บุญปกรณ์" เขาได้รับใช้กันมาตั้งแต่ไทยรักไทย, พลังประชาชน, เพื่อไทย กว่า 20 ปี (ไทยรัฐออนไลน์, 2563)

การต่อสู้ของพรรคเพื่อไทยกับกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม นำไปสู่คำถามสำคัญว่า การเลือกตั้งครั้งนี้ คือศึกศักดิ์ศรีของพรรคเพื่อไทย หรือ เป็นการต่อสู้เชิงอุดมการณ์ เพราะการนำเสนอนโยบายของทั้งสองกลุ่ม ไม่ได้โดดเด่นมากไปกว่าการพยายามชูสถานะภาพจุดยืนของตนเองว่าต่างอยู่ข้างประชาธิปไตย ต่างเป็นคนเสื้อแดงและมีความผูกพันกับอดีตนายทักซิณ ชินวัตร และครอบครัวชินวัตรมาอย่างยาวนาน

นายพิชัยให้สัมภาษณ์ในสื่อออนไลน์ต่อย้ำข้ออุดมการณ์ประชาธิปไตยของพรรคที่ตนเองสังกัด “สมัยเลือกตั้งเป็น ส.ว.เชียงใหม่ เมื่อปี 2551 หรือ 12 ปีที่ผ่านมา ได้รับเสียงสนับสนุนเป็นอันดับ 1 ด้วย 170,000 กว่าคะแนน จากผู้สมัครกว่า 30 ราย ลำสุดท้ายเลือกตั้ง ส.ส.เชียงใหม่ 9 เขต เมื่อปี 2562 เพื่อไทยชนะเลือกตั้งทุกเขต ได้เสียงสนับสนุนรวมกว่า 300,000 คะแนน สูงเป็นอันดับ 1 เช่นกัน ดังนั้นจึงชูเพื่อไทยเป็นจุดขายหลัก ซึ่งเป็นพรรคที่ส่งเสริมสนับสนุนระบอบประชาธิปไตย ต่อต้านระบอบเผด็จการ หรือทำรัฐประหารยึดอำนาจจากรัฐบาลที่มาจากประชาชน พร้อมส่งเสริมการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมาโดยตลอด” (มติชนออนไลน์, 2563ก)

การเมืองในการเลือกตั้ง อบจ.เชียงใหม่ครั้งนี้ ต้องเชื่อมโยงการวิเคราะห์กับผลคะแนนการเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2562 ที่นอกจากเกิดปรากฏการณ์คนรุ่นใหม่ที่สนับสนุนพรรคอนาคตใหม่อย่างท่วมท้นแล้ว ยังเป็นเรื่องของการชูความคิดเชิงอุดมการณ์ของหัวหน้าพรรคทั้งส่วนของพรรคอนาคตใหม่ และทางฝั่งของพรรคเพื่อไทยที่ต่างหาเสียงปะทะกับพรรคพลังประชารัฐที่สนับสนุนพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาเป็นนายกรัฐมนตรี ดังนั้น เมื่อพรรคเพื่อไทยชนะการเลือกตั้งทั่วไปทั้ง 9 เขตเลือกตั้งในเชียงใหม่ และมีพรรคอนาคตใหม่ตามมาเป็นลำดับที่ 2 ถึง 6 เขตเลือกตั้ง จึงไม่น่าสงสัยที่การหาเสียงในระดับท้องถิ่นจะมีการต่อย้ำข้ออุดมการณ์และการต่อต้านเหตุการณ์รัฐประหารในปี พ.ศ. 2557 ซึ่งยังคงเป็นสิ่งที่ใช้ในการหาเสียงกับฐานคะแนนเสียงในจังหวัดเชียงใหม่ได้ บรรยากาศของการใช้สถานการณ์และเหตุการณ์การเมืองระดับชาติมาเชื่อมโยงกับการเมืองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งกับคู่แข่งชั้นทั้ง 2 ฝ่ายและผู้สมัคร นายก อบจ. คนอื่น ๆ นับเป็นกลยุทธ์และการพยายามของผู้สมัคร นายก อบจ. ที่ต้องการใช้ภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองหรือการเมืองระดับชาติมาพิสูจน์สถานะภาพ การเลือกข้างของฝ่ายตนเอง

นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ หัวหน้าพรรคเพื่อไทย ให้สัมภาษณ์ในสื่อช่วงก่อนการกำหนดวันเลือกตั้ง อบจ. ถึงการที่พรรคเพื่อไทย เลือกนายพิชัยมาลงแข่งขันในตำแหน่ง นายก อบจ. ในนามพรรคเพราะเคยเป็น ส.ว. เชียงใหม่ รู้และเข้าใจบริบทการพัฒนาเชียงใหม่ให้เจริญมากกว่านี้ โดยเฉพาะจากผลการเลือกตั้งที่ผ่านมา “...มั่นใจว่าจะได้รับการสนับสนุนจาก ส.ส.เชียงใหม่ทั้ง 9 เขต ซึ่งเป็นของพรรคเพื่อไทย 8 เขต และอีก 1 เขตของพรรคอนาคตใหม่ ที่เป็นพันธมิตรกันเป็นอย่างดี” (News 1, 2562) โดยณัฐกร วิทิตานนท์ (2563ก) มองว่าในอดีตการเมืองระดับชาติกับระดับท้องถิ่นแยกส่วนออกจากกัน แต่นับตั้งแต่เหตุการณ์รัฐประหาร พ.ศ.2549 ทำให้เกิดขั้วทางอุดมการณ์การเมืองที่แบ่งข้างชัดเจน ทำให้ปัจจัยในการเมืองระดับชาติมีผลชี้ขาดการแพ้-ชนะการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นด้วย ในการเลือกตั้ง อบจ. ทั่วประเทศครั้งนี้พรรคการเมืองระดับชาติเล็งเห็นการรุกคืบของพรรคขั้วตรงกันข้ามคือ พรรคพลังประชารัฐ ทำให้พื้นที่การเมืองท้องถิ่นมีความจำเป็นที่จะต้องรักษาหรือช่วงชิงมาเพื่อการต่อสู้เข้าสู่ตำแหน่งการเลือกตั้งในระดับอื่น ๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมา ไม่เพียงแต่พรรคการเมืองระดับชาติเท่านั้นแต่กลุ่มการเมืองระดับชาติมีผลอย่างยิ่งต่อการเมืองท้องถิ่น เห็นได้ชัดเจนกรณีของกลุ่มคนเสื้อแดง ดังที่ ชัยพงษ์ สำเนียง (2562, น. 165-167, 176-177) ชี้ให้เห็นว่าการเคลื่อนไหวของกลุ่มคนเสื้อแดงทำให้เกิดการตื่นตัวทางการเมืองในระดับท้องถิ่น เพราะพื้นที่เสื้อแดงกลายเป็นพื้นที่การเมืองของพรรคการเมืองมากกว่ารูปแบบของการวัดอำนาจการเมืองผ่านตัวนักการเมืองที่ครองอำนาจในพื้นที่ ชัยพงษ์มองว่า การเมืองท้องถิ่นมีลักษณะเฉพาะใน

แต่ละพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นเขตเสื้อเหลืองหรือเสื้อแดง อาจไม่ใช่ปัจจัยที่ชี้ขาดการชนะเลือกตั้ง เพราะการเมืองท้องถิ่นมีความเป็นกึ่งทางการ จึงเชื่อมโยงคนที่สามารถตอบสนองผลประโยชน์ของตนได้ทั้งระยะยาวและระยะสั้น ทำให้การเมืองท้องถิ่นจะเน้นการเลือก “ตัวบุคคล” มากกว่า นอกจากนี้ ชัยพงษ์ชี้ให้เห็นจากข้อมูลวิจัยว่า ฐานของพรรคเพื่อไทย คือ คนชนชั้นกลางระดับล่างหรือชนชั้นกลางในชนบท ซึ่งเดินทางมาจากอำเภอรอบตัวเมืองเชียงใหม่ และมีประสบการณ์ในการต่อสู้กับคนเสื้อแดงในเหตุการณ์การเมือง จากการลงพื้นที่ในเวทีปราศรัยของพรรคเพื่อไทยพบเครือข่ายเสื้อแดงเชียงใหม่ที่มาพร้อม รูปภาพ ชื่อหมู่บ้านตนเอง และ สัญลักษณ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ธงแดง ธงชาติ ข้อความ และเสื้อสี ที่เน้นย้ำการเป็นเสื้อแดง การสนับสนุนอดีตนายกทักษิณ และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

ภาพถ่ายโดยผู้วิจัย ในการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ ของพรรคเพื่อไทย ณ โรงแรมเชียงใหม่ภูคำ วันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2563

3.3 กลุ่มการเมืองใหม่ในการเลือกตั้งท้องถิ่น

กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า

ในการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ครั้งนี้ไม่สามารถมองข้ามกลุ่มการเมืองอื่น ๆ ที่ส่งผู้สมัครเพราะมีการเชื่อมโยงกับพรรคการเมืองระดับชาติ ดังเช่น กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้าโดย นายวินิจ จินใจ สมาชิกพรรคก้าวไกล ส่งผู้สมัคร ส.อบจ. ทั้งสิ้นจำนวน

นายวินิจให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ว่า ตอนนี้อย่างนี้เป็นสมาชิกพรรคก้าวไกล และเคยเป็นสมาชิกพรรคอนาคตใหม่ แต่ลงสมัคร อบจ. ครั้งนี้เป็นในนามส่วนตัว และผู้สมัคร ส.อบจ.ของกลุ่มเชียงใหม่ก้าวใหม่ก็ต่างเคยสนับสนุนและเป็นสมาชิกพรรคอนาคตใหม่ แต่เมื่อเกิดกรณีพรรคก้าวไกลประกาศว่าไม่ได้ส่งผู้สมัครนายก อบจ. และ ส.อบจ. ทั่วประเทศและห้ามใช้สัญลักษณ์ โลโก้ และบุคลากรของทางพรรคช่วยหาเสียงนั้น ตนเองก็ตั้งคำถามต่อพรรคว่าการประกาศดังกล่าวเป็นมติพรรคหรือไม่ เพราะ ม.34 ไม่ได้ห้ามพรรคการเมืองสนับสนุน ดังนั้นสมาชิกพรรคสามารถลงสมัครได้และพรรคสนับสนุนได้ ดังนั้น ตนเองได้ทำหนังสือถึงผู้บริหารพรรคเพื่อขอความชัดเจนเรื่องดังกล่าว เพื่อเป็นบรรทัดฐานการสมัครท้องถิ่นทั่วประเทศต่อไป และหากพรรคยังคงยืนยันประกาศลักษณะนี้ที่มีผลต่อการหาเสียงเลือกตั้งของตน ตนเองก็พร้อมจะดำเนินการฟ้องร้องตามกฎหมาย (สัมภาษณ์นายวินิจ จินใจ วันที่ 9 ธันวาคม 2563)

ในช่วงเวลาของการหาเสียงเลือกตั้ง อบจ. ผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลพื้นที่พบว่าประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงจำนวนมากเชื่อว่ากลุ่มเชียงใหม่ก้าวใหม่ คือ ตัวแทนของพรรคอนาคตใหม่ แม้จะไม่มีมีการประกาศของแกนนำอดีตพรรคอนาคตใหม่สนับสนุนหรือไม่เคยมีการเปิดตัวใดๆ แต่ความเข้าใจส่วนใหญ่เกิดมาจากผลพวงของสัญญาณจากสี ความเป็น “พรรคส้ม” และสัญลักษณ์ของกลุ่มเชียงใหม่ก้าวใหม่ที่มีความใกล้เคียงกับพรรคอนาคตใหม่และคณะก้าวหน้า

พรรคเชียงใหม่ก้าวใหม่ ในตอนต้นส่งรายชื่อผู้ลงสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดจำนวน 6 เขต และได้เพิ่มเติมมาในภายหลัง รายชื่อผู้สมัครในนามกลุ่มเบื้องต้นได้แก่

1. อำเภอเมืองเชียงใหม่ เขตที่ 2 คือ นางธนกร นาราธนานันท์ (หมายเลขสมัครที่ 3)
2. อำเภอเมืองเชียงใหม่ เขตที่ 5 คือ ส.อ.ปฐมพงษ์ พลัฒาทอง (หมายเลขสมัครที่ 3)
3. อำเภอสันป่าตอง เขตที่ 2 คือ นายประเสริฐ วรกานต์ศักดิ์ (หมายเลขสมัครที่ 3)
4. อำเภอสันกำแพง เขตที่ 2 คือ นายสุจินต์ เชื้อนวงค์วิน (หมายเลขสมัครที่ 5)
5. อำเภอฝาง เขตที่ 3 คือ นายวิทยา อินทรีพงศ์ (หมายเลขสมัครที่ 4)
6. อำเภอสารภี เขตที่ 1 คือ นายปรีชาพล รัตนมณี (หมายเลขสมัครที่ 3)

ภาพตัวอย่างโปสเตอร์แนะนำผู้สมัคร ส.อบจ.กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า

กลุ่มประชารัฐเชียงใหม่ นำโดย นายบดีนทร์ กินาวงศ์ ซึ่งนำเสนอภาพลักษณ์ของตนเองทั้งโลโก้กลุ่ม และชื่อกลุ่มให้เชื่อมโยงกับพรรคพลังประชารัฐ โดยนายบดีนทร์ให้สัมภาษณ์ถึงความสัมพันธ์กับพรรคพลังประชารัฐว่า ทางพรรคทราบและยินดีที่ตนได้มาลงแข่งขัน นายออบจ. แม้ไม่ได้มีการสนับสนุนออกหน้าออกตาอย่างชัดเจน แต่โดยบทบาทความเป็นรัฐบาลอาจจะไม่เหมาะที่จะมาสนับสนุนตนเองอย่างชัดเจน (สัมภาษณ์นายบดีนทร์ กินาวงศ์ วันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ.2563) นอกจากนี้ ข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของนายบดีนทร์ในสื่อสิ่งพิมพ์ กล่าวว่า “ส่วนตัวมั่นใจว่าประชาชนให้ออกาสสนับสนุนเป็น นายออบจ.สมัยหน้า เพราะต้องการเปลี่ยนแปลงไปสู่ที่ดีกว่า ชุมนโยบายพัฒนาแหล่งน้ำ โครงสร้างพื้นฐานและคุณภาพชีวิต การลงสมัครดังกล่าวทำในนามส่วนตัว ไม่เกี่ยวพรรคการเมือง ไม่มี พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้าพรรคพลังประชารัฐหรือผู้บริหารพรรค มาช่วยหาเสียงแต่อย่างใด การเลือกตั้งในครั้งนี้ ยากให้เป็นเรื่องท้องถิ่น ส่วนพรรคฯ ทำหน้าที่การ เมืองระดับชาติไม่เกี่ยวข้องท้องถิ่น หากเกิดความผิดพลาดขอรับเพียงคนเดียว ไม่เกี่ยวกับพลังประชารัฐแต่อย่างใด” (เชียงใหม่นิวส์, 2563) การแนะนำผู้สมัคร ส.อบจ.ของกลุ่มประชารัฐเชียงใหม่ ไม่ได้มีการสมัครร่วมกันเป็นทีมครบทุกเขตเลือกตั้งตั้งแต่ต้น แต่ทยอยสมัครทำให้จำนวนผู้สมัครในช่วงของการออกข่าวท้องถิ่นจำนวนจะไม่เท่ากัน

นายบดินทร์ให้สัมภาษณ์สื่อ (28 ตุลาคม 2520) ที่นำเสนอผู้สมัครในนามกลุ่ม และมองว่ากลุ่มการเมืองของตนเองได้เปรียบในมิติที่มีความเชื่อมโยงกับรัฐบาล ซึ่งถือเป็นผลประโยชน์ในการจัดสรรงบประมาณในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ แม้นายบดินทร์มีการกล่าวถึงพรรคพลังประชารัฐในเวทีปราศรัยและเวทีแสดงวิสัยทัศน์ต่างๆ แต่ทางพรรคพลังประชารัฐยังไม่เคยออกมายืนยันการเป็นตัวแทนหรือมีตัวแทนพรรคมาร่วมสนับสนุนในพื้นที่อย่างชัดเจน “แน่นอนทางพรรคฯ ก็รับรู้รับทราบและให้การสนับสนุนการลงสมัครชิงเก้าอี้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ การเลือกตั้งในครั้งนี้นับต้องบอกว่าหรือใช้คำว่า “วัดใจ” กับพี่น้องประชาชนชาวจังหวัดเชียงใหม่ในทางการเมืองไม่ “แพ้” ก็ “ชนะ” เราคือผู้ปลุกให้คนเชียงใหม่ตื่น ตนเสนอตัวเป็นผู้นำพร้อมทีมงาน สจ. ทั้ง 18 เขต เพื่อพัฒนา เชียงใหม่ พร้อมประสานงานกับทางรัฐบาลในการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนา จ.เชียงใหม่” (Meedee Media News, 2563ก)

พรรคประชาธิปัตย์เชียงใหม่ ส่งผู้ลงสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 23 เขต ได้แก่

1. อำเภอดอยสะเก็ด เขตที่ 1 คือ นายมงคล สุนทรแก้ว (หมายเลขสมัครที่ 3)
2. อำเภอดอยสะเก็ด เขตที่ 2 คือ นายสรพงศ์ บุญธรรม (หมายเลขสมัครที่ 3)
3. อำเภอสันกำแพง เขตที่ 2 คือ นายวัลลพ มุลก้อนแก้ว (หมายเลขสมัครที่ 3)
4. อำเภอสันป่าตอง เขตที่ 1 คือ นายฉลวย ยาวिलाศ (หมายเลขสมัครที่ 3)
5. อำเภอแม่เมาะ เขตที่ 1 คือ นายศิลป์ไทย ตียนานุพันธุ์ (หมายเลขสมัครที่ 3)
6. อำเภอแม่เมาะ เขตที่ 2 คือ นางสาวณัฐพศิน ปินจง (หมายเลขสมัครที่ 4)
7. อำเภอฝาง เขตที่ 1 คือ นายสุคำ ฐาปนาวิทยากุล (หมายเลขสมัครที่ 4)
8. อำเภอฝาง เขตที่ 2 คือ นายมฤคินทร์ ตาไฟ (หมายเลขสมัครที่ 4)
9. อำเภอฝาง เขตที่ 3 คือ นายวัชรการณณ์ ภูวรินทร์ยศกุล (หมายเลขสมัครที่ 4)
10. อำเภอเชียงดาว เขตที่ 1 คือ นายธรรมบุญ วุฒิลักษณ์ (หมายเลขสมัครที่ 3)
11. อำเภอเชียงดาว เขตที่ 2 คือ นางสาวจารุพร การะหงส์ (หมายเลขสมัครที่ 3)
12. อำเภอสารภี เขตที่ 2 คือ นางวีรินทร์พิมล สุพรรณกุล (หมายเลขสมัครที่ 3)
13. อำเภอแม่แตง เขตที่ 1 คือ นายสอาด ดอนแก้ว (หมายเลขสมัครที่ 3)
14. อำเภอแมริม เขตที่ 1 คือ นายอาณาจักร อุ่ทอง (หมายเลขสมัครที่ 4)
15. อำเภอแมริม เขตที่ 2 คือ นายมงคล บุญล้ำ (หมายเลขสมัครที่ 4)
16. อำเภอสันทราย เขตที่ 1 คือ นายกันตภณ พัฒนเพธานน (หมายเลขสมัครที่ 3)
17. อำเภอสันทราย เขตที่ 2 คือ นายปวิช พงษ์มณี (หมายเลขสมัครที่ 3)
18. อำเภอสันทราย เขตที่ 3 คือ นายยุทธพงษ์ แสนพรหม (หมายเลขสมัครที่ 3)
19. อำเภอไชยปราการ คือ นายอดิสร อยู่ศิริ (หมายเลขสมัครที่ 4)

- 20. อำเภอพร้าว คือ นายพิสิษฐ์ โรจนะบริบูรณ์ (หมายเลขสมัครที่ 3)
- 21. อำเภอแม่อน คือ นายประสิทธิ์ นางเมาะ (หมายเลขสมัครที่ 3)
- 22. อำเภอเวียงแหง คือ พ.ต.ท.นาวิน วงศ์รัตนมัจฉา (หมายเลขสมัครที่ 3)
- 23. อำเภออมก๋อย คือ นายภูวนันต์ วนาไพร (หมายเลขสมัครที่ 3)

รายชื่อผู้สมัคร ส.อบจ.เชียงใหม่

พอลหวงหึง
อานาจักร อุทอง
อ.แม่ริม เขต 1

มงคล บุญล้ำ
อ.แม่ริม เขต 2

พล. ศักดิ์
สรพงศ์ บุญธรรม
อ.ดอยสะเก็ด เขต 2

ฟูภวนีย์
วิจิตรพิพิธ สุพรรณกุล
อ.สารภี เขต 2

กำเนิดเงิน
ขงกล สุภรเทโว
อ.ดอยสะเก็ด เขต 1

จิตต์นาถกมล
หงอย ยี่เอ็ก
อ.สันป่าเจียง เขต 1

พ.เชดอิจ
สอนธิบ พงษ์ชัย
อ.สิมการย เขต 2

ยุทธพงษ์ แสนพรชัย
อ.สิมการย เขต 3

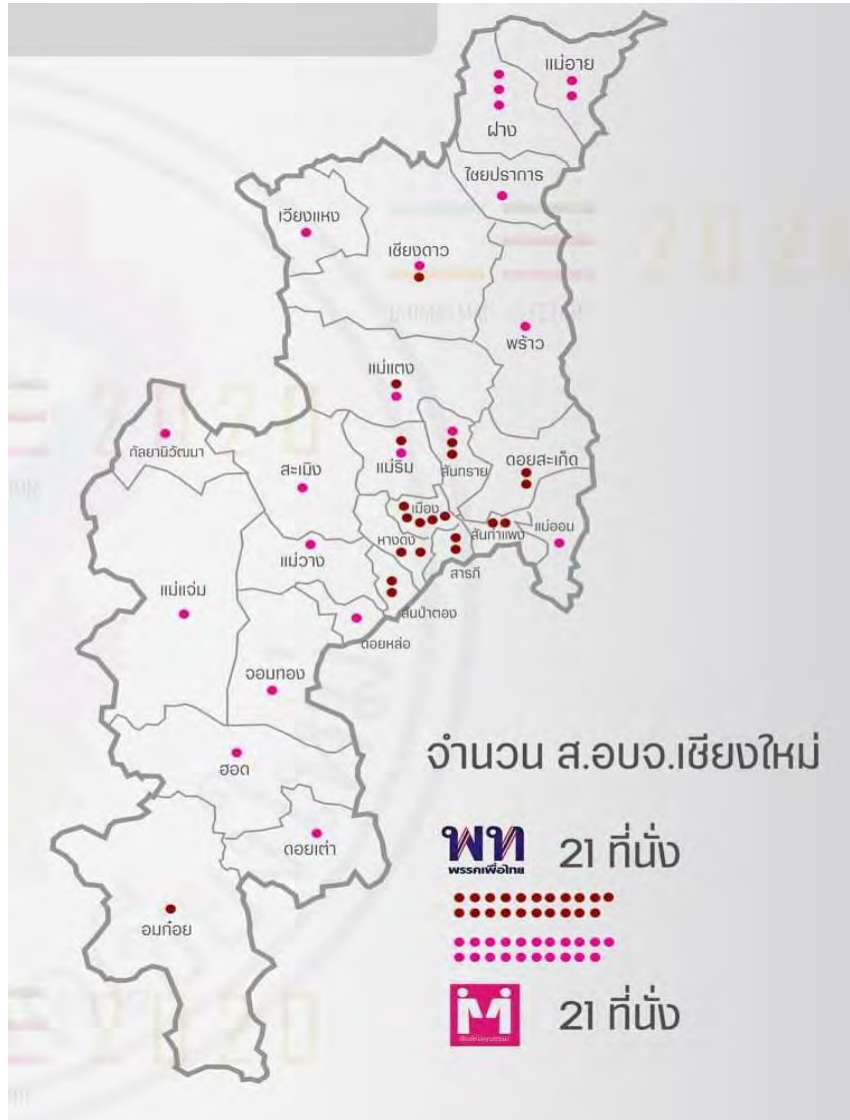

กำปิตเสงห์ฟ้า
กัมภอบ พิชัยพรเทพ
อ.สิมการย เขต 1

ภาพตัวอย่างโปสเตอร์แนะนำผู้สมัคร ส.อบจ.กลุ่มประชารัฐเชียงใหม่

จากข้อมูลจะเห็นว่ากลุ่มการเมืองที่ลงแข่งขันในระดับจังหวัด มีผู้สมัครแข่งขันนายก อบจ. 6 คน มาจากกลุ่มอิสระ 3 กลุ่ม และมีผู้สมัครอิสระอีก 2 คน ซึ่งผู้สมัครอิสระเบอร์ 5 และ 6 ที่เข้ามาสมัครไม่ได้มีการออกหาเสียงเลือกตั้ง และมีกระแสวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นบุคคลที่ลงเพื่อเป็นตัวสำรองในการแข่งขัน หากผู้สมัครคนใดคนหนึ่งโดดเด่นโดนใบแดงหรือใบส้มที่ทำให้ถูกประกาศให้ตัดสิทธิ์ในการแข่งขัน และมีการจัดการเลือกตั้งใหม่จะยังคงมีคนในเครือข่ายที่สามารถลงแข่งขันเป็นตัวแทนได้ แม้ว่ากลุ่มอิสระต่างๆ ที่เข้ามาแข่งขันจะมีการหาเสียงเลือกตั้งมีการประกาศนโยบาย แต่ทรัพยากรที่เป็นฐานในการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันเมื่อเทียบกับผู้สมัครของพรรคเพื่อไทยและเชียงใหม่คุณธรรมยังไม่สามารถทำให้กลุ่มอิสระหรือผู้สมัครอื่นๆ โดดเด่นขึ้นมาได้ ในประเด็นนี้หากไปดูบทที่ 5 จะเห็นว่าสอดคล้องกับข้อมูลของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่มีความเข้าใจว่าผู้สมัครนายก อบจ. มีเพียง 2 คนที่แข่งขันกัน เพราะเป็นที่รู้จักทั้งชื่อเสียงและพรรคการเมือง หากมองในแง่ของความหลากหลายและทางเลือกสำหรับประชาชน การมีกลุ่มอิสระและผู้สมัครอิสระถือเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริม

การพัฒนาความรู้ทางการเมืองท้องถิ่นทั้งในเรื่องนโยบายและความสนใจการเลือกตั้งการพยายามสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอิสระหรือผู้สมัครอิสระอื่น แต่พื้นฐานของบริบททางวัฒนธรรมทางการเมืองของจังหวัดเชียงใหม่ นั้น การมีเครือข่ายและความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์เป็นฐานทางการเมืองในพื้นที่ที่สำคัญ ซึ่งส่งผลให้ผู้สนใจลงสมัครรับเลือกตั้งจำเป็นต้องเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จัก คุณสมบัติพื้นฐานจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

แผนภาพ 3.1 แสดงจำนวน ส.อบจ. ที่ได้รับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้ง
อ้างอิงจาก Facebook เพจ Chiang Mai Election 2020

เมื่อมาดูผลการเลือกตั้งยิ่งตอกย้ำว่าการต่อสู้แข่งขันในการเลือกตั้ง อบจ. จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการต่อสู้ของคู่ต่อสู้พรรคเพื่อไทยกับตระกูลบุญฤกษ์ พื้นที่เขตเลือกตั้งทั้ง 42 เขต มีผู้ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปเป็น ส.อบจ. จากทั้ง 2 กลุ่ม คือ พรรคเพื่อไทย 21 ที่นั่ง และกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม เท่ากันคือ 21 ที่นั่ง ส่งผลให้เกิดข้อถกเถียงที่น่าสนใจภายหลังการเลือกตั้งว่า การบริหารจัดการนโยบาย งบประมาณต่างๆ ในสภาจะมีทิศทางเป็นอย่างไร มีการพูดถึงกระทั่งปรากฏการณ์ของการซื้อ ส.อบจ. ที่จะกลายเป็นตัวแปรสำคัญในการบริหาร อบจ. ในครั้งนี้

ในบทที่ 3 จะเห็นว่าการต่อสู้ของพรรคการเมือง กลุ่มการเมือง ตระกูลการเมืองในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ยังเป็นไปอย่างรุนแรงเข้มข้น การมีสงครามตัวแทนของกลุ่มคนเสื้อแดง การโยงโยคนของตระกูลชินวัตรมาในการหาเสียงเลือกตั้ง ต่างทำให้การเมืองของจังหวัดเชียงใหม่เป็นการเมืองของชนชั้นนำ แต่ในอีกด้านหนึ่งประชาชนในฐานะของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ต้องการเห็นการแข่งขันในเชิงนโยบาย การบริหารพัฒนาท้องถิ่น ข้อถกเถียงเรื่องพรรคครอบงำท้องถิ่น หรือการให้ท้องถิ่นเป็นอิสระ หรือมองว่าพรรคที่เข้มแข็งต้องเริ่มจากการมีการเมืองท้องถิ่นที่เข้มแข็ง มีตัวแทนพรรคการเมืองในระดับรากหญ้า เป็นข้อถกเถียงที่ไม่ใช่แค่การเลือกตั้ง แต่รวมถึงเชิงทฤษฎีที่มองว่าการสร้างพรรคการเมืองให้เข้มแข็งควรทำให้นโยบายของพรรคการเมืองสามารถไปสู่ความต้องการระดับท้องถิ่นได้

ปรากฏการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้นในการเมืองการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของเชียงใหม่ที่เกิดต่อเนื่องมาจากการเลือกตั้งทั่วไปในปี พ.ศ. 2562 ทำให้เห็นบทบาทของพรรคเพื่อไทย ความเข้มแข็งของพรรคที่ยึดโยงเครือข่ายผู้นำท้องถิ่น ความได้เปรียบของนโยบายในยุคของทักษิณ ชินวัตร ที่มีผลต่อเนื่องไปถึงการเลือกตั้งในระดับเทศบาลในเวลาต่อมา นอกจากนี้ การเกิดขึ้นของกลุ่มอิสระที่พยายามเชื่อมโยงความสัมพันธ์ไปสู่พรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในระดับชาติก็เป็นนัยที่น่าสนใจต่อการศึกษากองการเมืองท้องถิ่น ที่จะเส้นทางเลือกและสีสรรของการเมืองท้องถิ่นที่ไม่ใช่การผูกขาดการเมืองในอนาคต

บทที่ 4

การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งและการจัดการการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

ในบทที่ 4 เป็นการนำเสนอข้อมูลของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของผู้แข่งขันนายก อบจ. พรรคเพื่อไทย กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า และกลุ่มประชารัฐเชียงใหม่ ซึ่งมีการนำเสนอนโยบายและการส่งผู้สมัคร ส.อบจ. ลงแข่งขันในพื้นที่เขตเลือกตั้งตามอำเภอต่าง ๆ ในสัดส่วนไม่เท่ากัน จะมีเพียงพรรคเพื่อไทยและกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมเท่านั้น ที่ส่งผู้สมัคร ส.อบจ. ครบทุกเขตเลือกตั้งทั้ง 42 เขต โดยแนวทางทั้งนโยบายและการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งนี้จะให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้สมัครนายก อบจ. มากกว่าการให้ผู้สมัคร ส.อบจ. แสดงบทบาททางการเมือง เนื่องจาก นายก อบจ. ถือเป็นตัวแทนของทั้งภาพลักษณ์และความเป็นผู้นำของกลุ่มการเมืองในการเลือกตั้ง ดังนั้นการนำเสนอในบทที่ 4 จะมีเนื้อหาที่สะท้อนบทบาทของผู้สมัคร นายก อบจ. และการต่อยุ่ทัศนคติของประชาชนในเรื่องความนิยมในตัวบุคคลและพรรคการเมือง โดยจะแบ่งข้อมูลและการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

- 4.1 นโยบายในการหาเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น
- 4.2 รูปแบบและวิธีการในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง
- 4.3 ระบบหวัคะแนนและการซื้อเสียง
- 4.4 การจัดการเลือกตั้ง

ปัญหาสำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ในรอบหลายปีที่ผ่านมา ที่มีผลต่อทั้งสุขภาพและเศรษฐกิจ เกิดความขัดแย้งของคนเมืองกับนอกเมืองจากมายาคติเรื่องผู้ก่อมลพิษ ถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายของทุกพรรคการเมืองและกลุ่มการเมือง ประเด็นเรื่องฝุ่น PM2.5 จะยังคงปรากฏในนโยบายหาเสียงของการเลือกตั้งในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่อง ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งที่มีการจัดโดยองค์กรภาคประชาชนไม่ว่าจะเป็นสภามหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Thai PBS หรือเวทีที่ภาคส่วนต่างๆ จัดให้เป็นเวทีนำเสนอวิสัยทัศน์ต่างต้องการฟังแนวทางในการแก้ไขปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมเมืองของจังหวัดเชียงใหม่ในฐานะของ นายก อบจ.

ภาพถ่ายโดยผู้วิจัย ในเสวนาจัดโดยสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ประเด็น “ปัญหาหมอกควันของจังหวัดเชียงใหม่” วันที่ 9 ธันวาคม 2563

ความแตกต่างของแนวทางการแก้ปัญหาเรื่องนี้ของแต่ละกลุ่มจะมีความแตกต่างกันในรายละเอียด คือ กรณีของกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมซึ่งเป็นอดีตนายก อบจ. จะสามารถพูดเรื่องงบประมาณและกิจกรรมที่ทำผ่านมาในรอบหลายปีได้ โดยเฉพาะการนำเสนอนโยบายหาเสียงที่เกี่ยวข้องกับผลงานที่เคยทำ ปัญหาที่เคยแก้ และงบประมาณที่เคยกระจายออกไปให้กับท้องถิ่น จากข้อมูลนายบุญเลิศกล่าวถึงแนวทางที่เคยทำมา “ที่ผ่านมาช่วงดำรงตำแหน่งก็ทำฝ่ายชะลอความชุ่มชื้นไปไม่ต่ำกว่า 2,000 ฝาย และ ตั้งเป้า 10,000 ฝายในเบื้องต้นจะเป็นแนวกันไฟ ...ตอนนี้เรามีระบบดาวเทียมจุดความร้อน 2 ตัว ดาวเทียมวนไปเรื่อย ๆ พอวนผ่านไป ก็มีการเผา จุดความร้อนไม่ขึ้น แต่ PM2.5 ก็เหมือนเดิม การห้ามเผาไม่ได้ช่วยแก้ปัญหา เราจะมีการแบ่งเวลาเผาไหม้ แคร่กันว่าใครเผา ก่อนเผาหลัง...” (The CitizenPlus, 2563)

นพ.เพทาย เตโชพาร ตัวแทนนายพิชัย เลิศพงษ์อดิศร ผู้สมัคร นายก อบจ.หมายเลข 1 พรรคเพื่อไทย มองว่าปัญหา PM 2.5 ที่เชื่อมโยงไปถึงเรื่องของสุขภาพของประชาชนและนำเสนอโยบายเกี่ยวโยงไปถึงช่วงสมัยของอดีตนายกทักษิณ ชินวัตร ในคราวดำรงตำแหน่งที่พรรคไทยรักไทย นำนโยบายเศรษฐกิจต่าง ๆ มาสนับสนุนประชาชน และมีการเน้นย้ำเรื่องการฟื้นฟูเศรษฐกิจตามแนวทางของพรรคเพื่อไทยซึ่งเชื่อว่าต้องไปแก้ที่ต้นตอคือ การทำให้เกษตรกรหรือประชาชนมีความมั่นคงทางรายได้ ถ้าเศรษฐกิจดีจะมีผลต่อการลดพื้นที่การเผา การรुकกล้าป่าของเกษตรกร

นายวิจิตร จินใจ ผู้สมัคร นายก อบจ. กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า นำเสนอมุมมองถึงสาเหตุของปัญหาในเชิงวิพากษ์ คือ มองว่าการแก้ปัญหาที่ผ่านมาเป็นแบบชั่วคราวชั่วคราวไม่มีการบูรณาการทำงานแก้ปัญหาต่อเนื่องแล้วสภาพภูมิศาสตร์ของเมืองเชียงใหม่ที่มีลักษณะเป็นแอ่งกระทะ ทำให้เกิดมลพิษที่กระจุกตัวภายในพื้นที่ซึ่งควรแก้ปัญหาในส่วนของการจราจรและการคมนาคมที่มีรถจากนอกเมืองเข้ามาในเมืองจำนวนมาก สุดท้ายคือเรื่อง งบประมาณซึ่งขาดการบูรณาการด้านงบประมาณ เพราะเห็นว่าภาครัฐแทบทุกส่วนงานมีงบประมาณแต่ไม่ได้หลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียว จึงไม่ต่อเนื่อง และในส่วนของตัวแทนจากกลุ่มประชารัฐเชียงใหม่ ดร.ธนากร เนตรน้อยสกุล ผู้แทนนายบดินทร์ กิณาวงค์ ผู้สมัครนายก อบจ. หมายเลข 4 มองว่าพฤติกรรมกรบรีโภคและการใช้ชีวิตของคนในเมืองก็มีผลต่อการเพิ่มปริมาณของฝุ่นควันจากสภาพภูมิศาสตร์ที่เป็นอยู่ ตัวแทนกลุ่มประชารัฐเชียงใหม่มองว่าบทบาทของ อบจ. ทำหน้าที่เป็นกองอำนวยการหรือประสานงานที่ดีในการแก้ปัญหาดีกว่า ไม่ใช่ให้มีคำสั่งลงมาให้วิ่งไปตามดับไฟเพราะเป็นแค่ปลายทาง ต้องมีการวางแนวทางร่วมกันและโยงไปถึงรัฐบาลที่มาหนุนเสริมชาวบ้านที่เป็นคนทำในการป้องกันไฟป่า

ข้อสังเกตในภาพรวมที่น่าสนใจ คือ การนำเสนอโยบายที่เชื่อมโยงกับปัญหาระดับท้องถิ่น เช่น ปัญหาฝุ่นควัน PM 2.5 ซึ่งผู้สมัครนายก อบจ. ทุกคนทั้งสังกัดพรรคและเป็นกลุ่มหรือผู้สมัครอิสระ ต่างชูประเด็นการแก้ปัญหาเรื่องนี้ทั้งในเชิงแผนนโยบาย การจัดสรรงบประมาณ แนวทางในการดึงเอาประชาชนมามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ลักษณะเนื้อหาของการออกนโยบายมีความใกล้เคียงกัน คือ การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังการเผา และการมีนโยบายระยะยาวที่โยงกับระบบงบประมาณ แต่หากมองวิธีการนำเสนอจะพบว่านายบุญเลิศซึ่งเป็นอดีตนายก อบจ. ถึง 2 สมัย มีความได้เปรียบในเรื่องข้อมูลการดำเนินการบริหาร มีการนำเสนอประสบการณ์และผลงานที่ตนเองเคยบริหารจัดการ เน้นสิ่งที่ได้ทำ เคยทำไว้ และพร้อมสานต่อ ในขณะที่ตัวแทนของพรรคเพื่อไทยมุ่งนำเสนอประเด็นปัญหาเรื่อง PM 2.5 ที่เชื่อมโยงกับประเด็นด้านเศรษฐกิจ ซึ่งถือเป็นกุญแจสำคัญของการหาเสียงตั้งแต่ในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 จนถึงในการเลือกตั้ง

อบจ. ที่พรรคเพื่อไทยเน้นย้ำเรื่องการฟื้นฟูเศรษฐกิจ โดยเชื่อมโยงกับสถานการณ์ในอดีตจากความนิยมของพรรคในยุคของพรรคไทยรักไทยที่นโยบายด้านเศรษฐกิจ ถือว่าเรียกความเชื่อมั่นและตรงตามความต้องการของประชาชนได้ โดยเห็นจากผลการเลือกตั้งของพรรคไทยรักไทย ทั้งในการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2548 ในขณะที่ตัวแทนของกลุ่มการเมืองอื่นๆ เป็นการนำเสนอแนวทางในภาพรวม การนำเสนอการจัดการร่วมและการบริหารจัดการงบประมาณ

4.1 นโยบายในการหาเสียงเลือกตั้งท้องถิ่น

นโยบายพรรคเพื่อไทย เบอร์ 1

แนวนโยบายของการเลือกตั้ง อบจ. ของพรรคเพื่อไทยคือ การเชื่อมโยงนโยบายของพรรคการเมืองระดับชาติกับพื้นที่ในระดับท้องถิ่น พรรคเพื่อไทยจึงเน้นการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจ ซึ่งนายพิชัย ผู้สมัครนายก อบจ. พรรคเพื่อไทย กล่าวถึงแนวทางในการดำเนินการหาเสียงเพื่อนำเสนอว่า “...ได้วางแผนเปิดเวทีปราศรัยช่วยผู้สมัคร ส.อบจ. 42 เขต อาจใช้รถปราศรัยเคลื่อนที่ สลับเวทีปราศรัยบางจุด พร้อมทำป้ายหาเสียงเพื่อนำเสนอ นโยบายกว่า 6,000 จุด ใช้แผ่นพับ ใบปลิวและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เข้าถึงผู้มีสิทธิเลือกตั้งมากที่สุด โดยผู้สมัครนายก อบจ. ใช้งบหาเสียง รวม 6.3 ล้านบาท ผู้สมัคร ส.อบจ. เขตละ 150,000 บาท รวม 6.3 ล้านบาท รวมเป็น 12.6 ล้านบาท ... โดยยึดนโยบายหาเสียง 3 เรื่องคือ ไม่โจมตีใส่ร้ายป้ายสีหรือกลั่นแกล้งไม่ทุจริตซื้อเสียง และไม่ทำผิดกฎหมายเลือกตั้งใด ๆ ถ้าทีมบริหาร ผู้สมัคร ส.อบจ.ฝ่าฝืน จะพิจารณาให้ออกจากกลุ่มทันที เพราะได้พูดคุยและทำความเข้าใจกันตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว...” (มติชนออนไลน์, 2563ก) สิ่งที่สร้างความเชื่อมั่นในการเลือกตั้งครั้งนี้ให้แก่ นายพิชัยคือ นโยบายหาเสียง ตัวบุคคลที่พรรคเลือกลง นาย อบจ. และ ส.อบจ. และที่สำคัญคือ การได้รับการสนับสนุนจากพรรคเพื่อไทย

นโยบายของกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม เบอร์ 2

แนวนโยบายของกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม ที่ปรากฏมาในการเลือกตั้ง อบจ. ครั้งนี้ เน้นการดำเนินนโยบายการสานความต่อเนื่องของโครงการที่เคยทำมา และเน้นความทันสมัย โดยเฉพาะการพัฒนาเมืองเชียงใหม่ให้มีความเป็นเมืองมากขึ้นทั้งการคมนาคม และการสื่อสาร “กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมมีความพร้อม 100% และตนก็ตั้งใจทำงานเพื่อท้องถิ่นอย่างชัดเจน โดยนโยบายหลักคือจะมาสานงานต่อจากที่ทำไว้ โดยเฉพาะปัญหาหมอกควัน และฝุ่น pm2.5 ซึ่งคาดว่าปีนี้สถานการณ์จะหนักกว่าปีที่ผ่านมาเนื่องจากความแห้งแล้งและปริมาณน้ำน้อย อย่างไรก็ตามมีความมั่นใจเต็มร้อยว่าจะได้กลับมาบริหาร อบจ.เชียงใหม่อีก โดยในส่วนของผู้สมัคร ส.อบจ.80% เป็นคนเดิม” (แนวหน้า, 2563) มีการพูดถึงมาตรฐานคุณภาพชีวิตคนเชียงใหม่ดีขึ้น 7 ด้านคือ

1. แก้ไขปัญหาฝุ่นควัน PM 2.5 อย่างต่อเนื่อง
 - เพิ่มพื้นที่ป่า ส่งเสริม “หนึ่งหมู่บ้านหนึ่งป่าชุมชน” และพื้นที่สีเขียวในเมือง
 - สนับสนุนชุมชนหมู่บ้านให้มีขีดความสามารถในการจัดการไฟป่า
2. การคมนาคมขนส่งชนบทเชื่อมเมือง
 - การพัฒนาถนนเชื่อมอำเภอ-ตำบล-หมู่บ้าน ความสะดวกในการเดินทาง
 - สนับสนุนการก่อสร้างรถไฟระบบรางในเขตเมือง

3. สวัสดิการและสวัสดิภาพ

- กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพจังหวัด
- หน่วยปฏิบัติการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน
- เศรษฐกิจรายได้คนเชียงใหม่ดีขึ้น

4. เศรษฐกิจการท่องเที่ยวและการบริการ

- ส่งเสริมการท่องเที่ยวกระจายสู่ชุมชน โคนสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน
- พัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม
- สนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและเทศกาลทางวัฒนธรรมประเพณี

5. เศรษฐกิจภาคเกษตร

- นำเชียงใหม่สู่เมืองเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรโดยฟื้นฟูดิน น้ำ ป่า
- ส่งเสริมความสามารถของเกษตรกรให้ความรู้ทั้งการผลิตและการตลาด
- ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรแปรรูปเพิ่มมูลค่าผลผลิต

6. การตลาดและเครือข่ายการผลิต

- ส่งเสริมตลาดชุมชนเพื่อให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนในระดับชุมชน
- ส่งเสริมให้ชุมชนจัดตั้งเป็นวิสาหกิจชุมชนเพิ่มโอกาสเข้ารับการสนับสนุนจากภาครัฐ

7. ศักยภาพคนและสังคมเชียงใหม่ดีขึ้น

สนับสนุนการปฏิรูปการศึกษา

ดำเนินการตามพันธนาการปฏิรูปการศึกษาเชียงใหม่ “พลเมืองเชียงใหม่รักษ์วัฒนธรรมทันการเปลี่ยนแปลง แสวงสัมมาชีพ” ดำเนินการ “กองทุนปฏิรูปการศึกษาเชียงใหม่ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ” (กองทุน 10 บาท) สนับสนุนหลักสูตร “รักษ์เชียงใหม่” สู่การเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน ประชาชน เตรียมเด็กปฐมวัยสู่พลเมืองคุณภาพในอนาคตเสริมสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิตของชาวเชียงใหม่ด้วยระบบเทคโนโลยีอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

วัฒนธรรมโดดเด่น

พัฒนาทุนวัฒนธรรมเพื่อเป็นพื้นฐานการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสังคมคุณภาพ อนุรักษ์สืบสาน และฟื้นฟูประเพณีวัฒนธรรมพื้นที่เพื่อรักษาวัฒนธรรมอย่างหลากหลายพัฒนางานเชียงใหม่เมืองสร้างสรรค์โดยกระจายทำงานลงชุมชนที่มีความสามารถทางหัตถกรรมขับเคลื่อนการพัฒนาเชียงใหม่สู่เมืองมรดกโลก

สังคมเข้มแข็ง

สนับสนุน ส่งเสริมความเข้มแข็งเครือข่ายภาคประชาชนพร้อมยกระดับสู่สภาพลเมืองเชียงใหม่
สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายองค์กรอาสาสมัครเพื่อช่วยงานสาธารณะประโยชน์

กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า เบอร์ 3

นโยบายของกลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า

นโยบายของกลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า ชูประเด็นเกี่ยวกับการทำให้ อบจ. ทำงานเพื่อผลประโยชน์ ในหลายเวทีอภิปรายแสดงวิสัยทัศน์ นายวินิจระบุถึงปัญหาการบริหารจัดการของ อบจ. ที่ถูกรวบงำโดยกลุ่มและเครือข่ายอุปถัมภ์มากกว่าการมีส่วนร่วม และประกาศว่าพร้อมอาสาสมัครรับใช้ ไม่ใช่อาสาสมัครรับเหมา ไม่ขอขัดแย้งกับใคร ไม่เล่นเกมการเมือง และขอโอกาสชาวเชียงใหม่ สานฝัน “อินทนนท์โมเดล” คือ โมเดลของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิชุมชนในการร่วมกันแก้ไขปัญหาของจังหวัดเชียงใหม่

วันที่ 17 ธันวาคม 2563 นายวินิจ จินใจ สมาชิกพรรคก้าวไกล ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เชียงใหม่ หมายเลข 3 กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า เผย 7 นโยบายหลักที่หาเสียง เพื่อตอบโจทย์ประชาชนก่อนเลือกตั้งวันที่ 20 ธันวาคมนี้ ว่า ได้มุ่งมั่นทำตามนโยบายแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ปากท้อง การท่องเที่ยว การกีฬา โดยชูนโยบายหาเสียง 7 เรื่องคือ (Talk News Online, 2563)

1. แก้ไขปัญหาหมอกควันเป็นพิษ หมอกควันไฟป่า PM 2.5 และปัญหาขนส่งสาธารณะ การจราจรในเขตเมือง อย่างเป็นระบบ ครบวงจร เป็นรูปธรรมยั่งยืนวินิจ” เชียงใหม่ ก้าวใหม่ ล้นอาสาสมัครรับใช้ ไม่ใช่อาสาสมัครรับเหมา ไม่ขอขัดแย้งกับใคร ไม่เล่นเกมการเมือง ขอโอกาสชาวเชียงใหม่ สานฝัน “อินทนนท์ โมเดล”
2. แก้ไขปัญหาราคาสินค้าเกษตรทุกชนิด และหัตถกรรม โดยเฉพาะลำไย พืชเศรษฐกิจหลัก ให้มีเสถียรภาพด้านราคา โดยทำให้ลำไยสดร่วง (เกรด A) ไม่ต่ำกว่า กิโลกรัมละ 15 บาท

3. พัฒนาการวิทยากรมนุษย์ด้วยกีฬาตามแผนงาน 1 อำเภอ 1 ชมรมกีฬา ส่งเสริมสนับสนุน กีฬา อิเล็กทรอนิกส์ (E -SPORT) อบจ. เชียงใหม่

4. แก้ไขปัญหาแหล่งน้ำต้นทุนแบบยั่งยืนตามแผนงานผืนน้ำกัก น้ำปายสู่ต้นน้ำปิง โดยทำผลกระทบ สิ่งแวดล้อม หรือ EIA รับฟังความคิดเห็นของประชาชน ชุมชนในพื้นที่ก่อนดำเนินการขั้นตอน

5. รักษาผลประโยชน์คนเชียงใหม่ โดยบริหารงบประมาณ อบจ. 4 ปี รวมงบกว่า 8,000 ล้านบาท อย่างเป็นไปรษณีย์ ตรวจสอบได้ ไร้เงินทอน ไม่ถอนทุนคืน อำนาจประโยชน์ให้คนเชียงใหม่อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ตามแนวทาง “อาสาสมัครรับใช้ ไม่ได้อาสาสมัครเบรมา”

6. แก้ไขปัญหา พัฒนาการคมนาคมเชื่อมโยงโครงข่ายระหว่างจังหวัด อำเภอเข้าสู่เชียงใหม่ทั้งสาย เหนือ สายใต้ เช่น แก้ไขปัญหา ถนน”คอขวด” เพื่อเชื่อมต่อกับถนนสายใต้ ลำพูน เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ผ่านอำเภอลี่ บ้านโฮ้ง หรืออำเภอลี่>อำเภอต๋อยเต่า>อำเภอฮอด โดยขยายเส้นทางเป็น 4 ช่องจราจร เชื่อม อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ถึง อำเภอ ลี่ จังหวัด ลำพูน

7. แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และตอบสนองความต้องการประชาชน ชุมชนคนเชียงใหม่ได้แบบ “ม่วนเดียวจบ” ด้วยนโยบาย อินทนนท์โมเดล “พิมพ์เขียว” การมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการคุ้มครองและ ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน สิทธิชุมชน อบจ. เชียงใหม่ ซึ่งกลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า ได้ทำมาก่อน และสำเร็จแล้ว โดยทำได้ ทันที และทำต่อไป > กลุ่มเชียงใหม่ ก้าวใหม่ ขอท้าพิสูจน์ ว่าพิมพ์เขียวดังกล่าวนำไปสู่ความสำเร็จได้

นายวิจิตร กล่าวอีกว่า กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า ขอท้าพิสูจน์ว่าพิมพ์เขียวดังกล่าวนำไปสู่ความสำเร็จได้ ดังนั้นกลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า ขอโอกาสชาวเชียงใหม่สนับสนุนให้เป็นนายก อบจ. และผู้สมัคร ส.อบจ. 11 เขต จาก 42 เขตทุกคนเข้าไปทำหน้าที่สภา อบจ. เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ และเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทุกด้าน

ภาพจาก เชียงใหม่นิวส์ (2563)

นโยบายของกลุ่มประชารัฐเชียงใหม่ เบอร์ 4

นายบดินทร์ กินาวงศ์ ผู้สมัครนายก อบจ.เชียงใหม่เบอร์4หัวหน้ากลุ่มประชารัฐ กล่าวถึงบรรยากาศของการหาเสียงช่วงเช้าสู่โค้งสุดท้ายก่อนวันเลือกตั้งว่า ท่าที่ออกพบปะและแจกจ่ายนโยบายของตนเองและหาเสียงให้กับลูกกลุ่มไปด้วยวิธีการหาเสียงแบบดาวกระจายไปยังจุดชุมชนสำคัญในแต่ละอำเภอ ผลเป็นที่น่าพอใจเนื่องจากได้บอกกล่าวอธิบายกับพี่น้องประชาชนชาวจังหวัดเชียงใหม่ไปแล้ว ทั้งนี้นโยบายที่ชัดเจนไม่เพื่อฝันแน่นอนและจะนำโครงการใหญ่ที่อนาคตเชียงใหม่ต้องมีแน่นอนและทำทันที

“สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี สังคมดี” Chiangmai Green & Clean

“ป่า”

ป่าไม่คิดเงินของเร

กลุ่ม
ประชารัฐ
เชียงใหม่

“ขยะ”

ขยะกับการสร้างมูลค่าเพิ่ม

“น้ำ”

ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ
เพราะน้ำเป็นทุกคน

“ดิน”

ส่งผลโดยตรงกับการเกษตร
เกษตรกรต้องมั่นคงคือการทำกิน

“อากาศ”

อากาศเชียงใหม่ต้องดีขึ้น และเป็นวาระของจังหวัด

นโยบายและยุทธศาสตร์ของกลุ่มประชารัฐเชียงใหม่ในการหาเสียงในครั้งนี้ แยกออกเป็นหลักใหญ่ คือ ด้านคมนาคม – การบริหารจัดการเรื่องทรัพยากร สาธารณูปโภคและการท่องเที่ยว และในส่วนของงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยในความคิดของผู้สมัครนายก อบจ. นายบดินทร์ กินาวงศ์ คิดว่านโยบายที่จะทำให้กับคนเชียงใหม่ อันดับต้นๆ คือระบบขนส่งมวลชน โดยใน 2 ปีแรก จะต้องจัดสรรงบประมาณให้กับทาง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเชียงใหม่ทั้งหมด เพื่อทำการศึกษาและดำเนินการจัดระบบขนส่งมวลชนของ “เชียงใหม่มหานคร” ซึ่งเป็นเรื่องยากที่ทาง อบจ.จะทำต้องอาศัย อบต.ในจังหวัดเชียงใหม่ ในการร่วมมือดำเนินการจัดทำระบบขนส่งมวลชนในครั้งนี้ ในส่วนของนโยบายในด้านสาธารณูปโภค ต้องสร้างบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพและเพื่อประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนและผู้บริโภค นอกจากนี้ กลุ่มประชารัฐเชียงใหม่ยังนำเสนอนโยบายเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่อาหาร โดยการกำหนดให้อำเภอรอบนอกได้รับการจัดสรรงบประมาณการทำพื้นที่เกษตรและการบริหารจัดการน้ำในระบบชลประทาน โดยหากได้รับเลือกตั้ง อบจ.จะไปช่วยการส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และในส่วนของเขตอำเภอที่ติดกับพื้นที่รอยต่อของจังหวัดใกล้เคียงจะส่งเสริมในเรื่องของการท่องเที่ยว เพื่อให้มีความหลากหลายในการท่องเที่ยว โดยนโยบายต้องสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนเป็นหลัก

“ต้นจากฝืน อยู่กับปัจจุบัน ที่เป็นจริง”
นโยบายของกลุ่มประชาธิรัฐ

- 1 **เชียงใหม่มหานคร**
ลดบทบาทส่วนภูมิภาค กระจายอำนาจสู่ชุมชนท้องถิ่น
- 2 **ส่งเสริมการท่องเที่ยว**
เป็นท่องเที่ยวเชิงธุรกิจริษัทและระบบนิเวศน์
แบ่งอุตสาหกรรม 4 โซน
เชียงใหม่ภาคกร, กลางพัฒนา, ชนบทธุรกิจ, สุน่ป่าห่าง
- 3 **แก้ไขปัญหาลิ่งแวดล้อม**
- ลดฝุ่น PM2.5
- จัดระบบน้ำในเขตเมืองหลัก
- ส่งเสริมพลังงานทางเลือก
- 4 **บริหารจัดการน้ำ**
- ประสานความร่วมมือกับทุก อกบค
- บริหารน้ำอย่างมีระบบ
- ครอบคลุมการกระจายน้ำอย่างเป็นธรรม
- 5 **การคมนาคม**
เชื่อมต่อการคมนาคมในเขต
แป้นม หางงง สารกั สันกันพง
และอำเภอเมือง
เพื่อรองรับการเป็นมหานคร

“ต้นจากฝืน อยู่กับปัจจุบัน ที่เป็นจริง”
บัณฑิตกร กีนววงศ์
ผู้รับผิดชอบองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

จุดที่ 4

4.2 รูปแบบและวิธีการในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

ในส่วนของข้อมูลและการวิเคราะห์จะแบ่งแนวทางในการหาเสียงของเป็น 2 แนวทางหลัก คือ แนวทางพื้นฐานในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง และแนวทางหาเสียงเพื่อการต่อสู้ทางการเมือง

แนวทางแรก แนวทางพื้นฐานในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

ป้ายหาเสียง

ในการหาเสียงของ **พรรคเพื่อไทย** คือ การเน้นการใช้แบรนด์ของพรรคเพื่อไทย นำเสนอนโยบายด้านเศรษฐกิจ ลักษณะป้ายเน้น สี ภาพ โลโก้ คือ 3 สี ได้แก่ แดง ขาว น้ำเงิน ซึ่งเป็นสีเดียวกับธงชาติมีผลต่อการตีความเชิงสัญลักษณ์ และง่ายต่อการจดจำสำหรับคนทั่วไป ดังนั้น ป้ายหาเสียงของพรรคเพื่อไทยจึงมีความได้เปรียบนับตั้งแต่การเลือกตั้ง พ.ศ.2562 ที่การ branding พรรคเพื่อไทยประสบความสำเร็จในจังหวัดเชียงใหม่ หากศึกษาจากการเลือกตั้ง 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 จนมาถึงการเลือกตั้งนายก อบจ. 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 มีวิธีการคล้ายกัน คือ มีการปล่อยป้ายออกมาติดตั้งประมาณ 3 ชุด 3 ระยะ ได้แก่

ช่วงแรก ของการรับสมัครเลือกตั้งหลังจากได้หมายเลข จะเป็นป้ายที่เน้นตัวผู้สมัคร เบอร์ที่ได้ และโลโก้พรรคชื่อพรรค

ช่วงที่สอง จะเน้นป้ายของนโยบาย มีข้อความของนโยบาย ประเด็นที่จะแก้ไขหรือนำเสนอ

ช่วงสุดท้าย ก่อนวันเลือกตั้งประมาณ 3 - 4 วัน จะเป็นป้ายที่ขึ้นแต่หมายเลข ชื่อคน และชื่อพรรค

ในขณะที่ปัญหาเสียงของ *กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม* จะมีออกมาประมาณ 3 รูปแบบ คือ ป้ายเดี่ยว นำเสนอผู้สมัคร นายก อบจ. คือ นายบุญเลิศ บูรณุปกรณ์ ป้ายนำเสนอนโยบาย และสุดท้าย คือ ป้ายที่สื่อถึงการต่อสู้อำนาจเผด็จการและข้อความที่โต้แย้งการเป็นกลุ่มที่พึ่งพิงอำนาจรัฐบาล ปัญหาเสียงกลายเป็นกลไกการโต้ตอบของคู่ต่อสู้อย่างชัดเจนและเพื่อลดกระแสข่าวลือที่ปรากฏออกมาในช่วงเลือกตั้ง

ปัญหาเสียงของอีก 2 กลุ่มการเมืองคือ กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้าใหม่ กับพรรครัฐเชียงใหม่ ไม่ได้มีจำนวนมากบนท้องถนนเท่ากับพรรคเพื่อไทยและกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม แต่ปัญหาเสียงของทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อใช้สีและสัญลักษณ์ที่มีความคล้ายคลึงกับพรรคการเมืองระดับชาติ คือ พรรคอนาคตใหม่กับพรรคก้าวไกล และพรรคพลังประชารัฐ เมื่อประชาชนเห็นป้ายจึงเชื่อว่าผู้สมัครจากทั้ง 2 กลุ่มอิสระคือ ตัวแทนของพรรคการเมือง

กลุ่ม เชียงใหม่ก้าวหน้า
อาสาสมัคร
ไม่ใช่อาสาสมัครเหมา

วินิจ จินตอง
สมาชิกพรรคก้าวหน้า
อดีตหัวหน้าผู้สมัคร ส.ส.ป.ต.ลิส
พรรคภาคใต้ใหม่

โปรดเลือก

3 X

ผู้สมัครนายก อบจ. เชียงใหม่

โปรดเลือกกลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า
Sunset 8:20 ถึง 17:00 น.

กลุ่ม เชียงใหม่ก้าวหน้า

อาสาสมัคร
ไม่ใช่อาสาสมัครเหมา

ไพฑูริย์
วินิจ
จินตอง

ไพฑูริย์
สุริยรัตน์
แสงไสย(ขวัญ)

โปรดเลือก

3 X

ผู้สมัครนายก อบจ. เชียงใหม่

โปรดเลือก

3 X

ผู้สมัครนายก อบจ. เชียงใหม่

ไพฑูริย์ สุริยรัตน์
แสงไสย(ขวัญ)

อาสาสมัครเพื่อเมืองประชาธิปไตย

วันอาทิตย์ที่ 20 ธันวาคม 2563 เวลา 08.00-17.00 น.
โปรดเลือกกลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า

กลุ่ม เชียงใหม่ก้าวหน้า

อาสาสมัคร
ไม่ใช่อาสาสมัครเหมา

โปรดเลือก

วินิจ

จินตอง หมอวินิจ

ผู้สมัครนายก อบจ. เชียงใหม่

3

เชียงใหม่ต้องเปลี่ยนแปลง
"กล้าคิด กล้าทำ เข้าใจท่า"

บดินทร์ (ลุงต๊อง)
กันวงศ์
กันวงศ์

ผู้สมัครนายก อบจ. เชียงใหม่

เบอร์ **4**

ประชารัฐ เชียงใหม่

ทีมบริหาร

วันอาทิตย์ ที่ 20 ธันวาคม 2563 เวลา 08.00 - 17.00 น.

ประชารัฐ เชียงใหม่

Wirat Pimla Suwanna

เบอร์ **3**

วันจันทร์ พิณลา สุพรรณกุล

ผู้สมัครนายก อบจ. เชียงใหม่ เขต 2 อ.สารภี

"ต้นจากฝัน อยู่กับปัจจุบัน ที่เป็นจริง"

การเมืองเรื่องป้ายหาเสียง ยังคงเป็นวิธีการหลักของการหาเสียงเลือกตั้ง เพราะถือเป็นเครื่องมือแรกของการที่ส่งข้อความ (Messages) ไปสู่ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (Voters) การโต้ตอบผ่านป้ายที่มีพื้นที่การสื่อสารจำกัดนำไปสู่การมุ่งใจไปสู่การพึ่งปราศรียหาเสียงเลือกตั้ง โดยเฉพาะการปราศรียระหว่าง พรรคเพื่อไทยและกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมพบว่า ป้ายหาเสียงยังคงเป็นสื่อที่สำคัญของการเลือกตั้งระดับชุมชนท้องถิ่น ความสำเร็จของการเห็นป้ายมีผลต่อการจดจำและการต่อยอดข้อความและบุคคลในป้าย

รถแห่หาเสียง

ยังคงเป็นวิธีการสำคัญในการหาเสียงเลือกตั้งข้อสังเกต คือ ในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 จะไม่เห็นรถแห่หาเสียงมากนัก ไม่ว่าจะในเขตเมืองหรือเขตรอบนอกเมือง แต่ในการเลือกตั้งท้องถิ่น รถแห่กลายเป็นวิธีการหาเสียงที่สำคัญของผู้สมัครจำนวนมาก เนื่องจากความถี่ของพื้นที่เขตเลือกตั้งที่มีถึง 42 เขต และการเข้าถึงคะแนนเสียงชุมชนเพื่อให้คนรู้จักทำให้เห็นการเข้าถึงสื่อ รูปแบบสื่อที่เข้าถึงประชาชนที่แตกต่างกันของการเลือกตั้งในระดับที่ต่างกันด้วย เนื่องจากการเลือกตั้งระดับชาติ สื่อออนไลน์และสื่อโทรทัศน์ต่างๆ มีการนำเสนอพรรคการเมืองและหัวหน้าพรรคที่การเลือกตั้งเน้นการนำเสนอพรรคและนโยบายพรรคมากกว่าตัวบุคคลที่มาทำหน้าที่ในเชิงการพัฒนาท้องถิ่น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า รถแห่หาเสียงตามเวทีปราศรัยต่างๆ มีการจ้างคิดเป็นรายวันและจำนวนป้ายที่เบิกจากที่ทำการพรรคการเมืองไป แต่ในขณะที่บางกลุ่มการเมืองใช้วิธีเหมาจ่ายตามเขตเลือกตั้ง สอบถามรถแห่หาเสียงของกลุ่มการเมืองหนึ่งว่าการจ้างได้วันละ 1,000 บาท และค่าติดตั้งป้ายพร้อมเก็บอีกป้ายละ 200 บาท ซึ่งผู้รับจ้างมองว่าเป็นรายได้ที่ดีแต่ไม่เชื่อว่าทุกคนจะสามารถได้รับการจ้างนี้ เพราะต้องอาศัยผู้นำชุมชนหรือรู้จักคนใน ที่ทำให้ตนเองสามารถได้รับเหมาหรืองานติดตั้งป้ายหาเสียงด้วย ในกรณีของรถแห่ของกลุ่มประชารัฐเชียงใหม่จะเป็นการใช้รถแห่ควบกับการใช้เป็นเวทีปราศรัยเคลื่อนที่

ภาพจาก Meedee Media News (2563ข)

การสร้างเครือข่ายในพื้นที่

พรรคเพื่อไทยโดยแกนนำและอดีตพรรคเพื่อไทยซึ่งนำโดยคนในตระกูลชินวัตรคือ นางเยาวเรศ ชินวัตร และนางชยิกา วงศ์นภาจันทร์ ลูกสาวนางเยาวเรศ มีการจัดงานระดมความคิดเห็นของกลุ่มนักธุรกิจในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจ โดยมีทีมเศรษฐกิจพรรคเพื่อไทยและอดีตรัฐมนตรีที่มีบทบาทในรัฐบาลยุคอดีตรัฐบาลนายทักษิณ ชินวัตร มาร่วมระดมสมอง โดยเฉพาะการวางตัวของทีมบริหาร อบจ.เพื่อไทยหากชนะการเลือกตั้งคือ อดีตประธานหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีบทบาททางการเมืองและเศรษฐกิจในเชียงใหม่ คือ นางวิภาวัลย์ วรพุดิพงษ์ อดีตประธานหอการค้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 และอดีตนายก อบจ.เชียงใหม่ ซึ่งทำให้ฐานภาคธุรกิจของจังหวัดเชียงใหม่เป็นฐานของพรรคเพื่อไทยจำนวนมาก

ยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายที่ไม่ใช่แค่พื้นที่ชุมชน แต่รวมถึงภาคธุรกิจในพื้นที่ ที่มีการดำเนินการก่อนมีการประกาศกฎกระทรวงการเลือกตั้ง อบจ. โดยพรรคเพื่อไทยมีการจัดการปราศรัยจัดเลี้ยงในหลายอำเภอ ซึ่งการจัดเลี้ยงเปิดตัวผู้สมัครตามอำเภอ โดยมีวิธีการให้ 1 คนพามา 5 คน เป็นรูปแบบการสร้างเครือข่ายแบบระบบขายตรง โดยในแต่ละเวทีมีการเปิดตัวว่าที่ผู้สมัครพร้อมทั้งผู้สนับสนุนที่เป็นเจ้าของกิจการเกษตร หรือโรงงานในพื้นที่ ตัวอย่างเช่น ในเขตอำเภอหนึ่งที่มีผู้วิจัยได้ลงไปเก็บข้อมูล มีการเชิญเจ้าของกิจการในพื้นที่ซึ่งเป็นเจ้าของกิจการด้านอาหารการเกษตร เป็นเจ้าของรถสิบล้อ รถไถ ที่เกษตรกรในพื้นที่ต้องพึ่งพิง ยืนยันการสนับสนุนว่าที่ผู้สมัคร ส.อบจ. ถือเป็นสัญญาณของการเลือกตั้งที่แรงงานหรือลูกจ้างในชุมชนนั้นต้องอาศัยกิจการของนายทุนจะต้องสนับสนุนนักการเมืองคนนี้ด้วย

เวทีปราศรัย

เวทีปราศรัยถือได้ว่าเป็นไฮไลท์สำคัญของการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ พรรคเพื่อไทยมีการกำหนดพื้นที่การปราศรัยเชิงยุทธศาสตร์ คือ พื้นที่อำเภอขนาดใหญ่ทางสายเหนือ สายใต้ และเขตเมือง ที่ปกคลุมเป็นพื้นที่หลักเพื่อจัดการปราศรัย 2 ครั้ง เช่น สนามกีฬา 700 ปี และ อำเภอสันป่าตองซึ่งถือเป็นศูนย์กลางของพื้นที่สายใต้ของเชียงใหม่ที่ครอบคลุมรวมถึงอำเภอแม่ว่าง อำเภอดอยหล่อ อำเภอสะเมิง และอำเภอหางดง

ในขณะที่การปราศรัยของกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม จะเป็นการออกตารางการปราศรัยไปทุกอำเภอที่ไล่ตารางเวลาพื้นที่ทั้งวันในอำเภอใกล้เคียงกัน การปราศรัยตามอำเภอต่าง ๆ คือ การนำเสนอนโยบายของกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง และการสร้างฐานคะแนนเลือก นายก อบจ. และการเลือก ส.อบจ. การมีบัตรเลือกตั้ง 2 ใบจากการสัมภาษณ์ผู้สมัคร ส.อบจ. ของพรรคเพื่อไทย มองว่า การมีบัตร 2 ใบส่งผลต่อความได้เปรียบของพรรคเพื่อไทย เพราะยี่ห้อของพรรคทำให้คนไม่ลังเลที่จะกาบัตรทั้ง 2 เบอร์เดียวกัน ข้อสังเกตหนึ่งที่ทีมวิจัยเห็นคือ กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมจะเน้นการใช้พื้นที่หอประชุมโรงเรียนเป็นพื้นที่ปราศรัยหาเสียง ในขณะที่พรรคเพื่อไทยใช้พื้นที่เครือข่ายทางธุรกิจ เช่น ในพื้นที่อำเภอจอมทอง พรรคเพื่อไทยใช้พื้นที่โรงงานของนักธุรกิจในการปราศรัยหาเสียงช่วยผู้สมัคร แต่กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมใช้หอประชุมโรงเรียนจอมทองวิทยาคม และในเขตอำเภอสันป่าตอง กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม ใช้หอประชุมใหญ่โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม ส่วนพรรคเพื่อไทยใช้ฟาร์มสวนเกษตร 99 ซึ่งเป็นฟาร์มธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนายพิชัย

ในหลายพื้นที่ที่เป็นเวทีปราศรัยแต่ละอำเภอก็มีบริบททางการเมืองในพื้นที่ที่แตกต่างกัน เช่น อำเภอจอมทอง ซึ่งกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมไปปราศรัยที่อำเภอจอมทองหลังจากพรรคเพื่อไทยไปปราศรัย ทำให้บรรยากาศของประชาชนผู้เข้าร่วมปราศรัยมีความตึงเครียดหวาดระแวง เนื่องจาก พื้นที่อำเภอจอมทองเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ มีฐานการเมืองของพรรคเพื่อไทยที่เข้มแข็ง แต่ประเด็นสำคัญ คือ การมีกระแสข่าวของการที่ ส.ส. ในพื้นที่สนับสนุนฝ่ายตรงข้ามจนทำให้กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมชนะการเลือกตั้ง ซึ่งข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทีมงานหาเสียงของพรรคการเมืองมองว่า ประเด็นนี้อาจจะส่งผลต่อการเปลี่ยนผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. ในเขตนั่นๆ ถ้าพรรคการเมืองเห็นว่า ส.ส. ในพื้นที่ไปสนับสนุนฝ่ายตรงข้ามซึ่งจังหวัดเชียงใหม่เท่าที่วงในรู้คือ มี 3 เขตเลือกตั้ง

ณัฐกร วิทิตานนท์ วิเคราะห์ผ่านสื่อว่า “กรณีเชียงใหม่น่าสนใจ บางพื้นที่ตัวผู้สมัคร ส.อบจ. สำคัญต่อการตัดสินใจเลือกนายก อบจ. มากกว่าหวังพึ่ง ส.ส. เช่น บางเขตเลือกตั้ง (ระดับ ส.ส.) ที่มีข่าวว่า ส.ส. เจ้าของพื้นที่ช่วยคุณบุญเลิศที่มีฐานะเป็นอดีตนายกด้วย คุณบุญเลิศก็ไม่ได้ชนะในทุกอำเภอของเขตเลือกตั้งนี้ อำเภอที่ชนะได้ คือ อำเภอที่ ส.อบจ. ของกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมของเขาชนะแค่นั้น ขณะที่อำเภอที่ถือเป็นฐานเสียงหลักของ ส.ส. คนนั้น แท้ๆ คุณบุญเลิศกลับแพ้ แต่ ส.อบจ. ฝั่งคุณบุญเลิศก็ยังสามารถเอาชนะในเขตอำเภอนั้นได้อยู่ ขณะที่บางพื้นที่ก็ไม่ชัดเจน อาจเป็นปัจจัยร่วมระหว่างผู้สมัคร ส.อบจ. กับผู้สมัครนายก อบจ. ดังผลการเลือกตั้ง ส.อบจ. ทั้ง 5 เขตของ อ.เมืองเชียงใหม่ ซึ่งกลุ่มเพื่อไทยชนะยกทีมได้ ส.อบจ. หน้าที่ใหม่ที่สามารถเอาชนะ ส.อบจ. คนเดิมของกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมเข้ามาได้ทั้งหมด แน่แน่นอนว่าย่อมสัมพันธ์กับฐานคะแนนของว่าที่ผู้สมัครนายกเทศมนตรีกับทีมผู้สมัคร ส.ท. ในปีเดียวกันที่คอยเกื้อหนุนกันอยู่ด้วย” (ณัฐกร วิทิตานนท์, 2563ข)

การปราศรัยเวทีสุดท้าย คือ การปราศรัยใหญ่ในวันเดียวกัน มีเวลาที่คาบเกี่ยวกัน ในวันที่ 18 ธันวาคม 2563 โดยกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมจัดที่สนามกีฬา 700 ปี และของพรรคเพื่อไทยจัดที่สนามฟุตบอลบริษัทสิ่งพัฒนาอำเภอเมือง การปราศรัยนี้ถือเป็นครั้งสำคัญที่วัดพลังทางการเมือง เมื่อกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมมีการประกาศก้าวถึงการต่อต้านเผด็จการและตนเองคือ กลุ่มคนเสื้อแดง การปราศรัยที่มีการพูดถึงการหักหลังตระกูลบูรณุปกรณ์ จนนายบุญเลิศต้องหลั่งน้ำตาในช่วงของการปราศรัย ในขณะที่ทางเวทีของพรรคเพื่อไทย จุดสนใจ คือ การที่นางเยาวเรศ ชินวัตรจากเดินช่วยหาเสียง พบปะนักธุรกิจเชียงใหม่ แต่ครั้งนี้คือ ขึ้นเวทีปราศรัยที่มาพร้อมกับนายเฉลิม อยู่บำรุง การปราศรัยของนายเฉลิมอยู่บำรุงที่มีลีลาและคำพูดที่ดุเดือดต่อกัยาปัญหาระหว่างพรรคเพื่อไทยกับนายบุญเลิศ บูรณุปกรณ์ โดยเฉพาะประเด็น เรื่อง การทรยศหักหลัง ซึ่งส่งผลต่ออารมณ์ร่วมของคนที่เข้าร่วมการปราศรัยอย่างมาก ข้อสังเกตสำคัญจากการลงพื้นที่เวทีปราศรัยใหญ่ของทั้ง 2 กลุ่มในวันที่ 17 ธันวาคม คือ มีประชาชนที่มาจากหลายชุมชนที่ไปร่วมเวทีของกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมและมาเข้าร่วมเวทีของพรรคเพื่อไทยต่อ ซึ่งกลุ่มประชาชนส่วนใหญ่ที่ให้ข้อมูลมองว่าต่างมีคำตอบในใจที่จะเลือกพรรคไหนอยู่แล้วหรือผู้นำให้สนับสนุนใคร แต่การมาร่วมเวทีปราศรัยได้เจอผู้คน ได้เงินค่าตอบแทน และยังได้มีกิจกรรมร่วมกันของชุมชน ซึ่งส่วนใหญ่ คือ ผู้สูงอายุที่อยู่ในชุมชนไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร

การปราศรัยหาเสียงที่กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมนำเอาแกนนำคนเสื้อแดง ข้อความที่ต้องการให้เป็นสารที่ส่งต่อไปยังผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเพื่อให้เห็นใจนายบุญเลิศ และการให้กลุ่มอิสระได้เป็นกลุ่มอิสระในการบริหารอย่างแท้จริง ที่ไม่ได้ครอบงำโดยพรรคการเมือง ซึ่งแนวทางการปราศรัยที่เกิดขึ้นพยายามได้ตอบกับพรรคเพื่อไทยในลักษณะที่ข้อความเห็นใจต่อตระกูลบุญปกรณ์

ในการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่นอกเหนือจากพรรคเพื่อไทยที่ประกาศส่งผู้สมัครชัดเจน กลุ่มการเมืองอื่นๆ มีกลยุทธ์การเชื่อมแบรนด์หรือยี่ห้อของพรรคการเมือง จากการสัมภาษณ์กลุ่มประชากรรัฐเชียงใหม่ มองว่าการเคลื่อนไหวทางการเมืองในจังหวัดเชียงใหม่นับตั้งแต่อดีต มีการต่อสู้ในเชิงสัญลักษณ์ภายใต้ร่มเงาพรรคการเมืองมาโดยตลอด ตั้งแต่ ยุคนายธวัชวงศ์ ณ เชียงใหม่ แต่จุดเปลี่ยนของการเมืองน่าจะมาจากเหตุการณ์ คสช. การเชื่อมพรรคการเมืองระดับชาติกับกลุ่มอิสระในพื้นที่จำเป็นและช่วยส่งเสริมการเลือกตั้ง เพราะพรรคการเมืองในระดับชาติมีความสำคัญทั้งบทบาทในการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนา ดังนั้นเมื่อกลุ่มอิสระเองหากตนเองเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอยู่แล้ว และมีความเชื่อมโยงกับพรรคในทางใดทางหนึ่งก็ควรจะมีการสื่อสารกับพรรคเพื่อขอให้ความเชื่อมโยงเกิดขึ้น

ผู้สมัคร อบจ. ของกลุ่มประชากรรัฐเชียงใหม่มองว่า แม้พื้นที่เชียงใหม่เป็นพื้นที่สีแดงหรือเพื่อไทย ไม่ได้มีความกังวล แม้ถ้าจะประกาศตัวเป็นอิสระก็ไม่ต่างกับกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม จึงเลือกที่จะประกาศตัวว่าเป็นคนฝ่ายไหนไปเลยเพราะสังคมไทยต้องเลือกข้าง ที่สำคัญประชาชนส่วนใหญ่ก็ได้ประโยชน์จากรัฐบาลพลังประชารัฐที่มีบัตรคนจนและบัตรสวัสดิการ ดังนั้น เชื่อว่าประชาชนจำนวนหนึ่งไม่ได้ยึดติดหรือจดจำนโยบายของพรรคไทยรักไทยในอดีตอีกต่อไป

การใช้สื่อออนไลน์ (Social Media)

การเลือกตั้งนายก อบจ. และ ส.อบจ. เชียงใหม่ครั้งนี้ พบว่าการใช้สื่อออนไลน์ที่เป็นที่นิยมเพื่อสนับสนุนการประชาสัมพันธ์มากที่สุด คือ เฟสบุ๊ก (Facebook) จากการสำรวจข้อมูลเฟสบุ๊กเพจของผู้สมัครนายก อบจ. พบว่ามีผู้สมัครนายก อบจ. 4 คนที่มีการใช้เฟสบุ๊กเป็นเครื่องมือในการสื่อสารหาเสียงเลือกตั้ง ได้แก่

หมายเลขผู้สมัคร	ผู้สมัครนายก อบจ.	บัญชีเฟสบุ๊ก	ภาพ Facebook Profile
1	นายพิชัย เลิศพงศ์อดิศร	พิชัย เลิศพงศ์อดิศร พรรคเพื่อไทย https://www.facebook.com/pichai.lertpongadisorn/	
2	นายบุญเลิศ บูรณุปกรณ์	นายบุญเลิศ บูรณุปกรณ์ https://www.facebook.com/BoonlertBuranupakornNo.2/	
3	นายวินิจ จินใจ	กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า https://www.facebook.com/108410657712439/posts/115316560355182/	
4	นายบดินทร์ กินาวงศ์	กลุ่มประชารัฐเชียงใหม่ https://www.facebook.com/pracharathchiangmai/	

ซึ่งผู้สมัครนายก อบจ. เปิดเฟสบุ๊กที่เป็นบัญชีเฉพาะช่วงเลือกตั้ง ซึ่งจะเป็นบัญชีที่แตกต่างจากบัญชีส่วนตัวที่เคยมีมาก่อน เนื้อหาส่วนใหญ่ในเฟสบุ๊ก คือ การนำเสนอภาพของตนเองหรือกลุ่มผู้สมัคร ส.อบจ. โปสทัว เช่น กำหนดการในการปราศรัย ข้อความที่สะท้อนความคิดเห็นทางการเมือง นโยบาย หรือคลิปประชาสัมพันธ์ต่างๆ ในเฟสบุ๊กจะเน้นผู้สมัครนายก อบจ. เป็นหลัก พร้อมทั้งโลโก้ สโลแกน กิจกรรมต่าง ๆ และการถ่ายทอดสด การปราศรัย (Live) ในพื้นที่อำเภอหรือชุมชน จากการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ผู้สมัครนายก อบจ. คนหนึ่งมองว่าการใช้สื่อโซเชียลมีเดียหรือสื่อออนไลน์มีความสำคัญที่ต้องมีไว้สำหรับประชาสัมพันธ์และสื่อสารเพื่อให้คนติดตาม แต่ไม่ใช่สิ่งที่จะทำให้ชนะการเลือกตั้ง เพราะข้อความหรือการตอบกลับของสื่อออนไลน์ในบางครั้งเป็นการใช้เพื่อการโจมตีกันหรือทำให้ไม่เห็นคะแนนที่แท้จริงได้ เพราะการคลิก like ในการโพสแต่ละครั้ง คนที่มาคลิกอาจไม่ใช่ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของจังหวัดเชียงใหม่ และบริบททางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 สื่อออนไลน์มีอิทธิพลสูงในการสนับสนุนภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองและหัวหน้าพรรคการเมือง ตลอดจนแนวคิด อุดมการณ์ ในช่วงของความขัดแย้งทางการเมือง โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่เป็นตัวขับเคลื่อนการใช้สื่อออนไลน์ทั้งการสนับสนุน การแชร์และการสร้างเนื้อหา (Content) ทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ ออกมา สร้างอิทธิพลของการรับข่าวสารและ

ความโน้มเอียงในความนิยมของการเลือกตั้งระดับประเทศที่ส่งผลต่อผู้สมัครในนามพรรคการเมืองในแต่ละจังหวัด แต่ในการเลือกตั้งท้องถิ่น การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งจะเชื่อมโยงกับตัวบุคคลและปัญหาเฉพาะในระดับพื้นที่ ดังนั้น การหาเสียงเลือกตั้งต้องอาศัยการพบปะ การลงเดินในพื้นที่ชุมชน การร่วมงานทางวัฒนธรรมของชุมชน และ การใช้เครือข่ายผู้นำที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่และความเป็นชุมชนของจังหวัดเชียงใหม่

ในขณะที่ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้สมัคร ส.อบจ. ของทั้งพรรคเพื่อไทยและกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมที่ ลงสมัครในเขตอำเภอที่อยู่รอบนอกห่างไกลจนถึงพื้นที่ภูเขาต่างมองว่า สื่อออนไลน์ไม่เหมาะกับการใช้เพื่อหาเสียง ในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะพื้นที่ชนบท เพราะประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ตนเองเป็น เกษตรกร และเป็นคนหาเช้ากินค่ำ ไม่มีอินเทอร์เน็ตหรือเครื่องมือสื่อสารเพื่อมาใช้ในทางการเมือง ดังนั้น การเป็น ตัวแทนหรือผู้สมัคร ส.อบจ. ของพื้นที่รอบนอกต้องหาเสียงด้วยการลงพื้นที่พบปะชุมชน ผู้นำ และเข้าใจสภาพ ปัญหาของพื้นที่อย่างแท้จริง และต้องใช้เวลาเพราะสภาพภูมิศาสตร์ที่ประชาชนไม่ได้กระจุกตัวอยู่ในเมืองหรือ พื้นที่เดียวกัน วิธีการในการหาเสียงเลือกตั้งจึงแตกต่างออกไปจากเขตอำเภอเมืองหรืออำเภอรอบเมือง แต่ช่องทาง หนึ่งที่ใช้ได้ดี คือ เสียงตามสาย ซึ่งประเด็นนี้มีความน่าสนใจที่เป็นสื่อที่ปรากฏในชุมชนหมู่บ้าน ตำบลแทบทุกที่ และผู้ส่งสารส่วนใหญ่ คือ ผู้นำ เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน หรือนายกององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถให้ข้อมูล ข่าวสารในลักษณะทั้งการชี้แนะและข้อเท็จจริงที่ปรากฏเสียงทุกเช้าและเย็นได้ ดังนั้น ผู้สมัคร ส.อบจ. จึงเชื่อว่า นอกจากการลงพื้นที่แล้ว ผู้นำชุมชน หัวคะแนนเป็นกลไกสำคัญในการสร้างโอกาสในการชนะการเลือกตั้ง

พบว่าภายหลังจากการประกาศผลการชนะเลือกตั้งของนายพิชัย จากพรรคเพื่อไทย ยอดตัวเลขการคลิก ไลค์ (Like) ในโพสต์ต่าง ๆ ของนายพิชัยเพิ่มขึ้นอีกหลายเท่าตัว และเพจเฟซบุ๊กยังคงมีการใช้อย่างต่อเนื่องเพื่อ ประชาสัมพันธ์ผลงานในฐานะนายก อบจ. มาจนถึงปัจจุบัน ในขณะที่ผู้สมัครนายก อบจ. อีก 3 คน ภายหลังการ ประกาศผลการเลือกตั้ง มีการโพสต์ขอบคุณผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งและไม่ได้มีการเคลื่อนไหวใด ๆ ในเพจเฟซบุ๊กที่ ใช้ติดป้ายช่องทางสื่อสารหลักในช่วงเวลาการเลือกตั้ง อย่างไรก็ตามแม้ว่าสื่อออนไลน์ไม่ได้มีการเคลื่อนไหวแต่การ พบปะผู้นำ และการลงพื้นที่ของอดีตผู้สมัคร นายก อบจ. ยังคงมีบ้างในวาระโอกาสของงานของชุมชนบางแห่ง ในส่วนของผู้สมัคร ส.อบจ. เน้นการหาเสียงด้วยการลงพื้นที่ และการใช้สื่อโซเชียลมีเดียเป็นการนำเสนอภาพการหา เสียงและเพื่อการประชาสัมพันธ์ทางเดียวมากกว่าการใช้เพื่อการสื่อสารสองทาง

โดยพื้นฐานของการใช้สื่อออนไลน์ในการหาเสียงพรรคการเมืองและกลุ่มการเมืองจะมีทีมประชาสัมพันธ์ ที่คอยเป็นผู้ดูแลสื่อ (Admin Page) ที่คอยโพสต์ข้อมูล รูปภาพ ถ่ายทอดสด (Live) มากกว่าตัวผู้สมัครที่จะมาดูแล ด้วยตนเอง โดยเฉพาะผู้สมัคร นายก อบจ. แต่ ส.อบจ. ส่วนมากจะมีทีมงานและร่วมดูแลสื่อด้วยตนเอง นอกจากนั้น สื่อออนไลน์อื่นที่ถูกนำมาใช้ในการเลือกตั้งครั้งนี้คือ ไลน์แชต (Line Chat) ถือเป็นเครื่องมือในการสื่อสารมากกว่า การใช้ประโยชน์ในการเลือกตั้ง เป็นช่องทางผู้สมัครใช้ติดต่อสื่อสารกับเครือข่ายการเมือง ผู้สนับสนุนในพื้นที่ ช่องทางของไลน์แชตกลายเป็นเครื่องมือ ในขณะที่สื่อออนไลน์อื่น ๆ ที่มีอิทธิพลในการสร้างบรรยากาศการเลือกตั้ง ทั่วไป พ.ศ. 2562 เช่น อินสตาแกรม (Instagram) หรือ ทวิตเตอร์ (twitter) ไม่ปรากฏการนำมาใช้ให้เห็นในการ เลือกตั้งระดับท้องถิ่น ยิ่งตอกย้ำถึงความแตกต่างของกลยุทธ์และวิธีการในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเพื่อเข้าถึง เป้าหมายของกลุ่มผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงของกลุ่มการเมืองและพรรคการเมือง

แนวทางที่สอง แนวทางในหาเสียงเพื่อการต่อสู้ทางการเมือง

ปรากฏการณ์ “แข่งกันแดง”

หลังจากการสมัครและเปิดตัวผู้สมัครในวันเดียวกัน ณ สนามกีฬาเชียงใหม่ 700 ปี มีการจัดงานเปิดตัวผู้สมัครโดยมีแกนนำและอดีตพรรคเพื่อไทยไปร่วมงานคับคั่ง อาทิ พล.ต.ท.วิโรจน์ เปาอินทร์ อดีตหัวหน้าพรรคเพื่อไทย นายพิชัย นริพทะพันธุ์ ทีมเศรษฐกิจ พรรคเพื่อไทย นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์ อดีตโฆษก พรรคเพื่อไทย, นายสุรพล เกียรติไชยากร อดีต ส.ส.เชียงใหม่ นายวรชัย เหมะ อดีต ส.ส.สมุทรปราการ นายอนุสรณ์ เอี่ยมสะอาด อดีตรองโฆษก พรรคเพื่อไทย น.ส.อรุณี กาสยานนท์ โฆษกพรรคเพื่อไทย และนายอดิสร เพียงเกษ อดีต ส.ส.เพื่อไทย เป็นต้น มีการขึ้นเวทีสับเปลี่ยนกันปราศรัย ตลอดการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ทีมอดีต นักการเมือง และผู้บริหารพรรคเพื่อไทย ตระเวนไปร่วมเวทีปราศรัยกับทีมผู้สมัคร อบจ.เชียงใหม่ ภาพของแรงสนับสนุนของพรรคเพื่อไทยที่มุ่งมาสนามการเลือกตั้งท้องถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่เห็นได้ชัดเจน แต่เมื่อกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมที่มีความเข้มแข็งทั้งในเรื่องเงิน อำนาจ และเครือข่ายการเมืองระดับพื้นที่ ซึ่งเสียงของนายบุญเลิศ บุรณุปกรณ์ที่เป็นที่รู้จักมาอย่างยาวนานจากตระกูลการเมือง ทำให้ในตอนต้นการต่อสู้ของคู่แข่งในการเลือกตั้ง อบจ. ดูจะไม่ซับซ้อนนัก ขึ้นอยู่กับการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งและระบบหวัคະແນនที่จะช่วยเก็บเกี่ยวและเพิ่มคะแนนเหมือนการเลือกตั้งทั่วไป แต่เมื่อเริ่มมีคนของตระกูลชินวัตรมาลงพื้นที่หาเสียง สัญญาณของการต่อสู้ระหว่างพรรคเพื่อไทยกับกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมก็เริ่มเปลี่ยน การต่อสู้ในการเลือกตั้งจึงกลายเป็นคู่ต่อสู้ของตระกูลการเมือง และมาสู่ตอนปลายที่การต่อสู้ของความเป็นคนเสื้อแดง

ในการเลือกตั้ง อบจ. ครั้งนี้ สิ่งที่เกิดขึ้นในการเลือกตั้งท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ คือ การเอาชนะกันด้วยการเชื่อมโยงความเป็นเสื้อแดง ที่คู่แข่ง 2 ฝ่ายคือ พรรคเพื่อไทยและกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมต่างปราศรัยการันตีความเป็นเสื้อแดงของตนเอง หากมองจากมุมการวิเคราะห์สะท้อนว่า พื้นที่เชียงใหม่แม้จะถูกเฝ้าจับตามองมาตั้งแต่เหตุการณ์รัฐประหาร แต่คู่แข่งกันทั้งคู่อัยประเมินชัยชนะตนเองจากการอิงฐานคนเสื้อแดงที่เติบโตมาตั้งแต่ยุคพรรคไทยรักไทยเฟื่องฟู ความพยายามในการรื้อฐานอำนาจของพรรคไทยรักไทย พลังประชาชน จนถึงพรรคเพื่อไทยในจังหวัดเชียงใหม่ไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับรัฐบาลทหาร ผลจากการเลือกตั้ง ส.ส. วันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 จนถึง การเลือกตั้ง อบจ. 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 สะท้อนให้เห็นว่าการเมืองในเชียงใหม่ยังคงเป็นพื้นที่ของตระกูลชินวัตร ดังนั้น ในช่วงเวลาของการหาเสียง ทั้ง ส.ส. และ อบจ. พรรคเพื่อไทยมาแนวทางเดียวกัน คือ การเอาอดีตนายกทักษิณ ชินวัตร มาเป็นพระเอกของการหาเสียง สิ่งที่พบคือ “การปลุกผีไทยรักไทย” การนำภาพในอดีตยุคเศรษฐกิจประชาชนรุ่งเรืองจากนโยบายของพรรคไทยรักไทย การนำเสนอภาพผู้นำของทักษิณ ชินวัตร การเรียกคะแนนความไม่เป็นธรรมให้แก่นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เรียกได้ว่าตระกูลชินวัตรเทหมดหน้าตักเพื่อรักษาพื้นที่เชียงใหม่ไว้จากการระดมคนในตระกูลมาช่วยหาเสียง และตระกูลชินวัตรที่มาช่วยหาเสียง อบจ. คือ การตอกย้ำสัญญาณสำคัญว่าใครคือคนก่อร่างสร้างตัวที่แท้จริงของคนเสื้อแดง ข้อสังเกตที่น่าสนใจคือ ไม่ได้มีการกล่าวถึงนางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์ในการหาเสียงเลือกตั้ง แม้จะเป็นอีกบุคคลที่มีบทบาททางการเมืองในจังหวัดเชียงใหม่สูงในฐานะคนกำหนดยุทธศาสตร์การเลือกตั้งในอดีตที่ผ่านมา และมีอดีตนายกสมชาย วงศ์สวัสดิ์ มาช่วยตลอดการหาเสียงของ อบจ. เชียงใหม่ ทั้งที่ในการปราศรัยของกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมหลายครั้งที่ระบุ “ระบอบเจ้” ซึ่งมีการตีความหมายจากมิตรมาเป็นคู่ขัดแย้งระหว่างนางเยาวภา กับนายบุญเลิศ

จดหมายและคลิปภาพเสียงจากแดนไกล นับเป็นกลยุทธ์โค้งสุดท้ายของพรรคเพื่อไทยที่มีการเผยแพร่จดหมายของอดีตนายกทักษิณ ชินวัตร ที่เขียนด้วยลายมือและเป็นภาษาเหนือ ซึ่งจดหมายแม้จะไม่ได้มีเพียงจังหวัดเชียงใหม่เพียงจังหวัดเดียวแต่คลิปภาพและเสียงของอดีตนายกทักษิณ ส่งผลเป็นคลื่นกระแทบอย่างแรงต่อผู้นำท้องถิ่น กลุ่มแกนนำในชุมชน กลุ่มเครือข่ายการเมืองและคนเสื้อแดงให้แสดงออกทางการเมือง ภายหลังจากการออกมาประกาศสนับสนุนนายบุญเลิศของนายจตุพร และการกล่าวพาดพิงปัญหาของตระกูลชินวัตรในพรรคเพื่อไทย และเมื่อคลิปของอดีตนายกทักษิณ ชินวัตร ได้มาเป็นส่วนหนึ่งของการหาเสียงก่อนวันเลือกตั้งทำให้กระแสคนเสื้อแดงเชียงใหม่และลำพูนตื่นตัวทางการเมืองอย่างมาก สิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือ บริบทการปราศรัยเปลี่ยนไปทันที จำนวนคน การแสดงสัญลักษณ์ บรรยากาศบนเวทีปราศรัยมีการใช้ประเด็นการเมือง ทหาร เผด็จการ การชูสามนิ้ว ที่มีภาพของการเป็นเวทีต่อต้านรัฐบาลและนำเสนอบทบาท อบจ. ในการถ่วงดุลอำนาจการเมืองระดับชาติอย่างชัดเจน

จริงของปลอม เคยไปต่อสู้ด้วยกันมาไปอยู่กรุงเทพฯเป็นอาทิตย์ กินนอนด้วยกัน ดูแลพวกป้าอย่างดี ... น้องไม่เคยไป น้องก็คงยังไม่เข้าใจ ต้องมีโอกาสไปร่วมทำกิจกรรมกับกลุ่มคนเสื้อแดงสักครั้ง รับรองว่าจะติดใจ” (จากการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมงานปราศรัยหาเสียงของพรรคเพื่อไทยอำเภอสันป่าตอง ไม่เปิดเผยชื่อและรูปถ่ายผู้ให้ข้อมูล)

ภาพจากการถ่ายในเพจเฟซบุ๊กไลฟ์ของพรรคการเมืองในการหาเสียงเลือกตั้ง อบจ.

ฟังการปราศรัยของนายวรชัย เหมะ ก็คงพอได้เห็นเค้าลางของความเดือด โดยเจ้าตัวบอกว่า จังหวัดเชียงใหม่ ถือเป็นเมืองหลวงของพรรคเพื่อไทย มีนายกรัฐมนตรี ถึง 2 คน สิ่ง que ผิดจการรัฐประหารทำกับอดีตนายกฯ ทั้ง 2 คน ถือว่าเป็นสิ่งที่รับไม่ได้ ถ้าหากว่าเราแพ้การเลือกตั้ง นายก อบจ.เชียงใหม่ เท่ากับยอมจำนนต่อเผด็จการ เพราะฉะนั้นการเลือกตั้ง ครั้งนี้ “พรรคเพื่อไทย และชาวเชียงใหม่ แพ้ไม่ได้” นายวรชัย เหมะ ปราศรัยหาเสียงสนับสนุน นายพิชัยในการเลือกตั้ง อบจ. จังหวัดเชียงใหม่ (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2563)

ในขณะที่ กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม การปลุกคนเสื้อแดงให้มาสนับสนุนกลุ่มตนเองนั้น เพราะการวางรากฐานทางการเมืองที่ผ่านมาของตระกูลบุญปกรณ์ก็มีส่วนช่วยฐานการเมืองของพรรคเพื่อไทยตั้งแต่ในอดีต เครือข่ายท้องถิ่นของนายบุญเลิศทั้งในระดับชุมชน เทศบาล และจังหวัด ถือได้ว่าเหนียวแน่นเข้มแข็ง โดยเฉพาะจากการบริหารจัดการงบประมาณอย่างต่อเนื่องยาวนานในยุคที่เป็นนายก อบจ. มา 2 สมัย รวมทั้งการมีหลานชายเป็นนายกเทศมนตรีเทศบาลนครเชียงใหม่ด้วย ความเป็นตระกูลของบุญปกรณ์มีความได้เปรียบเรื่องของความต่อเนื่องในเชิงการทำงานในพื้นที่ทั้งระดับชาติ ระดับจังหวัดและระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีผลต่อการเลือกตั้งที่คนรู้จักมาอย่างยาวนาน จากการสัมภาษณ์ผู้สมัคร นายก อบจ. มองว่าการวางระบบการเมืองที่มีฐานตระกูลในอนาคตไม่จำเป็นต้องเป็นการเมืองของตระกูลแต่เครือข่ายผู้นำก็ควรสนับสนุนให้เข้าการเมืองเพื่อเป็นฐานสนับสนุนการทำงานอื่นๆ ตระกูลบุญปกรณ์มีอำนาจทั้งทางการเมืองและเศรษฐกิจในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นฐานทรัพยากรของตระกูลสามารถสร้างพลังพึ่งพิงต่อนักการเมืองท้องถิ่น และผู้นำชุมชนอื่น ๆ ได้อีกยาวนาน อย่างไรก็ตามระบบอุปถัมภ์ การสร้างเครือข่ายทั้งทางธุรกิจและการเมืองถือเป็นจุดแข็งประการหนึ่งของตระกูลบุญปกรณ์

นายจตุพร พรหมพันธุ์ มีการพูดตอบโต้พรรคเพื่อไทยในการรณรงค์หาเสียงสนับสนุนกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม “...นายบุญเลิศเป็นคนซื่อสัตย์ต่อพรรคเพื่อไทย (พท.) มากกว่า 20 ปี แต่ถูกผลักดันให้ไปอยู่ฝั่งรัฐบาลและอำนาจเผด็จการ ไม่เคยทรยศ ทักหลัง หรือเนรคุณ พท. แต่ได้รับความยุติธรรมมาตลอด ดังนั้นต้องต่อสู้เพื่อขอความเป็นธรรมและทวงคืนศักดิ์ศรีที่ถูกกระทำมาโดยตลอด พร้อมยืนยันว่าตนเองและนายบุญเลิศไม่ไปร่วมกับพรรคพลังประชารัฐ (พปชร.) อย่างเด็ดขาดเพราะมีจุดยืนอุดมการณ์ประชาธิปไตย เป็นคนเสื้อแดงตลอดเวลา...” (มติชนออนไลน์, 2563ข)

จากการสัมภาษณ์ นายบุญเลิศ บุรณุปกรณ์ การนำเอานายจตุพรมาช่วยในการหาเสียง คือ การให้คนในมาอธิบายความจริง มาเปิดเผยข้อสงสัยว่าตนเองทิ้งกลุ่ม แต่ที่จริงตนเอง คือ ฝ่ายที่ถูกละทิ้ง บางครั้งการอธิบายให้ประชาชนเข้าใจต้องอาศัยคนอื่นมาสื่อมากกว่าคำพูดต่างๆ ที่มาจากตนเอง นอกจากนี้ นายบุญเลิศยังให้ความเห็นว่าการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นต้องปลอดจากการครอบงำของพรรคการเมืองระดับชาติ ต้องการส่งเสริมการกระจายอำนาจที่ให้การต่อสู้แข่งขันเป็นเรื่องของกลุ่มการเมืองในท้องถิ่น และการที่กลุ่มการเมืองมีอิสระในการเลือกตั้งจะช่วยประชาชนและจังหวัดเชียงใหม่พัฒนาไปตามความต้องการของคนเชียงใหม่จริงๆ โดยเห็นตัวอย่างจากประเทศญี่ปุ่นที่ท้องถิ่นมีอิสระ ไม่ถูกครอบงำเชิงนโยบายของพรรคการเมือง การเป็นอดีตนายก อบจ. สร้างความได้เปรียบในเชิงผลงานที่สำคัญพื้นฐานคนเชียงใหม่ต้องการนักการเมืองที่จับต้องได้และสัมผัสได้ถึงความเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว เลยมองว่าจุดแข็งของตนเองที่ประชาชนเข้าถึงง่ายและบุคลิกภาพเป็นคนที่พูดคุยได้ทุกคนไม่ใช่คนแข็งกร้าว

นายบุญเลิศ ให้ข้อมูลว่าเวลาจัดเวทีปราศรัยจะให้แก้อีละ 5 บาทสำหรับคนที่จัด คือ ให้ผู้สมัครคอยควบคุมดูแลค่าใช้จ่าย ดังนั้นในการปราศรัยครั้งหนึ่งจะใช้เงินประมาณ 20,000 บาท ตนเองคิดเรื่องการสื่อสารของกลุ่มทั้งหมด ทั้งการทำคลิปและการทำสื่อออนไลน์ สัญลักษณ์ของเชียงใหม่คุณธรรมเป็นโลโก้รูปตัว M มาจากคำว่า Morality หมายถึง คุณธรรม นอกจากนี้ ในบทบาทของตนเองอีกอย่าง คือ การพัฒนาและให้การฝึกอบรมผู้สมัคร ส.อบจ. กลุ่มตนเองเพื่อให้มีความรู้และไม่ว่าต้องลงพื้นที่หาเสียงตลอด

ตามความเห็นของนายบุญเลิศ คะแนนเลือกตั้ง ส.ส. พ.ศ. 2562 ที่คะแนนเพื่อไทยชนะทั้ง 9 เขต มองว่าในระดับชาติประชาชนน่าจะลงคะแนนเสียงเพื่อพรรคการเมือง แต่ในระดับท้องถิ่นประชาชนมองว่าไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกัน เพราะบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคนละบทบาท และแนวโน้มการกาบัตร 2 ใบทั้งนายก

อบจ. และ ส.อบจ. น่าจะกาเบอร์เดียวกัน “...ผมมีความมั่นใจในผลงานและผลงานของ ส.อบจ. ของกลุ่มผมที่ทำงานในพื้นที่มาโดยตลอด โดยเฉพาะเครือข่ายผู้นำและหัวหน้าคณะในพื้นที่...” นอกจากนี้ นายบุญเลิศจากกลุ่มเชียงใหม่ คุณธรรมมองว่าความมั่นใจในการทำงานของตนเองและอดีต ส.อบจ. จากกลุ่มตนน่าจะมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการชนะการเลือกตั้งไม่ใช่ประเด็นเสื้อแดงที่ตอนนี้พรรคพยายามนำเสนอกัน มองอีกมุมหนึ่งการเลือกตั้งครั้งนี้เหมือนเป็นศึกระหว่างตระกูลการเมืองซึ่งนายบุญเลิศมีความเห็นแย้งว่า ปมของการต่อสู้ในการเลือกตั้งที่ 2 ตระกูลมาปะทะกันมันเกิดจาก พรรคเพื่อไทยที่ไม่ยอมรับตนเองไม่ใช่ตนเองไม่เอาพรรคเพื่อไทย ไม่เอาตระกูลชินวัตร “...แต่เพราะเค้าไม่เอาผม...” ข้อมูลเพิ่มเติมจากหัวหน้าคณะในพื้นที่อำเภอหนึ่ง ผู้ไม่ขอเปิดเผยชื่อ มองว่าพรรคเพื่อไทยเล่นการเมือง 2 หน้า ในระดับท้องถิ่นมาโดยตลอด หาย้อนไปดูตั้งแต่การเลือกตั้ง อบจ. ในอดีตที่คู่แข่งกันก็มาจากการสนับสนุนของพรรคการเมืองและ ส.ส. ในเชียงใหม่ ดังนั้น เพื่อไทยเล่นการเมืองเชิงยุทธศาสตร์ในพื้นที่ท้องถิ่น ที่ประชาชนไม่ได้เข้าใจและทำให้ไม่เห็นประเด็นของการพยายามสร้างกลุ่มอิสระเพื่อคนเชียงใหม่อย่างแท้จริง ทั้งนี้ จากข้อมูลการสัมภาษณ์ นายบุญเลิศเชื่อว่าเจตนาของอดีตนายกเทศมนตรีไม่ได้มีผลมากนักและเชื่อว่า จะส่งผลทางลบด้วย คลิปมีผลแค่ความรู้สึกแต่ไม่ได้มีผลต่อการตัดสินใจ แต่หากถามว่าประเด็นที่ทำให้กลุ่มเชียงใหม่ คุณธรรมมีความกังวลคือ เรื่องของพื้นที่ที่มีความหลากหลาย ทำให้มีผลต่อการเลือกผู้สมัคร ส.อบจ. ที่ตนเองเป็นคนเลือกเอง โดยดูจากการทำงานในพื้นที่มีต้นทุนที่เชื่อมโยงกับพื้นที่มาก่อนแล้ว (สัมภาษณ์บุญเลิศ บุรณุปกรณ์ ผู้สมัคร นายก อบจ. เชียงใหม่ วันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2563)

4.3 ระบบหัวหน้าคณะและการซื้อเสียง

ความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์กับระบอบการเมืองไทยเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ขาด กลไกของการเลือกตั้งมีเครือข่ายผู้นำการเมืองในระดับชุมชนท้องถิ่นเป็นฐานคะแนนที่สำคัญ แม้วิวัฒนาการของการเลือกตั้งของไทยจะทำให้สังคมเรารู้ว่าการเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวไม่อาจสร้างประชาธิปไตยได้ แต่ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงโยนหาการเลือกตั้ง บรรยากาศของการออกไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การนั่งฟังปราศรัยหาเสียง และการได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับพรรคการเมือง กลุ่มการเมือง และนักการเมืองที่ตนเองสนับสนุน

การซื้อเสียงในการเลือกตั้ง อบจ. ในจังหวัดเชียงใหม่ต้องกล่าวว่าเป็นประเด็นที่มีการพูดถึงอย่างกว้างขวางทั้งในสื่อออนไลน์ จากกลุ่มผู้นำชุมชนและการลงพื้นที่เก็บข้อมูลที่มีการระบุตัวเลขของการซื้อเสียงว่ามีตั้งแต่ 200 บาท จนถึง 2,000 บาทต่อหัว จากการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ว่าที่ทีมผู้บริหาร อบจ. ของพรรคเพื่อไทยคนหนึ่งบอกว่าพรรคเองก็คงต้องมีเงินค่าตอบแทนบางส่วนให้แก่คนที่บริหารจัดการคนในพื้นที่ โดยเฉพาะในการพาคนมาปราศรัย แต่อำนาจเงินของฝ่ายอื่นมีเยอะมาก ทุ่มเท่าไรก็เกทับ คนได้ประโยชน์คงจะเป็นชาวบ้านและหวังว่าเค้าจะรู้ว่าเค้าเลือกใครที่ไม่ใช่ที่จำนวนเงิน โดยมีคำพูดเปรียบเปรยปิดท้ายว่า “ฝนตกทั่วฟ้าเชียงใหม่” ช่วงเลือกตั้ง

ข้อมูลจากผู้สมัคร นายก อบจ. ท่านหนึ่ง ระบุชัดเจนว่าเมื่อการแข่งขันของกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมและพรรคเพื่อไทยเกิดขึ้นในการเลือกตั้ง อบจ. ปัญหาหนึ่งคือ ฐานเสียงที่เคยสนับสนุนเชื่อมโยงกัน ดังนั้น วิธีการรักษาหัวหน้าคณะให้อยู่กับตนเองไม่ให้ไปช่วยฝ่ายตรงข้ามคือ “เงิน” และข้อมูลจากประชาชนที่มาร่วมฟัง 2 ชั่วโมงจะได้ค่าตอบแทนชั่วโมงละ 100 บาท ดังนั้น เฉลี่ยจะได้คนละ 200 – 3,000 บาท “... เขาว่าหัวหน้าหมู่หักไปคนละร้อย เลยได้แค่ 200 แต่เค้าเตรียมรถให้มาฟัง ก็ดีกว่าอยู่บ้านเฉยๆ...” (สัมภาษณ์ประชาชนผู้มาเข้าร่วมฟังปราศรัย)

ข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์ (หัวคะแนน) คือ การมานั่งฟัง 2 ชั่วโมงจะได้ค่าตอบแทนชั่วโมงละ 100 บาท ดังนั้นเฉลี่ยจะได้คนละ 200 บาท โดยผู้นำชุมชนและแกนนำเครือข่ายจะเป็นคนที่จัดหารถไปรับ ในขณะที่พื้นที่ยุทธศาสตร์ คือ พื้นที่ที่มีการแข่งขันสูง เช่น อำเภอสนักำแพง จะได้ค่าตอบแทนสูงถึงคนละ 500 บาท ในบางพื้นที่ที่มีการลงปราศรัย 2 – 3 ครั้งก็จะมีการจ่ายหลายครั้ง แต่หลายคนไปฟังการปราศรัยของทั้ง 2 กลุ่มก็จะเป็นการเวียนรับเงิน ข้อมูลสำคัญคือ ประชาชนส่วนใหญ่ที่มาร่วมฟังปราศรัยต่างบอกว่าเงินที่ได้ถือเป็นการค่าตอบแทนค่าเสียเวลา เหมือนกับเงินจ้างงานเพราะต้องหยุดงานและไม่ได้ออกไปสวนไปไร่ การอธิบายเรื่องเงินซื้อเสียงที่เปลี่ยนไปเพราะเกี่ยวข้องกับวิธีการให้ เนื่องจากมองว่าถ้าเป็นเงินซื้อเสียงต้องเอาไปให้ที่บ้านหรือเอาไปให้ในวันเลือกตั้ง ดังนั้น การให้นิยามการซื้อเสียงก็เปลี่ยนไปจากในอดีต

ข้อมูลจากผู้สมัครอิสระคนหนึ่งมองว่าคะแนนจากการเลือกตั้ง ส.ส. เป็นคะแนนจัดตั้ง คือ คะแนนซื้อทั้งพรรคเพื่อไทยและพรรคพลังประชารัฐ สิ่งที่น่าสนใจ คือ คะแนนของพรรคเล็กๆ พอรวมกันก็มีคะแนนเยอะ ถ้าเอามาวัดการเลือกตั้ง อบจ. ประเด็นนี้อาจเป็นเหตุผลของการตัดสินใจลงสมัครของกลุ่มผู้สมัครอิสระอื่นๆ ประเด็นเรื่องเงินซื้อเสียงต้องแยกส่วนในการอธิบายว่า การรับเงิน กับการเลือกเพราะเงิน คือ คนละประเด็นกัน หัวคะแนนในการเลือกตั้ง อบจ. มีการเชื่อมโยงและระดมหัวคะแนนที่เป็นฐานการเมืองจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. 2562 กระบวนการการสร้างเครือข่ายการเมืองที่เน้นการใช้ผู้นำท้องถิ่นได้แก่ กำนันผู้ใหญ่บ้าน ประธานผู้สูงอายุ ประธานแม่บ้าน และกลุ่มที่มีอิทธิพลอย่างมากในการช่วยส่งเสริมสนับสนุนผู้สมัครเลือกตั้ง โดยเฉพาะในช่วงของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 คือ กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) บทบาทของหัวคะแนนในการเลือกตั้ง อบจ. มีความแตกต่างออกไปจากการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 เนื่องจากการเลือกตั้งท้องถิ่นสะท้อนความเป็นอิสระของการลงคะแนนเสียงของประชาชนได้มากกว่า การเลือกตั้งทั่วไป ด้วยการมีพื้นที่ขนาดเล็กคือ ใช้อำเภอเป็นพื้นที่และมีการแบ่งเขตออกไปถึง 42 เขต ตัวแปรของปัญหาและความต้องการที่เชื่อมโยงลักษณะแต่ละพื้นที่จึงเป็นสิ่งที่ทำให้การจูงใจในมโนแสดงบทบาทของหัวคะแนนเป็นไปยากขึ้น แน่นนอนว่าบทบาทหลัก เช่น การนำเสนอผู้สมัครที่ตนสนับสนุน การรวมกลุ่มคนในชุมชนเพื่อไปรับฟังปราศรัย การเปิดโอกาสให้นักการเมืองหรือหัวคะแนนรายใหญ่เข้ามาในพื้นที่ แต่ปมสำคัญของการเลือกตั้งที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลง คือ ใช้เงินซื้อเสียง ลงทุนการเลือกตั้งมากแต่เงินไม่ใช่ว่าจะจ่ายทีเดียวอีกต่อไปในการชนะการเลือกตั้ง

บทบาทหัวคะแนนในการเลือกตั้งก็เปลี่ยนไปในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น มีการแยกกลุ่มหัวคะแนนของกลุ่มการเมืองค่อนข้างชัดเจน คือ กลุ่มผู้นำท้องถิ่นและผู้นำชุมชนส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มหัวคะแนนที่สนับสนุนพรรคเพื่อไทย แต่กลุ่มผู้นำชุมชนหรือหัวคะแนนกลุ่มใหม่ที่เข้าถึงชุมชนและมีบทบาทในการเลือกตั้งทั่วไปตั้งแต่ พ.ศ. 2562 คือ กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ตั้งแต่การแพร่ระบาดของโควิดมานับปีจนถึงการเลือกตั้ง บทบาท อสม. ถือเป็นบทบาทที่มีผลทางการเมืองมาก การเข้าถึงชุมชน เข้าถึงครอบครัวและมีทักษะความรู้เรื่องสาธารณสุข ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือมาก โดยเฉพาะข้อมูลจากกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมที่มองว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมาทางกลุ่มคือ ผู้กำหนดทิศทางการนโยบายและงบประมาณของจังหวัดที่ยึดโยงกับการพัฒนาสาธารณสุขไปภาคขั้นพื้นฐานมากที่สุด

หากพิจารณาตามข้อกำหนดของการใช้จ่ายตามระเบียบและประกาศของ กกต. ที่ระบุว่า จังหวัดเชียงใหม่ ถูกตั้งค่าใช้จ่ายในการหาเสียงไว้หัวละไม่เกิน 6.3 ล้านบาท และสมัคร ส.อบจ. 42 เขต รวม 140 คน หาเสียงได้หัวละไม่เกิน 1.5 ล้านบาท หากผู้สมัครทุกคนพร้อมใจกันทุ่มงบหาเสียงเต็มกำลัง ก็จะมีเม็ดเงินหมุนเวียนที่นั่น 58.8 ล้านบาท (นายก อบจ. 37.8 ล้านบาท และ ส.อบจ. 21 ล้านบาท) (บีบีซีไทย, 2563) ดังนั้น ในบริบทของการเลือกตั้ง ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น เงินที่หมุนเวียนในการเลือกตั้งที่อยู่นอกระบบของข้อกำหนดคือเงินบริหารจัดการ ทั้งระบบหวัคະແນน เครื่องขายผู้นำ รวมทั้งเงินซื้อเสียง และเงินสนับสนุนให้แก่พรรค ผู้สมัคร หรือกลุ่มการเมืองต่าง ๆ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสีเทามากมายที่สูงกว่าเพดานค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนดไว้หลายเท่า ทำให้ประเด็นคำถามสำคัญต่อการจัดการเลือกตั้งในอนาคต คือ การควบคุมกำกับและกำหนดบทลงโทษคือ หนทางของการแก้ไขปัญหาการซื้อเสียงจริงหรือไม่? เพราะประชาชนไม่ได้มองเห็นเงินซื้อเสียงเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายทำให้การทำงานของ กกต.และเจ้าหน้าที่รัฐอาจไม่ได้รับความร่วมมือในการแจ้งเบาะแสหรือดำเนินคดีได้ ดังนั้น บทบาทขององค์กรหรือหน่วยงานที่ควบคุมกำกับดูแล โดยเฉพาะ กกต. ควรมีการทำงานเชิงรุกกับภาคชุมชนสังคม ความท้าทายของการบริหารจัดการ การเลือกตั้งให้มีความเข้มงวด ปลอดภัยจากอิทธิพลของการทุจริตการเลือกตั้งและเงินซื้อเสียงคงไม่สามารถแก้ได้เพียงการออกกฎหมายต่างๆ แต่ต้องอาศัยการแก้ไขปัญหามิติอื่นๆ ประกอบกันไปด้วย

4.4 การจัดการเลือกตั้ง

การเลือกตั้ง อบจ. ที่ว่างเว้นมากกว่า 6 ปีนับจากรัฐประหารปี 2557 ทำให้มีผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นหน้าใหม่ (อายุ 18-26 ปี) เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ไม่ต่างจากการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อปี พ.ศ. 2562 ที่เกิดขึ้นในรอบ 8 ปี นับจากการเลือกตั้งครั้งสุดท้ายปี พ.ศ. 2554 ที่ยอดผู้มีสิทธิเลือกตั้งครั้งแรกกว่า 7.3 ล้านเสียง

ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงใหม่ ระบุว่าประชาชนที่จะออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง อบจ. ทั้ง 76 จังหวัด ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี ในวันเลือกตั้งและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งไม่น้อยกว่า 1 ปี และมีประเด็นสำคัญสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ควรรู้ ดังนี้

- คูหาเลือกตั้งเปิดตั้งแต่ 08.00-17.00 น. ของวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 มีหน่วยเลือกตั้ง ทั้งหมด 3,131 หน่วย
- เมื่อเดินเข้าหน่วยเลือกตั้งคูหา ให้แสดงหลักฐานบัตรประชาชน หรือบัตรอื่นที่ราชการออกให้แล้วมีเลขบัตรประชาชน โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะได้รับบัตรเลือกตั้ง 2 ใบ ใบแรก กากบาทเลือกนายก อบจ. และอีกใบ กากบาทเลือกสมาชิก อบจ.
- ไม่เปิดให้มีการใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้า หรือการเลือกตั้งนอกเขตจังหวัด
- หากไม่สามารถไปเลือกตั้งได้ ต้องแจ้งเหตุจำเป็นต่อนายทะเบียนอำเภอ/นายทะเบียนท้องถิ่น ภายใน 7 วัน (ก่อนหรือหลังวันเลือกตั้งก็ได้) ไม่เช่นนั้นจะถูกตัดสิทธิทางการเมือง 2 ปี ห้ามสมัครเล่นการเมืองทุกระดับและห้ามรับราชการ

ปัญหาความไม่เข้าใจในกฎหมาย ประกาศและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเลือกตั้ง รวมทั้งปัญหาในการจัดการการเลือกตั้ง

บทบาทของ กกต. และ สำนักงาน อบจ. นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น การประสานเชื่อมโยงของหน่วยงานระดับท้องถิ่นกับระดับส่วนกลาง ในช่วงการเลือกตั้งท้องถิ่นพบปัญหาเชิงโครงสร้าง ในส่วนของการประสานงานและการสร้างความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในการสนับสนุนการเลือกตั้ง เมื่อ อบจ. บริหารจัดการการเลือกตั้งที่ต้องเชื่อมกับฝ่ายปกครอง ภายใต้กระทรวงมหาดไทย และได้รับการดูแลสนับสนุนจาก กกต. ที่เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ การประสานบทบาท หน้าที่ และการจัดการหน่วยเลือกตั้งในพื้นที่จึงจำเป็นต้องอาศัยฐานความรู้และข้อมูลชุดเดียวกัน โดยเฉพาะความรู้ความเข้าใจในการจัดการเลือกตั้งที่มีการรับสมัครตัวแทนของชุมชนมาร่วมจัดการด้วย จำเป็นต้องสร้างความเข้าใจและเตรียมความพร้อม

- **มาตรฐานการจัดหน่วยเลือกตั้ง** จากการสำรวจปัญหาพบว่าหน่วยการลงคะแนนเลือกตั้งหลายหน่วย ยังมีการบริหารจัดการหน่วยเลือกตั้งในมาตรฐานที่ไม่เหมือนกัน ทั้งเรื่องกฎการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การติดป้าย ตลอดจนรูปแบบการนับคะแนน จากการสอบถามเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งในวันเลือกตั้งวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 พบว่ามีปัญหาเรื่องการขาดอุปกรณ์พื้นฐานในการจัดหน่วยเลือกตั้งและนับคะแนน เช่น ปากกา กระดาษขาวเพื่อติดแผ่นนับคะแนน นอกจากนี้ ตามประกาศ คือ การนับคะแนนของบัตรเลือกตั้งนายก อบจ. และ บัตรเลือกตั้ง ส.อบจ. ต้องทำการนับพร้อมกัน ซึ่งเกิดปัญหาสำคัญที่พบบ่อยในหลายหน่วยเลือกตั้ง คือ เสียงการขานคะแนนที่ซ้อนทับกันทำให้เกิดความสับสน

- **สถานที่ในการจัดการเลือกตั้ง** ปัญหาในการประสานงานระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกระทรวงมหาดไทย พบปัญหาคือ ความไม่พร้อมของสถานที่จัด เช่น หน่วยเลือกตั้งที่ได้ไปสังเกตการณ์ในเขตอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่ามีการจัดสถานที่หน่วยเลือกตั้งใต้ถุนอาคาร ซึ่งไม่มีไฟฟ้าติดตั้ง ด้วยระยะเวลาในการปิดหีบเลือกตั้ง คือเวลา 17.00 น. และเข้าฤดูหนาวที่ทำให้

บรรยากาศมืดเร็ว ทางเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยต้องเตรียมจัดหาไฟฟ้าด้วยตนเองและใช้วิธีในการเปิดไฟหน้ารถยนต์ส่องเข้ามายังบอร์ดนับคะแนน การใช้พื้นที่ การจัดเตรียมสถานที่เพราะผู้กำหนดหน่วยเลือกตั้ง คือ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ในฐานะผู้จัดการเลือกตั้ง อบจ. แต่เจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งมีการแต่งตั้งและผ่านการอบรมโดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ปัญหาการเชื่อมโยงประสานงานจึงเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้มาตรฐานการจัดการเลือกตั้งในพื้นที่ต่าง ๆ แตกต่างกัน นอกจากนี้ สถานที่ที่จัดเป็นหน่วยเลือกตั้งส่วนใหญ่คือในสถาบันการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัย โรงเรียน ศาลาชุมชนและวัด ซึ่งมีสิ่งอำนวยความสะดวก

หน่วยเลือกตั้งแห่งหนึ่งในอำเภอสันป่าตอง ไม่มีไฟฟ้าติดตั้งในบริเวณคูหาและสถานที่นับคะแนน

- ความสับสนในรายชื่อของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ส.อบจ. และนายก อบจ. โดยมี 2 กรณี คือ ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจำนวนหนึ่งไม่มีสิทธิในการเลือก ส.อบจ. ในเขตพื้นที่ที่ตนเองอาศัยอยู่ เนื่องจากได้ย้ายทะเบียนบ้านเข้ามาในพื้นที่น้อยกว่าระยะเวลา 1 ปี และในอีกกรณีคือ การประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีความผิดพลาดตกหล่น เนื่องจากผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจะสามารถตรวจสอบสิทธิตนเองผ่าน 3 ช่องทางหลัก คือ จดหมายจากหน่วยงาน อบจ. ประจำจังหวัด ระบบตรวจสอบออนไลน์ของกระทรวงมหาดไทย และจากบอร์ดรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งหน้าหน่วยเลือกตั้งที่สามารถตรวจสอบได้ในวันเลือกตั้ง จากตัวอย่างที่เสนอนี้ คือ เกิดความสับสนของผู้มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งที่ชื่อไม่ปรากฏในเอกสารที่ส่งมายังที่อยู่อาศัย แต่เมื่อตรวจสอบในระบบออนไลน์พบว่าผู้มีสิทธิในการลงคะแนนเลือกตั้ง ทำให้ต้องตรวจสอบในรายชื่อหน้าคูหาเลือกตั้งเพื่อยืนยันสิทธิการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

- ความสับสนในหลักเกณฑ์การหาเสียงเลือกตั้ง แม้ กกต. จะให้ตัวแทนผู้สมัครยื่นหนังสือแต่งตั้งตัวแทนต่อ ผู้อำนวยการ กกต. ท้องถิ่น ก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่า 7 วัน เพื่อให้ไปอยู่หน่วยเลือกตั้งแห่งละ 1 คน เพื่อสังเกตการณ์และเพื่อแสดงความโปร่งใส การกำหนดข้อห้ามหลายประการของ กกต. ที่อาจทำให้เกิดความสับสน เช่น มีผู้สมัครตั้งคำถามว่า หากภรรยาและบุตรไปเดินช่วยหาเสียงมีความผิดหรือไม่ ซึ่งแนวทางของ กกต. ที่อธิบายคือ เข้าข่ายที่อาจถูกร้องเรียนความผิดได้ เพราะคนที่ช่วยหาเสียงต้องได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยหาเสียง และจะเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งที่ถูกกำหนดไว้ได้ ดังนั้นเฉพาะภรรยาและบุตรของผู้สมัครคนนั้นเท่านั้นที่จะสามารถเดินร่วมรณรงค์หาเสียงได้ แต่ในทางปฏิบัติจากการลงพื้นที่พบว่า กกต. ไม่ได้เคร่งครัดหรือสามารถติดตามนับจำนวนผู้ช่วยหาเสียงเลือกตั้ง และไม่ใช้เรื่องง่ายที่จะตีความเรื่องความสัมพันธ์ของบุคคลทั่วไปที่มีต่อผู้สมัครรับเลือกตั้งที่สนับสนุนหรือช่วยหาเสียงทางอ้อม รวมทั้งการใส่เสื้อหรือถือสัญลักษณ์ในการเดินรณรงค์หาเสียงซึ่งจะมีได้เฉพาะในส่วนของผู้ช่วยหาเสียงที่แจ้งรายชื่อให้แก่ กกต. การกำหนดค่าใช้จ่ายของ กกต. มีความหมายรวมถึงเงินที่บุคคลอื่นได้จ่ายหรือรับว่าจะจ่ายแทนและทรัพย์สินที่บุคคลอื่นได้นำมาให้ใช้หรือยกให้โดยไม่คิดค่าตอบแทน บนพื้นฐานที่ กกต. เชื่อว่า “ทุกอย่างไม่มีอะไรฟรี” ดังนั้น ทรัพย์สินต่างๆ ที่มีการให้มาจะถูกตีเป็นมูลค่าเพื่อนับเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งด้วย กรณีของการจ้างแรงงานในการหาเสียงเลือกตั้งให้ใช้หลักเกณฑ์ค่าแรงขั้นต่ำ 325 บาท โดยห้ามแรงงานต่างด้าวมาช่วยพูดในการหาเสียงแต่จ้างเป็นแรงงานได้

- การนับคะแนนไม่ตรงกับจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ในส่วนของการนับคะแนน จากข้อมูลพบว่าในบางหน่วยเลือกตั้งมีการนับคะแนนผิด คือ มีคะแนนเกินจากจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทำให้เป็นเหตุที่ต้องมีการนับคะแนนใหม่ สาเหตุประการหนึ่งคือ ตามกฎและแนวปฏิบัติในการนับคะแนนบัตรเลือกตั้งจากหีบเลือกตั้ง 2 ประเภทคือ ส.อบจ.และนาย อบจ. จัดให้มีการขานคะแนนพร้อมกัน ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน ทำให้อาจเกิดความสับสนของการฟังเสียงในการขานคะแนน นอกจากนี้ป้ายชื่คะแนนมีขนาดค่อนข้างเล็กที่ยากต่อการสังเกตตรวจสอบจากผู้สังเกตการณ์ด้วย

ข้อจำกัดและแนวทางในการจัดการการเลือกตั้งในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

การจัดการการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ (อบจ.) ที่ผ่านมา ท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้การจัดการเลือกตั้งมีการปรับเปลี่ยนแนวทางและมีจำนวนหน่วยเลือกตั้งของต้องเพิ่มจำนวนขึ้นจากเดิมที่จังหวัดเชียงใหม่เคยมีหน่วยเลือกตั้งอยู่ที่ 2,590 หน่วย ในครั้งนี้เพิ่มเป็น 3,131 หน่วย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 17 (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่) โดยกำหนดให้แต่ละหน่วยจัดให้มีจุดวัดอุณหภูมิ และมีเจลแอลกอฮอล์ล้างมือไว้ให้กับประชาชนได้ใช้ รวมทั้งการกำหนดให้มีการสวมหน้ากากอนามัยบริเวณในหน่วยเลือกตั้ง ซึ่งได้กำชับให้มีการคัดกรองตามมาตรการการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างไรก็ตาม จากการลงพื้นที่สังเกตการณ์ในวันเลือกตั้งตามหน่วยเลือกตั้งทั้งพื้นที่ในเขตอำเภอเมืองและเขตรอบนอกอำเภอเมือง พร้อมข้อมูลอาสาสมัครสังเกตการณ์เลือกตั้งพบว่า หน่วยเลือกตั้งหลายหน่วยประสบปัญหาพื้นฐานคล้ายกัน คือ ช่วงเวลาของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีความท้าทายต่อแนวทางในการจัดการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งแต่ละหน่วยเลือกตั้งมาก

การสร้าง ความเข้าใจและการเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งมีความกระชั้นชิดและมีขั้นตอนที่ทำให้การพยายามทำให้ทุกหน่วยเลือกตั้งมีมาตรฐานการปฏิบัติที่เหมือนกันค่อนข้างยาก จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลในวันเลือกตั้งหลายหน่วยเลือกตั้ง พบว่าแนวปฏิบัติในส่วนของสถานที่หน่วยเลือกตั้ง การติดป้าย การเว้นระยะของผู้มาลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และข้อห้ามบางประการเช่น การสวมหน้ากากอนามัยตลอดเวลาในการเข้าคูหาลงคะแนนเสียง การทำความสะอาดพื้นที่เป็นระยะ ยังไม่ได้มีการปฏิบัติเหมือนกัน ซึ่งโดยแนวทางมาตรฐานที่กกต.กำหนดไว้ คือ จะมีการตรวจวัดอุณหภูมิ ทั้งเจ้าหน้าที่ประจำหน่วย และผู้ที่มาใช้สิทธิ โดยหากพบอุณหภูมิร่างกายสูง เจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) จะให้พักคอย และดื่มน้ำเพื่อให้อุณหภูมิลดลง แต่หากอุณหภูมิยังสูง ก็จะมีการแยกคูหา ไว้ 1 คูหา เพื่อให้ประชาชนที่อุณหภูมิสูงกว่าเกณฑ์ไว้ลงทะเบียน

การกำหนดเขตในการรักษาระยะห่าง (Social Distancing) ในแต่หน่วยเลือกตั้งมีการกำหนดแนวทางในเรื่องนี้ไม่เหมือนกัน บางพื้นที่มีการกำชับเข้มงวด ในขณะที่หลายหน่วยเลือกตั้งไม่มีการบังคับใช้ ซึ่งจากการสอบถามเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งพบว่า การมาลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนมีลักษณะบางตาและไม่ได้มากันเป็นกลุ่มหรือหมู่คณะดังเช่นการเลือกตั้ง ส.ส. ในปี 2562 ทำให้ไม่ต้องการสร้างความยุ่งยากในการลงคะแนนเสียงซึ่งมีการกำหนดมาตรการป้องกันโควิด จากการสวมหน้ากากอนามัย วัดอุณหภูมิอยู่แล้ว

ข้อร้องเรียนภายหลังการเลือกตั้ง

ภายหลังจากมีการประกาศผลคะแนนการเลือกตั้งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งนายพิชัยจากพรรคเพื่อไทยชนะการเลือกตั้ง ได้มีการนำหลักฐานเข้าร้องเรียนกับ กกต.เชียงใหม่ รวมทั้ง 24 คำร้อง โดยเรื่องร้องเรียนทั้งหมด 24 เรื่องเป็นเรื่องเดียวกัน คือ กรณีที่นายทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี โพสต์จดหมายและคลิปวิดีโอในเฟซบุ๊กส่วนตัวเพื่อสนับสนุนนายพิชัยเลิศพงศ์อดีต ผู้สมัครนายก อบจ.เชียงใหม่จากพรรคเพื่อไทย โดยเนื้อหาเป็นการขอให้ชาวเชียงใหม่ คิดถึงผลงานการสร้างพรรคไทยรักไทยและพรรคเพื่อไทยของตนเอง แล้วลงคะแนนเลือกนายพิชัย เป็นนายก อบจ. โดยผู้ร้องได้ขอให้ กกต.สอบสวนเนื่องจากเชื่อว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ถูกร้องกรรมการฝ่าฝืนกฎหมายเลือกตั้งตาม พ.ร.บ. การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2563 ในมาตรา 65 อนุ 1 และ อนุ 5 กรณีสัญญาว่าจะให้หาเสียงด้วยการหลอกลวง จูงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยม ทั้งหมดนี้ เป็นข้อร้องเรียนซึ่ง กกต.จะต้องมีการสอบสวนให้ได้ข้อเท็จจริง (เชียงใหม่นิวส์, 2564) อย่างไรก็ตาม สำนักงาน กกต.จังหวัดเชียงใหม่อยู่ระหว่างการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อเสนอ กกต.พิจารณาว่ามีมูลที่ตั้งคณะกรรมการสืบสวนหรือไม่ ขณะเดียวกันกรณีดังกล่าว ยังทำให้เกิดการร้องเรียนต่อกกต. ขอให้พิจารณาเสนอศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรรคเพื่อไทย เนื่องจากการกระทำของนายทักษิณนั้น เข้าข่ายครอบงำ ชี้นำการดำเนินกิจการของพรรค ผิดกฎหมายพรรคการเมือง

อย่างไรก็ตาม โดยถึงปัจจุบัน กกต. มีมติให้ประกาศรับรองนายก อบจ.รวมแล้ว 65 จังหวัด ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ได้พิจารณารับรองผลการเลือกตั้งนายก อบจ. เชียงใหม่ในวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 ซึ่งสำนักงาน กกต.จังหวัด ยังดำเนินการสอบสวนเรื่องร้องเรียนไม่แล้วเสร็จ และระยะเวลาที่เหลือจนถึงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2564 ที่เป็นวันสุดท้ายของกรอบเวลา 60 วัน นับแต่วันเลือกตั้ง ซึ่ง กกต.ต้องประกาศรับรองการเลือกตั้ง กกต.ไม่สามารถจัดการเลือกตั้งใหม่ได้ หากว่ามีกรณีการกระทำทุจริต จึงประกาศรับรองผลการเลือกตั้งไปก่อนแล้วจะมาพิจารณาเรื่องร้องเรียน ร้องคัดค้านภายหลัง หากมีมติเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง หรือสั่งเลือกตั้งใหม่ ก็จะเสนอศาลอุทธรณ์พิจารณา (เดลินิวส์, 2564) หากพิจารณาจากกรณีการพิจารณาข้อร้องเรียนและการดำเนินการตาม

ขั้นตอนกฎหมายกับเงื่อนไขเวลาในการรับรองผลการเลือกตั้ง พบว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญของการจัดการเลือกตั้งของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งในระดับจังหวัด การรวบรวมข้อมูลหลักฐาน การพิจารณาที่ละเอียดอ่อนไม่สามารถกระทำใด้ภายใต้เงื่อนไขเวลาที่กำหนด ที่ส่งผลต่อการลั่นที่อาจสร้างความเสียหายและฟ้องร้องได้หากมีการดำเนินการถึงชั้นศาลและต้องมีการจัดการเลือกตั้งใหม่หรือมีการเปลี่ยนแปลงผลการเลือกตั้งใด ๆ การพิจารณาปรับเปลี่ยนกฎหมายและแนวทางการจัดการเลือกตั้งที่ยืดหยุ่น เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติการจริงในพื้นที่ที่มีความจำเป็นที่หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องต้องเร่งดำเนินการเพื่อไม่ให้เกิดความไม่ชอบธรรมและความลั่นของผลประโยชน์ทางการเมืองที่กฎหมายหรือระเบียบบางประการอาจมีผลเอื้อต่อกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมืองใดๆ ได้

จากข้อมูลบทที่ 4 สรุปได้ว่า ในการเลือกตั้ง อบจ.เชียงใหม่ ยังคงมีการใช้วิธีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งแบบเดิมที่ไม่เน้นการใช้สื่อออนไลน์ เพราะพฤติกรรมของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมีความแตกต่างออกไปจากการเลือกตั้งทั่วไประดับชาติ ทำให้กลุ่มการเมืองในท้องถิ่นและพรรคการเมืองเน้นการใช้ป้ายหาเสียง แผ่นพับแนะนำตัวเอง การลงพื้นที่เพื่อพบปะ พูดคุยกับประชาชนเพราะบริบทความเป็นท้องถิ่นที่เชื่อมกับนักการเมืองท้องถิ่น ตามเวทีปราศรัยกลับมีความสำคัญมากขึ้นในการหาเสียงเลือกตั้งระดับท้องถิ่นเนื่องจากบทบาทของพรรคการเมืองเข้ามามีอิทธิพลชัดเจนในการเลือกตั้ง ทำให้การเชื่อมโยงบุคคลหรือนโยบายของพรรคการเมืองจะสื่อสารได้มาก กับการปราศรัยที่ทำให้กลุ่มการเมืองในท้องถิ่นที่แข่งขันต้องปรับกลยุทธ์ตามแนวนโยบายในการหาเสียงต่างๆ ยังคงเป็นนโยบายที่เน้นการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่ยืดโยงกับพื้นที่ เน้นลักษณะเฉพาะของความเป็นท้องถิ่นนิยมของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยประเด็นสำคัญที่ยังคงปรากฏในช่วงเวลาของการหาเสียงเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็น การต่อสู้ของตระกูลการเมือง การซื้อเสียง ระบบหัวคะแนนทั้งในบทบาทผู้นำที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ยังคงเกิดขึ้นในฐานะองค์ประกอบสำคัญของการเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น หากแต่ความหมายของเงินซื้อเสียงและหัวคะแนนเริ่มเปลี่ยนแปลงไปที่ทำให้ประชาชนสร้างความหมายใหม่ของเงินซื้อเสียงในฐานะค่าตอบแทน ที่เหมือนจะชอบธรรมมากขึ้นแม้จะผิดกฎหมายก็ตาม ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ คำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเลือกตั้งและความผิดในการเลือกตั้งที่บทบาทของหน่วยงานภาครัฐ ทั้งคณะกรรมการการเลือกตั้ง กระทรวงมหาดไทย และ สำนักงาน อบจ. ที่ต้องทำงานร่วมกันในการทำข้อมูลและจัดการเลือกตั้ง ปัญหาสำคัญที่พบในการเลือกตั้ง คือ เรื่องของความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และที่สำคัญคือ การต่อสู้แข่งขันกันอย่างรุนแรงจนนำไปสู่การกระทำที่ผิดกฎหมาย เช่น การซื้อเสียง การว่ากล่าวให้ร้าย และการทำลายทรัพย์สิน แต่ด้วยงบประมาณ เวลา และบุคลากรที่จำกัด การดำเนินการในการจัดการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมายและมีประสิทธิภาพย่อมเกิดขึ้นได้ยาก ซึ่งประเด็นนี้ควรนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการสนับสนุนการจัดการเลือกตั้งให้มีประสิทธิภาพด้วยการสนับสนุนเครื่องมือและทรัพยากรให้กับองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเลือกตั้ง

บทที่ 5

การนำเสนอข้อมูลแบบสำรวจปัจจัยและพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563

ในบทนี้ ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลวิจัยเชิงสำรวจจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสำรวจเชิงปริมาณที่นำมาวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ โดยการนำเสนอจะนำเสนอเป็นตารางค่าร้อยละ ประกอบกับแผนภูมิรูปภาพ ทั้งกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่จำนวน 400 ตัวอย่าง และกลุ่มประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 236 โดยอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตอำเภอเมืองและอำเภอรอบนอกที่มีการแข่งขันทางการเมืองในพื้นที่จากฐานข้อมูลการเลือกตั้งทั่วไปวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 โดยข้อมูลที่จะนำเสนอในบทนี้จะเป็นข้อมูลเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและปัจจัยในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563 จากการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 สะท้อนภูมิรัฐศาสตร์ของจังหวัดเชียงใหม่ได้อย่างดี การต่อสู้ทางการเมืองระหว่างกลุ่มการเมืองกับพรรคการเมืองทั้งผู้สมัครนายก อบจ. และสมาชิกสภา อบจ. สะท้อนนัยยะสำคัญทางการเมืองของจังหวัดเชียงใหม่ที่จะส่งผลกระทบต่อเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นอื่นๆ ที่ตามมาไม่ว่าจะเป็นเลือกตั้งเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และเป็นทิศทางของการพัฒนาพรรคการเมืองเพื่อสร้างความพร้อมในการเลือกตั้งทั่วไปที่อาจจะเกิดขึ้นไม่ตามวาระ แต่ตามสถานการณ์การเมืองที่เปลี่ยนแปลง

อย่างไรก็ตาม การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและปัจจัยในลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง มีส่วนเกี่ยวข้องกับบทบาทของ อบจ. เพื่อให้เห็นความเข้าใจของประชาชนที่มีการเสนอความคิดเห็นเชื่อมโยงกับความคาดหวังในบทบาทหน้าที่ อบจ. ที่พึงมี หากสรุปประเด็นของบทบาทหน้าที่ อบจ. ตาม พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และ พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 จึงสามารถสรุปได้ดังนี้ (ชำนานญ จันทรเรือง, 2563)

1. อบจ. มีหน้าที่สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น เช่น การอุดหนุนงบประมาณให้ อบต./เทศบาลนำไปใช้จัดบริการสาธารณะ เช่น ถนน สะพาน โดยเฉพาะ หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้น้อย ในหลักการช่วยลดความเหลื่อมล้ำการพัฒนาในพื้นที่จังหวัด แต่หากมองในทางการเมืองถือเป็นการสร้างกลไกอุปถัมภ์ทางการเมืองระหว่าง อบจ. กับหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่นในระดับเทศบาลกับ อบต. การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ที่มีผลต่อการพัฒนาพื้นที่ อบต. หรือเทศบาลขนาดเล็กผ่านระบบงบประมาณ เป็นกระบวนการสร้างการพึ่งพิงเชิงนโยบายการเมืองได้เช่นกัน
2. อบจ. ทำหน้าที่เป็นผู้เชื่อมประสานระหว่างภาคส่วนต่างๆ ทั้งเอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น สามารถเรียกค่าบริการได้ โดยตราเป็นข้อบัญญัติ เช่น อบจ. เชียงใหม่มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 หรือ การประกาศของ อบจ. เรื่อง การนำมูลฝอยเข้าจัดการในศูนย์จัดการขยะมูลฝอยรวมแบบครบวงจร. ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2562

3. อบจ.อาจมอบให้เอกชนกระทำการ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ อบจ.และเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบริการหรือค่าตอบแทนที่เกี่ยวข้องแทน อบจ.ได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน
4. การดำเนินกิจการของ อบจ.ที่มีลักษณะเป็นการพาณิชย์อาจทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด
5. การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด เช่น ปัจจุบันมีการจัดซื้อกล้องวงจรปิดติดตั้งตามจุดสำคัญต่างๆ หน้าที่นี้โดยทางปฏิบัติจึงทำเพียงสนับสนุนวัสดุครุภัณฑ์ให้แก่ตำรวจ
6. การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อื่น เช่น หอประชุมของ อบจ.พระนครศรีอยุธยา นอกจากบริการเอกชนแล้ว ยังบริการแก่หน่วยงานของราชการส่วนภูมิภาค โดยเก็บค่าธรรมเนียมด้วย แต่อัตราค่าธรรมเนียมน้อยกว่าเอกชน

“มาตรา 17 ของ พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ซึ่งบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ อบจ.ได้เริ่มต้นด้วยคำว่า “ภายใต้บังคับมาตรา 16” (มาตรา 16 เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่เทศบาล และ อบต.) นั้นหมายความว่า กรณีกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ อบจ.เรื่องใดซ้ำกับเทศบาล หรือ อบต. ก็ให้เทศบาล หรือ อบต.แห่งนั้นๆ เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการก่อน” (ชำนาญ จันทร์เรือง, 2563)

บทบาทหน้าที่ของ อบจ. ซึ่งอิงกับกฎหมายทั้งในระดับรัฐธรรมนูญและกฎหมายระดับอื่นๆ มีผลทำให้อำนาจหน้าที่ของ อบจ. ในทางปฏิบัติการยังมีค่อนข้างจำกัดและพื้นที่ที่ซ้อนทับกับหน่วยราชการอื่นๆ ซึ่งส่งผลทำให้การบริหารจัดการการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ คือ จากข้อมูลภาพรวมของประชาชนพบว่า ประชาชนมีการติดตามข้อมูลทางการเมืองผ่านสื่อช่องทางต่างๆ มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นและบทบาททางการเมืองที่พร้อมจะมีส่วนร่วมและแสดงออกทางการเมือง เห็นได้จากการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่ในปี พ.ศ. 2562 กว่า 75% ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง แต่ในมิติของกฎหมายและหลักเกณฑ์และบทบาทหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ที่ส่งผลต่อข้อขัดแย้งในพื้นที่ ดังนั้น การสำรวจความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนการศึกษาพฤติกรรมในการเลือกตั้ง อบจ. จึงเป็นข้อมูลสำคัญในการนำมาสู่การทำความเข้าใจผลคะแนนเลือกตั้งเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างพื้นที่ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นต่อไป

5.1 ข้อมูลแบบสำรวจแบบสำรวจปัจจัยในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ2563 ของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 400 คน

ในเบื้องต้นนี้ผู้วิจัยนำข้อมูลของกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 400 คน โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยายและการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกเป็น 5 ตอน ตามลำดับต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสำรวจ
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดแก้ไขมากที่สุด
- ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิด

โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ \bar{x} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสำรวจ

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปรากฏผลดังตารางที่ 5.1 - 5.5

ตารางที่ 5.1 จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ (n=400)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	162	40.5
หญิง	220	55
อื่นๆ	18	4.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 5.1 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 40.5 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.2 จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนา (n=400)

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
กระบี่	2	0.5
กรุงเทพฯ	21	5.25
กำแพงเพชร	2	0.5
ขอนแก่น	1	0.25
ชลบุรี	4	1
ชัยนาท	1	0.25
ชัยภูมิ	1	0.25
เชียงราย	27	6.75
เชียงใหม่	196	49
ตรัง	1	0.25
ตาก	4	1
นครปฐม	1	0.25
นครพนม	1	0.25
นครราชสีมา	1	0.25
นครสวรรค์	4	1
น่าน	11	2.75
บึงกาฬ	1	0.25
ปทุมธานี	2	0.5
พะเยา	11	2.75
พังงา	3	0.75
พิจิตร	2	0.5
พิษณุโลก	4	1
เพชรบุรี	1	0.25
เพชรบูรณ์	5	1.25
แพร่	7	1.75
ภูเก็ต	5	1.25
มหาสารคาม	1	0.25
แม่ฮ่องสอน	5	1.25
ร้อยเอ็ด	1	0.25
ระยอง	1	0.25
ราชบุรี	1	0.25
ลำปาง	23	5.75

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ลำพูน	15	3.75
เลย	1	0.25
สกลนคร	2	0.5
สงขลา	3	0.75
สตูล	1	0.25
สมุทรปราการ	2	0.5
สมุทรสาคร	2	0.5
สุโขทัย	7	1.75
สุราษฎร์ธานี	1	0.25
อยุธยา	1	0.25
อุดรธานี	4	1
อุตรดิตถ์	8	2
อุทัยธานี	2	0.5
รวม	400	100

ตารางที่ 5.3 จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะ (n=400)

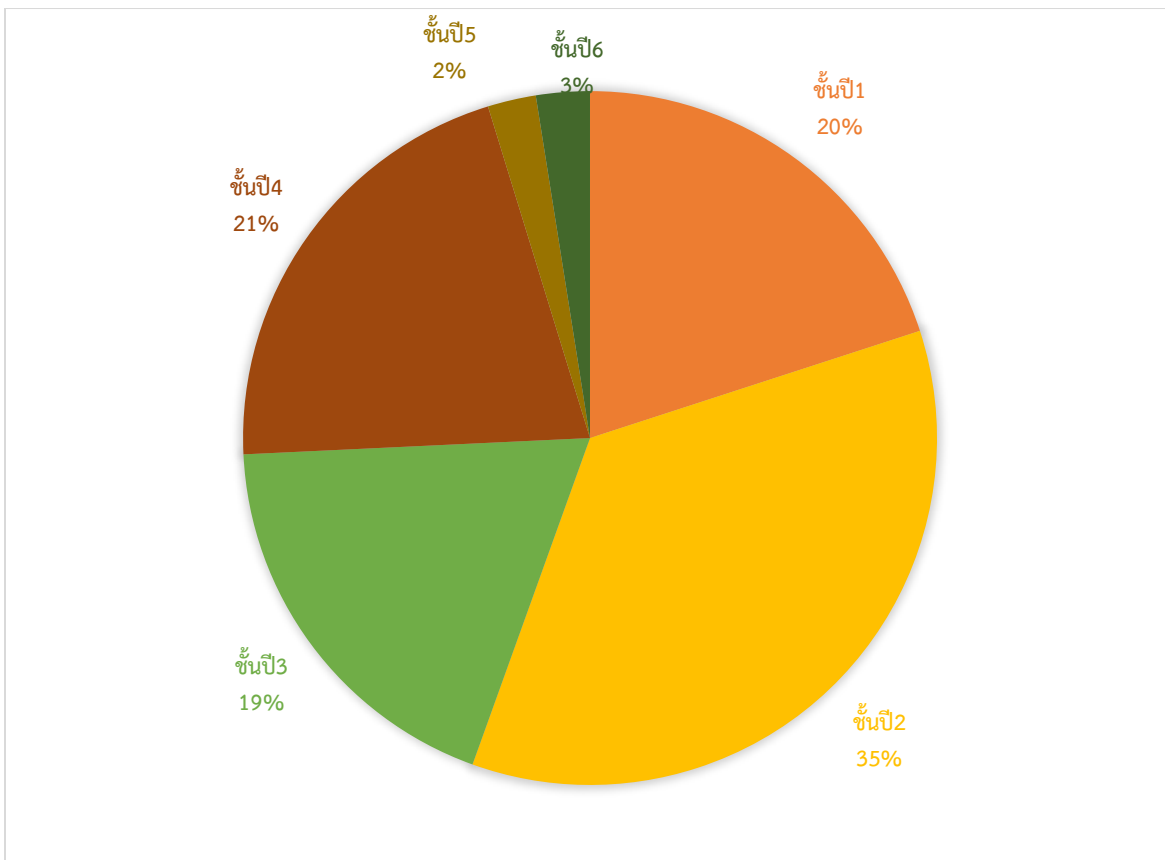
ที่	คณะ	จำนวน	ร้อยละ
1	เกษตรศาสตร์	20	5
2	ทันตแพทยศาสตร์	20	5
3	นิติศาสตร์	20	5
4	บริหารธุรกิจ	19	4.75
5	พยาบาลศาสตร์	20	5
6	แพทยศาสตร์	20	5
7	เภสัชศาสตร์	20	5
8	มนุษยศาสตร์	20	5
9	รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์	20	5
10	วิจิตรศิลป์	20	5
11	วิทยาลัยศิลปะ สื่อและเทคโนโลยี	20	5
12	วิทยาศาสตร์	20	5
13	วิศวกรรมศาสตร์	20	5
14	ศึกษาศาสตร์	20	5

ตารางที่ 5.4 จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกชั้นปี (n=400)

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปี1	80	20
ชั้นปี2	142	35.5
ชั้นปี3	75	18.75
ชั้นปี4	84	21
ชั้นปี5	9	2.25
ชั้นปี6	10	2.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 5.4 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่อยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 35.5 ชั้นปี 4 คิดเป็นร้อยละ 21 และชั้นปี 1 คิดเป็นร้อยละ 20 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 5.2 จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกชั้นปี

ตารางที่ 5.5 จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามข้อความคำถามการตัดสินใจไปเลือกตั้งท้องถิ่น ในวันที่ 20 ธันวาคม 2563 (n=400)

ที่	ข้อความคำถาม	จำนวน	ร้อยละ
1	ไป	70	17.5
2	ไปและมีพรรคหรือบุคคลที่ตัดสินใจจะลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแล้ว	61	15.25
3	ยังไม่ตัดสินใจ	77	19.25
4	ยังไม่แน่ใจ	70	17.5
5	ไม่ไป	34	8.5
6	ไม่ไปแต่ทำหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อรักษาสีทธิ	88	22
7	รวม	400	100

จากตารางที่ 5.5 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ตอบไม่ไปแต่ทำหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อรักษาสีทธิ คิดเป็นร้อยละ 22 ยังไม่ตัดสินใจ คิดเป็นร้อยละ 19.25 ไปและยังไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 17.5 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปรากฏผลดังตารางที่ 5.6

ตารางที่ 5.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง (n=400)

ข้อที่	ข้อความคำถาม	☐	จำนวน	ใช่	ร้อยละ	ไม่ใช่	ร้อยละ	รวม
1	ผู้สมัครแข่งขันตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนทั้งสิ้น 2 คน	ไม่ใช่	399	174	43.60	255	56.40	100
2	ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี	ไม่ใช่	399	184	46.1	215	53.9	100
3	การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่กำหนดให้จัดขึ้นในวันที่ 20 ธันวาคม 2563	ใช่	398	361	90.7	38	9.5	100
4	จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีจำนวนทั้งหมด 30 คน	ไม่ใช่	396	225	56.8	171	43.2	100
5	การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นการเลือกตั้งโดยตรง	ใช่	399	315	78.9	84	21.1	100

ข้อที่	ข้อความคำถาม	☐	จำนวน	ใช่	ร้อยละ	ไม่ใช่	ร้อยละ	รวม
6	ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่จำเป็นต้องสังกัดพรรคการเมือง	ใช่	398	188	47.2	211	53	100
7	ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถลงคะแนนเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดล่วงหน้าเหมือนการเลือกตั้งทั่วไป	ไม่ใช่	398	144	36.2	254	63.8	100
8	บัตรเลือกตั้งแบ่งเป็น 2 ใบ ได้แก่ บัตรเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่	ใช่	398	285	71.6	113	28.4	100
9	ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่า 30 วัน	ไม่ใช่	397	283	71.3	114	28.7	100
10	หากผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่สามารถไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้ต้องทำหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเจ็ดวันก่อนการเลือกตั้งหรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันเลือกตั้งจึงจะไม่ถูกจำกัดสิทธิทางกฎหมาย	ใช่	396	322	81.3	74	18.7	100

* หมายเหตุ จำนวนค่า n ที่คลาดเคลื่อนไม่ครบจำนวน 400 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างบางคนไม่ได้ตอบแบบสอบถามในส่วนการวัดความรู้ความเข้าใจ

จากข้อมูลในตารางที่ 5.6 จะเห็นว่าการวัดความรู้ความเข้าใจของนักศึกษามีความน่าสนใจ 3 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานคือ การเลือกตั้งนายก อบจ. และ ส.อบจ. เป็นการเลือกตั้งโดยตรง และวันเลือกตั้งคือ วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 โดยมีบัตรเลือกตั้ง 2 ใบ แต่ที่น่าสนใจ คือ การมีความรู้เรื่องการรักษาสีสิทธิในกรณีที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

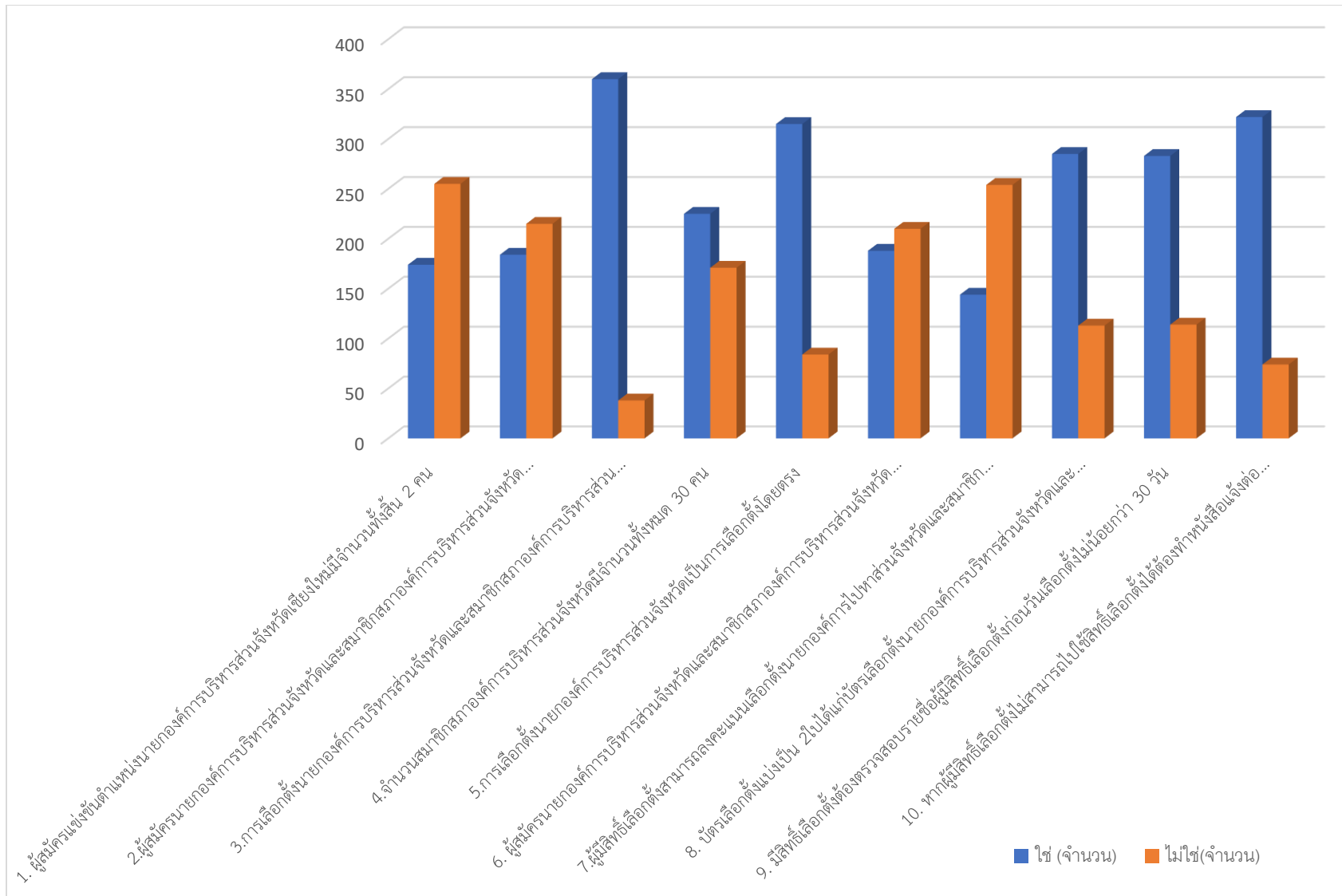
ประเด็นที่ 2 ความรู้ความเข้าใจที่มีนักศึกษาตอบผิดมากกว่าตอบถูกคือ ประเด็นเกี่ยวกับพื้นที่จังหวัดกำหนดการของ กกต. และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง โดยที่นักศึกษาจำนวนเกินครึ่งมากที่สุดคือ ไม่รู้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่า 25 วันซึ่งจากการเก็บข้อมูลพบว่านักศึกษาไม่ได้มีการติดตามเรื่องกฎหรือประกาศของ กกต. เท่าใด เนื่องจากเชื่อว่าความรู้สำคัญคือเกี่ยวกับแค่การไปใช้สิทธิในวันเลือกตั้งและการหาเสียงของนักการเมือง นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนมากไม่รู้ว่าจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีจำนวนทั้งหมด 42 คน จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามกว่าครึ่งไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่จึงไม่ได้ติดตามข้อมูลทางการเมืองหรือติดตามข้อมูลพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มากนัก กลุ่มตัวอย่างกว่า 46.1% มีความเข้าใจว่าวาระของการดำรงตำแหน่งของนายก อบจ. และ ส.อบจ. มีวาระอยู่ใน

ตำแหน่งคราวละ 2 ปี ซึ่งที่ถูกต้อง คือ วาระ 4 ปี ความรู้ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย ยังถือว่ารู้เรื่องพื้นฐาน เนื่องจากความผูกพันกับพื้นที่และการติดตามข่าวสารยังน้อย โดยเฉพาะการเลือกตั้งท้องถิ่น ไม่ได้ปรากฏในสื่อระดับชาติมากเท่ากับการเลือกตั้งระดับชาติที่การเข้าถึงข้อมูลระดับพรรคการเมืองกับการเคลื่อนไหวของแกนนำพรรค หัวหน้าพรรคมีเกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง

ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่จำเป็นต้องสังกัดพรรคการเมือง ในประเด็นนี้เชื่อว่าความสับสนในเรื่องการสังกัดพรรคการเมืองเกิดจาก ความไม่รู้เรื่องของบทบาทพรรคการเมืองในระดับท้องถิ่น และกลุ่มการเมืองอิสระที่แข่งขันในการเลือกตั้งเกิดความเข้าใจว่านั่น คือ พรรคการเมืองท้องถิ่น ซึ่งนักศึกษาอาจจะไม่เข้าใจความหมายของพรรคการเมืองตามกฎหมาย จนเชื่อว่ากลุ่มการเมืองก็คือพรรคการเมืองเช่นกัน

ประเด็นที่ 3 ในเรื่องของการแข่งขันทางการเมือง กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษา 43.60% เชื่อว่าผู้ลงสมัครแข่งขันเป็นนายก อบจ. มีจำนวนเพียง 2 คน ซึ่งในข้อเท็จจริงมีจำนวนถึง 6 คน แต่ด้วยบริบทของการแข่งขันทางการเมืองของกรเลือกตั้งที่ต่อสู้อันหว่างพรรคเพื่อไทยและกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม ซึ่งต่างมีบทบาทในการเมืองเชียงใหม่มาต่อเนื่อง ทำให้กลุ่มการเมืองและผู้สมัครอิสระอื่นๆ ไม่ได้รับความสนใจและเข้าใจถึงสถานการณ์ในการแข่งขันเท่าใด

แผนภูมิที่ 5.3 จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปรากฏผลดังตารางที่ 5.7-5.9

ตารางที่ 5.7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (n=400)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ	ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจ										รวม (ร้อยละ)
	มากที่สุด	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	น้อย	ร้อยละ	น้อยที่สุด	ร้อยละ	
คุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง											
เพศ	24	6.04	64	16.12	117	29.47	63	15.87	129	32.5	100
อายุ	39	9.77	96	24.06	162	40.6	49	12.28	53	13.3	100
ระดับการศึกษา	148	37	144	36	77	19.25	18	4.5	13	3.25	100
เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงและประสบการณ์ทางการเมืองเช่นเป็นอดีตนักการเมืองอดีตผู้นำท้องถิ่นหรือมีชื่อเสียงในสังคม	57	14.25	118	29.5	166	41.5	40	10	19	4.75	100
สังกัดพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองเดียวกับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายก อบจ.	46	11.6	95	23.9	168	42.2	50	12.6	39	9.8	100
มาจากตระกูลการเมืองในพื้นที่	33	8.3	61	15.3	127	31.8	92	23.1	86	21.6	100
ผู้สมัครต้องสังกัดพรรคการเมือง	40	10.05	82	20.6	159	39.95	61	15.33	56	14.07	100
ผู้สมัครเป็นกลุ่มการเมืองท้องถิ่น	39	9.8	85	21.4	168	42.2	67	16.8	39	9.8	100
ผู้สมัครเป็นผู้สมัครอิสระ	42	10.53	88	22.06	184	46.12	59	14.79	26	6.5	100
นโยบายของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในการหาเสียง	178	44.5	118	29.5	82	20.5	16	4	6	1.5	100
ผู้สมัครมีความเชื่อมโยงกับพรรคการเมืองเดียวกันกับ ส.ส. ในพื้นที่	49	12.3	97	24.3	166	41.6	53	13.3	34	8.5	100
รูปแบบและวิธีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง											
รหาเสียง(รถแห่)	51	12.8	79	19.8	136	34.1	75	18.8	58	14.5	100
การปราศรัยหาเสียง	100	25	141	35.3	106	26.5	37	9.3	16	4	100

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ	ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจ										รวม (ร้อยละ)
	มากที่สุด	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	น้อย	ร้อยละ	น้อยที่สุด	ร้อยละ	
ป้ายหาเสียง	63	15.75	116	29	134	33.5	51	12.75	36	9	100
แผ่นพับแนะนำตัว	43	10.8	89	22.4	147	36.9	78	19.6	41	10.3	100
สื่อสังคมออนไลน์	136	34	140	35	85	21.25	31	7.75	8	2	100
ค่าตอบแทนหรือเงินซื้อเสียง	28	7	31	7.8	58	14.5	33	8.3	249	62.4	100

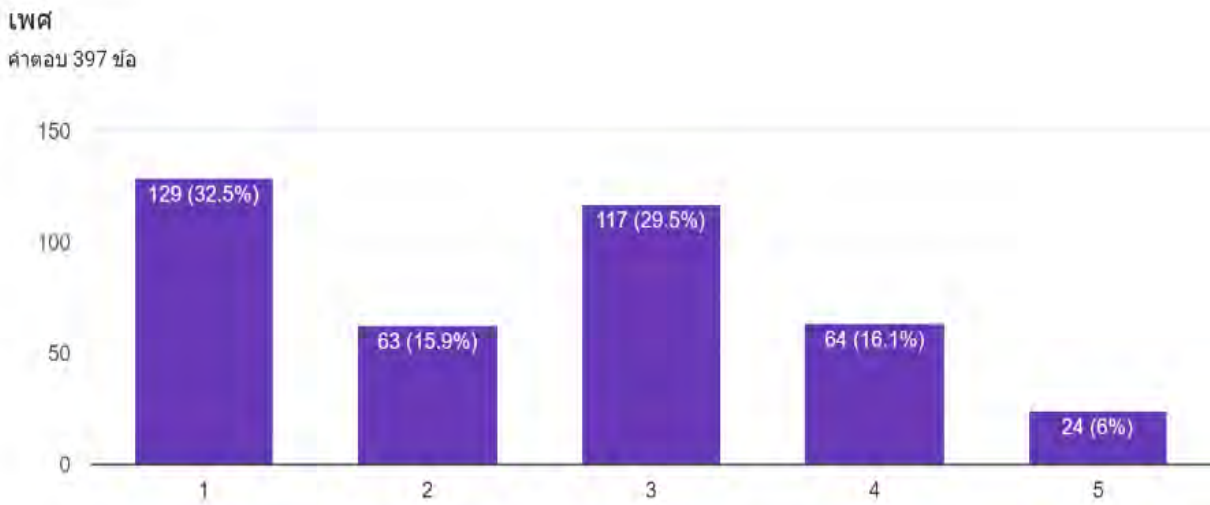
ตารางที่ 5.8 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (n=400)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ	\bar{x}	การแปลผล
คุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง		
เพศ	2.47	น้อย
อายุ	3.05	ปานกลาง
ระดับการศึกษา	3.99	มาก
เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงและประสบการณ์ทางการเมืองเช่นเป็นอดีตนักการเมืองอดีตนายกหรือมีชื่อเสียงในสังคม	3.39	ปานกลาง
สังกัดพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองเดียวกับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายก อบจ. มาจากตระกูลการเมืองในพื้นที่	2.66	ปานกลาง
ผู้สมัครต้องสังกัดพรรคการเมือง	2.97	ปานกลาง
ผู้สมัครเป็นกลุ่มการเมืองท้องถิ่น	3.04	ปานกลาง
ผู้สมัครเป็นผู้สมัครอิสระ	3.19	ปานกลาง
นโยบายของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในการหาเสียง	4.11	มาก
ผู้สมัครมีความเชื่อมโยงกับพรรคการเมืองเดียวกันกับส.ส.ในพื้นที่	3.18	ปานกลาง
รูปแบบและวิธีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง		
รหาเสียง(รถแห่)	2.97	ปานกลาง
การปราศรัยหาเสียง	3.68	มาก
ป้ายหาเสียง	3.29	ปานกลาง
แผ่นพับแนะนำตัว	3.04	ปานกลาง
สื่อสังคมออนไลน์	3.91	มาก
ค่าตอบแทนหรือเงินซื้อเสียง	1.89	น้อย

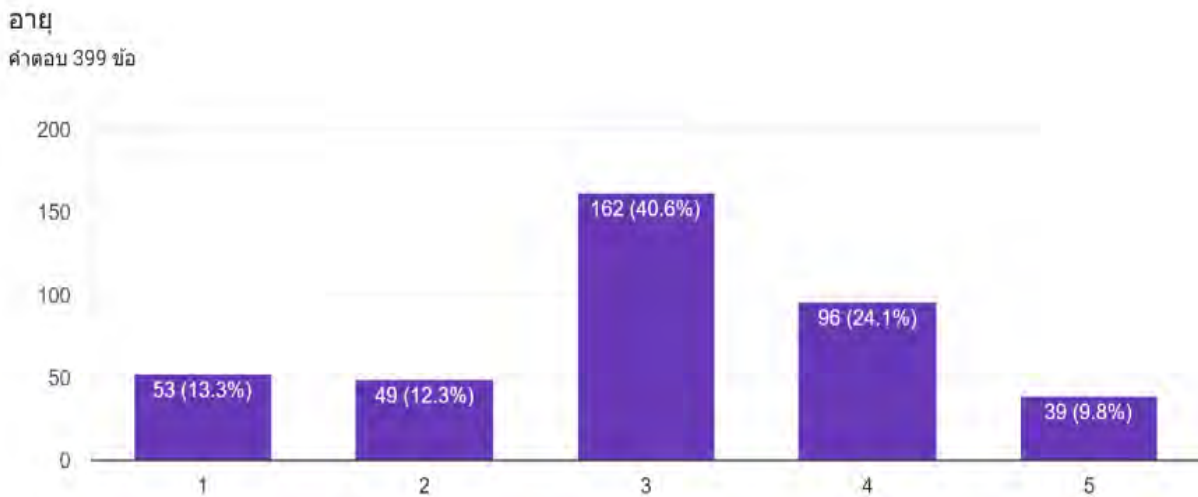
จากตารางที่ 5.7 และ 5.8 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้งส่วนใหญ่คำนึงถึงนโยบายของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในการหาเสียงซึ่งอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 และพบว่าเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงและประสบการณ์ทางการเมือง เช่น เป็นอดีตนักการเมืองอดีตนายกหรือมีชื่อเสียงในสังคมในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.99 และเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงและประสบการณ์ทางการเมืองเช่นเป็นอดีตนักการเมืองอดีตนายกหรือมีชื่อเสียงในสังคมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.39 ตามลำดับ ในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคล คือ ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดและปัจจัยด้านนโยบายของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในการหาเสียงเลือกตั้งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ในขณะที่ปัจจัยเรื่องเพศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงน้อยที่สุดในส่วนของรูปแบบการหาเสียงเลือกตั้งกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซึ่งเป็นนักศึกษาเห็นว่าสื่อสังคมออนไลน์ คือ สื่อที่มีผลมากที่สุดในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านรูปแบบและวิธีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งปัจจัยสื่อสังคม

ออนไลน์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.91 การปราศร้ยหาเสียงระดับมาก มีค่าเฉลี่ย3.68 และป้ายหาเสียง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 แต่ในตารางที่ 5.7 จำนวนกลุ่มตัวอย่างถึง 62.4 % เชื่อว่าเงินซื้อเสียงไม่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

แผนภูมิที่ 5.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้งที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

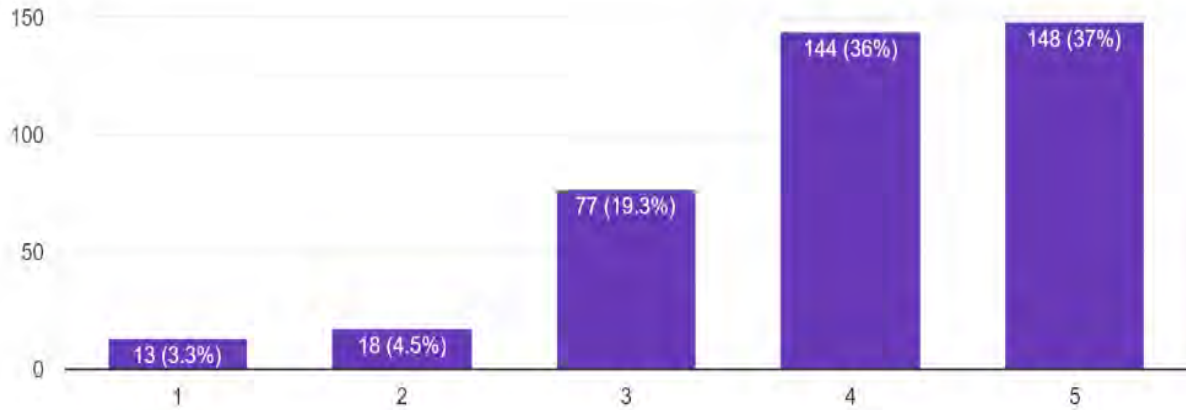
ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง (เพศ)

ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง (อายุ)

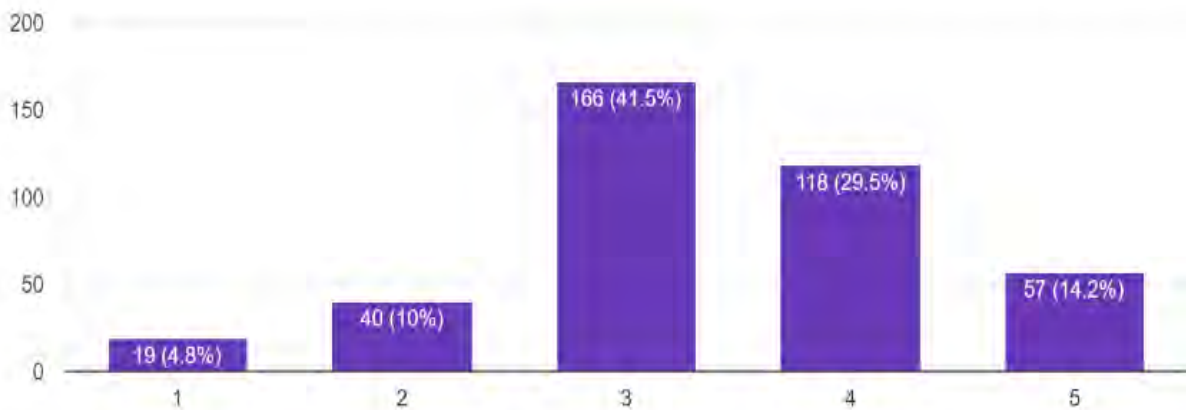
ระดับการศึกษา

คำตอบ 400 ข้อ

ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง (ระดับการศึกษา)

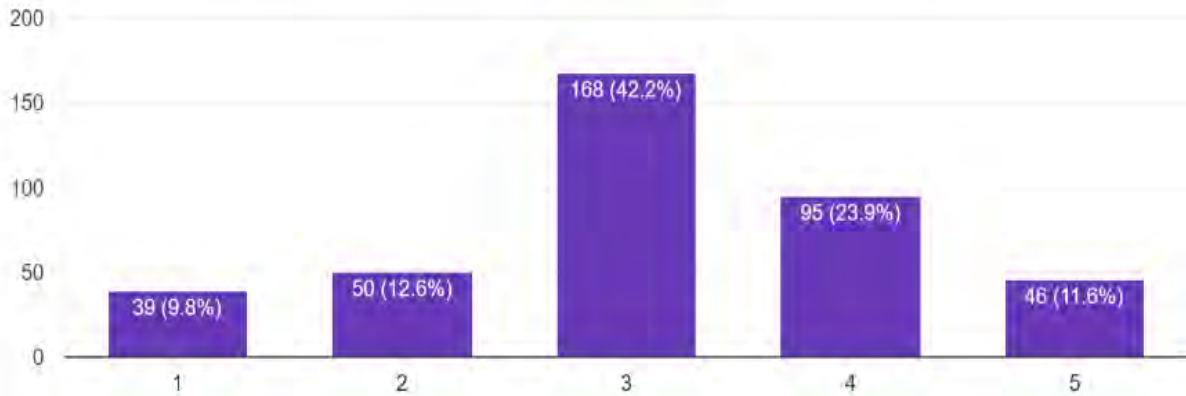
เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงและประสบการณ์ทางการเมืองเช่นเป็นอดีตนักการเมืองอดีตผู้นำท้องถิ่นหรือมีชื่อเสียงในสังคม
คำตอบ 400 ข้อ

ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง
(การมีชื่อเสียงและประสบการณ์ทางการเมือง)

สังกัดพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองเดียวกับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายก อบจ.

คำตอบ 398 ข้อ

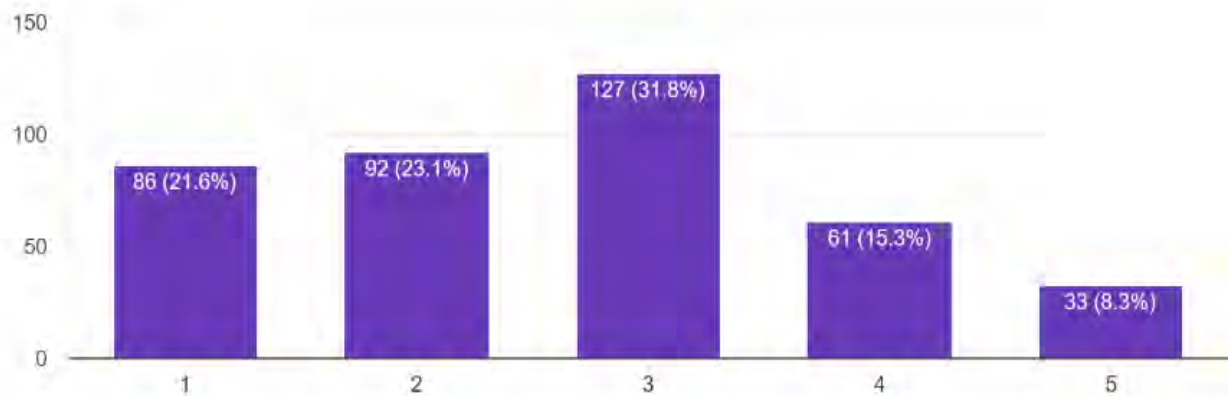

ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง

(สังกัดพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองเดียวกับผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายก อบจ.)

มาจากตระกูลการเมืองในพื้นที่

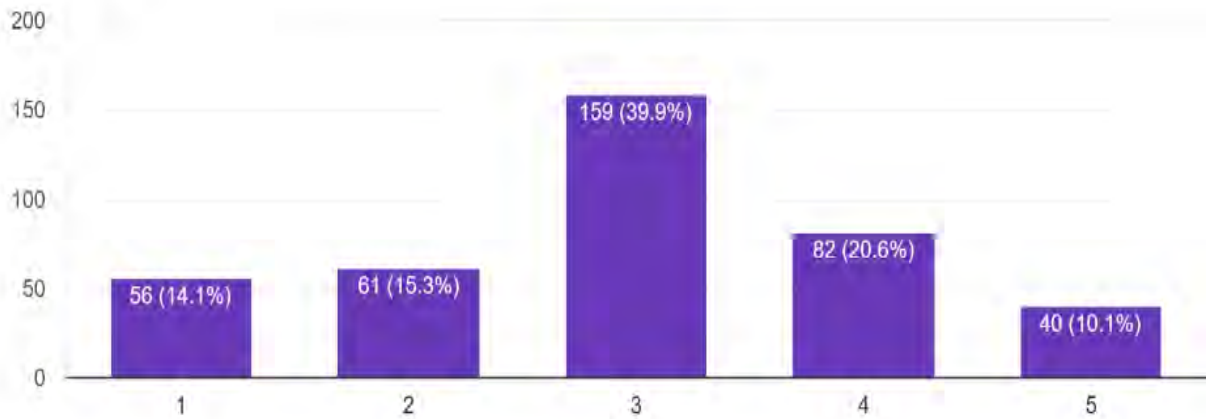
คำตอบ 399 ข้อ

ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง (มาจากตระกูลการเมืองในพื้นที่)

ผู้สมัครต้องสังกัดพรรคการเมือง

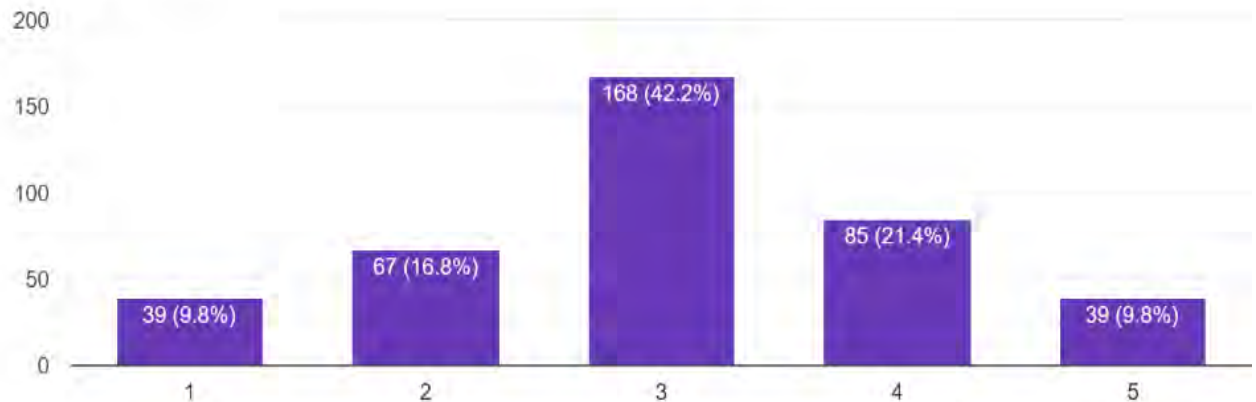
คำตอบ 398 ข้อ

ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง (ผู้สมัครต้องสังกัดพรรคการเมือง)

ผู้สมัครเป็นกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

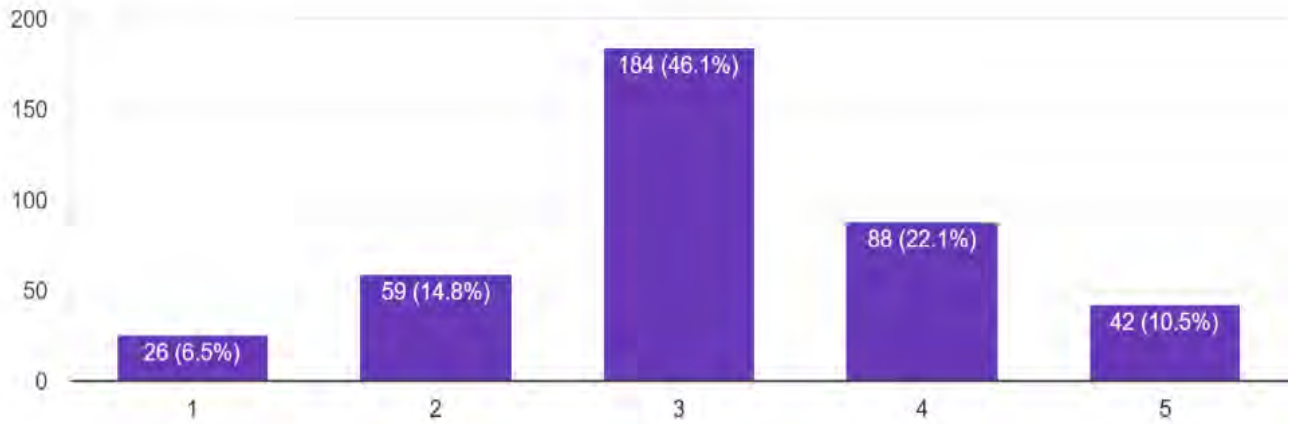
คำตอบ 398 ข้อ

ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง (ผู้สมัครเป็นกลุ่มการเมืองท้องถิ่น)

ผู้สมัครเป็นผู้สมัครอิสระ

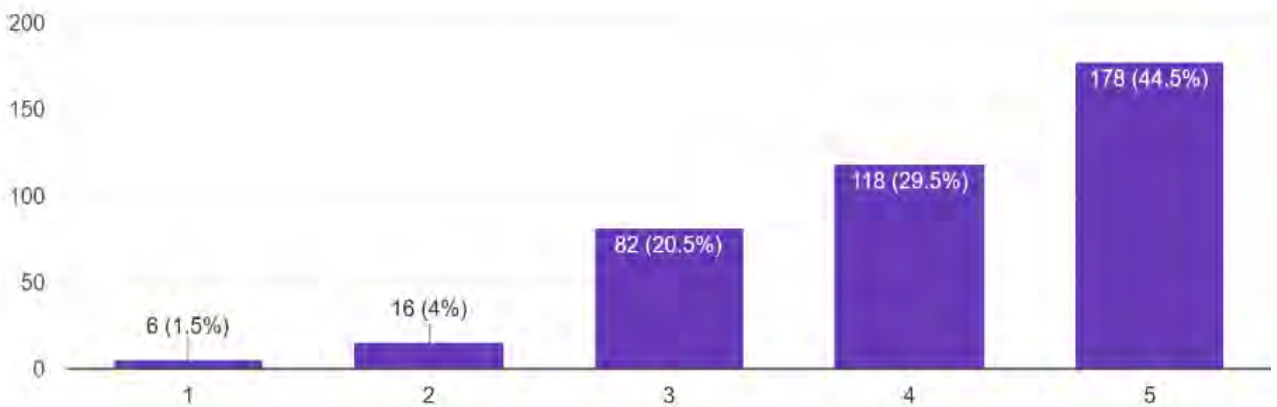
คำตอบ 399 ข้อ

ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง (ผู้สมัครเป็นผู้สมัครอิสระ)

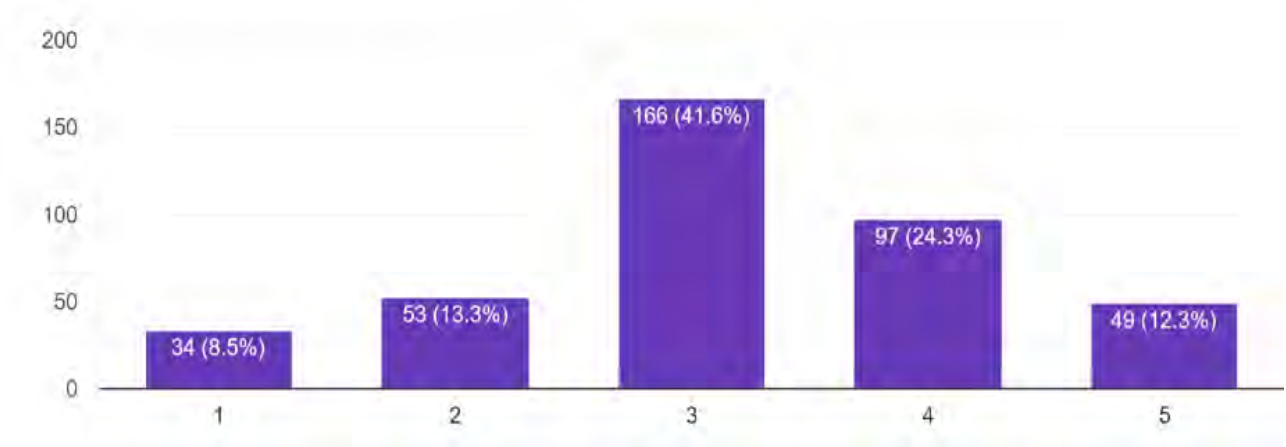
นโยบายของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในการหาเสียง

คำตอบ 400 ข้อ

ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง
(นโยบายของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในการหาเสียง)

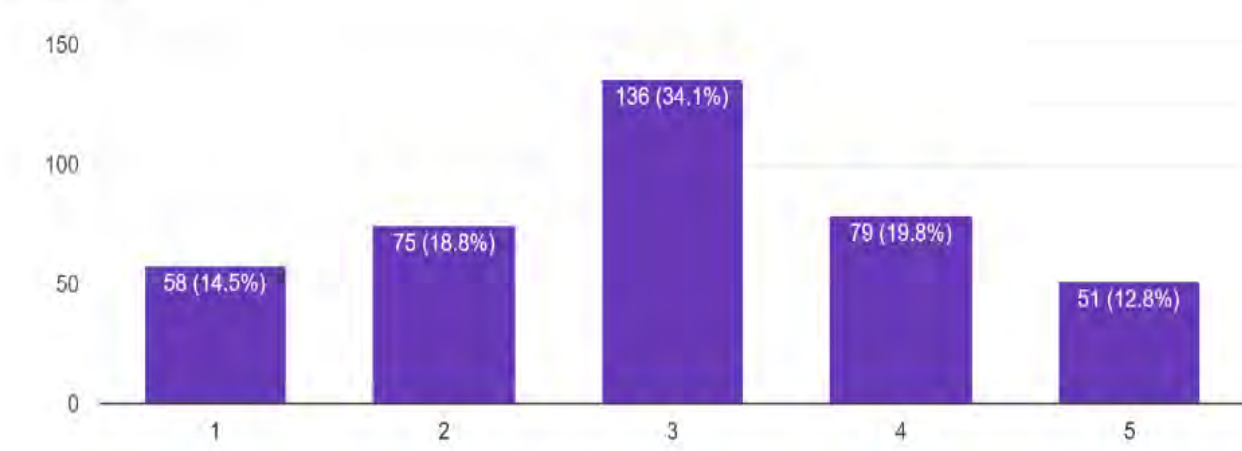
ผู้สมัครมีความเชื่อมโยงกับพรรคการเมืองเดียวกันกับส.ส. ในพื้นที่
คำตอบ 399 ข้อ

ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง
(ผู้สมัครมีความเชื่อมโยงกับพรรคการเมืองเดียวกันกับส.ส.ในพื้นที่)

แผนภูมิที่ 5.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียงเลือกตั้งที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

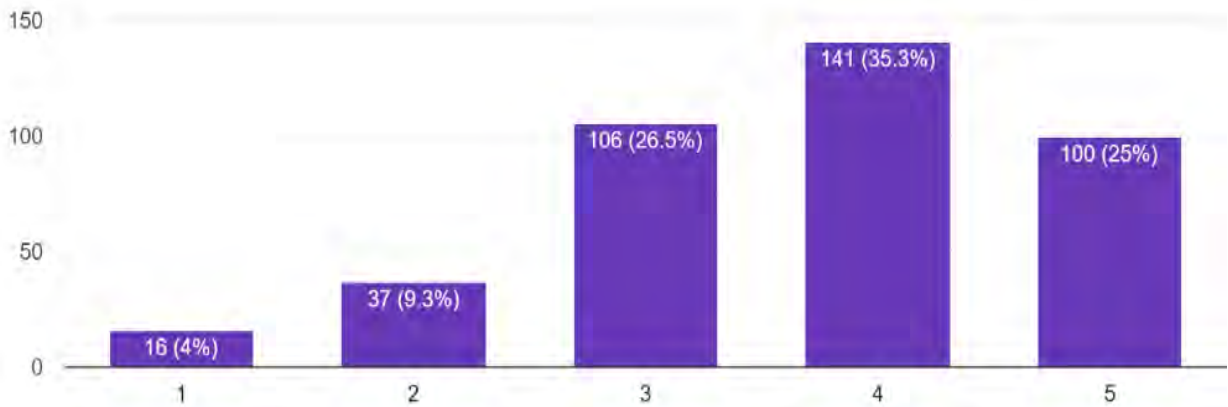
รหาเสียง(รหาแห)
คำตอบ 399 ข้อ

ด้านรูปแบบและวิธีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (รหาแหหาเสียง)

การปราศรัยหาเสียง

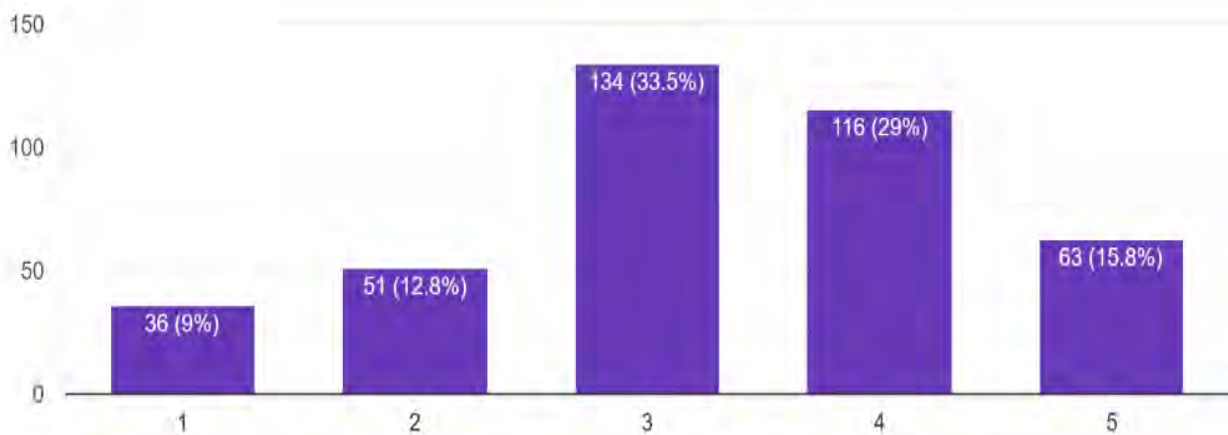
คำตอบ 400 ข้อ

ด้านรูปแบบและวิธีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (การปราศรัยหาเสียง)

ป้ายหาเสียง

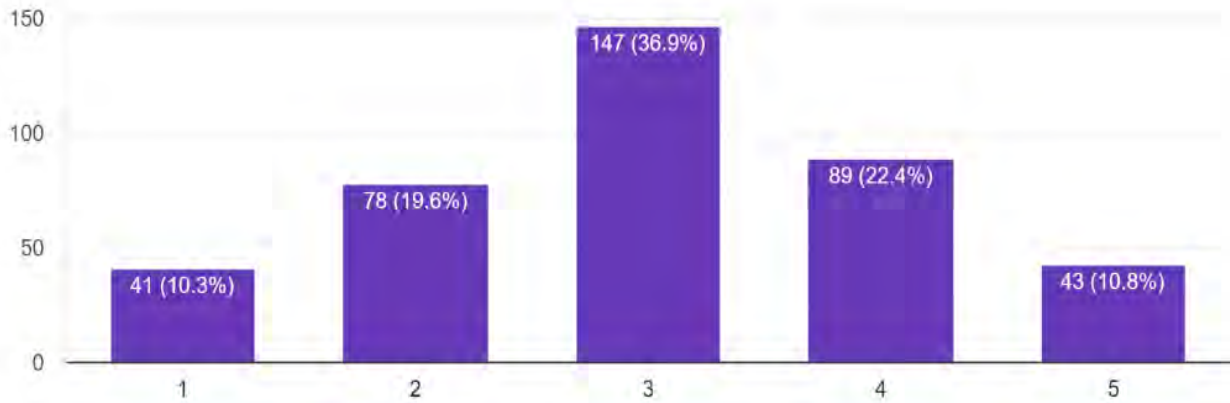
คำตอบ 400 ข้อ

ด้านรูปแบบและวิธีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (ป้ายหาเสียง)

แผนพับแนะนำตัว

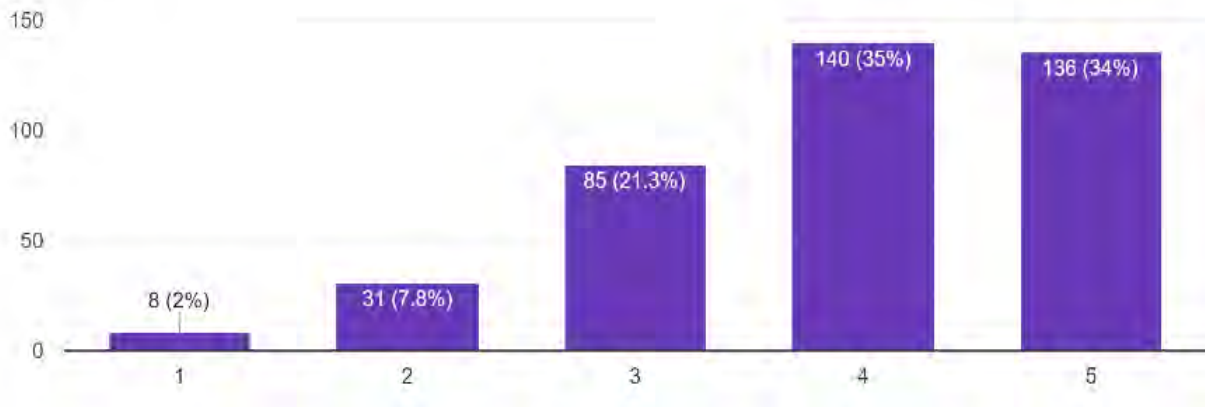
คำตอบ 398 ข้อ

ด้านรูปแบบและวิธีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (แผนพับแนะนำตัว)

สื่อสังคมออนไลน์

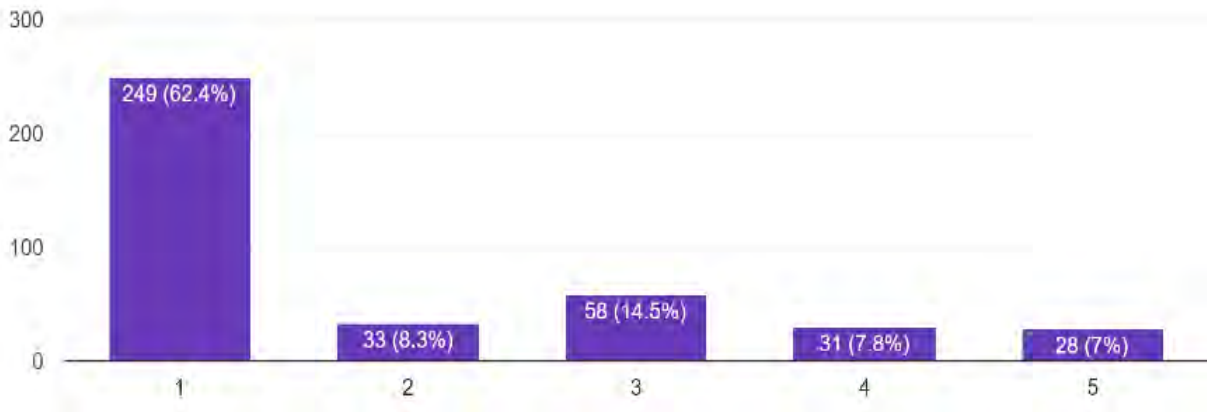
คำตอบ 400 ข้อ

ด้านรูปแบบและวิธีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (สื่อสังคมออนไลน์)

ค่าตอบแทนหรือเงินชื้อเสี่ยง

ค่าตอบแทน 399 ข้อ

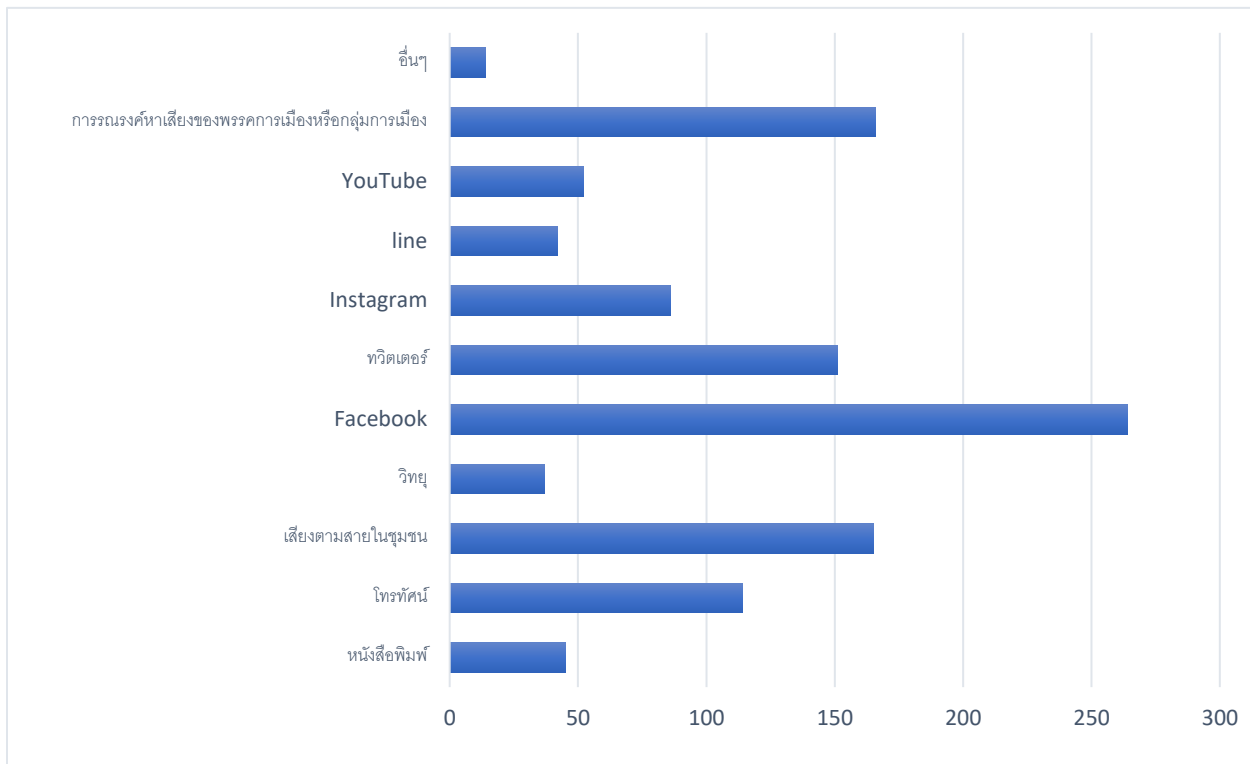
ด้านรูปแบบและวิธีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง (ค่าตอบแทนหรือเงินชื้อเสี่ยง)

ตารางที่ 5.9 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามประเภทของสื่อที่มีต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียง (n=400)

ช่องทาง	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
หนังสือพิมพ์	45	11.4	8
โทรทัศน์	114	28.8	5
เสียงตามสายในชุมชน	165	41.7	3
วิทยุ	37	9.3	10
Facebook	264	66.7	1
ทวิตเตอร์	151	38.1	4
Instagram	86	21.7	6
line	42	10.6	9
YouTube	52	13.1	7
การรณรงค์หาเสียงของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง	166	41.9	2
อื่นๆ	14	3.5	11
รวม	1136	286.8	

จากตารางที่ 5.9 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจประเภทของสื่อที่มีต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงส่วนใหญ่ทาง Facebook คิดเป็นร้อยละ 66.7 การรณรงค์หาเสียงของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง คิดเป็นร้อยละ 41.9 และเสียงตามสายในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 5.6 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามประเภทของสื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดแก้ไขมากที่สุด

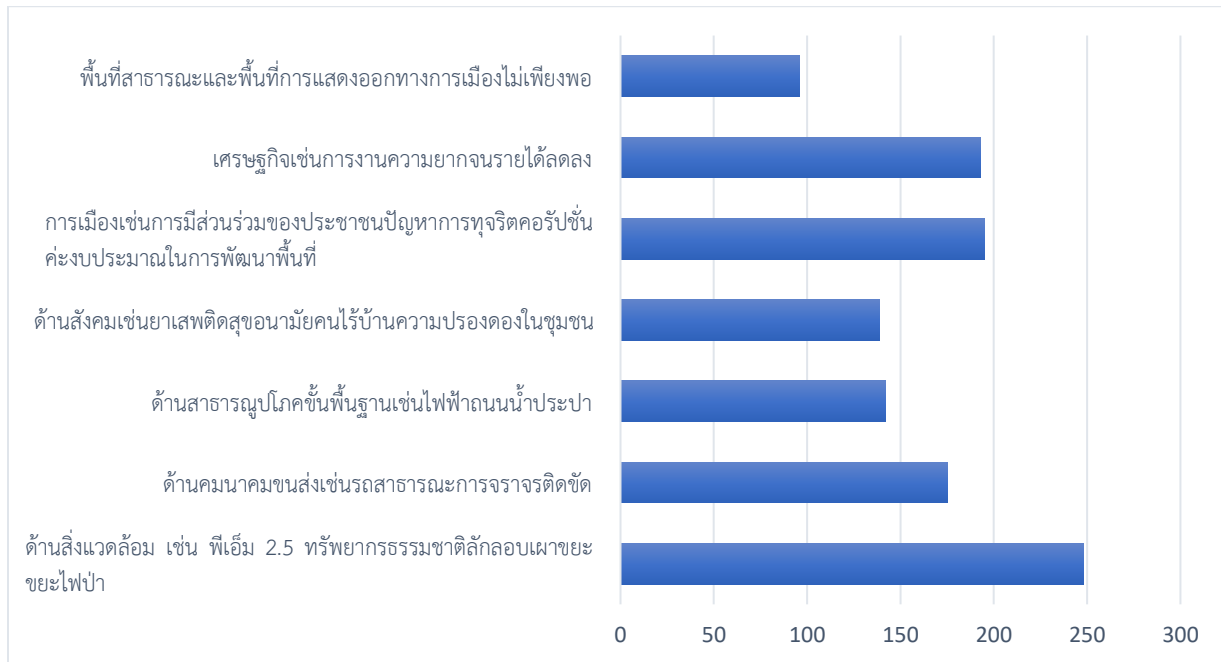
การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปรากฏผลดังตารางที่ 5.10

ตารางที่ 5.10 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามปัญหาที่ต้องการให้แก้ไขมากที่สุด (n=400)

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
- ด้านสิ่งแวดล้อม เช่น พีเอ็ม 2.5 ทรัพยากรธรรมชาติล้นเกินเผาขยะขยะไฟฟ้า	248	63.1	1
- ด้านคมนาคมขนส่งเช่นรถสาธารณะการจราจรติดขัด	175	44.5	4
- ด้านสาธารณสุขโรคขั้นพื้นฐานเช่นไฟฟ้าถนนน้ำประปา	142	36.1	5
- ด้านสังคมเช่นยาเสพติดสุขอนามัยคนไร้บ้านความปรองดองในชุมชน	139	35.4	6
- การเมืองเช่นการมีส่วนร่วมของประชาชนปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันงบประมาณในการพัฒนาพื้นที่	195	49.6	2
- เศรษฐกิจเช่นการงานความยากจนรายได้ลดลง	193	49.1	3
- พื้นที่สาธารณะและพื้นที่การแสดงออกทางการเมืองไม่เพียงพอ	96	24.4	7
รวม	1188	302.2	

จากตารางที่ 5.10 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจปัญหาที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดแก้ไขมากที่สุด ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม เช่น PM 2.5 ทรัพยากรธรรมชาติลักลอบเผาขยะขยะไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 63.1 ปัญหาการเมือง เช่น การมีส่วนร่วมของประชาชนปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 49.6 และปัญหาเศรษฐกิจเช่นการงานความยากจนรายได้ลดลงคิดเป็นร้อยละ 49.1 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 5.7 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามปัญหาที่ต้องการให้แก้ไขมากที่สุด

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลคำถามปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากคำถามปลายเปิดของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในประเด็นนโยบายที่นักศึกษาคิดว่าสำคัญและต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการ จากการประมวลคำตอบสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสิ่งแวดล้อมและพื้นที่สีเขียว

ในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาฝุ่นควัน PM 2.5 ซึ่งถือเป็นประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพทั้งระดับจังหวัด ภูมิภาคและนานาชาติ หากแต่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่โดยภูมิศาสตร์มีลักษณะเป็นแอ่งกระทะที่ทำให้เกิดสถานะของอากาศที่กักตัวในจังหวัด ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องมาหลายปี ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวการเรียกร้องทางการเมืองเพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาในระดับรัฐ ตลอดจนการตั้งคำถามต่อการบริหารจัดการพื้นที่ป่าและการควบคุมของหน่วยงานราชการระดับจังหวัด ภาวะหมอกควัน PM 2.5 ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของคนเชียงใหม่และเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากรายได้หลักของจังหวัดเชียงใหม่มาจากการท่องเที่ยว การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งตั้งแต่การเลือกตั้ง ส.ส. 2562 การเลือกตั้ง อบจ. จนมาถึงการเลือกตั้งระดับเทศบาล จึงได้เห็นประเด็นข้อเสนอในการแข่งขันเลือกตั้งเรื่องการแก้ไขปัญหาฝุ่น PM 2.5 ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

อย่างไรก็ตาม นอกจากปัญหา PM 2.5 แล้ว ข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่ควบคู่กันอีกประการ คือ การมีมาตรการในการลงโทษ ควบคุม ผู้กระทำความผิดจากการเผาป่า การเกิดไฟไหม้ป่าที่ซ้ำเติมปัญหา PM 2.5 ถูกเชื่อมโยงกับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ลุกลามไปสู่ประเด็นของการเมืองระดับท้องถิ่นมาก โดยเฉพาะ การเคลื่อนย้ายผลประโยชน์ทางการเกษตรและการเผาที่ทำให้เกิดความขัดแย้งของคนในพื้นที่เมืองที่ราบ กับกลุ่มชุมชนในที่สูงหรือชุมชนในป่า ในการตอบแบบสอบถามมีการนำเสนอแนวทางต่อผู้ที่จะได้รับเลือกมาบริหาร อบจ. ว่าควรจริงจังและควบคุมบดทอนการเผาป่าให้เข้มงวดในทุกพื้นที่ แม้ว่าบทบาทของ อบจ. ไม่ได้มีหน้าที่จับกุมแต่สามารถสร้างมาตรการในการป้องกันได้ โดยเฉพาะการเชื่อมโยงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับเทศบาลและ อบต. หรือชุมชนต่างๆ โดยเน้นการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาที่เชื่อมโยงกับคุณภาพชีวิตของประชาชน

“อยากให้องค์การบริหารช่วยแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น PM 2.5 ช่วยการควบคุมการลักลอบเผาป่าให้ได้มากที่สุด เพราะชาวเชียงใหม่เจอปัญหานี้มาประมาณ 2 ปีแล้ว ซึ่งส่งผลทำให้เกิดฝุ่น PM 2.5 จำนวนมากและเกินมาตรฐาน แล้วด้วยเศรษฐกิจของประเทศไทยในตอนนี้ไม่ค่อยดีเท่าที่ควร ทำให้ประชาชนต้องซื้อหน้ากาก N95 มาป้องกันสุขภาพของตนเองโดยไม่ใช้เหตุผลเพราะไม่ใช่ทุกคนที่จะมีเงินซื้อมาใช้ได้”

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้น ความคิดเรื่องความเป็นเมืองที่เติบโตเร็วของเชียงใหม่กับปัญหาสิ่งแวดล้อม จึงนำมาสู่ข้อเรียกร้องในการให้ อบจ. คิดถึงการใช้จ่ายที่สาธารณะที่เกิดประโยชน์ในเชิงสิ่งแวดล้อมมากกว่าเชิงพาณิชย์ เช่น มีการเรียกร้องให้เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง ปัญหาและความต้องการของเมืองจึงไม่ใช่แค่เรื่องการพัฒนาด้านเศรษฐกิจแต่รวมถึงการจัดการปัญหาที่เป็นผลผลิตของเมืองที่รวมถึงการสร้างเมืองให้สะอาด ความแออัดที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในชุมชนเมืองของเชียงใหม่ยังมีผลต่อความต้องการให้ อบจ. แก้ไขปัญหาหยาบอีกด้วย

2. ด้านการเมืองและการบริหารนโยบาย

ข้อมูลจากแบบสอบถามมีการตั้งคำถามต่อบทบาทของการเป็นผู้นำ ทั้งทางการเมืองและการบริหารในระดับ อบจ. โดยเฉพาะการพูดถึงบทบาทของ นายก อบจ. ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความเห็นว่าการเลือกตั้งถือเป็นการที่ประชาชนได้มอบอำนาจให้แก่ผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินนโยบายตามที่ได้มีการหาเสียงเอาไว้ จึงต้องการให้ผู้บริหารนำนโยบายมาปฏิบัติได้จริง การหาเสียงเลือกตั้งแม้จะมาจากการเลือกตั้งคนละเขตพื้นที่แต่ควรมีความร่วมมือและความเป็นหนึ่งเดียวของการมองภาพรวมของพื้นที่จังหวัดเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนา

มีการเสนอแนะให้ศึกษาตัวอย่างการบริหารงานของเมืองที่ประสบความสำเร็จในต่างประเทศที่ทำให้เมืองเป็นสิ่งที่สร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น การนำนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติควรมีการวัดและตรวจสอบผลลัพธ์นำเสนอต่อประชาชนเพราะการนำงบประมาณมาใช้ในพื้นที่บางครั้งไม่ได้บรรลุผลตามที่มีการพูดไว้ช่วงหาเสียง อีกทั้งในหลายครั้งยังคงใช้งบประมาณมาดำเนินการพัฒนาแก้ไขปัญหาเรื่องเดิมพื้นที่เดิมซ้ำ ๆ ซึ่งไม่ได้เห็นความเปลี่ยนแปลงมากนักเมื่อเทียบกับเม็ดเงินงบประมาณ

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการให้มีการเปิดพื้นที่เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และนักการเมืองหรือผู้สมัครควรตั้งภาคส่วนต่างๆ มีส่วนร่วมกำหนดนโยบายด้านการเมือง การพัฒนาเมืองเชียงใหม่ตั้งแต่ก่อนการหาเสียงเลือกตั้ง ทั้งผู้สมัครในนามพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง มีความ

ต้องการให้ อบจ. สร้างระบบและกลไกการตรวจสอบการคอร์รัปชันเพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อการบริหารของ อบจ. โดยเฉพาะมีความต้องการให้การบริหารเกิดในรูปแบบภาคีเครือข่ายที่มีการสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน ภาครัฐ และองค์กรอื่นๆ ที่มาช่วยเรื่องการพัฒนาเมือง การกระจายอำนาจถือเป็นแนวคิดสำคัญในความคิดเห็น ประเด็นนี้ที่เชื่อว่าการบริหารจัดการของท้องถิ่นจะทำได้ดีมากกว่าเดิมเมื่อมีอิสระในการบริหารจัดการ จากส่วนกลาง “อยากให้เชียงใหม่มีการพัฒนาที่เท่าเทียมกับกรุงเทพฯ เช่น มีขนส่งสาธารณะที่สะดวกสบายอีกทั้ง ยังอยากให้เชียงใหม่มีอำนาจการตัดสินใจอย่างเด็ดขาดจากการแทรกแซงจากส่วนกลาง”

“การนำเสนอนโยบายหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาในท้องถิ่นต้องมีช่องทางที่สะดวกลดขั้นตอนการใช้ ระเบียบราชการที่มีความยุ่งยาก ในช่วงของการดำเนินการตามนโยบายหลังได้รับเลือกตั้งควรมีช่องทางที่ ประชาชนต้องรับทราบ เช่น YouTube หรือช่องทางอื่น ๆ เพื่อเป็นการติดตามการดำเนินนโยบายของผู้แทน ท้องถิ่น แนวทางในการหาเสียงควรสร้างความเชื่อมั่นให้มากกว่านี้ ไม่ควรมีการสร้างข่าวโจมตีฝ่ายตรงข้าม...”

3. ด้านการพัฒนาเมืองและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน

ความต้องการจะให้การพัฒนาพื้นที่ไม่ว่าจะเขตเมืองหรือนอกเมืองไม่มีความเหลื่อมล้ำ โดยเฉพาะ การเตรียมการด้านการคมนาคมขนส่ง การสร้างถนนให้เอื้อต่อการเดินทางของยานพาหนะในรูปแบบต่างๆ ที่ลดความแตกต่างของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในจังหวัด ถนนและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานควรเป็นมาตรฐาน ที่ใกล้เคียงกัน การพัฒนารถสาธารณะ เช่น รถสี่ล้อแดง หรือรูปแบบการเดินทางสาธารณะอื่นๆ ควรมีการวาง ระบบอย่างชัดเจนและมีความร่วมมือร่วมกับ อบจ. ในการทำให้พื้นที่เมืองมีระเบียบวินัยมากขึ้น

พัฒนาเรื่องระบบการขนส่ง ควรมีการขนส่งที่สะดวกทุกที่ไม่ว่าจะเป็นในเมืองหรือชนบทควรบริหารจัดการให้มีเหมือนกันความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบทจะได้สะดวกสบายมากยิ่งขึ้น การเสนอให้มีการทำทางเท้าที่เหมาะสมเป็นทางเดินเพื่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ เนื่องจากทางเท้าไม่เอื้อต่อการเดินและปิดโอกาส การเดินทางของผู้พิการ การสนับสนุนการคมนาคมของผู้พิการ เด็ก และผู้สูงอายุ ให้มีการพัฒนาเมืองโดย นำเทคโนโลยีมาช่วยทั้งเรื่องการติดต่อสื่อสาร และการอำนวยความสะดวกในรูปแบบต่างๆ “อยากให้ไปจัดการ เรื่องขนส่งสาธารณะให้ดีกว่านี้ รถเมลล์ขาว-ฟ้าที่ทำก็อยากให้จริงจังและเข้าถึงประชาชนให้มากกว่านี้ อยากให้ สามารถตรวจสอบข้อมูลงบประมาณ นโยบาย ได้ชัดเจน สะดวก และเข้าใจง่าย”

นอกจากนี้ มีข้อเสนอในการให้ อบจ. พัฒนาพื้นที่สาธารณะในเขตเมืองเพื่อการแสดงออกทั้ง ทางการเมืองและทางศิลปะให้แก่เยาวชน แนวคิดนี้มีชื่อเรียกหนึ่งในช่วงรอบปี พ.ศ. 2563 ที่มีการเคลื่อนไหว เรียกร้องทางการเมืองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ และเยาวชนที่เชื่อมโยงกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองในกรุงเทพ กระบวนการใช้พื้นที่เพื่อแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มเยาวชนมักเกิดขึ้นบริเวณลานประตูท่าแพ และพื้นที่ลาน อนุสาวรีย์สามกษัตริย์ ซึ่งทั้ง 2 แห่งต้องทำการขออนุญาตจากเทศบาลนครเชียงใหม่ รวมทั้งพื้นที่ทั้งในและหน้า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจระดับอธิการบดีหรือรองอธิการบดี อย่างไรก็ตาม กระบวนการขออนุญาตใช้พื้นที่ จะเกี่ยวข้องกับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจภายใต้ พ.ร.บ.ชุมนุมสาธารณะด้วย ทำให้เกิด การควบคุมการแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มเยาวชน นักเรียน นักศึกษา บุคคลทั่วไป นำมาสู่การปะทะ ชัดแย้ง ระหว่างผู้เคลื่อนไหวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ มหาวิทยาลัย และหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

การพัฒนาเมืองตามข้อคิดเห็นยังรวมถึงการพูดถึงนโยบายใหม่ ๆ ที่ อบจ. พังมี เช่น การควบคุมดูแล ผู้ค้าบริการทางเพศ (sex worker) การจัดระเบียบมากกว่าการควบคุม ให้มีนโยบายด้านการอนุรักษ์ ควบคู่ไปกับ เรื่องของการพัฒนาเมืองและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่ตอบสนองความต้องการของคนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่ม แรงงานต่างด้าวที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ประชากรแฝง คนไร้บ้าน รวมถึงผู้พิการ

4. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

การเปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นหรือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการ จังหวัด การรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มต่างๆ เพื่อทำให้นโยบายมาจากประชาชนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะการมีส่วนนั้นจะนำไปสู่การสร้างเมืองและพัฒนาพื้นที่เพื่อเอื้อต่อการดำเนินชีวิตของคนอื่นๆ เช่น ผู้พิการและผู้สูงอายุ

การส่งเสริมกิจกรรมของท้องถิ่นที่เชื่อมโยงกับคนในจังหวัดที่ส่งเสริม เรื่องประชาธิปไตยหรือการให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน การเปิดโอกาสหรือช่องทางให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารและการจัดทำสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่

5. ด้านสังคมและความเป็นธรรม

การศึกษา และแรงงาน คนไร้สัญชาติ

“พัฒนาเศรษฐกิจ เพิ่มสวัสดิการเพื่อประชาชนให้ครอบคลุม เพิ่มการทำถึงสวัสดิการของรัฐให้กับประชาชนที่ห่างไกล โดยเฉพาะในเรื่องของการเข้าถึงแหล่งการศึกษา แหล่งการดูแลสุขภาพ เพิ่มโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ห่างไกล”

6. ด้านเศรษฐกิจและรายได้

การส่งเสริมอาชีพและสนับสนุนการประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้ วิถีชีวิตคนในเมืองกับชนบทแตกต่างกัน หน่วยการปกครองเมื่อมีงบประมาณจังหวัดต้องวางแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตและลักษณะงานของคนในแต่ละพื้นที่ด้วย ซึ่งเรื่องของอาชีพและรายได้เชื่อมโยงไปสู่การพยายามสร้างมาตรฐานการศึกษา ในโรงเรียนในสังกัด อบจ. เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมของเยาวชน และนักเรียนในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ

“ประกันรายได้ของเงินเดือน...เงินเดือนในเชียงใหม่จบปริญญาตรีบางที่ยังอยู่ในหลักพัน แต่ค่าครองชีพสูงมากกว่า”, “เพิ่มค่าแรงขั้นต่ำให้สอดคล้องกับค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้น”

“ทางด้านเศรษฐกิจ อยากให้ส่งเสริมการค้าขายของผู้คนภายในชุมชนให้เป็นที่รู้จักและแพร่หลายมากขึ้น เพื่อส่งเสริมรายได้และภาวะเศรษฐกิจเป็นการกระตุ้นให้ภาวะทางเศรษฐกิจ และปากท้องของพี่น้องในชุมชนเชียงใหม่ดีขึ้น”

จากคำตอบจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 400 ชุด พบว่าความต้องการในการให้ อบจ. ทำบทบาทหน้าที่หลายประการ เชื่อมโยงกับอำนาจการต่อรอง ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง หากมองมิติของหลักการของการเลือกตั้งการถ่วงดุลอำนาจระหว่างนักการเมืองกับประชาชนก็ถูกเชื่อมโยงไว้ด้วยการเลือกตั้งตามแนวทางประชาธิปไตยถือเป็นการตรวจสอบการทำงานและการดำเนินการทางการเมืองตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ แต่ในขณะเดียวกันความคาดหวังของผู้ตอบ

แบบสอบถามจำนวนมากไม่ได้อยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของ อบจ. กลุ่มตัวอย่างมองว่า อบจ. คือ หน่วยงานส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ระดับจังหวัด สามารถดำเนินการทั้งในเรื่องงบประมาณและบุคลากรได้ เทียบเท่ากับส่วนราชการระดับภูมิภาค แต่บทบาทของ อบจ. แท้ที่จริง คือ การประสานผลประโยชน์การพัฒนา ระดับจังหวัดและหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น แม้จะมาจากการเลือกตั้งระดับจังหวัดและอำเภอ และทางพฤตินัย อบจ. ไม่ได้มีพื้นที่เป็นของตนเอง สะท้อนช่องว่างระหว่างความรู้ความเข้าใจประชาชนกับความขัดแย้งและการขาดการเชื่อมั่นใน อบจ. จากฐานข้อมูลที่อาจจะไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามยังเสนอแนะความคิดเห็นทางการเมืองจำนวนมาก โดยเฉพาะสถานการณ์ทางการเมืองในช่วงการเลือกตั้งที่เป็นช่วงเดียวกันกับการเรียกร้องแสดงความคิดเห็นของกลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่ปรากฏให้เห็นอย่างกว้างขวางในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้น การระบุถึงความต้องการหรือความเห็นที่มีต่อ อบจ. จึงเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงกับการเมืองระดับชาติ เช่น การให้ อบจ. แสดงจุดยืนในฐานะของจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับเรื่องการเมือง และการให้ อบจ. เน้นนโยบายการสร้างประชาธิปไตยอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อขัดขวางการเติบโตของความคิดเรื่องเผด็จการ

5.2 ข้อมูลแบบสำรวจแบบสำรวจปัจจัยในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563 ของกลุ่มประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 236 คน

โดยการนำเสนอจะนำเสนอเป็นตารางคำร้อยละ ประกอบกับแผนภูมิรูปภาพ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสำรวจ
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาที่ต้องการให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดแก้ไขมากที่สุด

โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ \bar{x} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และ n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสำรวจ

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 236 คน ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลดังตารางที่ 5.11 – 5.14

ตารางที่ 5.11 จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ (n=236)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	99	41.95
หญิง	132	55.93
อื่นๆ	5	2.12
รวม	236	100

จากตารางที่ 5.11 กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.93 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 41.95 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.12 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.12 จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ (n=236)

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	21	8.9
รับจ้าง	46	19.49
เกษตรกร	16	6.78
พนักงานบริษัท	6	2.54
นักเรียน/นักศึกษา	18	7.63
ค้าขาย	68	28.81
ธุรกิจส่วนตัว	8	3.39
อื่นๆ	53	22.46
รวม	236	100

จากตารางที่ 5.12 กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 28.81 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 22.46 และรับจ้างคิดเป็นร้อยละ 19.49 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.13 จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนา (n=236)

อำเภอ	จำนวน	ร้อยละ
เมืองเชียงใหม่	29	12.3
ฝาง	19	8.1
สันทราย	18	7.6
เชียงดาว	15	6.4
ดอยสะเก็ด	1	0.4
แม่แตง	17	7.2
แม่ริม	17	7.2
สันกำแพง	15	6.4
สันป่าตอง	15	6.4
สารภี	18	7.6
กัลยาณิวัฒนา	17	7.2
พร้าว	21	8.9
แม่แจ่ม	16	6.7
เวียงแหง	1	0.4
อมก๋อย	17	7.2
รวม	236	100

จากตารางที่ 5.13 กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่อำเภอเมืองเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 12.3 อำเภอพร้าว คิดเป็นร้อยละ 8.9 และอำเภอฝาง คิดเป็นร้อยละ 8.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.14 จำนวนและร้อยละพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกการศึกษาสูงสุด

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	44	18.64
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	25	10.59
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	69	29.24
ระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	91	38.56
สูงกว่าปริญญาตรี	7	2.97
รวม	236	100

จากตารางที่ 5.14 กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจส่วนใหญ่มีจบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 38.56 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็น 29.24 และต่ำกว่าระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 18.64 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 236 คน ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ปรากฏผลดังตารางที่ 5.15

ตารางที่ 5.15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง (n=236)

ข้อที่	ข้อความถาม	☐	ใช่	ร้อยละ	ไม่ใช่	ร้อยละ	รวม (ร้อยละ)
1	ผู้สมัครแข่งขันตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนทั้งสิ้น 2 คน	ไม่ใช่	87	37.2	147	62.8	100
2	ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี	ไม่ใช่	71	30.7	160	69.3	100
3	การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่กำหนดให้จัดขึ้นในวันที่ 20 ธันวาคม 2563	ใช่	211	90.2	23	9.8	100
4	จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีจำนวนทั้งหมด 30 คน	ไม่ใช่	125	56.6	96	43.4	100
5	การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นการเลือกตั้งโดยตรง	ใช่	199	85.8	33	14.2	100

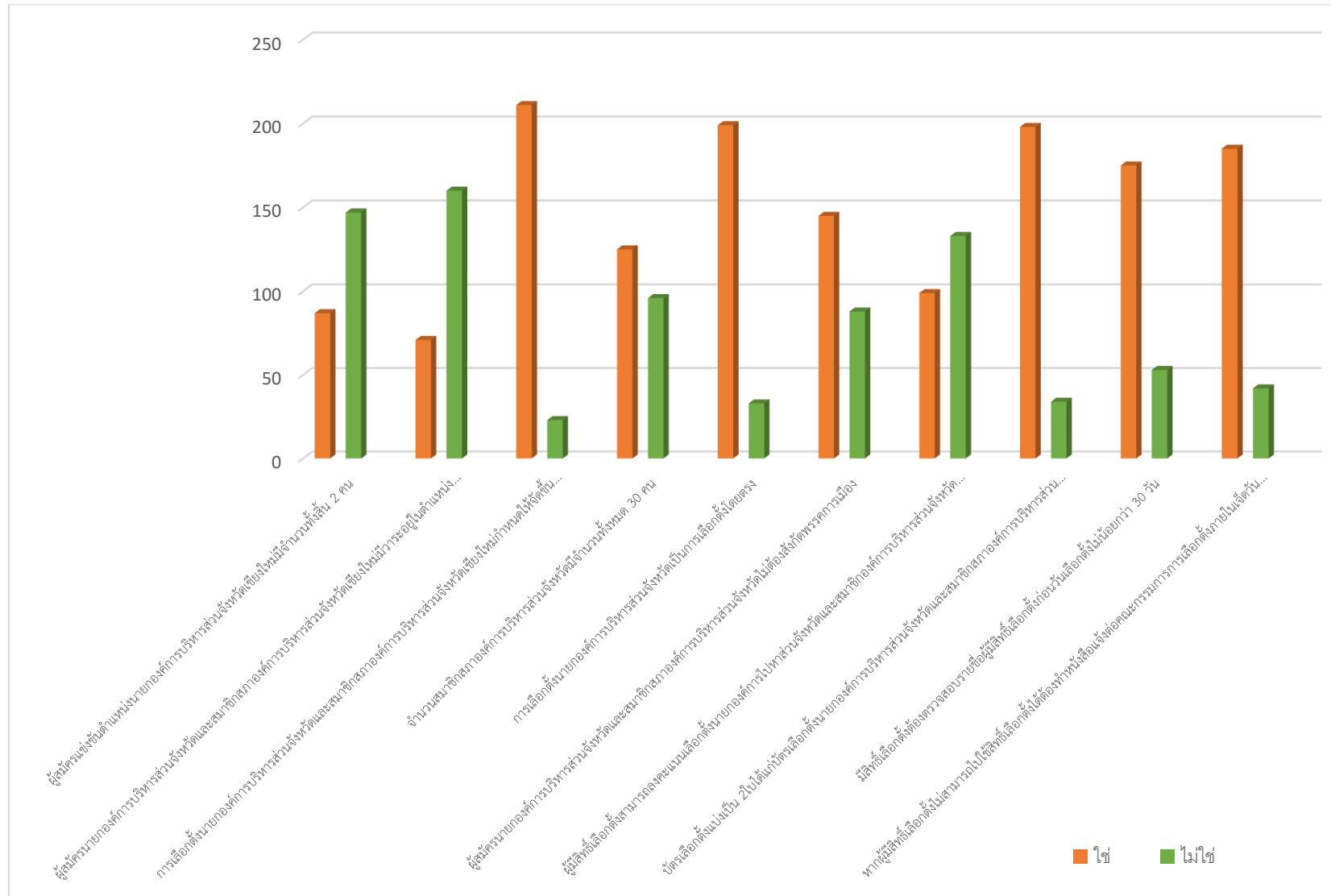
ข้อที่	ข้อความคำถาม	☐	ใช่	ร้อยละ	ไม่ใช่	ร้อยละ	รวม (ร้อยละ)
6	ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่จำเป็นต้องสังกัดพรรคการเมือง	ใช่	145	62.2	88	37.8	100
7	ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถลงคะแนนเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดล่วงหน้าเหมือนการเลือกตั้งทั่วไป	ไม่ใช่	99	42.7	133	57.3	100
8	บัตรเลือกตั้งแบ่งเป็น 2 ใบ ได้แก่ บัตรเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่	ใช่	198	85.3	34	14.7	100
9	มีสิทธิเลือกตั้งต้องตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่า 30 วัน	ไม่ใช่	175	76.8	53	23.2	100
10	หากผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่สามารถไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้ต้องทำหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเจ็ดวันก่อนการเลือกตั้งหรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันเลือกตั้งจึงจะไม่ถูกจำกัดสิทธิทางกฎหมาย	ใช่	185	81.5	42	18.5	100

* **หมายเหตุ** จำนวนค่า n ที่คลาดเคลื่อนไม่ครบจำนวน 236 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างบางคนไม่ตอบแบบสอบถามส่วนการวัดความรู้ความเข้าใจ

จากตารางที่ 5.15 จะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 236 คน ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่พบว่า ในภาพรวมประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่กระจายตามอำเภอต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นคำถามเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายก อบจ. และ ส.อบจ. มากกว่ากลุ่มนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยเฉพาะประเด็นพื้นฐานในเรื่องของการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นวันเลือกตั้ง รูปแบบและระบบการเลือกตั้ง รวมทั้งรู้ว่าไม่ได้มีผู้สมัคร อบจ. เพียง 2 คนเมื่อเทียบกับค่าร้อยละกับนักศึกษา หากพิจารณาจากสัดส่วนการตอบแบบสอบถามวัดความรู้ความเข้าใจระหว่างประชาชนทั่วไปกับนักศึกษาแล้วจะเห็นว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปมีสัดส่วนการตอบที่ถูกต้องมีความรู้ความเข้าใจมากกว่ากลุ่มนักศึกษา เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีสิทธิเลือกตั้งกับพื้นที่ที่เชื่อมโยงด้วยผลประโยชน์ทางการเมืองในพื้นที่ ส่งผลให้ความสนใจการเมือง การเมืองท้องถิ่น การเลือกตั้งท้องถิ่นเป็นเรื่องที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนพื้นที่ตนเอง บรรยากาศการเมืองท้องถิ่นที่รายล้อมวิถีชีวิตชุมชนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อความสนใจและความรู้ความเข้าใจอย่างยิ่ง

จากตารางจะเห็นว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในเรื่องการรักษาสิทธิเลือกตั้ง และข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการเลือกตั้งอื่นๆ เช่น วันเลือกตั้ง จำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งนายก อบจ. และรูปแบบการเลือกตั้งมีบัตรเลือกตั้ง 2 ใบ การมีความรู้เรื่องการรักษาสิทธิในกรณีที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จะมีเพียง 2 ประเด็นที่ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีสัดส่วนของการตอบผิดมากกว่า คือ เรื่องการตรวจสอบสิทธิเลือกตั้งล่วงหน้าและความเข้าใจผิดที่ว่าจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีจำนวนทั้งหมด 30 คน ซึ่งเป็นข้อที่มีสัดส่วนการตอบผิดมากกว่าการตอบถูกเหมือนกับสัดส่วนของกลุ่มนักศึกษาเช่นกัน

แผนภูมิที่ 5.8 จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามที่รู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 236 คน ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ปรากฏผล ดังตารางที่ 5.16

ตารางที่ 5.16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามบุคคลทั่วไปเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (n=236)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ	ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจ										รวม (ร้อยละ)
	มากที่สุด	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	น้อย	ร้อยละ	น้อยที่สุด	ร้อยละ	
1.คุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง											
1.1 นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด (นายก อบจ.)											
เพศ	25	10.7	66	28.4	78	33.5	39	16.7	25	10.7	100
อายุ	20	8.6	72	30.9	105	45.1	25	10.7	11	4.7	100
บุคลิกภาพ	48	20.6	118	50.7	49	21	11	4.7	7	3	100
ระดับการศึกษา	73	31.3	106	45.5	42	18	9	3.9	3	1.3	100
ภูมิลำเนาหรือถิ่นในพื้นที่	76	32.6	92	39.6	46	19.7	14	6	5	2.1	100
ผู้มีชื่อเสียงในพื้นที่	37	16.1	71	30.7	86	37.2	22	9.5	15	6.5	100
ประสบการณ์การทำงาน เช่น อดีตนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด	89	38.1	66	28.2	56	23.9	16	6.8	7	3	100
1.2 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.)											
เพศ	25	10.9	68	29.6	78	33.9	27	11.7	32	13.9	100
อายุ	28	12.1	63	27.3	102	44.2	22	9.5	16	6.9	100
บุคลิกภาพ	43	18.5	105	45.3	69	29.7	10	4.3	5	2.2	100
ระดับการศึกษา	62	26.8	99	42.9	55	23.8	10	4.3	5	2.2	100
ภูมิลำเนาหรือถิ่นในพื้นที่	84	36	82	35.2	50	21.5	12	5.2	5	2.1	100
ผู้มีชื่อเสียงในพื้นที่	42	18.1	70	30	86	36.9	22	9.4	13	5.6	100
ประสบการณ์การทำงาน เช่น อดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด(ส.อบจ.)	91	39.4	74	32	46	19.9	13	5.6	7	3.1	100

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ	ระดับความคิดเห็นในการตัดสินใจ										รวม (ร้อยละ)
	มากที่สุด	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	น้อย	ร้อยละ	น้อยที่สุด	ร้อยละ	
สังกัดพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเดี่ยวกบนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด(นายก อบจ.)	55	23.8	80	34.8	63	27.4	16	7	16	7	100
2.พรรคการเมือง											
ผู้สมัครต้องสังกัดพรรคการเมือง	41	17.6	64	27.6	90	38.8	18	7.8	19	8.2	100
ผู้สมัครเป็นกลุ่มการเมืองหรือผู้สมัครอิสระ	23	10	70	30.3	114	49.4	11	4.8	13	5.5	100
นโยบายของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในการหาเสียง	70	30.2	90	38.8	57	24.6	4	1.7	11	4.7	100
ส.ส.ในพื้นที่	35	15.2	79	34.3	89	38.7	12	5.2	15	6.6	100
3.การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง											
รถหาเสียง (รถแห่)	38	16.4	89	38.4	73	31.5	17	7.3	15	6.4	100
การปราศรัยหาเสียง	49	21.2	86	37.2	69	29.9	17	7.4	10	4.3	100
ป้ายหาเสียง	26	11.2	95	40.9	81	34.9	24	10.3	6	2.7	100
แผ่นพับแนะนำตัว	30	13.2	92	40.4	71	31.1	21	9.2	14	6.1	100
หัวคะแนน	23	10	62	27.1	87	38	35	15.3	22	9.6	100
ผู้นำชุมชน	35	15.4	79	34.8	72	31.7	24	10.6	17	7.5	100
ค่าตอบแทนหรือเงินซื้อเสียง	17	7.7	33	14.8	68	30.6	41	18.5	63	28.4	100

จากตารางที่ 5.16 กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง นายก อบจ. และ ส.อบจ. คือ เป็นคนที่มีประสบการณ์การทำงานการเมืองมาก่อน เช่น เคยอดีตนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด หรือ ส.อบจ. คือ เป็นอดีต ส.อบจ. โดยเฉพาะ ส.อบจ. ควรเป็นคนในพื้นที่หรือมีภูมิลำเนาในเขตของตนเอง ความเป็นท้องถิ่นนิยมยังคงเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ในส่วนของผู้สมัคร นายก อบจ. ให้ความสำคัญกับการศึกษาและบุคลิกภาพในระดับมาก คุณลักษณะของ ส.อบจ. เช่นกัน แต่มีประเด็นเรื่องการเป็นผู้มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักของประชาชนที่มีความสำคัญเช่นกัน

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง ประเด็นนโยบายของพรรคการเมืองยังคงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งและมีความสำคัญต่อผู้มีสิทธิ์ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ด้านรูปแบบและวิธีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งมีการให้ความสำคัญมากในทุกรูปแบบทั้ง รหาเสียง (รถแห่) การปราศรัยหาเสียง ป้ายหาเสียง แผ่นพับแนะนำตัว ผู้นำชุมชน จะมีเพียงหัวคะแนนและเงินซื้อเสียงที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับปานกลาง

ตารางที่ 5.17 ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (n=236)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ	☐	การแปลผล
1.คุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้ง		
1.1 นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด(นายก อบจ.)		
เพศ	3.12	ปานกลาง
อายุ	3.28	ปานกลาง
บุคลิกภาพ	3.81	มาก
ระดับการศึกษา	4.02	มาก
ภูมิลำเนาหรือถิ่นในพื้นที่	3.94	มาก
ผู้มีชื่อเสียงในพื้นที่	3.40	ปานกลาง
ประสบการณ์การทำงาน เช่น อดีตนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด	3.91	มาก
1.2 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด(ส.อบจ.)		
เพศ	3.12	ปานกลาง
อายุ	3.28	ปานกลาง
บุคลิกภาพ	3.74	มาก
ระดับการศึกษา	3.88	มาก
ภูมิลำเนาหรือถิ่นในพื้นที่	3.98	มาก
ผู้มีชื่อเสียงในพื้นที่	3.45	ปานกลาง

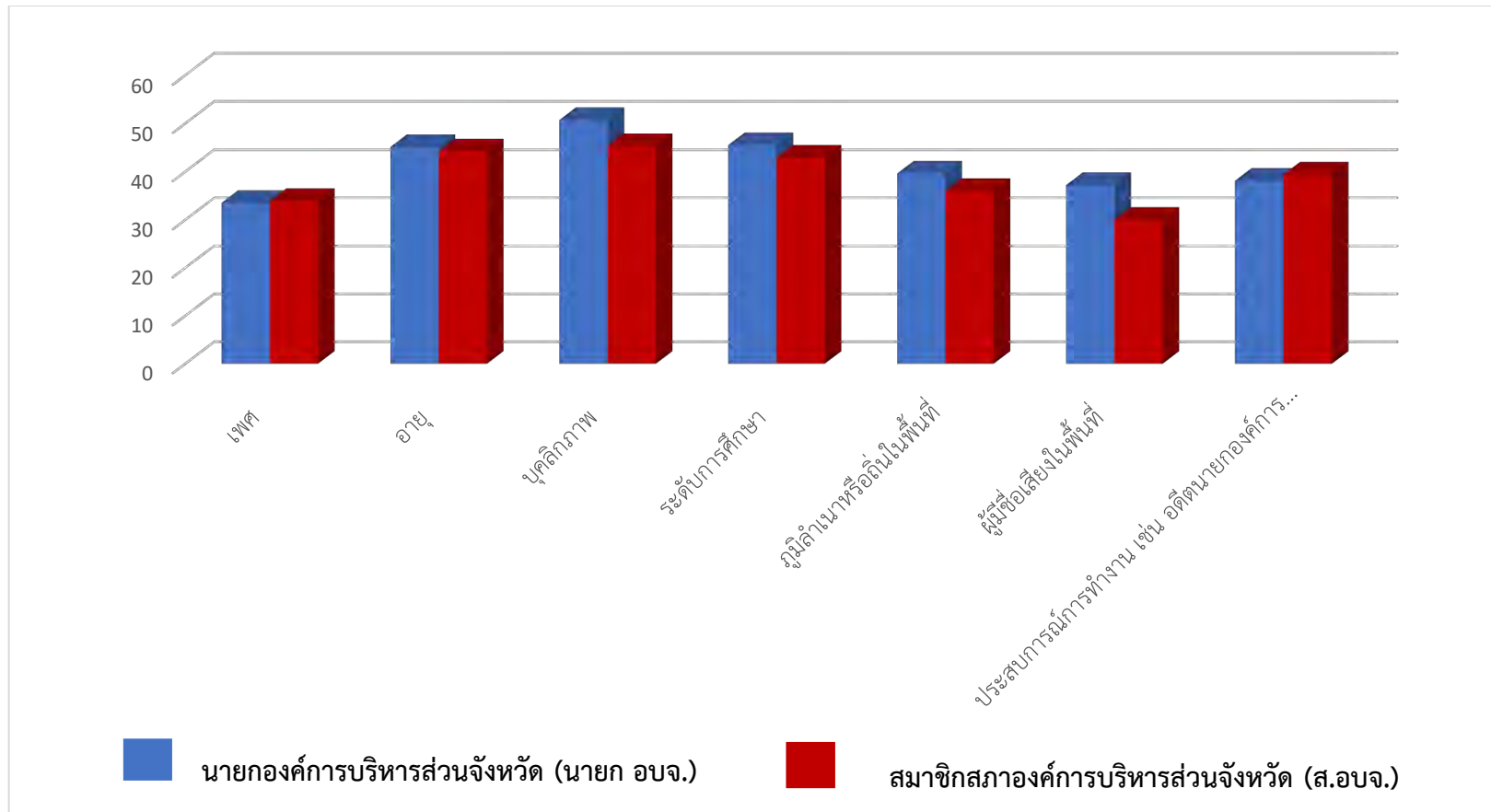
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ	□	การแปลผล
ประสบการณ์การทำงาน เช่น อดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด(ส.อบจ.)	3.99	มาก
สังกัดพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเดี่ยวนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด(นายก อบจ.)	3.62	มาก
2. พรรคการเมือง		
ผู้สมัครต้องสังกัดพรรคการเมือง	3.39	ปานกลาง
ผู้สมัครเป็นกลุ่มการเมืองหรือผู้สมัครอิสระ	3.34	ปานกลาง
นโยบายของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในการหาเสียง	3.88	มาก
การมี สส. ของพรรคการเมืองในพื้นที่	3.47	ปานกลาง
3. การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง		
รถหาเสียง (รถแห่)	3.51	มาก
การปราศรัยหาเสียง	3.64	มาก
ป้ายหาเสียง	3.48	ปานกลาง
แผ่นพับแนะนำตัว	3.45	ปานกลาง
หวัคะแนน	3.13	ปานกลาง
ผู้นำชุมชน	3.40	ปานกลาง
ค่าตอบแทนหรือเงินซื้อเสียง	2.55	ปานกลาง

จากตารางที่ 5.17 กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (นายก อบจ.) ส่วนใหญ่คำนึงถึงระดับการศึกษา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.02 ภูมิลำเนาหรือถิ่นในพื้นที่ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.94 และระดับการศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.81 ตามลำดับ

ด้านคุณลักษณะและคุณสมบัติผู้สมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) ส่วนใหญ่คำนึงถึงประสบการณ์การทำงาน เช่น อดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.99 ภูมิลำเนาหรือถิ่นในพื้นที่ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 และ ระดับการศึกษาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.88 ตามลำดับ

ด้านพรรคการเมืองส่วนใหญ่นำนโยบายของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในการหาเสียง อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.88 ส.ส.ในพื้นที่ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.47 และ ผู้สมัครต้องสังกัดพรรคการเมือง ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.39 ตามลำดับ

ด้านรูปแบบและวิธีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งใหญ่คำนึงถึงการปราศรัยหาเสียงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.64 รถหาเสียง (รถแห่) ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.51 และ ป้ายหาเสียง ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.48 ตามลำดับ

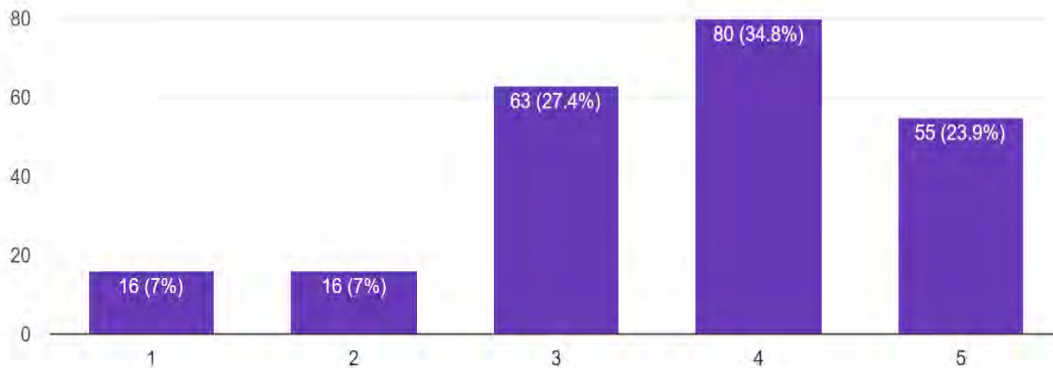

แผนภูมิที่ 5.9 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของนายก อบจ. และ ส.อบจ.

ในการจัดทำแบบสำรวจ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาความสำคัญของพรรคการเมืองในการเลือกตั้งท้องถิ่น ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง โดยสอบถามประเด็นการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้แก่ ส.อบจ. ที่เชื่อมโยงกับพรรคการเมืองในประเด็นดังนี้

สังกัดพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด(นายก อบจ.)

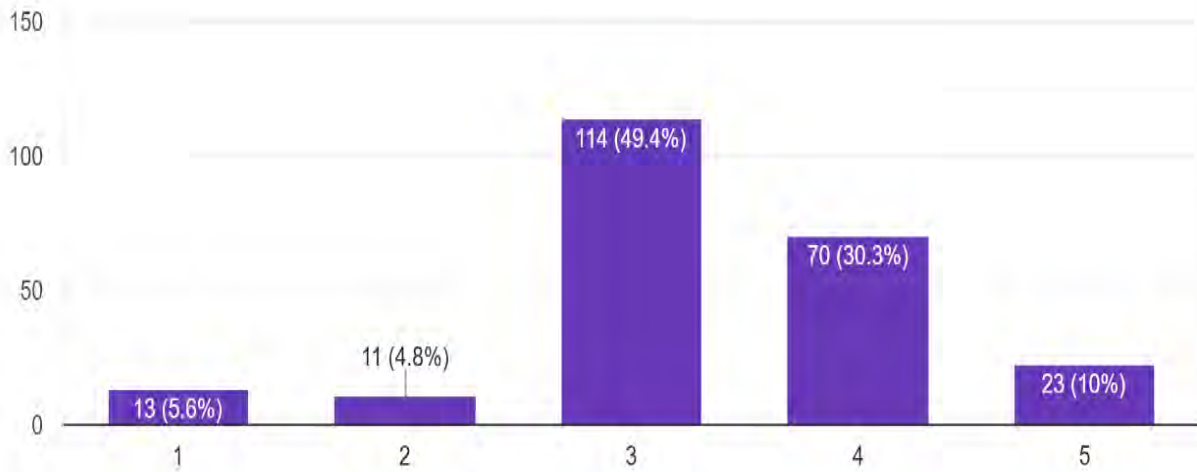
ค่าตอบ 230 ข้อ

แผนภูมิที่ 5.10 แสดงปัจจัยในการที่ผู้สมัคร ส.อบจ.สังกัดพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองเดียวกันกับนายก อบจ.

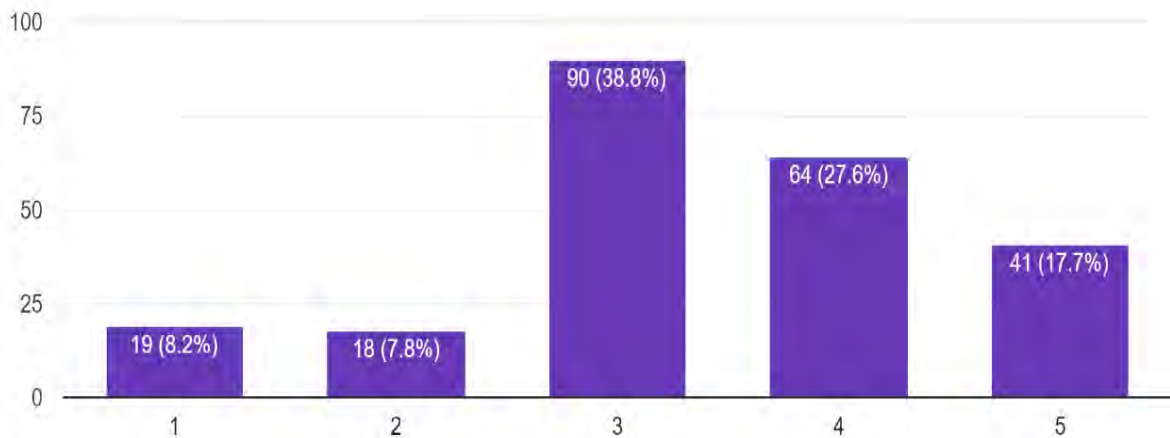
- **ประเด็นการสังกัดพรรคการเมือง การเป็นกลุ่มการเมืองเดียวกันกับนายก อบจ. การเป็นผู้สมัครอิสระ และกลุ่มอิสระ** ที่ตนเองชื่นชอบ จากแผนภูมิที่ 7, 8 และ 9 พบว่ามีความสำคัญมากกับการที่ผู้สมัคร ส.อบจ. ควรสังกัดพรรคและควรเป็นพรรคเดียวกันกับ นายก อบจ.ที่ชื่นชอบ เพราะในบางพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่ มีผู้สมัครอิสระแม้จะเป็นคนชุมชนหรือท้องถิ่นนั้นๆ เช่น นายวิรัช บัวชุม หรือ ที่เรียกว่า กำนันวิรัช อดีตกำนันแทนบ ทองคำแห่งเชียงตอย อ.ดอยสะเก็ด ลงสมัคร ส.อบจ. เขต 1 อ.ดอยสะเก็ด ในนามอิสระ แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ผลคะแนนของการเลือกตั้ง อบจ.เชียงใหม่สะท้อนการยึดติดกับภาพลักษณ์ความเป็นองค์กรทางการเมืองในรูปแบบพรรคการเมืองของพื้นที่เชียงใหม่ค่อนข้างเข้มแข็งมาตั้งแต่ยุคของพรรคไทยรักไทยจากการใช้นโยบายประชานิยม หาเสียงเลือกตั้งแล้ว และจากผลสำรวจทำให้เห็นว่าบทบาทของผู้นำในฐานะนายก อบจ.เป็นประเด็นสำคัญที่จะทำให้ทีมหรือผู้สมัครในสังกัดเดียวกันสามารถชนะได้ ดังนั้น การเน้นตัวบุคคลหรือคุณสมบัติของตัวบุคคล ในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นจึงมีความสำคัญมากกว่ากลุ่มการเมืองหรือพรรค ซึ่งเป็นปัจจัยที่เสริมสร้างโอกาสชนะให้มากขึ้นได้

ผู้สมัครเป็นกลุ่มการเมืองหรือผู้สมัครอิสระ
คำตอบ 231 ข้อ

แผนภูมิที่ 5.11 แสดงความคิดเห็นต่อการที่ผู้สมัคร ส.อบจ. และนายก อบจ. เป็นผู้สมัครอิสระหรือเป็นกลุ่มการเมือง

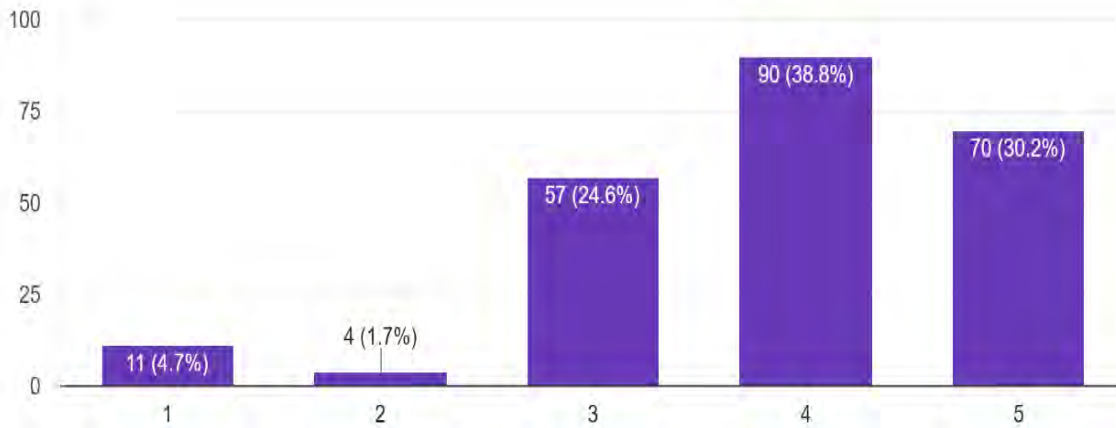
ผู้สมัครต้องสังกัดพรรคการเมือง
คำตอบ 232 ข้อ

แผนภูมิที่ 5.12 แสดงความคิดเห็นต่อการที่ผู้สมัคร ส.อบจ. และนายก อบจ. ต้องสังกัดพรรค

นโยบายของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองในการหาเสียง

คำตอบ 232 ข้อ

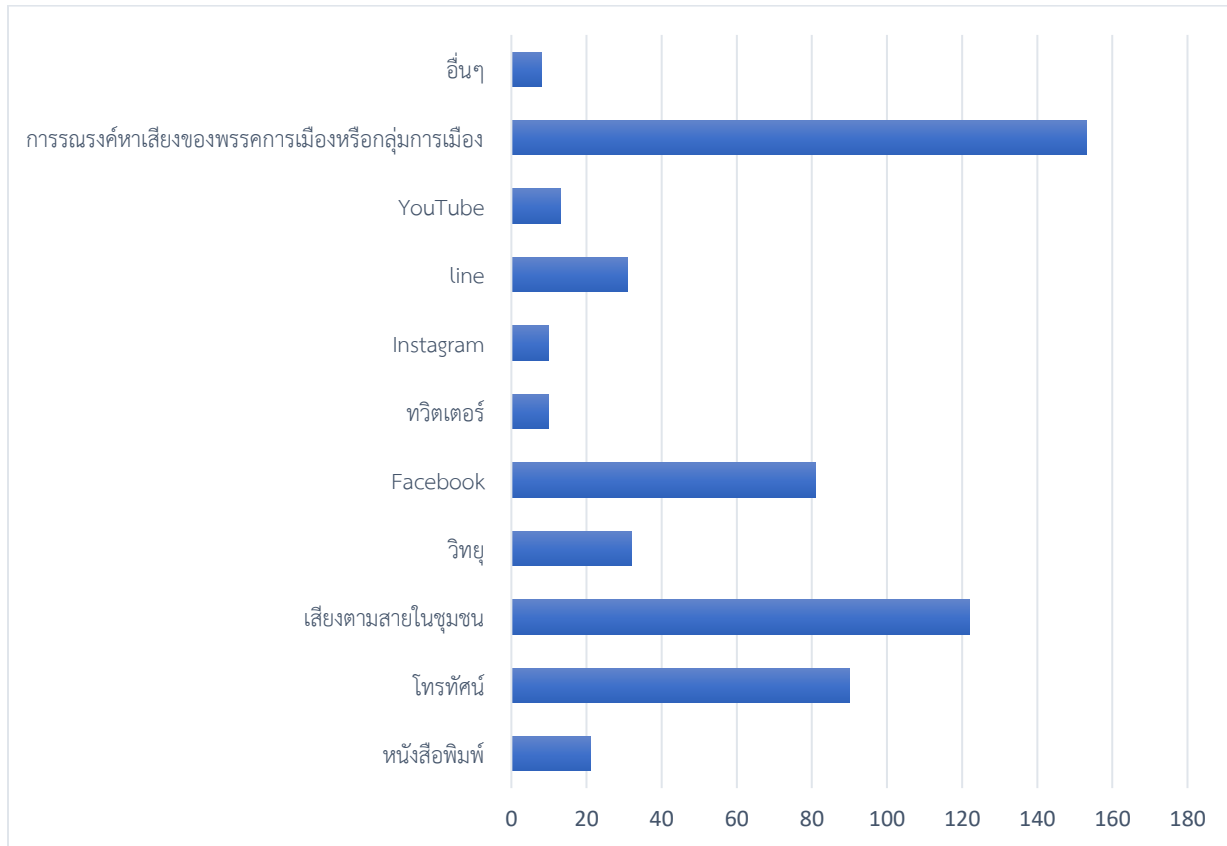
แผนภูมิที่ 5.13 แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยเรื่องนโยบายของผู้สมัครในการหาเสียงเลือกตั้ง อบจ.

จากแผนภูมิที่ 5.11 ตอกย้ำความสำคัญของนโยบายในการหาเสียงไม่ว่าจะเป็นผู้สมัครสังกัดพรรคการเมืองหรือในนามกลุ่มอิสระ นโยบายกลายเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณาตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง นอกเหนือจากการเมืองไทยจะเป็นเรื่องของตัวบุคคลและพรรคการเมืองแล้ว การเมืองไทยในยุคหลัก รธน. 2540 ยังเป็นการเมืองเรื่องนโยบาย ในสาระสำคัญของระบบเลือกตั้งใน รธน. 2540 เป็นที่ทราบว่าการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้แก่พรรคการเมือง ทำให้กระบวนการพัฒนาพรรคการเมืองภายใต้รัฐธรรมนูญเกิดควบคู่กับการเรียนรู้ทางการเมืองของประชาชนที่เห็นความสำคัญของ 3 มิติในการเลือกตั้งมากขึ้น คือ หัวหน้าพรรค พรรคการเมือง และนโยบายพรรคการเมือง

ตารางที่ 5.18 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียง (n=236)

ช่องทาง	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
หนังสือพิมพ์	21	9.1	7
โทรทัศน์	90	38.8	3
เสียงตามสายในชุมชน	122	52.6	2
วิทยุ	32	13.8	5
Facebook	81	34.9	4
Twitter	10	4.3	9
Instagram	10	4.3	9
Line	31	13.4	6
YouTube	13	5.6	8
การรณรงค์หาเสียงของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง	153	65.9	1
อื่นๆ	8	3.3	10
รวม	571	246	

จากตารางที่ 5.18 กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงส่วนใหญ่ คือ การรณรงค์หาเสียงของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง คิดเป็นร้อยละ 65.9 เสียงตามสายในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 52.6 และโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 38.8 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 5.14 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียง

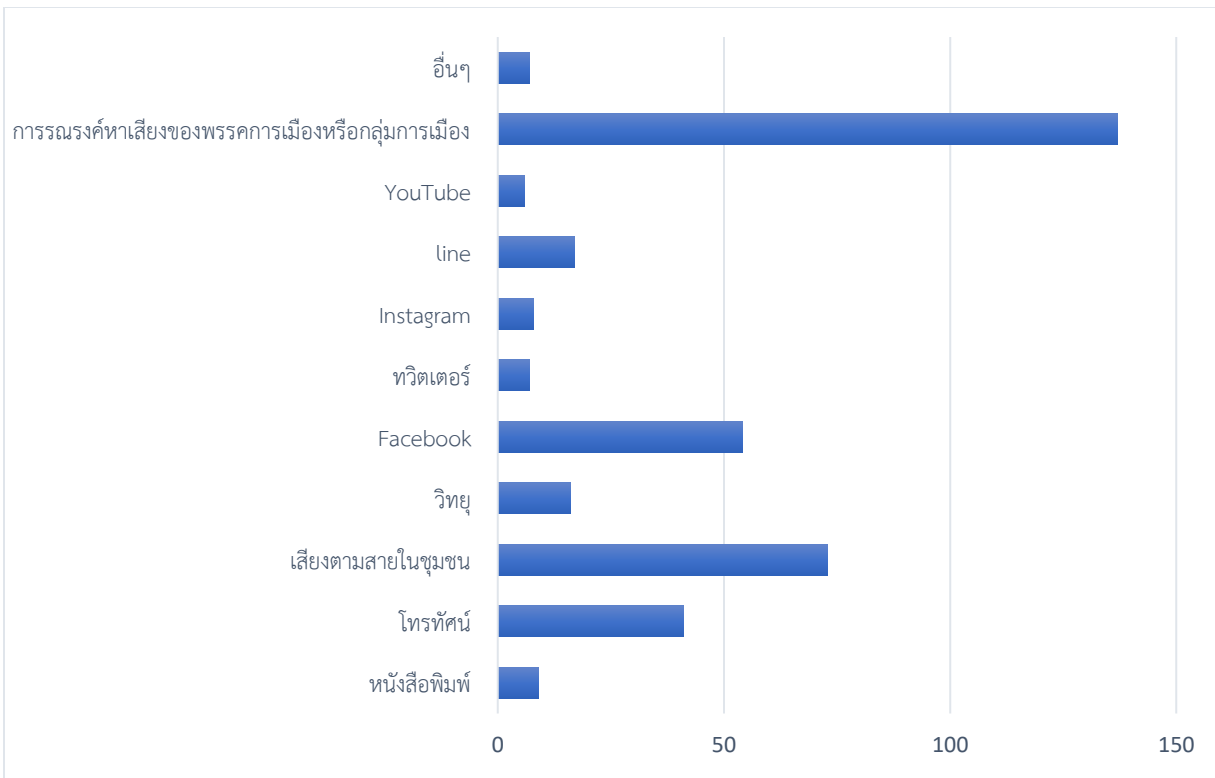
ตารางที่ 5.19 ช่องทางการสื่อสารที่ได้รับข่าวสารการเลือกตั้งมากที่สุด (n=236)

ช่องทาง	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การรณรงค์หาเสียงของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง	137	60.1	1
เสียงตามสายในชุมชน	73	32	2
Facebook	54	23.7	3
โทรทัศน์	41	18	4
Line	17	7.5	5
วิทยุ	16	7	6
หนังสือพิมพ์	9	3.9	7
Instagram	8	3.5	8
Twitter	7	3.1	9

ช่องทาง	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
อื่นๆ	7	2.8	10
YouTube	6	2.6	11
รวม	375	164.2	

จากตารางที่ 5.19 กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสำรวจช่องทางสื่อสารที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งส่วนใหญ่เป็นการรณรงค์หาเสียงของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองคิดเป็นร้อยละ 60.1 เสียงตามสายในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 32 และ Facebook คิดเป็นร้อยละ 23.7 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 5.15 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามช่องทางสื่อสารที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ในภาพรวมของข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้ง จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 400 ตัวอย่าง และกลุ่มบุคคลทั่วไปในฐานะผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง จำนวน 236 คน ต่างมีความรู้ความเข้าใจในประเด็นพื้นฐานของการเลือกตั้ง เช่น การรู้วันเลือกตั้ง และรู้ว่าหากไม่ไปเลือกตั้งต้องแจ้งรักษาสีทธิ์ของตน แต่จากข้อมูลพบว่าความสนใจและความตื่นตัวในการเลือกตั้งท้องถิ่นของกลุ่มนักศึกษายังมีค่อนข้างน้อย ความผูกพันและความเข้าใจต่อพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ส่งผลให้การเลือกตั้งท้องถิ่นอาจจะไม่มีความสำคัญเท่ากับการเลือกตั้งระดับชาติ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการดำรงชีวิตในจังหวัดเชียงใหม่ของนักศึกษากว่า 4 ปี มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น ดังนั้น ควรมีการกระตุ้นความรู้ความเข้าใจให้เห็นความเชื่อมโยงของนักเรียน นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ที่ถึงแม้จะไม่ได้มีภูมิลำเนาในจังหวัดเชียงใหม่แต่เล็งเห็นความสำคัญของตนเองในฐานะสมาชิกของท้องถิ่นเช่นกัน ในส่วนของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มนั้นมีความตื่นตัวในการเลือกตั้งมากกว่าเห็นได้จากความรู้ความเข้าใจที่มีสัดส่วนตอบถูกมากกว่ากลุ่มนักศึกษา ที่สำคัญการมองเห็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง เชื่อมโยงกับบริบทการเมืองไทยอย่างชัดเจน เช่นเป็นคนที่เคยเป็นอดีตนักการเมือง การเห็นความเชื่อมโยงอุปถัมภ์ของผู้สมัครกับพรรคหรือนักการเมืองระดับชาติในพื้นที่

ข้อมูลที่น่าสนใจชี้ให้เห็นความสำคัญอีกประการ คือ บทบาทของพรรคการเมืองในการเมืองท้องถิ่นที่มีผลทำให้นโยบายพรรคและนโยบายในการนำเสนอระหว่างการแข่งขันเลือกตั้งกลายเป็นเงื่อนไขสำคัญในการพิจารณาในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง แม้ในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นจะไม่ได้มีการกำหนดให้สังกัดพรรคการเมือง แต่ไม่ว่าจะเป็นพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองก็สามารถต่อสู้ในเชิงนโยบายในพื้นที่ได้ ซึ่งการนำเสนอ นโยบาย คือ การสร้างความเข้มแข็งให้กับการเมืองท้องถิ่น เพราะนโยบายจะถูกพัฒนามาจากประชาชนเพื่อตอบสนองความต้องการและเกิดกระบวนการตรวจสอบการทำงานทางการเมืองอย่างแท้จริง ดังนั้น สิ่งที่ยังคงต้องมีการทำอย่างต่อเนื่องทั้งโดย กกต. หรือหน่วยงานสถาบันที่เกี่ยวข้อง คือ การให้ความรู้เรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่นยังมีให้ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อมีความรู้ความเข้าใจรูปแบบ ลักษณะ ข้อกฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นที่มีรายละเอียดแตกต่างออกไปจากการเลือกตั้งระดับชาติและมีความสำคัญต่อการพัฒนาวิถีชีวิตของประชาชนได้อย่างใกล้ชิดจะทำให้คะแนนเสียงของประชาชนเป็นคะแนนเสียงที่ขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

ความสำคัญของการเลือกตั้งท้องถิ่นไม่ได้มีเพียงการส่งเสริมพัฒนาแนวทางการกระจายอำนาจแต่การเลือกตั้งท้องถิ่นยังมีความสำคัญในฐานะพื้นที่บ่มเพาะเรียนการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับรากหญ้า การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ทั้งในเรื่องผลประโยชน์ นโยบาย และการมีส่วนร่วมของประชาชนกับพื้นที่ท้องถิ่นของตนเอง ดังนั้น เมื่อการเลือกตั้งท้องถิ่นเกิดขึ้นภายหลังจากเหตุการณ์รัฐประหารในปี พ.ศ. 2557 จึงยิ่งทำให้การเลือกตั้งท้องถิ่นในระดับ อบจ. คือ บทพิสูจน์ความต้องการของประชาชนในการเลือกตัวแทนการเมืองท้องถิ่นมาพัฒนาและกำหนดทิศทางของจังหวัดตนเอง พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีทั้งหมด 25 อำเภอ โดยมีการเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) จำนวน 42 คน และเลือก นายก อบจ. 1 คน ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2563” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูล สถิติเกี่ยวกับการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งบรรยากาศทางการเมืองของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. เพื่อศึกษารูปแบบ วิธีการในการหาเสียงเลือกตั้งและพฤติกรรมทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและพฤติกรรมทางการเมืองและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นลงคะแนนเสียงของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่
4. เพื่อศึกษาปัญหาและประเด็นสำคัญในการจัดการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

โดยการวิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร (Documentary Data) การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการวิจัยภาคสนาม (Field Research) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างของการเก็บรวบรวมข้อมูลสำรวจความคิดเห็น ความรู้ทางการเมืองและการเลือกตั้ง อบจ. ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยกลุ่มเยาวชนอายุ 18-24 ปี คือ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 400 ตัวอย่าง และอีกกลุ่ม คือ กลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 236 ตัวอย่าง

จากข้อมูลสถิติพื้นฐานทางการเมืองในเชียงใหม่ เชื่อมโยงกับการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2562 และสถิติการเลือกตั้งที่ผ่านมาจนถึงการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2563 ทำให้เห็นความสำคัญในพื้นที่การเมืองของจังหวัดเชียงใหม่ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพรรคการเมืองระดับชาติ ตลอดจนกลุ่มเครือข่ายทางการเมืองในพื้นที่ โดยเฉพาะเครือข่ายผู้นำและระบบหัวคะแนนของพรรคการเมือง การเชื่อมโยงเครือข่ายทั้งภาคการเมืองและภาคธุรกิจเอกชนซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยเฉพาะ

การเลือกตั้งนายค อบจ. ที่พื้นฐานของผู้สมัครทั้งพรรคเพื่อไทยและกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมยึดโยงกับมีกลุ่มผลประโยชน์ทางภาคธุรกิจ กลุ่มทุน กลุ่มข้าราชการ และตระกูลการเมือง พื้นที่การเมืองจังหวัดเชียงใหม่หากดูจากผลการเลือกตั้งสามารถมองได้ว่าเป็นฐานการเมืองของพรรคเพื่อไทยที่มีจุดเริ่มต้นมาตั้งแต่พรรคไทยรักไทย

ปฏิเสธไม่ได้ว่าพฤติกรรมทางการเมืองและมุมมองของการเลือกตั้งท้องถิ่นในสายตาของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ตั้งแต่ปี เปลี่ยนไปภายหลังจากรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 เนื่องจากการเคลื่อนไหวและเรียกร้องการกระจายอำนาจที่มีอย่างเข้มข้น ทำให้ประชาชนมีความคาดหวังต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2546 นับว่าเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่กระตุ้นความตื่นตัวในการเมืองท้องถิ่นคือ การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง ที่ทำให้นักการเมืองท้องถิ่นมีความรับผิดชอบโดยตรงต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และประชาชนมีการตัดสินใจที่คำนึงถึงผลประโยชน์ตนเองโดยตรงมากขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้ระบบการเลือกตั้งท้องถิ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงแต่ตัวบุคคลที่มีความได้เปรียบในการลงสมัครแข่งขันการเลือกตั้งยังคงเป็นกลุ่มผู้นำท้องถิ่น บุคคลผู้มีชื่อเสียงหรือเป็นคนที่มีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับพรรคการเมือง

จากผลการเลือกตั้งที่สังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลสถิติของการเลือกตั้งในอดีตที่ผ่านมาพบว่าความสนใจทางการเมืองและการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นเน้น 2 ประเด็นสำคัญคือ ที่มา สถานภาพของตัวบุคคลหรือผู้สมัคร และการเชื่อมโยงกับพรรคการเมืองที่มาสับสนุนผู้สมัคร การใช้ความภักดีต่อพรรคการเมือง (Party Loyalty) ก็ช่วยกระตุ้นการเคลื่อนไหวทางการเมืองในช่วงการหาเสียงเลือกตั้ง บทบาทของพรรคการเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองระดับชาติและระดับท้องถิ่นเห็นมีความชัดเจนมากขึ้นภายหลังการรัฐประหาร พ.ศ. 2557 จากแรงกดดันของรัฐบาล คสช. ที่พยายามสร้างเครือข่ายทางการเมืองใหม่และสกัดกั้นเครือข่ายอำนาจของพรรคเพื่อไทยและกลุ่มการเมืองในท้องถิ่นเดิม ดังนั้น รูปแบบการหาเสียงเลือกตั้งที่ปรากฏในการเลือกตั้งระดับชาติจึงเป็นการหาเสียงที่เน้นการชูจุดยืนเชิงอุดมการณ์ การเลือกข้างชั่วคราวกับชั่วคราวนิยม แนวทางการหาเสียงเหล่านี้ยังคงถูกนำมาใช้ในการหาเสียงเลือกตั้งในการเลือกตั้ง อบจ. จังหวัดเชียงใหม่ที่เพิ่มระดับความเข้มข้นของการหาเสียงในช่วงก่อนวันเลือกตั้งที่เน้นภาพลักษณ์ของผู้สมัครกับเจตนารมณ์เรื่องประชาธิปไตย

จากการลงพื้นที่พบว่าความนิยมในรูปแบบการปราศรัยหาเสียงในจังหวัดเชียงใหม่มีมากขึ้น แม้ในหลายพื้นที่พบการจัดตั้งมวลชนมาร่วมฟังปราศรัย มีการให้คำตอบแทนในการเข้าร่วม ในส่วนของรูปแบบการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ทั้งการเดินเคาะตามประตูบ้าน การติดตั้งป้ายหาเสียง การแจกใบปลิวแนะนำตัว การใช้รถแห่ การเดินตลาดและสถานที่ชุมชน ยังคงเป็นรูปแบบมาตรฐานการหาเสียงที่นิยมใช้ทุกกลุ่มผู้สมัครรับเลือกตั้งสอดคล้องกับบริบทความเป็นชุมชนของจังหวัดเชียงใหม่ รูปแบบการหาเสียงเน้นไปที่การทำให้ประชาชนรู้จักชื่อ หมายเลขผู้สมัคร นโยบายและสังกัดของผู้สมัคร แต่จากผลการศึกษาพบว่าสิ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจในวันก่อนการเลือกตั้ง อบจ. กลับเป็นเรื่องของข้อมูลทางการเมืองระหว่างพรรคเพื่อไทยและกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม วิธีการสื่อสารที่ช่วงชิงคะแนนเสียงในช่วงการเลือกตั้งที่มีความเกี่ยวข้องกับตระกูลชินวัตรและขั้วอุดมการณ์ทางการเมืองระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล ทำให้ผู้สมัครอื่น ๆ ไม่สามารถช่วงชิงพื้นที่ความได้เปรียบในการหาเสียงได้ นับเป็นการตอกย้ำพื้นที่การเมืองของพรรคไทยรักไทยเดิมมาสู่พรรคเพื่อไทยทำให้คู่ต่อสู้หลักคือพรรคเพื่อไทยกับกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมต่างที่มุ่งหาเสียงจากกลุ่มคนเสื้อแดง ที่สำคัญรากฐานของเครือข่ายหัวคะแนนที่มีความเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งทั่วไปกับระยะเวลาของการครองอำนาจของกลุ่มการเมืองท้องถิ่นมีผลต่อการจัดสรรคะแนนเสียงในเขตพื้นที่ต่างๆ

ในขณะเดียวกันการซื้อเสียงยังคงเป็นวิธีการสำคัญที่ถูกใช้เพื่อชนะการเลือกตั้งครั้งนี้ ซึ่งภาพที่ปรากฏในการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ครั้งนี้จะส่งผลต่อแนวทางการจัดการเลือกตั้งของรัฐบาลในอนาคตอย่างแน่นอน

ข้อมูลการสำรวจและการลงพื้นที่พบว่าพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหากแบ่งช่วงอายุจะพบว่ามีความเชื่อมโยงกับการเลือกตั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น กล่าวคือในการเลือกตั้งทั่วไป วันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 บทบาทของกลุ่มคนรุ่นใหม่หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งครั้งแรกแม้ไม่ได้เป็นกลุ่มที่มีเสียงส่วนมาก แต่ตื่นตัวและให้ความสนใจ รวมทั้งสร้างความเคลื่อนไหวทางการเมืองในฐานะผู้สนับสนุนทางการเมืองของพรรคการเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างชัดเจน แต่จากข้อมูลการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งและการวัดความรู้ความเข้าใจในการเลือกตั้งพบว่ากลุ่มคนรุ่นใหม่ไม่ได้ตื่นตัวต่อการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นมากนัก หากวิเคราะห์ลงไปจะเห็นว่าการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นจะเชื่อมโยงกับบริบทพื้นที่แต่ละพื้นที่ แต่เขตเลือกตั้งมากกว่า ซึ่งจะเป็นกลุ่มอาชีพ วัยกลางคน หรือผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ชุมชนให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะการให้ความสำคัญต่อ ปัจจัยด้านพรรคการเมือง นโยบายพรรคหรือกลุ่ม และการเป็นคนที่มีชื่อเสียงหรือเคยดำรงตำแหน่งมาก่อนมีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งท้องถิ่นครั้งนี้ จากข้อสรุปของข้อมูลที่น่าเสนออย่างชี้ให้เห็นความสำคัญอีกประการ คือ ในส่วนของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีการต่อสู้และใช้วิธีการหาเสียงเลือกตั้งด้วยข้อมูล ในระยะก่อนการเลือกตั้งมีแนวทางการนำเสนอต่อสู้ในเชิงนโยบาย แต่เมื่อใกล้วันเลือกตั้งการหาเสียงสะท้อนภาพของการต่อสู้ของตระกูลการเมืองระหว่างตระกูลชินวัตรกับตระกูลบุญปกรณ์อย่างชัดเจน ปรากฏการณ์สำคัญในการเลือกตั้งวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2563 สะท้อนภาพของความขัดแย้งระหว่างกลุ่มการเมืองและพรรคการเมืองซึ่งเคยเกี่ยวข้องกันมาก่อน หากมองสนามการเมืองท้องถิ่นของเชียงใหม่ในฐานะพื้นที่วัดพลังของพรรคเพื่อไทยและตระกูลชินวัตรก็ไม่ได้ผิดไปมากนัก ข้อมูลคะแนนเสียงทั้งของผู้สมัครนายก อบจ. และ ส.อบจ. ทำให้เห็นภาพของการต่อสู้แข่งขันแย่งชิงพื้นที่ทางการเมืองเพื่อเป็นฐานคะแนนเสียงของการเลือกตั้งอื่นๆ ต่อไป ข้อสังเกตจากการเลือกตั้ง อบจ.เชียงใหม่ครั้งนี้คือ แม้ในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นกฎหมายจะไม่ได้มีการกำหนดให้สังกัดพรรคการเมืองแต่นับเป็นครั้งแรกนับแต่มีการเลือกตั้ง อบจ. เชียงใหม่ บทบาทพรรคการเมืองเริ่มปรากฏให้เห็นในการเลือกตั้งท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ทั้งการประกาศสนับสนุนผู้สมัครนายก อบจ. และ ส.อบจ. อย่างชัดเจนดังเช่นพรรคเพื่อไทย หรือกลุ่มการเมืองอื่นๆ ที่สมัครลงแข่งขันกพยายามเชื่อมโยงภาพลักษณ์ของกลุ่มกับพรรคการเมืองระดับชาติ ซึ่งหากวิเคราะห์ออกมาจะพบว่าการเชื่อมโยงพรรคการเมืองมองได้ ทั้งในเชิงการรักษาฐานคะแนนเสียงให้พรรคการเมืองและได้ทั้งยุทธศาสตร์การชนะเลือกตั้ง ที่เชื่อว่า “ยี่ห้อ” (Brand) ของพรรคการเมืองที่มีนโยบายหาเสียงในการเลือกตั้งทั่วไปที่ผ่านมาเป็นเครื่องมือสำคัญยังสามารถยึดครองความนิยมของคนในพื้นที่ได้

ข้อเสนอสำคัญจากการศึกษาวิจัย คือ การผลักดัน ส่งเสริมให้พรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองให้ความสำคัญต่อกระบวนการสร้างและกำหนดนโยบายท้องถิ่นอันเกิดจากการทำความเข้าใจข้อมูลประชาชน ทั้งภาคการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ที่ทำให้การเมืองท้องถิ่นสามารถสร้างความเข้มแข็งจากพื้นที่แต่ละพื้นที่อย่างแท้จริง ซึ่งการนำเสนอนโยบาย คือ การสร้างความเข้มแข็งให้การเมืองท้องถิ่น เพราะหากนโยบายถูกพัฒนามาจากประชาชน ย่อมตอบสนองความต้องการและเกิดกระบวนการตรวจสอบการทำงานทางการเมือง

ดังนั้น สิ่งที่ยังคงต้องมีการทำอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับนโยบายและองค์การภาครัฐที่เกี่ยวข้อง คือ การส่งเสริมบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความสำคัญต่อการผนึกเชื่อมโยงกับความต้องการของประชาชน รวมทั้งการส่งเสริมการให้ความรู้เรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่น เพื่อมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการแสดงบทบาทหน้าที่

ในฐานะผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ถูกต้อง โดยเฉพาะการให้ความรู้เรื่องข้อกฎหมายต่างๆ เกี่ยวกับการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นที่มีรายละเอียดแตกต่างออกไปจากการเลือกตั้งระดับชาติ สร้างทัศนคติของประชาชนต่อการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น เพื่อให้คะแนนเสียงของประชาชนเป็นคะแนนเสียงที่ขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาวิถีชีวิตของประชาชนได้อย่างแท้จริง

6.2 ข้อเสนอแนะ

- 6.2.1 หน่วยงานภาครัฐ กต. และสถาบันการศึกษาควรมีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการแสดงบทบาททางการเมืองในฐานะผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ถูกต้องตามกฎหมายให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ นักเรียนนักศึกษาที่ยังให้ความสำคัญต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งระดับท้องถิ่นค่อนข้างน้อย ซึ่งข้อเสนอหนึ่งของการเก็บแบบสำรวจพบว่านักศึกษาต้องการให้ กต. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับประกาศที่ผ่านช่องทางที่เหมาะสมกับกลุ่มคนที่มีความหลากหลาย เช่น เยาวชน ผู้สูงอายุ หรือพื้นที่รอบนอกเมือง
- 6.2.2 กต. ควรเน้นการประชาสัมพันธ์เชิงรุก ด้วยการทำความร่วมมือกับฝ่ายปกครองเพื่อให้ผู้นำชุมชนในระดับต่างๆ ไปให้ความรู้ในชุมชนมากกว่าการจัดทำผ่านสื่อประชาสัมพันธ์หรือประกาศทั่วไป โดยเฉพาะการให้ความรู้เรื่องระบบการเลือกตั้งระดับต่างๆ แก่ประชาชน เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนต่อระบบและรูปแบบระหว่างกาเลือกตั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
- 6.2.3 จากข้อมูลการสำรวจพบว่านักศึกษาและกลุ่มคนรุ่นใหม่ยังมีความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งท้องถิ่นแตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเลือกตั้งและบทบาทการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความเข้มแข็งของท้องถิ่นผ่านระบบการเลือกตั้ง ทำให้เห็นว่าควรให้มีการจัดหลักสูตรการศึกษาท้องถิ่นในระดับโรงเรียนและสถาบันอุดมศึกษาที่ปลูกฝังเรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่น เพราะมีนักเรียนนักศึกษาหลายคนไม่ได้มีภูมิลำเนาในจังหวัดที่ตนเองอาศัยอยู่ แต่ก็ควรให้รู้และเข้าใจบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเข้าใจการใช้ทรัพยากร การบริการสาธารณะต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายของท้องถิ่น
- 6.2.4 ควรมีการพิจารณาในการจัดให้มีแก้ไขกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการเลือกตั้งคือ ให้มีการเลือกตั้งล่วงหน้าหรือการเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้ง ดังเช่นการเลือกตั้งระดับชาติ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการมีส่วนร่วมในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนให้มากขึ้น
- 6.2.5 ควรให้มีการทำงานประสานอย่างใกล้ชิดระหว่าง อบจ. กต. และฝ่ายปกครอง กระทรวงมหาดไทยที่เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการและตรวจสอบการเลือกตั้ง โดยเฉพาะการเพิ่มงบประมาณในการจัดอบรมให้ความรู้เจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้ง พร้อมทั้งอุปกรณ์ในการจัดพื้นที่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งอย่างเหมาะสมเอื้อต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-19 และสภาพบริบทพื้นที่
- 6.2.6 ควรส่งเสริมพรรคการเมืองและกลุ่มการเมืองให้ใช้แนวทางการเลือกตั้งตัวแทนในการลงสมัครรับเลือกตั้งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งตัวแทนได้ เช่นเดียวกับระบบ primary vote จะทำให้ได้ตัวแทนการเมืองที่มาจากความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงทั้งในการเลือกตั้งระดับชาติและ

ระดับท้องถิ่นเพื่อให้เกิดพื้นที่ของการมีส่วนร่วม การเป็นตัวแทนทางการเมืองที่หลากหลายมากกว่า เป็นเพียงการต่อสู้ระหว่างกลุ่มชนชั้นหรือกลุ่มผู้นำการเมืองเท่านั้น

6.2.7 การสร้างความร่วมมือและการปรึกษาหารือร่วมกันกับกลุ่มองค์กรชุมชน ภาคประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) สถาบันการศึกษาและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือแม้แต่การทำงานร่วมกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเองในรูปแบบของ “สหการ” โดยการประสานความร่วมมือระหว่างกันเพื่อสร้างความรู้สึกร่วมของประชาชนในการเป็นเจ้าของและ มีความรู้สึกหวงแหนคุณค่าของความเป็นชุมชนท้องถิ่นร่วมกัน ซึ่งจะมีผลต่อการแก้ไขปัญหาการทุจริตในการเลือกตั้งได้อย่างยั่งยืน

บรรณานุกรม

- Chiang Mai Election 2020. (2563). รูปภาพ [Facebook]. สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/pg/CMkunnatumofficial/posts/>
- Meedee Media News. (2563ก, 28 ตุลาคม). *บดินทร์ หน.* “กลุ่มประชากรรัฐเชียงใหม่” ขอวัดใจชาวเวียงพิงค์ลงสู่ศึกเลือกตั้งนายกอบจ.เชียงใหม่. สืบค้นจาก <https://www.meedeemedianews.com/archives/7961>
- Meedee Media News. (2563ข, 4 ตุลาคม). *ใกล้โค้งสุดท้ายเลือกตั้งนายกอบจ.กลุ่มประชากรรัฐเชียงใหม่* ดาวกระจายหาเสียงชูเชียงใหม่เป็นมหานคร. สืบค้นจาก <https://www.meedeemedianews.com/archives/8198>
- News 1. (2562, 20 สิงหาคม). “สมพงษ์” ยกทีม พท.เปิด สนง. “ส.ว.ก้อง” ยกตัวแทนพรรคชิงเก้าอี้นายก อบจ.เชียงใหม่-ลั่น “บุญเลิศ” หนาวมาก. สืบค้นจาก <https://news1live.com/detail/9620000079307>
- Rocket Media Lab. (2563, 24 ธันวาคม). *สัดส่วนชาย-หญิง ของว่าที่นายก อบจ. 63*. สืบค้นจาก <https://rocketmedialab.co/pao-2020-gender-result/>
- Talk News Online. (2563, 17 ธันวาคม). “วินิจ” เชียงใหม่ ก้าวใหม่ ลั่นอาสาสมัครรับใช้ ไม่ใช่อาสาสมัครรับเหมา ไม่ขอ ชัดแย้งกับใคร ไม่เล่นเกมการเมือง ขอโอกาสชาวเชียงใหม่ สานฝัน “อินท นนท์ โมเดล”. สืบค้นจาก <https://www.talknewsonline.com/306495/>
- The 101 World. (2563, 30 ธันวาคม). *การเลือกตั้ง อบจ. '63 บอกอะไรเรา*. สืบค้นจาก https://www.the101.world/after-the-provincial-election-63/#_ftn1
- The CitizenPlus. (2563, 9 ธันวาคม). *เลือกตั้งท้องถิ่น: ฟังเสียงคนเชียงใหม่ อบจ.อยู่ตรงไหนของปัญหาผู้?*. สืบค้นจาก <https://thecitizen.plus/node/37527>
- The Momentum. (2563, 4 ธันวาคม). *เปิดข้อมูลการเลือกตั้งนายกและสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด 2563*. สืบค้นจาก <https://themomentum.co/elections-provincial-administration-organisation/>
- เชียงใหม่นิวส์. (2563). (มีคลิป) *สมัครนายก อบจ.เชียงใหม่ วันที่ 4 คึกคัก มีผู้สมัครชิงนายก ๆ เพิ่ม 3 ราย “วินิจ” กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า ได้เบอร์ 3 “ลุงตึง-บดินทร์” กลุ่มประชากรรัฐเชียงใหม่ เบอร์ 4 “วสันต์” อดีตผู้สมัคร ส.ส.ความหวังใหม่ ผู้สมัครอิสระได้เบอร์ 5*. สืบค้นจาก <https://www.chiangmainews.co.th/page/archives/1497952/>
- เชียงใหม่นิวส์. (2563, 6 พฤศจิกายน). *สมัครนายก อบจ.เชียงใหม่ วันที่ 4 คึกคัก มีผู้สมัครชิงนายก ๆ เพิ่ม 3 ราย “วินิจ” กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า ได้เบอร์ 3 “ลุงตึง-บดินทร์” กลุ่มประชากรรัฐเชียงใหม่ เบอร์ 4 “วสันต์”*

- อดีตผู้สมัคร ส.ส. ความหวังใหม่ ผู้สมัครอิสระได้เบอร์ 5. สืบค้นจาก <https://www.chiangmainews.co.th/page/archives/1497952/>
- เชียงใหม่นิวส์. (2564, 4 มกราคม). *ร้องเรียนผู้สมัครกลุ่มเพื่อไทยเชียงใหม่ 24 เรื่อง แจงอยู่ระหว่างการสืบสวน.* สืบค้นจาก <https://www.chiangmainews.co.th/page/archives/1543895/>
- เดลินิวส์. (2564, 3 กุมภาพันธ์). *รับรองนายกอบจ.อีก13จว. 'สว.ก้อง'เด็ก'แม่'ชีวเชียงใหม่.* สืบค้นจาก <https://www.dailynews.co.th/politics/823188/>
- แนวหน้า. (2563, 2 พฤศจิกายน). *พิชัย เลิศพงศ์อดิศร 'อดีต ส.ว.คนดังลงชิงนายก อบจ.เชียงใหม่' พรรคเพื่อไทย.* สืบค้นจาก <https://www.naewna.com/local/529119>
- ไททัศน์ มาลา. (2554). การปกครองท้องถิ่นไทยในระยะเปลี่ยนผ่าน. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 1(2), 29-49.
- ไททัศน์ มาลา. (2560). 120 ปี การปกครองท้องถิ่นไทย (พ.ศ.2440-2560): พัฒนาการและเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์ของรัฐไทย. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 5(1), 343-356. สืบค้นจาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/journal-peace/article/view/79287>
- ไทยรัฐออนไลน์. (2563, 14 ธันวาคม). *"จตุพร" เปิดใจ ทำไม พัด พท.หนุน "บุญเลิศ" ลง อบจ.เชียงใหม่ ยัน ไม่ได้ ผิดใจกัน.* สืบค้นจาก <https://www.thairath.co.th/news/politic/1992372>
- ไพลิน ภูจินาพันธุ์. (2563). *การศึกษาความเคลื่อนไหวทางการเมืองและพฤติกรรมทางเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร 2562 จังหวัดเชียงใหม่.* กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2563, 6 พฤศจิกายน). *เจี๊แจง vs บุรณุปกรณ์ คึกชิงนายก อบจ.ที่เพื่อไทยห้ามแพ้!* สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/906415>
- กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า. (2563). รูปภาพ [Facebook]. สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/กลุ่มเชียงใหม่ก้าวหน้า>
- กลุ่มเชียงใหม่คุณธรรม. (2563). รูปภาพ [Facebook]. สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/pg/CMkunnatumofficial/posts/>
- กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด. (ม.ป.ป.). *ข้อมูลทั่วไปจังหวัด.* สืบค้นจาก <https://www.chiangmai.go.th/managing/public/D8/8D01Feb2017150134.pdf>
- กลุ่มประชารัฐเชียงใหม่. (2563). *"สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี ลังคมดี" Chiangmai Green & Clean* [Facebook]. สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/pracharathchiangmai/>

- คณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2563, 2 พฤศจิกายน). *เลือกตั้ง อบจ.* สืบค้นจาก https://www.ect.go.th/ect_th/news_page.php?nid=8689
- จันทร์นุช มหากาญจนะ. (2561). บทเรียนจากการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นในประเทศไทยภายหลังการกระจายอำนาจ. *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์*, 16(1), 5-44.
- ชัยพงษ์ สำเนียง. (2562). *พลวัตกลุ่มทุนการเมืองในภาคเหนือของประเทศไทย: การเปลี่ยนทุนเศรษฐกิจและวัฒนธรรมให้เป็นทุนการเมือง (พ.ศ. 2475-2560)*. เชียงใหม่ : สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ชำนาญ จันทร์เรือง. (2563, 16 ธันวาคม). *อำนาจหน้าที่ 'องค์การบริหารส่วนจังหวัด' (อบจ.)*. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/912501>
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: สมาคมนิสิตเก่ารัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐกร วิทิตานนท์. (2563ก, 21 พฤศจิกายน). *บทสัมภาษณ์ วิเคราะห์ : สนามเลือกตั้ง นายก อบจ. 8 จังหวัดเหนือ (ตอนบน)*. สืบค้นจาก <https://news.thaipbs.or.th/content/298546>
- ณัฐกร วิทิตานนท์. (2563ข, 30 ธันวาคม). *การเลือกตั้ง อบจ.'63 บอกอะไรเรา*. สืบค้นจาก https://www.the101.world/after-the-provincial-election-63/#_ftn1
- บีบีซีไทย. (2563, 6 ธันวาคม). *เลือกตั้งท้องถิ่น : ปรากฏการณ์ใหม่-ข้อมูล-สถิติที่น่าสนใจในศึกเลือกตั้ง อบจ. 63*. สืบค้นจาก <https://www.bbc.com/thai/thailand-55186329>
- ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เรื่อง *โครงสร้างและการจัดองค์กร อำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน และสถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่*. (2560, 12 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*, หน้า 249-250.
- ประทีป พิษทองหลวง. (2560, 1 มีนาคม). *กลยุทธ์การบริหารงานงานซ่อมบำรุงทางหลวงท้องถิ่นของกองช่าง องค์การบริหารจังหวัดเชียงใหม่*. สืบค้นจาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/colakkujournals/article/view/100284/77915>
- พิชัย เลิศพงศ์อดิศร พรรคเพื่อไทย เชียงใหม่. (2563). *รูปภาพ [Facebook]*. สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/pichai.lertpongadisorn/photos/pcb.148927777014342/148927553681031/?type=3&theater>
- มติชนสุดสัปดาห์. (2563, 6 ธันวาคม). *หลานสาว 'บุญเลิศ' อี๊ดอัด หลัง 'แม่ว-ปู' เขียนจดหมายอ้อน ชาวเชียงใหม่เลือก 'พิชัย'*. สืบค้นจาก https://www.matichonweekly.com/hot-news/article_377885

- มติชนออนไลน์. (2563ก, 11 พฤศจิกายน). *สัมภาษณ์พิเศษ : 'ส.ว.ก้อง' ชูแบรนต์พท. ผู้ศึคนายกอบจ.เชียงใหม่ ประกาศคว่ำ 'บุญเลิศ'*. สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/politics/news_2437326
- มติชนออนไลน์. (2563ข, 7 ธันวาคม). *'จุดพร' พร้อมทีม นปช. เดินสายช่วย 'บุญเลิศ' หาเสียงนายกอบจ.แก้อ้อ กล่าวหาทรยศ*. สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/politics/news_2475802
- มรุต วันทนการ. (2548, 6 มกราคม). *การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง กับ ระบบพรรคการเมือง*. สืบค้นจาก <http://public-law.net/publaw/view.aspx?id=677>
- ลิขิต อีริเวคิน. (2550). *วิวัฒนาการการเมืองการปกครองไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วุฒิสาร ต้นไชย. (2557). *การกระจายอำนาจและประชาธิปไตยในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า. สืบค้นจาก https://www.kpi.ac.th/media/pdf/research/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B9%8A%E0%B8%9F_2_f438dc7ff413738d46107b352c0c1610.pdf
- สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2540, 11 ตุลาคม). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540*. สืบค้นจาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2540/A/055/1.PDF>
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2563, 12 ตุลาคม). *ทำไมจึงให้มีการเลือกตั้ง อบจ. ก่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ*. สืบค้นจาก https://www.ect.go.th/ect_th/news_page.php?nid=8510
- สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ. (2556, 17 พฤศจิกายน). *พระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540*. สืบค้นจาก <http://www.oic.go.th/FILEWEB/CABINFOCENTER16/DRAWER072/GENERAL/DATA0000/00000122.PDF>
- หทัยกาญจน์ ตรีสุวรรณ. (2563, 6 ธันวาคม). *เลือกตั้งท้องถิ่น : ปรากฏการณ์ใหม่-ข้อมูล-สถิติที่น่าสนใจในศึกเลือกตั้ง อบจ. 63*. สืบค้นจาก <https://www.bbc.com/thai/thailand-55186329>
- อโณทัย วัฒนาพร. (2563). *การแข่งขันทางการเมืองขององค์การบริหารส่วนจังหวัดใน 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน*. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 8(3). สืบค้นจาก https://so06.tci-thaijo.org/index.php/kpi_journal/article/view/244562
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่. (2563ก). *เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2563 เวลา 13.00 น. นายเฉลิมศักดิ์ สุรนันท์ เลขานุการนายก อบจ.เชียงใหม่ พร้อมด้วยหัวหน้าส่วนราชการ อบจ.เชียงใหม่ ร่วมต้อนรับคณะศึกษาทำงานจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่*. สืบค้นจาก https://www.chiangmaipao.go.th/th/activities_detail.php?ID=7514
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่. (2563ข). *สถิติการเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่*. <http://ect.chiangmaipao.go.th/2020/12/24/prime63/>

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่. (2564). *เกาะติดสถานการณ์การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่*. สืบค้นจาก <http://ect.chiangmaipao.go.th/2020/12/24/councilmember63/>

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่. (ม.ป.ป.ก.). *โครงสร้างองค์กร (องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่) 8*. สืบค้นจาก <https://www.chiangmaipao.go.th/th/detail.php?id=7978>

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่. (ม.ป.ป.ช.). *วันคล้ายวันสถาปนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประจำปี 2558*. สืบค้นจาก https://www.chiangmaipao.go.th/th/activities_detail.php?ID=3545

สถาบันพระปกเกล้า

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 5 พังศิใต่
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทร.02-141-9600

www.kpi.ac.th

